

— ಶ್ರೀ ಪಂಚಾಚಾರ್ಯ ಪ್ರಸಿದ್ಧವಂತು

ಮಂತ್ರವಾದಿಗೆ ಮುದು

(ಇದರಲ್ಲಿ ವೀರಶೈವರು ಸ್ಥಾನರಲಿಂಗ ಪೂಜಾ, ತೀರ್ಥಕ್ಷೇತ್ರ,
ಗಂಧ-ಕುಂಕುಮ-ಅಕ್ಷತೆ ಧರಿಸುವುದು ನಿಷೇಧ
ಎಂಬುದರ ಬಗ್ಗೆ ಖಂಡನೆ ಸಹ ಇದೆ.)

ಲೇಖಕರು:

ಶ್ರೀ. ವೇ. ಕರವೀರ ಶಾಸ್ತ್ರಿಗಳು
ಇಂಗಳಿಗೆ ಗೊಂದಿಮತ, ಮುಖ ಜನ್ನರು.

ಇಸ್ವಿ: ೧೯೫೮]

[ಬೆಲೆ: ೧-೦-೦

ಸುಪ್ರಕರು:

ಎಲ್. ಆರ್. ಆಕಳವಾಡಿ,

ಬಿ. ಎ., ಬಿ. ಕಾಮ್.

ಮನೋಹರ ಮುದ್ರಣಾಲಯ,

ಧಾರವಾಡ.

ಪ್ರಕಾಶಕರು:

ಕೊಟ್ಟಪ್ಪ ಶಿಡ್ಲಿಂಗಪ್ಪ ಗೌರಿ

ಚನ್ನೂರು.

ಪೋ: ಹೊಸರಿತ್ತಿ, ತಾ: ಹಾವೇರಿ

ಮುನ್ನುಡಿ

ಶೃತಿ, ಸ್ಮೃತಿ, ಉಪನಿಷತ್ತು, ಆಗಮ, ಪುರಾಣಾದಿಗಳ ತಾತ್ಪರ್ಯವನ್ನೊಳಗೊಂಡ 'ಮಂತ್ರವಾದಿಗೆ ಮುದ್ದು' ಎಂಬ ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷೋತ್ತರ ರೂಪದಿಂದ ವೇ. ಪಂ. ಕರವೀರ ಶಾಸ್ತ್ರಿಗಳು ಗೊಂದಿಮಠ, ಸಾ. ಚನ್ನರೂರ ಇವರು ಬರೆದ ಗ್ರಂಥವನ್ನು ಸಂಪೂರ್ಣ ಓದಿ ನೋಡಿದೆನು. ಇದು ಪರಮ ವೀರಶೈವ ಸಿದ್ಧಾಂತ ಶಿರೋಮಣಿ ಹಾಗೂ ಸಮಸ್ತ ಶಾಸ್ತ್ರ ಮುಖ್ಯ ಮುಖವರ್ಧನ, ವೀರಶೈವ ಮತಸ್ಥಾಪನಾ ಚಾರ್ಯರ ಧರ್ಮಧ್ವಜವೆಂದು ಹೇಳಬಹುದು.

ವೀರಶೈವ ಧರ್ಮ ಕಟ್ಟಳೆ, ವೇದಾಗಮ, ಶೃತಿ, ಶಾಸ್ತ್ರಗಳಿವಲೇ ವ್ಯಕ್ತವಾಗುವದು ಸಹಜವದೆ. ಶೃತಿ-ಶಾಸ್ತ್ರಗಳು ನಮ್ಮನ್ನು ತಿದ್ದಲಿಕ್ಕೆ ಇರುತ್ತವಲ್ಲದೆ, ನಾವು ಆ ಶೃತಿಗಳನ್ನು ತಿದ್ದಲಿಕ್ಕೆ ಇರುವದಿಲ್ಲೆಂಬ ವಿಷಯ ಮಾತ್ರ ಯಾರೂ ಅರಿಯದ್ದಲ್ಲ. ಅ. ಮ. ಪಾಟೀಲರು ಏನಾದರೊಂದು ತಮ್ಮ ದುರುದ್ದೇಶವನ್ನು ನೆಲೆಗೊಳಿಸಬೇಕೆಂದು ಗುರುಲಿಂಗಜಂಗಮ ಶೇನಾತತ್ಪರರಾದ ಶರಣರ ಪವಿತ್ರ ನಾಮದ ಮುಸುಕನ್ನಿಳಿದುಕೊಂಡು ವೀರಶೈವ ಮತ ಸಿದ್ಧಾಂತಗಳಿಗೆ ಅಪಾರ್ಥವನ್ನು ಕಲ್ಪಿಸುತ್ತ ಧರ್ಮದ್ರೋಹಿಗಳಾಗಿರುವದು ದುರ್ವ್ಯವದ ಸಂಗತಿಯೇ.

ಶಾಸ್ತ್ರಾಲಂಬಿಗಳಾದ ಸಜ್ಜನರು ಹಾಗೂ ಪಂಡಿತರು ಒಡಂಬಡುವ ಅಭಿಪ್ರಾಯದಂತೆ ನಡೆಯುವದು ಶಾಸ್ತ್ರಸಮ್ಮತವೂ ಹಾಗೂ ಸರ್ವರಿಗೆ ಭೂಷಣವೂ

ಂಜಸವೂ ಆಗಿದೆ. ಇದನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ದುರ್ಭಾವನೆಯಿಂದ ತಾವು ಹೊಸಂಗಮರಾಗಬೇಕೆಂಬ ಹೆಸಾಹಸೆಯಿಂದ ಬಸವಳಿದು ಬಾಯಿಬಡಕತನ, ಅಸತ್ಯ, ವೃಥಾಕೋಪ, ಮೋಸ, ಈರ್ಷ್ಯಾಸೂಯ ಇತ್ಯಾದಿಗಳನ್ನು ಶ್ರೇಷ್ಠ ಭಕ್ತಿ ಮಾರ್ಗದರ್ಶಕ ಶಾಸ್ತ್ರವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಪ್ರಯೋಗಿಸಿ, ಸಹಜಾರ್ಥದಲ್ಲಿ ಮಣ್ಣಿನೊಡುವದಕ್ಕೆ ಹೆಣಗುವದು ಅ. ಮ. ಪಾಟೀಲರಿಗೆ ಸರಿಯಾದದ್ದಲ್ಲವೆಂದು ಈ ಗ್ರಂಥದಲ್ಲಿ ನಿಚ್ಚಳವಾಗಿ ತೋರಿಸಿಕೊಟ್ಟದ್ದು ಸೂಕ್ತವೂ ಸಯುಕ್ತಿಕವೂ

ವೇದಾಗಮ ಶೃತಿ ತಾತ್ಪರ್ಯವು ಸಕಲರಿಗೂ ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ತಿಳಿಯುವದಿಲ್ಲೆಂದೇ ಪೂರ್ವಾಚಾರರು ಭಾಷ್ಯಗಳನ್ನು ಬರೆದರು. ಈ ಭಾಷ್ಯಗಳಾದರೂ ಮಾನ್ಯ ಜನರಿಗೆ ಅಭೇದ್ಯವೆಂದು ತಿಳಿದು ಬಸವಾದಿ ಪ್ರಮುಖರು ಸುಲಭ ಶೈಲಿಯಿಂದ ಸದ್ವರೂ ತಿಳಿಯಲೆಂದು ಕನ್ನಡ ವಚನಗಳನ್ನು ಬರೆದಿದ್ದಾರೆ. ಹೀಗಿದ್ದು

ಗವಗ ಕರಣ ಸೇವಾ ಸಂಘವನರು ಸ್ವತಃ ವೇದಾಗಮ ಪೃತ್ಯರ್ಥವನ್ನು ಕಣ್ಣುಟ್ಟಿ
 ನೋಡಲಕ್ಕೆ ಕತ್ತಿಯಿಲ್ಲದೆ, ತಮ್ಮಂತಿರುವ ಅರಣ್ಯವಾದ ಅ. ಮ. ಪಾಟೀಲರ
 ಎಂಬಲ ಮಾತಿನ ಬಲದಿಂದ ಮನಸ್ಸಿಗೆ ಬಂದ ವಾಗೆ ಶಾಸ್ತ್ರಗಳ ಅರ್ಥವನ್ನು
 ತಮ್ಮ ದುರುದ್ದೇಶದ ಕಡೆಗೆ ಎಳೆಕೊಂಡು, ಸಂಯಮ ಮೂಢ ಜನರನ್ನು ಅಧರ್ಮ
 ಕೂಸದಲ್ಲಿ ನೂಕಹತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಇವರು ಈ ಮಾರ್ಗೋದ್ಧೇಯಲ್ಲಿ ಅಷ್ಟಾವರ್ಣದ
 ಲ್ಲಿಯ ಗುರುಜಂಗಮರು ಬೇಕಾದ ಜಾತಿಯವರು ಆಗಲಿಕ್ಕೆ ಬರುತ್ತದೆಂದು ವಿಧಿ
 ಗಟ್ಟಿ ಬರಿಸ್ತಾರಿ ಎರೆದಿದ್ದಾರೆ. ಇಷ್ಟರ ಮೇಲಿಂದಲೇ ಇವರು ದುರಾಭಿ
 ಮಾಸದ ಬಲಿಗೆ ತಿರುಕದೆ, ವೀರಶೈವ ಸಮಾಜ ಕಲ್ಯಾಣಕ್ಕಾಗಿ ಯಥಾರ್ಥ
 ವನ್ನು ಬರೆದಿರುವರೆಂದು ಮಾತ್ರ ಯಾರೂ ಸರ್ವಥಾ ನಂಬಲಿಕ್ಕೆ ಬರುವದಿಲ್ಲ
 ಅಂಬುವದು ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿದೆ

ವೀರಶೈವ ಶಾಸ್ತ್ರ ಸಮುತ್ತಮಂತೆ ನಡೆಯುವ ಸನಾತನ ವೀರಶೈವ ಧರ್ಮ
 ಲೀಲ ಗುರುವರ್ಗವರು ಮನಸ್ಸಿಗೆ ಸಂತಾಪವನ್ನು ಹುಟ್ಟು ಸಜೀಕೆಂಬುವದಾಗಿಯೂ
 ಹೊಟ್ಟೆಕೆಟ್ಟೆನಿಂದ ಬರೆದಿರುವರೆಂಬ ಸಂಗತಿಯು ಇವರು ಬರೆದಿರುವ 'ಮಂತ್ರ
 ನಾದಿ' ಎಂಬ ಅಬದ್ಧ ಗ್ರಂಥದಲ್ಲಿ ಒಹಮೊಡಿದ ಕೆಲವು ಮತ್ತರೋದ್ಧಾರ
 ಮಾತುಗಳಿಂದ ಕಂಡುಬರುತ್ತದೆ. ಇವರು ಬಾಯಿಂದಾದರೂ ಅಡ್ಡೀಗಿರಿಸು
 ತ್ತಾರೆ. ಈ ಬಗೆಯು ಹೇವದ ಗವಗ ಕರಣ ಶೇವಕ ಸಂಘದ ಚಾಲಕರಾದ
 ಅ. ಮ. ಪಾಟೀಲರನ್ನು ತಿಮ್ಮವದು ಬ್ರಹ್ಮನಿಂದಾದರೂ ಆಗದೆಂದು ಮಾತ್ರ
 ಹೇಳಬಲ್ಲೆ. ಆದರೆ ಯೋಗ್ಯಾಯೋಗ್ಯ ವಿಚಾರವನ್ನು ಮಾಡಬಲ್ಲ ಸಜ್ಜನರು
 ಪರೀಕ್ಷಿಸಿ, ಯಥಾರ್ಥವಿದ್ದರೆ ಒಪ್ಪಲೆಂದು ಪರಮೋತ್ಸಾಹದಿಂದ ಉಪನಿಷತ್ತು,
 ಭಾಷ್ಯ, ಸ್ಮೃತಿ, ವ್ಯಾಸಪ್ರಣೀತ ಪುರಾಣ, ಇತಿಹಾಸ, ನಿಜಗುಣ ಶಿವಯೋಗಿ
 ಗಳ ಗ್ರಂಥ, ಶತಕತ್ರಯ, ಬಸವಾದಿ ಪ್ರಮುಖರ ವಚನ ಇತ್ಯಾದಿ ಪ್ರಬಲ
 ಪ್ರಮಾಣಗಳನ್ನು ಈ 'ಮಂತ್ರನಾದಿಗೆ ಮದ್ದು' ಎಂಬ ಗ್ರಂಥದಲ್ಲಿ ವೇ.
 ಕರವೀರ ಶಾಸ್ತ್ರಿಗಳು ತೋರಿಸಿ, ಅ. ಮ. ಪಾಟೀಲರ ಮಂತ್ರನಾದಿ ಗ್ರಂಥವನ್ನು
 ಏಂಪಿಸಿ ಬರೆದದ್ದು ಯೋಗ್ಯವದೆ.

ಗುಣ್ಣಿ ಮಲ್ಲಣಾರ್ಯರಿಂದ ವಿರಚಿತವಾದ ವೀರಶೈವಾಮೃತ ಮಹಾ
 ಪುರಾಣದ ೩ನೇ ಕಾಂಡ, ೩ನೇ ಸಂಧಿಯಲ್ಲಿ ಜಾತಿ, ವರ್ಣಾಶ್ರಮ, ಕುಲ
 ಗೋತ್ರ, ನಾಮ ಮುಂತಾದವು ಇರುವವೆಂದು ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ಬರೆದಿದ್ದಾರೆ.

ಶ್ಲೋಕ: ಬ್ರಾಹ್ಮಣಃ ಕ್ಷತ್ರಿಯೋ ವಶ್ಯಕೂದ್ರಸ್ಯಕ್ಷ ವ್ಯಾವಹಾರಿಕಃ | ಗೋಪಾಲಕಶ್ಚ
 ಲ್ಪಕಕ್ಷ ಸ್ವಧ್ವಕಾರ ಕುಲಾಲಕೌ || ತಂತುವಾಯಕ್ಷ ವರಿಕ್ಷರ ಜಕೋವಸ್ತ
 ಭೇದಕಃ | ಚರ್ಮ ಕುಂಡನ ಜಾತಿಕ್ಷತಿಲ ಘಾತಕಲಬ್ಧಕೌ | ಪಾಂಡಾಲಶ್ಚೈವ
 ಮಾತಂಗಾ ವರಾಹ್ಯಪ್ಪಾದಶ ಸ್ಮೃತಾಃ || ೧ ||

ಹೀಗೆ (೧೮) ಬಣದವರುಂಟೆಂದು ಬರೆದಿರುವರು. ಇದು ಅಲ್ಲದೆ ಭಗ
 ವದ್ವೀತೆಯಲ್ಲಿ:

ಶ್ಲೋಕ: ಉತ್ಸಾದ್ಯಂತೇ ಜಾತಿಧರ್ಮಾಃ ಕುಲಧರ್ಮಾಶ್ಚ ಶಾಸ್ತತಾಃ | ಉತ್ಪನ್ನ
 ಕುಲಧರ್ಮಾಣಾಂ ಮನುಷ್ಯಾಣಾಂ ಜನಾರ್ದನ | ಸರ್ವೇ ಸಿಯತಂವಾ
 ಸೋಭವತೀತ್ಯನುಶುಕ್ರಮು ||

ಕುಲವನ್ನು ನಾಶಗೊಳಿಸುವ ಮತ್ತು ವರ್ಣಸಂಕರವನ್ನು ಮಾಡುವ ಈ
 ದೋಷಗಳಿಂದ ಶಾಶ್ವತವಾದ ಜಾತಿ ಧರ್ಮಗಳೂ ಕುಲಧರ್ಮಗಳೂ ನಾಶ
 ಹೊಂದುತ್ತವೆ. ಹೀಗೆ ಅರ್ಜುನನು ಕೇಳಿದನು. ಎಂದು ಹೇಳಿದೆ. 'ಸ್ವಧರ್ಮಂ
 ನ ತ್ಯಜೇತ್ಪ್ರಾಣೈಃ ಕಾಯೇನ ಮನಸಾಗಿರಾ' ಬುದ್ಧಿವಂತನು ತನ್ನ ಧರ್ಮವನ್ನು
 ತ್ಯಜಿರಣ ಪೂರ್ವಕವಾಗಿ ಬಿಡಕೂಡದು ಎಂದು ಶಾಂಕರ ಸಂಹಿತೆಯು—
 'ಶಿವೋಕ್ತಾಂ ಜಾತಿ ಮರ್ಯಾದಾಂ ಯೋತಿತ್ಯ ಭುವಿವರ್ತತೇ . ಸಚಾಂಣಾಲ
 ಇತಿಕ್ಷೇಯಃ ಸರ್ವಕರ್ಮ ಬಹಿಷ್ಕೃತಃ' ಈ ಪ್ರಕಾರ ಶಿವನಿಂದ ಹೇಳಲ್ಪಟ್ಟ
 ಜಾತಿ ಮರ್ಯಾದೆಯನ್ನು ಯಾವನು ಅತಿಕ್ರಮಿಸಿ ವರ್ತಿಸುವನೋ? ಅವನು
 ಸರ್ವ ಕರ್ಮಗಳಿಂದಲೂ ಬಹಿಷ್ಕೃತನಾಗುವನು. ಅಂದರೆ ವರ್ತನ ಚಾಂಡಾಲ
 ನಾಗುವನು ಎಂದು ಪರಮಾತ್ಮನ ವಾಕ್ಯವಿದೆ.

ಮನುಷ್ಯನು ಈ ಜನ್ಮದಲ್ಲಿ ನೀಚ ವರ್ಣದಿಂದ ಉಚ್ಛವರ್ಣದವನಾಗ
 ಲಾರನು. ಅದರೆ ಭಕ್ತಿಪ್ರಭಾವದಿಂದ ಶಿವಭಕ್ತಿ ಪ್ರಾಪ್ತವಾಗಿ ಸರ್ವಪೂಜ್ಯ
 ಶರಣನಾಗಬಲ್ಲನು. ಸಾಮಾಜಿಕ ಸಮೃದ್ಧವೇ ಬೇರೆ, ಮತ್ತು ಪರಮಾತ್ಮ
 ನೊಡನೆ ಇರುವ ಜೀವದ ಆತ್ಮೀಯ ಸಮೃದ್ಧವೇ ಬೇರೆಯಾಗಿದೆ. ಈ
 ಆತ್ಮೀಯ ಸಮೃದ್ಧವು ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಇದೆ. ಯಾರು ಈ ಸಮೃದ್ಧವನ್ನರಿತು
 ಕೊಂಡು ಗುರುಲಿಂಗಜಂಗಮರನ್ನು ತನ್ನ ಸುಹೃದಯ ಪರಮೋಪಾಸ್ಯ ಪರಮ
 ಗತಿ, ಪರಮಾಶ್ರಯ, ಪರಮಧನ ಮತ್ತು ಪರಮ ಪಿತರೆಂದು ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳು
 ವರೋ? ಅವರೇ ಶಿವಭಕ್ತರು. ಇಂಥವರು ಯಾವ ಜಾತಿಯವರೇ ಅಗಲಿ,
 ಯಾವ ಕಾಯಕವನ್ನೇ ಮಾಡುತ್ತಿರಲಿ; ಅವರು ತಮ್ಮ ಜಾತಿಯಲ್ಲಿದ್ದು

ಕೊಂಡು ತನ್ನ ಕಾಯಕವನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಲೇ ಗುರುಲಿಂಗಜಂಗಮರನ್ನರ್ಚಿಸುವರೋ? ಅವರಿಗೆ ಜಾತಿ ಅಥವಾ ಕಾಯಕವನ್ನು ಬದಲಿಸುವ ಅವಶ್ಯಕತೆಯಿಲ್ಲ ಅಂತಾ ಬಸವಾದಿ ಪ್ರಮಥರ ಈ ವಚನಗಳೇ ಸಾಕ್ಷಿಯಾಗಿವೆ.

ಹೆಂಡರ ದಾಸಯ್ಯನವರ ವಚನ:

ವಚನ: ಉಂಕೆಯ ನಿಗುವೆ ಸರಿಗೆಯ ಸಮಗೊಳಿಸಿ ಸಮಗಾಲನಿಕ್ಕಿ ಅಣಿಯೊಳು ಮೆಟ್ಟಿರೆ . ಒಡಿದ ಲಾಳಿಯ ಮುಳ್ಳು ಕಂಡರೆ ನುಂಗಿತ್ತು ಈ ಶೀರಿಯ ನೇಯ್ದು ವನಾಸೋ? ನೀನೋ? ರಾಮನಾಥ || ೧ ||

ಹೆಂಡರ ಮಾರಯ್ಯನವರ ಹೆಸರು ಕೊಡಿಸುವ ವಚನ:

ವಚನ: ಮದ್ದಿನ ಸುರೆಯ ತೊಗಲಿತ್ತಿಯಲ್ಲಿ ತುಂಬಿ ಒಪ್ಪಿದಲ್ಲಿ ನಿಲ ನಿಲಕದು ತನ್ನ ಬಿತ್ತಾತದಿಂದ ತಿತ್ತಿಹಾರಿ ನೆಲಕ್ಕಪ್ಪಳಿಸಿ ಬೀಳುವದು ಕಂಡೆ | ದೃಷ್ಟವ ಕೇಳಲೇತಕ್ಕೆ ಕಾಯಕದ ತಿತ್ತಿಯಲ್ಲಿ ಜೀವಹೋಕ್ಕು ತ್ರಿವಿಧ ಮಲವ ಕಷ್ಟ ನವೆವುದಕೆ ಕಾಲಿಲ್ಲದೆ ನುಡಿವುದಕೆ ಬಾಯಿಲ್ಲದೆ ನೋಡಲಿಕ್ಕೆ ಕಣ್ಣಾಲೆ ಮರೆಯಾಗಿತ್ತು ಬೊಂಬೆ ಹೋಯಿತ್ತು | ದೃಷ್ಟಾಂತದ ಬೊಂಬೆ ಕೆಟ್ಟಲ್ಲಿ ಮಣ್ಣಿಗೆ ಕಾದಿ ಹೊನ್ನಿಗೆ ಹೋದೀ ಹೆಣ್ಣಿಗೆ ನಾಣು ಗೆಟ್ಟೆ ಈ ಕುನ್ನಿಮನಕೇನೆನ್ನುವೆ ಧರ್ಮೇಶ್ವರಾ || ೨ ||

ಇನ್ನು ಮಾವರ ಘೂಳಯ್ಯ ಚವಾಪುರ ಈತನು ತನ್ನ ಕಾಯಕದ ವೃತ್ತಿ ಗನಗುಣವಾಗಿ ಹಾಡಿವ ವಚನ:

ವಚನ: ಕಟ್ಟಿದ ಘಟದಟ್ಟಿಯ ಹೊಲದು ಇಕ್ಕಿದ ಚತುರ್ವಿಧದ ನಾಲ್ಕುಂಗು ಟವ ಬಲಿದುಂಗಳೆದ ವಾರದಲ್ಲಿ ಸಂಚವ ಬಾರು ತೆಗೆದು ತೊಡಕು ಬವನನನಿಕ್ಕಿ ಅಡಿಯ ಬಿಡದಂತೆ ಹಿಂದಿನ ಮಡಮುಂದಣ ಉಂಗ ಸ್ವಕ್ಕಿ ಒಂದನ್ನೊಂದು ಜಾರದಂತೆ ಬಂಧಿಸಿ ಸಕಲೇಂದ್ರಿಯವೆಂಬ ಉಭಯವ ಸಂದಿಸಿ ಕುಣಕಿಯ ನಿಕ್ಕಿ ಕಾಮದ ಒಡಲ ಮಾದಿಗ ಬಂದ ಘಟ ತೋಕುಳ ತೊಗಲು ಹವ ಬಂದಿತ್ತು ಹೊತ್ತು ಹೋದೀತಣ್ಣ ಮೆಟ್ಟಡಿಯ ಕೊಂಡ ರೊಕ್ಕವ ಕೊಡಿ ಒಪ್ಪಿದರಿರಲಿ ಒಪ್ಪದಿದರಡೆ ಮರು ಮುಖದಪ್ಪದಕೊಟ್ಟಿದ ತಪ್ಪಡಿಯ ಮೆಟ್ಟೆ ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದೇನೆ ಚನ್ನಯ್ಯ ಸ್ತ್ರಿಯ ಧೂಳಿನ ಧೂಳಿಗೊಳಗಾಗಿ || ೧ ||

ಈ ಪ್ರಕಾರ ಬಸವಾದಿ ಪ್ರಮುಖರು ಪಾಟೀಲರಂತೆ ಗುರುಜಂಗಮರಾಗೆ
ಜೀಕೆಂಬ ಉದ್ದೇಶವಿಲ್ಲದೆ, ತಮ್ಮ ಕುಲದ ಕಾಯಕ ಸಾಗಿಸುತ್ತ ಆದರಲ್ಲೇ
ಪಾರಮಾರ್ಥವನ್ನು ಕಂಡುಡಿದು ತನು-ಮನ-ಧನ, ಸಕಲೇಂದ್ರಿಯ ಗುಣ
ಗಳನ್ನು ನೀಗಿ, ಪರಂಜ್ಯೋತಿ ಸ್ವರೂಪಿ ಗುರುಲಿಂಗಜಂಗಮವನ್ನು ಆರಿಸಿ,
ಪೂಜಿಸಿ, ಸೇವಿಸಿ ಅಜರಾಮಜರಾಗಿ ಈಗಲೂ ತಮ್ಮ ಸಚ್ಚರಿತ್ರವನ್ನು ಜಗತ್ತಿನ
ಕಲ್ಯಾಣಕ್ಕಾಗಿ ಕಾಣಿಕೆಯನ್ನು ವಯಸಾಲಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಇವರೇ ನಿಜವಾದ ಶರಣ
ರಲ್ಲವೇ ?

ಅ. ಮ. ಪಾಟೀಲರ ತಾಯಿ-ತಂದೆಗಳು ಇಲ್ಲಿಯ ಪದ್ಧಂತರ ಅವಿಚನಾದಿ
ಯಿಂದ ಇವ್ವ ಗುರುಜಂಗಮರನ್ನು ಪೂಜಿಸುತ್ತ ಬಂದು 'ಎನಕೇನ ಪ್ರಕಾರೇಣ
ಪ್ರಸಿದ್ಧ ಪುರುಷೋಭವತಿ' ಎಂಬ ಗಾಡೆಗನುಸಾರವಾಗಿ ಪಾಟೀಲರು ಹೊಸ
ಆವತಾರಿ ಪುರುಷರಾಗಲು ಈಗ ಮಾತ್ರ ಕ್ರಮತಸ್ಪಿ ನಡೆಯಲಿಕ್ಕೆ ಹತ್ತಿದ್ದಾರೆ.
'ಕ್ರಮತಸ್ಪಿ ನಡೆವದರಿಂದ ಕಷ್ಟಮುನ್ನುಂಟೇ' ಎಂಬುದನ್ನು ನಿಜಗುಣ ಶಿವ
ಯೋಗಿಯು ತಮ್ಮ ಕೈವಲ್ಯ ಪದ್ಧತಿಯಲ್ಲಿ ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಇವೆಲ್ಲವನ್ನು ತಿಳಿದೂ
ತಿಳಿದೂ 'ಹಗಲು ಕೂಡು ರಾತ್ರಿ ಬಾವಿ ಬೀಳುವಂತೆ' ವೀರಶೈವರಿಗೆ ವರ್ಣಾಶ್ರಮ
ಧರ್ಮಗಳೇ ಇಲ್ಲ: ಅತಿ ವರ್ಣಾಶ್ರಮಿಗಳು ಯಾರೆಂದು ತಿಳಿಯದೆ, ಬರೆದಿರುವ
'ಮಂತ್ರನಾದಿ' ಎಂಬ ಗ್ರಂಥವು ತತ್ಪಕ್ಷರ ಮುಂದೆ ಓಡಬಲ್ಲುವೇ ? ಕೀರ್ತಿ,
ಲಾಭಾದಿಗಳಿಗಾಗಲೆ, ಗ್ರಂಥ ಬರೆಯುವ ಮನಸ್ಸಿನ ಉಚ್ಛಿಗಾಗಲಿ ಬರೆದಿದ್ದರೂ
ಬರೆದಿರಬಹುದು. ಆದರೂ ಈ ಕೆಲಕೆಲವೆಡೆಗಳಲ್ಲಿ ಗುರುಸ್ಥಾನಗಳಲ್ಲಿ ಭಕ್ತ
ನನ್ನೂ ಭಕ್ತರ ಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ಜಂಗಮರನ್ನೂ ಸೇರಿಸಿ ಬರೆದ ಮತ್ಸರೋದ್ಗಾರವು
ಅವರ ಕಾಪಟ್ಟಿದ ಜೀಷ್ಠೆಯನ್ನು ಬೈಲಿಗಿಟ್ಟು ಬರೆದಿರುವ "ಮಂತ್ರನಾದಿ" ಎಂಬ
ಅಪ್ಪವಿಚಾರದ ರೋಗಕ್ಕೆ ವೇ. ಕರವೀರ ಶಾಸ್ತ್ರಿಗಳು ಸಿದ್ಧಾಪಧ ರೂಪ
ಮದ್ದನ್ನು ಗ್ರಂಥರೂಪದಲ್ಲಿ ಸಿದ್ಧಗೊಳಿಸಿದ್ದು ಸಮಯೋಚಿತವೂ ಸೂಕ್ತವೂ
ಆಗಿದೆ.

ಶ್ರೀ ಶಿವಮೂರ್ತಿ ಸ್ವಾಮಿಗಳವರು ವಿರಕ್ತಮಠ

ತಾ. ೧೧-೨-೧೯೫೬

ಮುನವಳ್ಳಿ.

ಕೆಲ ಮಹನೀಯರ ಅಭಿಪ್ರಾಯಗಳು

೧

ಮೆ|| ಕರವೀರ ಶಾಸ್ತ್ರಿಗಳು ರಚಿಸಿದ ಮಂತ್ರವಾದಿಗೆ ಮಧ್ಯೆಂಬ ಈ ಕನ್ನಡ ಗ್ರಂಥವನ್ನು ಪರಿಶೀಲಿಸಿದೆನು. ವೀರಶೈವ ಮತ ಬುಶ್ವತ್ತಿ ಅಷ್ಟಾವರ್ಣಗಳಲ್ಲಿಯ ಗುರುಜಂಗಮವೇ ಮಂತ್ರಪರಂಪರ ಪೂಜ್ಯ ವಸ್ತುಗಳೆಂದು ಈ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಅನೇಕ ಪಂಡಿತರ ವಿಸುರ್ವಾತ್ಮಕ ಗ್ರಂಥಗಳ ಪರಿಶೋಧನೆಯಿಂದ ಸಂಯುಕ್ತವಾಗಿ ವಿವರಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿದ್ದಾಗಿರುವದು. ಆದರೆ ನಮ್ಮ ಸಮಾಜದಲ್ಲಿಯ ಹಲವಾರು ಶೋಧಕರನ್ನೂ ಇದೀಸುವ ಸಮಸ್ಯೆಗಳು ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬ ಸಾಮಾಜಿಕನಿಗೆ ಸಹಜವಾಗಿ ಒದಗುತ್ತವೆ. ಆದಕ್ಕೆ ಯಾರು ಹೊಣೆಗಾರರೆಂಬುದನ್ನು ನಿಶ್ಚಯಿಸುವದು ಕಷ್ಟಕರವಾಗಿದೆ. ಆದರಲ್ಲಿಯ ಒಂದರ ಹೊಣೆಯನ್ನು ಇದೀಸಲು ನಮ್ಮ ಪಂ|| ಕರವೀರ ಶಾಸ್ತ್ರಿಗಳು ಗೊಂದಲಮತ ಇವರು ಸಿದ್ಧವಾದಷ್ಟು ಅನಿವಾರ್ಯವಾಗಿದೆ. ಅದೂ ಒಂದು ಧೃಷ್ಟಿಯಲ್ಲಿ ಪ್ರಶಂಸನೀಯವಾಗಿದೆ. ಆದರೆ ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬ ಸಾಮಾಜಿಕನು ಒರಣರ ಮಾರ್ಗವನ್ನರಿಯದೆ ಅಡಕಿಸುತ್ತಿರುವದು ಸಮಾಜಕ್ಕೆ ಘಾತಕವಾಗಿದೆ. ಈ ಘಾತಕತನವನ್ನು ಮೋಹಕರಿಸಲು ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬನಿಗೂ ಅತ್ಯನೀಕ್ಷಣೀಯ ಅವಶ್ಯವಾಗಿದೆ. ಆ ಮಾರ್ಗದಲ್ಲಿ ಈ ಗ್ರಂಥವು ಮಾರ್ಗದರ್ಶಿಯಾಗುವುದೆಂದು ನಿರೀಕ್ಷಿಸುತ್ತೇನೆ.

ಮುಘೋಳ

೩೧-೧೨-೫೬

ವೃತ್ಯಂಜಯ ಸ್ವಾಮಿಗಳು ಕಿರೀಟಮತ

ಮೆ|| ಕರವೀರ ಶಾಸ್ತ್ರಿಗಳು ಗೊಂದಲಮತ ಮು|| ಚನ್ನೂರು ಇವರು ಕಳುಹಿಸಿ ಕೊಟ್ಟ ಮಂತ್ರವಾದಿಗೆ ಮಧ್ಯೆಂಬ ಗ್ರಂಥವನ್ನು ಸಂಪೂರ್ಣ ಓದಿ ನೋಡಿದೆನು. ನಮ್ಮ ವೀರಶೈವ ಅನೇಕ ಪಂಡಿತರ ವ ಸರ್ವ ಭಕ್ತರ ತಲೆ ತಿನ್ನುತ್ತಿದ್ದ ಮಂತ್ರವಾದಿಯ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳನ್ನು ಬಹು ಸರಳವಾಗಿ ಬಿಡಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಇವರ ಬಿಡಿಸುವಿಕೆಯಲ್ಲಿ ತಮ್ಮ ಕೈವಾಡವಿಲ್ಲದೆ ಪ್ರತಿ ಪ್ರಶ್ನೆಗೂ ಪ್ರಮಾಣಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟು ಬರೆದಿರುವರು. ಇದು ಪಂಡಿತ ಪಾಮರರಿಗೂ ಅರ್ಥವಾಗುವಂತಿದೆ.

ಇದನ್ನು ಸರಳ ಶೈಲಿಯಲ್ಲಿ ಖಂಡಿಸಿರುವುದು ಸಣ್ಣ ಮಾತಲ್ಲ. ಇದಕ್ಕೆ ಶಾಸ್ತ್ರಾಭ್ಯಾಸ, ಅನುಭವ ಎರಡೂ ಬೇಕು. ಇವರು ಮಂತ್ರವಾದಿಯನ್ನು ಖಂಡಿಸುವಲ್ಲಿ ಅದ್ಭುತ ವಿಜಯವನ್ನು ಸಂಪಾದಿಸಿದ್ದಾರೆ. ವೀರಶೈವ ಶಾಸ್ತ್ರ ಬಲ್ಲವರು ಬಹು ಕಡಿಮೆ. ಶ್ರೀ ಕರವೀರ ಶಾಸ್ತ್ರಿಗಳು ಹೇಬರಾದರೂ ಅಧುನಿಕ ಮಂತ್ರವಾದಿಯ ಅಸಂಬಂಧವಾದ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳಿಗೆ ವೇದಾಗಮ ಪುರಾಣಗಳ ಮತ್ತು ಬಸವಾದಿ ಪ್ರಮುಖರ ವಚನಗಳನ್ನು, ಮೈಲಾರ ಬಸವಲಿಂಗ ಶರಣರ ಕೃತಿಗಳ ಅಧಾರಗಳನ್ನು ಬಹು ಸಮಂಜಸವಾಗಿ ಹೊಂದಿಸಿ ಅಧುನಿಕ ಮಂತ್ರವಾದಿಯ ಅಯ್ಯನವರ ಮೇಲಿದ್ದ ವಕ್ರವೃಷ್ಟಿಯನ್ನು ಸರಿಪಡಿಸಿ ಖಂಡಿಸಿರುವರು. ವೀರಶೈವ ಅಷ್ಟಾವರ್ಣಾಂತಗತರಾದ ಗುರುಜಂಗಮರನ್ನು ಸಂಸ್ಕಾರ ಮಾಡಿ, ಜೀಕಾದ ಜಾತಿಯವರನ್ನು ಈ ಪೂಜೆಯ ಸ್ಥಾನಕ್ಕೆ ತರಲಿಕ್ಕೆ ಬರುವದಿಲ್ಲೆಂದು ವೀರಶೈವ ಶಾಸ್ತ್ರ ಸಿದ್ಧಾಂತವನ್ನು ನಿರ್ಭಯ, ನಿರ್ಮಾತ್ಸರ್ಯಗಳಿಂದ ಬರೆದಿದ್ದಾರೆ. ವೀರಶೈವ ಭಕ್ತಾದಿಗಳಿಗೂ ಪರಮತ ಪಂಡಿತರಿಗೂ ಅಷ್ಟಾವರ್ಣ ಪೂಜ್ಯ ಸ್ಥಾನ ಅರಿಯಲು ಮಂತ್ರವಾದಿಗೆ ಮಧ್ವೆಂಬ ಗ್ರಂಥವು ಕೈದೀವಟಿಗೆಯಾಗಿದೆ.

ವೀರಶೈವರ ಇತಿಹಾಸವನ್ನು ತಿಳಿಯುವವರಿಗೆ ಇದು ಮಾರ್ಗವರ್ಶಿಯಾಗಿದೆ. ವೀರಶೈವ ಸಿದ್ಧಾಂತ ಪ್ರಚಾರಕ್ಕೆ ಇದು ಅಧಾರ ಗ್ರಂಥವಾಗಿದೆ ಎಂದು ಬರೆಯಲು ಸಂತೋಷವಾಗುವುದು. ಸದರಿ ಶಾಸ್ತ್ರಿಗಳು ಈ ಗ್ರಂಥ ರಚನೆ ಮಾಡಿ ಶ್ರಾವಣ ಮಾಸದಲ್ಲಿ ಪುರಾಣ ಸಮಾಪ್ತಿ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಭಕ್ತ ಹರಗುರು ಚರಮೂರ್ತಿಗಳಿಂದ ಹೊಸಮಠದಲ್ಲಿ ಹಾವೇರಿ ಹುಕ್ಕೇರಿ ನುತದ ಶ್ರೀ ಶಿವಬಸವ ಸ್ವಾಮಿಗಳ ಪುಣ್ಯ ತಿಥಿಗೆ ತರಲು ಅಲ್ಲಿ ಕೂಡಿದ ಹರಗುರು ಚರಮೂರ್ತಿಗಳಿಂದಲೂ ಪಂಡಿತ ಶಾಸ್ತ್ರಿಗಳು ಹಾಗೂ ಭಕ್ತರ ಸಮೂಹ ದಿಂದಲೂ ಆಲೋಚಿಸಿ, ಒರೆಗೆ ಹಚ್ಚಿ ಮಂತ್ರವಾದಿಗೆ ಮಧ್ವೆಂಬ ಗ್ರಂಥವು ಅನೈಯೋಗ್ಯವೆಂದ ಮೇಲೆ ಈ ಗ್ರಂಥವನ್ನು ಅಚ್ಚು ಮಾಡಿಸಿ ಕರ್ನಾಟಕ ರಂಗ ಭೂಮಿಯಲ್ಲಿ ಹೊರಗೆಡವಿದರೆ ಸಮಸ್ತ ಭಕ್ತಾದಿಗಳು ಈ ಗ್ರಂಥವನ್ನು ಸಂಗ್ರಹಿಸಿ, ಶಾಸ್ತ್ರಿಗಳ ಶ್ರಮವನ್ನು ಸಾರ್ಥಕಗೊಳಿಸಬೇಕೆಂದು ಬೇಡುವೆ.

ಆಗ್ರಿಕಲ್ಚರ ಕಾಲೇಜು,
ಹೆಬ್ಬಾಳ. ಬೆಂಗಳೂರು.

ಎಚ್. ವಿ. ದೇವಧರಪ್ಪ ಗೌಡಾ

II ಬಿ. ಎಸ್. ಸಿ. (ಎಜಿ)

ವೇದ ಪಂ ಕರಿಯವನ ಶಾಸ್ತ್ರಗಳು ಗೊಂದಲಮಯ ಸಾಂಚನ್ನರು ಇವರು ಗಮನ ರರಣಶೇಷ ಸಂಘದ ಅ. ಮ. ಪಾಟೀಲ ಬರೆದ ಮಂತ್ರವಾದಿ ಗ್ರಂಥಕ್ಕೆ ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷರವಾಗಿ ಬರೆಯಲ್ಪಟ್ಟು, ಮಧ್ವ ಗ್ರಂಥವು ನಿಜವಾದ ವೀರಶೈವ ಮಹತ್ವದ ವಿಚಾರವನ್ನು ತಿಳಿದ ಮಹನೀಯರು ಶ್ರೀ ಶಾಸ್ತ್ರಗಳು ಬರೆದ ಗ್ರಂಥಕ್ಕೆ ನಿಶೇಷವಾಗಿ ಪ್ರಶಸ್ತಿಕೆಯನ್ನು ಕೊಡಲ್ಪಟ್ಟಿರುತ್ತದೆ. ಅಂದರೆ ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ವೀರಶೈವರ ಉದ್ದೇಶ ವೀರಶೈವ ಸಮಾಜವು ಶ್ರೀಜಗದ್ಗುರು ಪಂಚಾಚಾರ್ಯರಿಂದ ಸ್ಥಾಪಿತವಾಗಿ ಶ್ರೀಬಸವಾದಿ ಪ್ರಮಥರಿಂದ ಪ್ರಾಧಾನ್ಯ ತೆಗೆದುಕೊಂಡ ವಿಷಯವು ಅತ್ಯಂತ ಮಹತ್ವದ್ದಾಗಿದೆ. ಆದರೆ ಈ ಪ್ರಸಿದ್ಧಿ ಪಡೆದ ಸಮಾಜವನ್ನು ಪಾಪಪ್ರಾಪ್ತಿಯಿಂದ ನೋಡುವವರು ಮಾನವರೋ ಅಥವಾ ವಾಸರೋ ತಿಳಿಯದಾಗಿದೆ. ಅವರು ಮಾನವರಾಗಿದ್ದರೆ, ಪವಿತ್ರ ಸಮಾಜ ವನ್ನೂ ಶಿವಶರಣರ ಮಹತ್ವವನ್ನೂ ಎಂದೂ ಅಲ್ಲಗಳೆಯಲಾರರು. ಸದ್ಯಕ್ಕೆ ಹೊಸವಾಗಿ ಜಂಗಮವಾಗಬೇಕೆಂಬ ಅಭಿಲಾಷೆಯುಳ್ಳ ಮಂತ್ರವಾದಿ ಅ. ಮ. ಪಾಟೀಲರು ಈ ಹಿಂದೆ ವಿವಾಹ ವಿಮರ್ಶೆಯೆಂಬ ಗ್ರಂಥ ಬರೆದಿರುವರು. ಆ ಗ್ರಂಥಕ್ಕೆ ಅಷ್ಟ ಜನರು ಮಹತ್ವ ಕೊಟ್ಟಂತೆ ಸೂಚ್ಯರು ಎಂದೂ ಅಭಿಪ್ರಾಯ ಕೊಡಲಾರರು. ಮಂತ್ರವಾದಿಗೆ ಮಧ್ವ ಎಂಬ ಗ್ರಂಥ ಬರೆದ ವೇದ ಪಂ ಕರವೀರ ಶಾಸ್ತ್ರಗಳು ಗುರುಸ್ಥಲದವರಿದ್ದು ವಿದ್ಯಾವಂತರು ಲಿಂಗದಲ್ಲಿ ನಿಷ್ಠಾ ಪರರು ಕರುಣಾ ಹೃದಯದವರೂ ವೀರಶೈವ ಧರ್ಮನಿರತರೂ “ದುರ್ಜನೋ-ಹತಃ” ಎಂಬಂತೆ ಈಗಿನ ಜನಗಳನ್ನು ದುರ್ಬೋಧನೆಗಳಿಂದ ಮನವೆಳೆಸಿ ದ್ರವ್ಯ ಸೆಳೆದು ಸುಖ ವಿಲಾಸವನ್ನು ಭೋಗಿಸು. ಆಧುನಿಕ ನಮ್ಮ ಜನಗಳು ಜಾಗೃತರಾಗಿ ಪವಿತ್ರ ವೀರಶೈವ ಸಮಾಜವನ್ನು ರಕ್ಷಣೆ ಮಾಡಿರಿ. ಗುರುಲಿಂಗ ಜಂಗಮ ಸ್ಥಾನಕ್ಕೆ ಪ್ರಾಧಾನ್ಯತೆ ಕೊಟ್ಟಿರುವ ಭೀಮಕವಿಗಳು ಶ್ರೀ ಬಸವೇಶ್ವರ ಪುರಾಣ ಬರೆದು ಜಗದ್ಜಾಗೃತಗೊಳಿಸಿದ್ದಾರೆ. “ರೇಣುಕ ವಿಜಯ” ಗ್ರಂಥ ವನ್ನು ಪಂ ಕಾಶೀನಾಥ ಶಾಸ್ತ್ರಗಳು ರಚಿಸಿ ವೀರಶೈವ ಧರ್ಮಕ್ಕೆ ಮನ್ನಣೆ ಯನ್ನು ಇತ್ತು ಅಲ್ಲದೆ ಶ್ರೀ ಪಡಕ್ಷರ ದೇವರು ರಾಜಶೇಖರ ವಿಳಾಸ, ವೃಷ ಭೇಂದ್ರ ವಿಜಯ, ಶಬರ ಶಂಕರ ವಿಳಾಸ ಇನ್ನೂ ಅನೇಕ ವೀರಶೈವ ಸಮಾಜದ ಗ್ರಂಥವನ್ನು ಬರೆದು ಮಾನವ ಜನಾಂಗವನ್ನು ಜಾಗೃತಗೊಳಿಸಿದ್ದಾರೆ.

ಹೀಗಿದ್ದು ಜಂಗಮನಲ್ಲದೆ ಅನಾಧಿಕಾರಿಯಾದ ಅ. ಮ. ಪಾಟೀಲರು ಇನ್ನು ಮೇಲಾದರೂ ವಿಚಾರವಂತರಾಗಿ ಗುರು ಸೇವಾತತ್ಪರರಾಗಿ ಮನಶ್ಚುದ್ಧಿ ಮಾಡಿ ಕೊಳ್ಳುವರಾಗಿ ವಿನಂತಿ.

ವೇ|| ಈಶ್ವರಯ್ಯಶಾಸ್ತ್ರಿ ಬಸವರಾಜ ಹಿರೇಮಠ.

ನರಗುಂವ

ವೇ. ಪಂ|| ಕರವೀರ ಶಾಸ್ತ್ರಿಗಳು ಪ್ರಶೋತ್ತರವಾಗಿ ಖಂಡಿಸಿದ ಮಂತ್ರವಾದಿಗೆ ಮದ್ದೆಂಬ ಗ್ರಂಥವನ್ನು ಕಳಿಸಿದ್ದು ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಓದಿ ನೋಡಿದೆನು. ಇದನ್ನು ಇವೇ ಕ್ರಿಸ್ತಶಕವ ೧೯೫೬ನೇ ಶತಮಾನದಲ್ಲಿ ಬರೆದ ಮಂತ್ರವಾದಿ ಪ್ರಶ್ನೆ ಅವಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿ ಅನಂತ ವೀರಶೈವ ಮತ ಗ್ರಂಥಗಳ ಮತ್ತು ಬಸವಾದಿ ಪ್ರಮುಖರ ವಚನಗಳ ಆಧಾರವಾಗಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ಖಂಡಿಸಿದ ಮಂತ್ರವಾದಿಗೆ ಮದ್ದೆಂಬ ಗ್ರಂಥವು ಅಧುನಿಕವಾದರೂ ಪ್ರಾಚೀನ ಗ್ರಂಥಗಳ ಶ್ರೇಣಿಯಲ್ಲಿ ಪರಿಗಣಿಸಲು ಅರ್ಹವಾಗಿರುವದು. ಪಂಚಾಚಾರ್ಯರಿಂದ ಸ್ಥಾಪಿಸಲ್ಪಟ್ಟ ಅಷ್ಟಾವರ್ಣಾಂತರ್ಗತರಾದ ಗುರುಜಂಗಮರೇ ವೀರಶೈವ ಮತದ ಅಗ್ರವರ್ಣದವರು. ಇವರು ಸಾಮಾನ್ಯವಾದ ಬ್ರಾಹ್ಮಣ ನಾಮವನ್ನು ಹೇಳಿಕೊಂಡರೆ, ಅನಿತ್ಯವಾದ ಸ್ವರ್ಗಭೋಗಕ್ಕಾಗಿ ಯಜ್ಞದಲ್ಲಿ ಪಶು ಹಿಂಸೆ ಮಾಡುವವರೆಂಬ ಭಾವನೆ ಜನರಿಗುಂಟಾದೀತೆಂದು ನೆನಸಿ, ಈ ಬ್ರಾಹ್ಮಣ ನಾಮವನ್ನು ತೆಗೆದೊಗೆದು ಗುರುಸ್ಥಲದವರೆಂಬ ಶ್ರೇಷ್ಠ ತರದ ಹೆಸರನ್ನು ಬಳಕೆಯಲ್ಲಿ ತಂದರು. ಲಿಂಗಧಾರಿಗಳಲ್ಲಿ ಬ್ರಾಹ್ಮಣಾದಿ ವೃತ್ತಿಗಳೆಲ್ಲವು ಇರುವುದರಿಂದ ಬ್ರಾಹ್ಮಣ ಜಾತಿಯವರೇ ಲಿಂಗಧಾರಿಗಳಾದರೆಂಬರ್ಥ ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗುತ್ತದೆ ಈ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ.

ಶ್ಲೋಕ : ಬ್ರಾಹ್ಮಣಾಃ ಕ್ಷತ್ರಿಯಾ ಮೈಶ್ಯಾ ಶೂದ್ರಾಯಃ ಚಾನ್ಯ ಜಾತಿಯಃ | ಲಿಂಗಧಾರಣ ಮಾತ್ರೇಣ ಶಿವಾ ಏವನ ಸಂಶಯಃ || ವೇದೇಷು ಶಾಸ್ತ್ರ ಸಂಘೇಷು ಪುರಾಣೇಷ್ವಾಗಮೇಷ ಚ | ಲಿಂಗ ಧಾರಣ ಮಾಖ್ಯಾತಂ ಬ್ರಾಹ್ಮಣಸ್ಯ ವಿನಿಶ್ಚಯಾತ್ | ಮುಖೇ ಮಂತ್ರೋ ಹೃದಿಧ್ಯಾನಂ ಮಸ್ತಕೇ ಲಿಂಗಧಾರಣಂ | ಶಿಖಾರುದ್ರಾಕ್ಷ ಭಸ್ಮಾನಿ ಇತಿ ಬ್ರಾಹ್ಮಣ ಲಕ್ಷಣಂ ||

ಎಂದು ಪಾರಮೇಶ್ವರಾಗಮ ಶೈಲಿಗೆ ಪ್ರಾರಾಣ, ಗೌತಮ ಸ್ಮೃತಿ ಮೊದಲಾದ ಅನೇಕ ಪ್ರಮಾಣಗಳಿವೆ. ಪಂಚಾಚಾರ್ಯರ ಎ ಬಸವೇಶ್ವರನ ಕಾಲಕ್ಕೆ ಕೆಲ ಪ್ರಾಹ್ಮಣರು ಲಿಂಗಧಾರಣ ಮಾಡಿಕೊಂಡಾಗ್ಯೂ ತಂತುಮಯವಾದ ಯಜ್ಞೋಪವೀತಕ್ಕೆ ಲಿಂಗವನ್ನು ಕಟ್ಟಿಕೊಂಡು ಸಂಧ್ಯಾವಂದನಾದಿಗಳನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಬ್ರಾಹ್ಮಣ್ಯವು ಹೋಗುವದೆಂದು ಭ್ರಾಂತಿಯಿಂದ ಲಿಂಗಧಾರಣವೃತ್ತಕ್ಕೆ ನಿರುತ್ಸಾಹ ಸಂಧ್ಯಾವಂದನಾದಿಗಳನ್ನು ಆಚರಿಸುತ್ತಾ ಆರಾಧ್ಯ ಪ್ರಾಹ್ಮಣರೆಂದು ಹೇಳಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾ ಇರುವ ಅಂಥವರನ್ನು ಮೈಸೂರ ಸೀಮೆಯಲ್ಲಿ ಕಾಣಬಹುದು. ವೀರಶೈವ ಬ್ರಾಹ್ಮಣ್ಯವು ಲಿಂಗರೂಪವಾದ ಯಜ್ಞೋಪವೀತವನ್ನು ಧರಿಸುವ ಗಣವಂಶಜ ಪ್ರಾಹ್ಮಣರಿಗೆ ಹೊರತು ಆರಾಧ್ಯ ಬ್ರಾಹ್ಮಣರಿಗೆ ಅನ್ವಯಿಸುವದಿಲ್ಲ.

ಶ್ಲೋಕ : ಆದೌವರ್ಣಾಶ್ರಮಾಚಾರೋ ಗುರೌ ಬ್ರಹ್ಮಜ್ಞ ತಾಪ್ತಿರ್ಜೇತ್ ||
ಭಜೇತ್ತಮೇವ ಯತ್ಕೇನ ನೋರ್ಜೇವಸ್ಯ ಗುರುಂ ಪ್ರಜೇತ್ ||

ಶಿಷ್ಯನು ಪ್ರಥಮದಲ್ಲಿ ವರ್ಣಾಶ್ರಮಾಚಾರವು ಗುರುವಿನಲ್ಲಿದ್ದು ಬ್ರಹ್ಮಜ್ಞತೆಯೂ ಇದ್ದರೆ ಅಂತಹ ಗುರುವನ್ನೇ ಯತ್ನಪೂರ್ವಕವಾಗಿ ಹೊಂದಬೇಕೆಂದು ನಿರೂಪಿತವಾಗಿದೆ. ಆದಕಾರಣ ನಿಗಮಾಗಮ ರಹಸ್ಯವಾದ ಕ್ರಿಯಾಸಾರದಲ್ಲಿ ವರ್ಣಾಶ್ರಮ ಕ್ರಿಯಾನಿಷ್ಠೋ ಧರ್ಮ ವಿಚ್ಛಾಸ್ತ್ರ ಕೋವಿದಃ || ಕ್ರಿ. ಸಾ. ಎ. ೨೫, ಶ್ಲೋ. : ೧೩. ಗುರುವಾದಾತನು ವರ್ಣಾಶ್ರಮ ಕ್ರಿಯಾನಿಷ್ಠನೇ ಇರಬೇಕೆಂಬುದು ಇದರಿಂದ ವೀರಶೈವದೀಕ್ಷಾ ಗುರುವಿನಲ್ಲಿಯೂ ಕೂಡಾ ವರ್ಣಾಶ್ರಮಾಚಾರವು ಇರಬೇಕಾದುದು ತಿಳಿದು ಬರುವದರಿಂದ, ವೀರಶೈವರಲ್ಲಿ ವರ್ಣಾಶ್ರಮಗಳ ಅಗತ್ಯವು ಎಷ್ಟಿದೆಯೆಂಬುದು ತಿಳಿಯುತ್ತದೆ. ಬಾಳಿಹಳ್ಳಿ, ಉಜ್ಜಿನಿ, ಶ್ರೀಶೈಲ, ಕೇದಾರ, ಕಾಶಿ ಮೊದಲಾದ ಸ್ಥಳಗಳಲ್ಲಿರುವ ವೀರಶೈವ ಮಠಾಚಾರ್ಯರ ಸೀತದ ವಂಶಜರಾದ ಗುರುಸ್ಥಲದ ಮಹತ್ವವು ಜಗನ್ಮಾನ್ಯವಾದದ್ದೆಂದು ಶಾಸ್ತ್ರಗಳು ಹೇಳುತ್ತವೆ.

ಶ್ಲೋಕ : ಅಜ್ಞಾನ ತಿಮಿರಾಂಧಸ್ಯ ಜ್ಞಾನಾಂ ಜನಶಲಾಕಯಾ |
ಚಕ್ಷುರನ್ಮೂಲಿತಂ ಯೇನ ತಸ್ಮೈ ತ್ರೀ ಗುರುವೇ ನಮಃ |
ಗುರು ಬ್ರಹ್ಮಾ ಗುರು ವಿಷ್ಣು ಗುರು ರೇವಮರ್ಜೇಶ್ವರಃ ||
ಗುರು ಸಾಕ್ಷಾತ್ಪರ ಬ್ರಹ್ಮತಸ್ಮೈ ತ್ರೀಗುರುವೇ ನಮಃ |

ಶ್ರೀಗುರುಗಳಿಂದ ಶಿವಲಿಂಗವನ್ನು ಸಂಸ್ಕೃತರಾಗಿ ಸ್ವೀಕರಿಸಬೇಕೆಲ್ಲದೆ
 ಅಸ್ಯರ್ಥಾ ಎಂದಿಗೂ ದೊರೆಯಲಾರದು. ಮುಕ್ತಿಗೆ ಸಾಧನೀ ಭೂತವಾದ
 ಶಿವಲಿಂಗವು ಗುರುವಿನಿಂದಲೇ ಬಂಪದ್ವರಿಂದ ವಂಶಪರಂಪರೈವಾಗಿ ಬಂದ ಗುರು
 ಸ್ಥಲದ ಮಠವಯ್ಯನವರೇ ಭಕ್ತರ ಮನೆಯ ದೈವವಲ್ಲದೆ ಬೇರೆ ದೈವವಿಲ್ಲವೆಂದು
 ಕಾರ್ಯದಲ್ಲಿಯೂ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿಯೂ ವಾಕ್ಯದಲ್ಲಿಯೂ ಗುರುವೆ ಅಜ್ಞಾನ ನಾಶ
 ಕನು. ಗುರುವೇ ಸಾಕ್ಷಾತ್ ಬ್ರಹ್ಮ, ಗುರುವೇ ಸಾಕ್ಷಾತ್ ವಿಷ್ಣು, ಗುರುವೆ
 ಸಾಕ್ಷಾತ್ ಶಿವನು ಎಂದು ಅವಿಚ್ಛಿನ್ನತೆಯಿಂದ ಕೂಡಿದ ಭಕ್ತಿಯಿಂದ ಶಿವ
 ಲಿಂಗದಲ್ಲಿರುವ ಏಕನಿಷ್ಠೆಯನ್ನು ಗುರುಗಳಲ್ಲಿರಿಸಿ ಉಭಯೋಪಾಸನೆಯಲ್ಲಿ
 ನಿರತರಾಗಿರುವವನಿಗೆ ಮುಕ್ತಿಯು ಹಸ್ತಮಾಲಕದಂತೆ ಅಧೀನವಾಗುವದು.
 ಸಾಕ್ಷಾತ್ಕರ ವಸ್ತುವೇ ಭಕ್ತಾದಿಗಳಿಗೆ ಉಪಾಸನಾ ಕ್ರಮವನ್ನು ತಿಳಿಸಿ, ಭಕ್ತರ
 ಅಜ್ಞಾನವನ್ನು ನಾಶಪಡಿಸಿ ತನ್ನಂತೆ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವದಕ್ಕೋಸ್ಕರ ಅವತರಿಸಿದ
 ಮಠವಯ್ಯನವರೇ ಅಷ್ಟಾವರ್ಣಕ್ಕೆ ಸೇರಿದ ಗುರುಗಳೆಂದು ಸಿದ್ಧವಾದದ್ದರಿಂದ
 ಇಂಥಾ ಗುರುಸ್ಥಲವರನ್ನು ತೆಗೆದೊಗೆದು, ಬೇಕಾದ ಜಾತಿಯವರನ್ನು ಗುರು
 ಸ್ಥಲಕ್ಕೆ ಆರಿಸಲಿಕ್ಕೆ ಬರುವದಿಲ್ಲೆಂದು ಪೂರ್ವಿಗ್ರಂಥಗಳ ಆಧಾರದಿಂದ ಸಿದ್ಧ
 ಗೊಳಿಸಿ ಬರೆದದ್ದು ಎಷ್ಟು ಶ್ಲಾಘಿಸಿದರೂ ಸಾಲದು. ಇಂಥ ಗುರುವರ್ಗ
 ದವರ ಪೂಜೆಯೇ ಭಕ್ತಾದಿಗಳಿಗೆ ಗುರುವಿನ ಆಧಿಪತ್ಯವನ್ನು ಶಾಸ್ತ್ರ ಹೇಳುವದು.

ಶ್ಲೋಕ : ಧ್ಯಾನಮೂಲೋ ಗುರೋಮೂರ್ತಿಃ | ಪೂಜಾ ಮೂಲಂಗುರೋಪಮಂ
 ಮಂತ್ರ ಮೂಲಂ ಗುರೋವಾಕ್ಯಂ ಮುಕ್ತಿ ಮೂಲೋಗುರೋಃ ಕೃಪಾ ||

ಗುರುವಿನ ಸಹಜಾ ಕೃತಿಯೇ ಧ್ಯಾನಕ್ಕೆ ಕಾರಣವಾಗಿರುವದು ಗುರುವಿನ
 ಪಾದವೇ ಪೂಜೆಗೆ ಹೇತುವಾಗಿರುವದು; ಗುರುವಿನ ವಾಕ್ಯವೇ ಮಂತ್ರಕ್ಕೆ
 ನಿಧಾನವಾಗಿರುವದು; ಗುರುವಿನ ಕೃಪೆಯೇ ಮುಕ್ತಿಗೆ ಬೀಜವಾಗಿರುವದು
 ಎಂಬೀಪ್ರಮಾಣದಿಂದ ಇಂತಹ ಗುರುಸ್ಥಲ ಪೀಠಗಳು ಪ್ರಸಿದ್ಧವಾಗಿದ್ದು ಅನೂ
 ಜಾನವಾಗಿ ನಡೆದು ಬಂದವರನ್ನು ಹೀಯಾಳಿಸಿ ಕೃತ್ರಿಮ ವರ್ಗದವರೆಂದು
 ಬರೆದಿರುವ ಅ. ಮ. ಪಾಟೀಲರು ಪರರ ತೇಜೋಭಂಗ ಮಾಡಿ ಗುರುಸ್ಥಲದ
 ಮಠವಯ್ಯನವರ ನಾಶವನ್ನು ಹಾಚಿಸುತ್ತ ಗುರುಸ್ಥಲವನ್ನು ಆಕ್ರಮಿಸಬೇಕೆಂಬ
 ವದನ್ನು ಖಂಡಿಸಿ ಬರೆದಿರುವದು ಫಾಮರಗಣಕ್ಕೆ ಸೇರಿದ ನಮಗೆ ನಮ್ಮ
 ಪ್ರಾಚೀನ ವೀರಶೈವ ಮತ ತತ್ವ ಉತ್ಪತ್ತಿಯ ನಿಜ ಸ್ವರೂಪವು ಸರ್ವರಿಗೂ

ತೀಳಿಯುಂಟೆ ಅಷ್ಟೆ ಕನ್ನಡದಲ್ಲಿ ಬರೆದದ್ದು ಈ ಮಂತ್ರವಾದಿಗೆ ಮುಷ್ಟೆಯ ಗ್ರಂಥವು ಅತ್ಯಂತ ಅಮೂಲ್ಯವಾದ ಸಮ್ಮ ಕನ್ನಡ ನಾಡಿನ ವೀರಶೈವ ಜನಾಂಗದ ತಮ್ಮ ಪೈಶಿಷ್ಟದ ಕಡೆಗೆ ಕಣ್ಣು ತೆರೆಸುವ ಗ್ರಂಥವನ್ನು ಪ್ರಕಟಿಸಿ ಶಾಸ್ತ್ರೀಗಳು ವೀರಶೈವರ ಜೀವಕೃತ್ವಕ್ಕೆಗೆ ಪಾತ್ರರಾಗಿದ್ದಾರೆ.

ಮಹದೇವಪ್ಪ ಶಿದ್ದಪ್ಪ ಶೆಟ್ಟರು,
ಹೊಸರಿತ್ತಿ.

ಜಿ

ವೇ. ಪಂ. ಕರವೀರ ಶಾಸ್ತ್ರೀಗಳು ರಚಿಸಿದ ಮಂತ್ರವಾದಿಗೆ ಮುಷ್ಟೆಯ ಈ ಕನ್ನಡ ಗ್ರಂಥವನ್ನು ಪರಿಶೀಲಿಸಲು ತುಂಬಾ ಸಂತೋಷವಾಗುತ್ತದೆ. ಇವರ ಅತ್ಮನಿವೇದನೆಯಲ್ಲಿ ವೀರಶೈವ ಮತಉತ್ಪತ್ತಿ ಅಷ್ಟಾವರ್ಣಗಳಲ್ಲಿಯ ಗುರುಜಂಗ ಮರೇ ನಂಶ ಪರಂಪರ ಪೂಜ್ಯವಸ್ತುಗಳೆಂದು ಈ ವಿಷಯಗಳಲ್ಲಿ ನಿಷ್ಪಕ್ಷಪಾತಿ ಗಳಾದ ಅನೇಕ ಪಂಡಿತರುಗಳ ವಿಮರ್ಶಾತ್ಮಕ ಅಭಿಪ್ರಾಯಗಳು ಇತ್ಯಾದ್ಯನೇಕ ಉಪಯುಕ್ತ ಮತ್ತು ಅಪೂರ್ವ ವಿಚಾರಗಳು ಅನೇಕ ಗ್ರಂಥಗಳ ಪರಿಶೋಧನೆಯಿಂದ ಸಯುಕ್ತವಾಗಿ ವಿವರಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿದ್ದಾಗಿರುವದು. ಈ ಗ್ರಂಥವು ಒಂದು ಮಹತ್ವದ ಪ್ರಯೋಜನವಾಗಿದೆ “ ಯವಾ ಯವಾ ಹಿ ಧರ್ಮಶ್ಯ ಗ್ಲಾನಿರ್ಭವತಿ ಭೂತಲೇ || ತದಾ ತದಾವಾತಾರೋಯಂ ಗಣೇಶಾನಾಂ ಮಹಿತಲೇ || ”

ಯಾವಾಗ ಯಾವಾಗ ವೀರಶೈವ ಧರ್ಮಕ್ಕೆ ಹಾನಿಯು ಸಂಭವಿಸುವದೋ ಅವಾಗ ಅವಾಗ ಪ್ರಮಥಾಗ್ರಗಣ್ಯರ ಅವತಾರವು ಭೂಲೋಕದಲ್ಲಿ ಆಗುವದೆಂಬ ಪ್ರಮಾಣದಿಂದಲೂ ಪಂಚಾಚಾರ್ಯರು ಈ ಭರತ ಭೂಮಿಯಲ್ಲಿ ವೀರಶೈವ ಪಂಚಪೀಠಗಳನ್ನು ಸ್ಥಾಪಿಸಿದ್ದಲ್ಲದೆ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಹಳ್ಳಿ ಪಟ್ಟಣಗಳಲ್ಲಿ ಇವುಗಳ ಶಾಖಾ ಗುರುಸ್ಥಲದ ಮಠಗಳನ್ನು ನಿರ್ಮಿಸಿ ಧರ್ಮ ಸ್ಥಾಪನೆಯನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಾರೆಂಬ ಪ್ರಮಾಣದಿಂದಲೂ ಇವರ ಮುಖಾಂತರ ವೀರಶೈವ ಭಕ್ತಾದಿಗಳಿಗೆ ದೀಕ್ಷೆ, ಲಿಂಗಧಾರಣ, ಪಾವಪೂಜೆ, ತೀರ್ಥ-ಪ್ರಸಾದಗಳನ್ನು ಇಲ್ಲಿಯ ಪರಿಯಂತರ ಈ ಗುರುಸ್ಥಲದ ಮಠಸ್ತರೇ ಮಾಡಿಸುತ್ತ ಬಂದಿದ್ದಾರೆಂಬವನ್ನು ಗ್ರಂಥಗಳ ಆಧಾರದಿಂದ ತೋರಿಸಿಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಈಗ ಮಾತ್ರ:

ಶ್ಲೋಕ: ಶುಕ್ಲವಂತಾಜಿ ನಾಕ್ಷಾಶ್ಚ ಮುಂಡಾಃ ಕಾಷ್ಠಾಯವಾಸನಃ |

ಶೂದ್ರಾ ಧರ್ಮಂಚರಿಸ್ತ್ಯಂತಿ ಯುಗಾಂತೇ ಸಮುಪಸ್ಥಿತೇ ||

ಕಲಿಕಾಲ ದೋಷದಿಂದ ಮಿಥ್ಯಾದಿ ನಾನಾ ದೋಷಂಗಳಧಿಕಮಾಗಿ
ಧರ್ಮವಳಿದು ಅಧರ್ಮವೇ ಅರಸಾಗಿರುವದರಿಂದ ಇಂಥ ದುರ್ಗುಣಗಳುಳ್ಳ
ವರನ್ನೇ ಪರಿವಾರವಂ ಕಟ್ಟಿಕೊಂಡು ಇವರಲ್ಲಿ ಸ್ವಾರ್ಥದ ಕಸುವು ಮಿತಿಮೀರಿ
ಬೆಳೆದು ಐಹಿಕ ಸುಖಕ್ಕಾಗಿ ವಂಶ ಪರಂಪರವಾಗಿ ಬಂದ ಗುರುಜಂಗಮರ ವಂಶ
ವನ್ನು ನಾಮಶೇಷ ಮಾಡುವದೊಂದು ನಾಸ್ತಿಕ ಶರಣ ಶೇವಾ ಸಂಘವೆಂಬ
ಸಂಸ್ಥೆಯನ್ನು ಕಟ್ಟಿಕೊಂಡು ಘಾತಕ ಯತ್ನವನ್ನು ಆ. ಮ. ಪಾಟೀಲರು ಬಳಕೆ
ಯಲ್ಲಿ ತರಹತ್ತಿರುವರು. ತಾವು ವೀರಶೈವರೆಂದು ಹೇಳಿ ತಮ್ಮ ಹಿರಿಯರು ನಡೆದು
ಕೊಂಡ ಸಡತೆಯನ್ನು ಮೂಲೆಗೊತ್ತಿ ತನ್ನದೊಂದು ಹೊಸ ಶರಣ ಸೇವಕ
ಸಂಘವನ್ನು ಸ್ಥಾಪಿಸಿಕೊಂಡು ತನ್ನದೇ ತಾರಕನೆಂದು ಜನಗಳಿಗೆ ಅನುಭವ
ವನ್ನು ತಂದುಕೊಟ್ಟು, ಹೊಸ ಪಂಗಡವನ್ನುಂಟುಮಾಡಲು ಸಮರ್ಥನಲ್ಲದ
ಪಾಟೀಲರು ಎಂಥ ತೇಜಸ್ವಿಯಿದ್ದರೂ ಎಂಥ ನಿಷ್ಠುರಿಯಿದ್ದರೂ ಎಂಥ ಸದ್ಗುಣಿ
ಯಿದ್ದರೂ ಎಂಥ ಪರೋಪಕಾರಿಯಿದ್ದರೂ ಎಂಥ ವಿದ್ವಾಂಸನಿದ್ದರೂ ಇಂಥವರು
ಧಾರ್ಮಿಕ ವ್ಯವಹಾರದಲ್ಲಿ ಕೈಹಾಕಲು ಸರ್ವಥಾ ಅಧಿಕಾರಿಗಳಲ್ಲವೆಂಬುದನ್ನು
ಶಾಸ್ತ್ರಗಳು ಈ ಗ್ರಂಥದಲ್ಲಿ ತೋರಿಸಿಕೊಟ್ಟಿದ್ದು ವೃದ್ಧಾಚಾರಕ್ಕೂ ಶಾಸ್ತ್ರಾಧಾ
ರಕ್ಕೂ ಲೋಪ ಬಾರದಂತೆ ಸಯುಕ್ತಿಕವಾಗಿ ಸುಸಂಘಟಿತವಾಗಿ ವಿವರಿಸಲ್ಪ
ಟ್ಟಿದೆ. ವೀರಶೈವರಲ್ಲಿ ಜಾತಿ-ಕುಲಗಳು ಸುಳ್ಳೆಂತಲೂ ವರ್ಣಾಶ್ರಮ ಧರ್ಮಗಳಲ್ಲಿ
ನಿರತರಾಗಿರುವ ವೀರಶೈವ ಗುರುಳ್ಳಲ ಮಠದಯ್ಯನವರಿಗೆ ಅಷ್ಟಾವರ್ಣಾಂತರಗತ
ಪೂಜ್ಯ ಸ್ಥಾನವು ಸಲ್ಲುವದೆಂದು ಭಕ್ತಾಗ್ರಗಣ್ಯರಾದ ರುದ್ರಪ್ಪ ಸಿದ್ಧಪ್ಪ
ಕೊಟಗಿ, ಗಜೇಂದ್ರಗಡ ಶಾಳಾ ಮಾಸ್ತರ ನಿಡಗುಂದಿ ಇವರು ಸನ್ ೧೯೧೭ನೇ
ಇಸ್ವಿಯಲ್ಲಿ “ಅಷ್ಟಾವರಣ ವಿಚಾರಸಾರ” ಎಂಬ ಗ್ರಂಥವನ್ನು ಬರೆದಿದ್ದಾರೆ
ನೋಡಿರಿ. ಆ. ಮ. ಪಾಟೀಲರು ಆಯ್ದನವರ ಶ್ರೇಷ್ಠತ್ವಕ್ಕೆ ಭಂಗವನ್ನುಂಟು
ಮಾಡುವ ಭ್ರಮಿಕ ಕಲ್ಪನೆಯನ್ನು ಹೋಗಲಾಡಿಸುವ ಮಂತ್ರವಾದಿಗೆ
ಮದ್ದೆಂಬ ಗ್ರಂಥವು ಕನ್ನಡನಾಡಿನ ವೀರಶೈವ ಭಕ್ತಾದಿಗಳಿಗೂ ಮಠದಯ್ಯ
ನವರು ಸಂಗ್ರಹಿಸಿ ಇಡಲು ಯೋಗ್ಯವಾಗಿದೆ.

ಹೊಸರಿತ್ತಿ.

ಪಂಚಪ್ಪ ಕೊಟ್ರಪ್ಪ ಮೈಸೂರಿಗಿ.

ಅತ್ಮನಿವೇದನೆ

ಶ್ರೀ ಪದ್ಮಪುರಾಣದ ರಚಿಸಿದ ರಾಜಶೇಖರ ವಿಳಾಸದ ಮೊದಲನೇ
ಅಧ್ಯಾಯವು:

ಸರಿವರ ಪಾದಮಂ । ಸೇಳ್ಳುದೆ ಜಪಂ । ಅನ್ಯಮನ ಪ್ರಸೂನಮಂ
ಕೊರಗಿಸುವೆ ತಪಂ । ಪೆರರ ಜೀವಿತಮಂ : ಪರಿದಿಕ್ಕು ಅಂದಮೇ ಪರತರ
ತೀರಂ । ಅದರಿಸಿ ಅಂಗರ ಮರ್ಮವಸ್ತೆವ ಭೇದಿ ಪೊಂದಿರದ ಪೋವಳ್ಳ
ಪಾನಂ । ಮರ್ಮಸತ್ವಾಪನೆ ಕೃತಾರ್ಥನೋ ॥ ೧ ॥

ಸನ್ಮು ಮುಖ್ಯವಾದವು ನೀರಶ್ಯವ ಮತದಲ್ಲಿ ಚತುರ್ವರ್ಣಾಶ್ರಮಗಳು
ತಪ್ಪಂತಗತ ಜಾತಿ-ಭೇದಗಳು ಸತ್ಯಾಪ್ತಿಯ ಸಿದ್ಧಾಂತವಾಗಿರುವವೆಂಬುದು.
ಅದಕ್ಕೆ ಕೆಲ ಮಹಾಶಯರು ಕಲಿಕಾಲ ಪ್ರಭಾವದಿಂದ ವರ್ಣಸಂಕರ ಜಾತಿ
ಸಂಕರರ ಕಾರ್ಯಗಳಿಗೆ ಕಂಕಣ ಕಟ್ಟಿಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ. ಅವರಲ್ಲಿ ಅ. ಮ.
ಪಾಟೀಲರು ಅಗ್ರಸ್ಥಾನವನ್ನು ವಹಿಸಿದಂತೆ ಕಾಣುತ್ತದೆ. ಅದು ಏನೇ ಇರಲಿ;
ಇವರ ಬಟ್ಟು ಅಭಿಪ್ರಾಯವೇನಂದರೆ, ನೀರಶ್ಯವ ಮತದಲ್ಲಿ ವರ್ಣಭೇದ, ಜಾತಿ
ಭೇದ ಇಲ್ಲವೆಂಬುದೇ ಇರುತ್ತದೆ. ಹೀಗೆ ಗ್ರಂಥಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರಭೃತಿಗಳು ತಮ್ಮ
ಸ್ವಾಭಾವದಲ್ಲಿ ಕೃತಿಯ ಮೂಲಕ ತಂದು ಮಾರ್ಗವರ್ಧಕರಾಗಬೇಕು. ಶಕ್ತಿ
ವಿಶಿಷ್ಟಾದ್ವೈತ ಸಿದ್ಧಾಂತ ಪ್ರತಿಪಾದಿತ ಸನ್ಮು ನೀರಶ್ಯವ ಮತದಲ್ಲಿ ಅನೇಕ
ಜಾತಿ ಮತಗಳಿವೆ. ಅವೆಲ್ಲವುಗಳು ಭಿನ್ನ ಭಿನ್ನ ವಿಶಿಷ್ಟ ಜಾತಿಗಳಾಗಿವೆ.
ಇವರಂತೆ ಪರಮತ ಸಿದ್ಧಾಂತಗಳಾದ ವೈಶ್ವತಾದ್ವೈತ, ವಿಶಿಷ್ಟಾದ್ವೈತ ಮತಗಳ
ಲ್ಲಿಯೂ ಕೂಡ ಅನೇಕಾನೇಕ ಜಾತಿ ಭೇದಗಳಿರುವುದು ಪ್ರಸಿದ್ಧವಿದೆ. ಈ
ಜಾತಿ ಭೇದ ವಿವರಣೆಯು ನಿನ್ನೆ ಮೊನ್ನೆ ನಾವು-ನೀವು ಕೂಡ ಮಾಡಿದ್ದಲ್ಲ.
ಅಸಾದಿ ಕಾಲದ ಮತಸ್ಥಾಪನಾಚಾರ್ಯರಿಂದ ಕುಲಸಮಾ ಸೇಮಗಳು ಬಂದು
ಬೇರು ಬಿಟ್ಟಿರುತ್ತವೆ. ಅಂಗ್ಲಭಾಷಾ ಪಂಡಿತರಾದ ಶರಣ ಸೇವಾ ಸಂಘದ
ಅ. ಮ. ಪಾಟೀಲರು ತಮ್ಮ ಬುದ್ಧಿಯನ್ನು ಜೂವಾಗಿ ಮೆಸೆದು, ಸನಾತನ ವೀರ
ಶೈವ ಧರ್ಮದ ವೃಕ್ಷದ ಬೇರನ್ನು ಕತ್ತರಿಸಲಿಕ್ಕೆ ಹತ್ತಿದ್ದು ಅತ್ಯಂತ ವಿಷಾದದ
ಸಂಗತಿಯಾಗಿದೆ. ಇವರ ಎಳೆವಾಟದ ಲೇಖನವನ್ನವಲೋಕಿಸಿದರೆ ಎಲ್ಲೆಲ್ಲಿಯೂ
ವರ್ಣಸಂಕರ, ಜಾತಿಸಂಕರ ಶಬ್ದಗಳೇ ತುಂಬಿವೆ. ವೇದಗಳ ರುಕ್ಮಗಳಂತೂ
ದಿಕ್ಕಿಟ್ಟು ಹೋಗಿವೆ. ಮನುಸ್ಮೃತಿ, ಪಾರಮೇಶ್ವರಾಗಮೋಕ್ತಿಗಳು ಇವರ

ಹೇಳಿಕೆಯಂತೆ ವರ್ತಿಸಿವೆ. ಇವರ ರಗಳೆಯ ಲೇಖನ ಮಂತ್ರವಾದಿಯನ್ನವ
ಲೋಕಿಸಿ ಬರೆಯುತ್ತ ಹೋದರೆ ಹಿಂದುಸ್ತಾನದಲ್ಲಿಯ ಎಕ್ಸರೆ ಸಾಯಿಜ,
ನೋಟ ಬುಕ್ಕು ಸಾಲದೆ ಹೋಗಬಹುದೆಂದು, ಇವರ ಮುಖ್ಯವಾದ ಮೂಲ
ಭ್ರಮೆಗಳನ್ನಷ್ಟು ಖಂಡಿಸಿ, ವರ್ಣವ್ಯವಸ್ಥೆಯ ಹೆಚ್ಚುಗಾರಿಕೆಯನ್ನು ಸಪ್ರಮಾಣ
ಗಳಿಂದ ಹ್ವಾನಿಗಳಾದ ಭಕ್ತರೆದುರಿಗಿಡುತ್ತೇನೆ. “ಲೋಕಾನಾಂತು ವಿವಿ
ವೃದ್ಧ್ಯರ್ಥಂ | ಮುಖಬಾಹುಗೂಪಾದಿತಃ | ಬ್ರಾಹ್ಮಣಂ, ಕ್ಷತ್ರಿಯಂ, ವೈಶ್ಯಂ,
ಶೂದ್ರಂ ಚ ನಿರವಯಯೇತ್ |” ಎಂದು ಪ್ರಸಿದ್ಧಗೊಳಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಬ್ರಾಹ್ಮ
ಣಾದಿ ವರ್ಣ ಸೃಷ್ಟಿಯನ್ನು ಹೇಳಿರುವಾಗ ಕ. ಮ. ಪಾರ್ಶ್ವಲರು ಇದು ಜಾತಿ
ಯನ್ನು ಜಸ್ಮದಿಂದ ನಿರ್ಣಯಿಸಬೇಕೆಂದು ಹೇಳಿಲ್ಲ; ಗುಣದಿಂದ ಸಿದ್ಧಗೊಳಿಸ
ಬೇಕೆಂದು ಹೇಳಿದೆ ಎಂದು ಬಡಬಡಿಸಿ ಬರೆದಿದ್ದಾರೆ.

ಜಾತಿವಾಚಕ, ಸ್ಥಲವಾಚಕ, ಗುಣವಾಚಕಗಳೆಂದು ಮೂರು ಪ್ರಕಾರ
ಗಳಲ್ಲಿ ಗುಣವಾಚಕಕ್ಕೆ ಉದಾಹರಣೆ— “ಮಮೋಭಕ್ತಾಧಿಕಃ” ಭಕ್ತಿಯುಳ್ಳ
ವನು ನನಗಿಂತಲೂ ಹೆಚ್ಚು ಎಂಬ ಗುಣವಾಚಕ ಶಬ್ದದ ಅರ್ಥವನ್ನು ಷಟ್ಸ್ಥಲ
ಮೊಳಗಿನ ಭಕ್ತ ಶಬ್ದಕ್ಕೆ ಅರ್ಥ ಮಾಡಬಾರದು. ಹಾಗೆ ಮಾಡಿದ್ದಾದರೆ,
ಮುಂದಿನ ಸ್ಥಲಗಳಿಗೆ ಲೋಪಬರುತ್ತದೆ. ಷಟ್ಸ್ಥಲಮೊಳಗಿನ ಭಕ್ತಿಸ್ಥಲವನರೇ
ಮಾಹೇಶ್ವರರಾಗುತ್ತಾರೆ ಎಂದರೆ ಜಾತಿವಾಚಕದೊಳಗಿರತಕ್ಕ ಪೂಜ್ಯ-ಪೂಜಕ
ಭಾವವಾದ ಗುರುಭಕ್ತ ಅರ್ಥಕ್ಕೆ ಲೋಪಬರುತ್ತದೆ. ಅದ ಕಾರಣ ಆಯಾ
ಸ್ಥಲಮೊಳಗಿನ ಅರ್ಥವನ್ನು ಆಯಾ ಸ್ಥಲಕ್ಕೆನುಸರಿಸಿ ಮಾಡಬೇಕು. ಅರ್ಥ
ವನ್ನು ತಿಳಿಯದಲೆ ಇವಕ್ಕೆ ಅಪಾರ್ಥ ಮಾಡಿ ಸಮಾಜವನ್ನು ಕೆಡಿಸಬಾರದು.
ಇಂಥ ಉಪವೇಶಿಕರ ಉಪವೇಶಗಳನ್ನು “ಏಕೇನ ಜನ್ಮನಾಮುಕ್ತಿ” ಎಂಬುವ
ಸನಾತನ ಸಾಂಪ್ರದಾಯಗಳು ಲೋಪವಾಗುವದರಿಂದ, ಮಿಶ್ರತತ್ವವರ
ನಾತನ್ನು ನಂಬಬಾರದು.

ಮನುಸ್ಮೃತಿಯು— “ಜಗಮತ್ಪತ್ತಿ ಕಥನಂ” ಎಂದು ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿ
ಕ್ರಮವಾಗಿ ಜಲಸೃಷ್ಟಿ, ದೇವಗಣಾದಿಸೃಷ್ಟಿ, ಬ್ರಹ್ಮೋತ್ಪತ್ತಿ, ಬ್ರಹ್ಮಸ್ವರೂಪ,
ಸ್ವರ್ಗ ಭೂಮೀವದಿ ಸೃಷ್ಟಿ ಮೊದಲಾದ ಅನೇಕ ಸೃಷ್ಟಿ ವಿವರಣೆಯೊಡನೆ
ಕರ್ಮ ಗುಣಗಳುತ್ಪತ್ತಿಯನ್ನು ಹೇಳಿರುವದು. ಆದರೆ ಬ್ರಾಹ್ಮಣಾದಿ ಜಾತಿಯ
ಉತ್ಪತ್ತಿಯನ್ನು ಹೇಳುವಾಗ ಗುಣೋತ್ಪತ್ತಿಯಿಂದ ಜಾತಿಯನ್ನು ನಿರ್ಣಯಿಸ

ಎಂದೇ ಇವರಿನ ಯಾವುದೂ ನಿಮ್ಮ ವಾಂಛಲದ ವರ್ಣಾರ್ಥಮಧರ್ಮಗಳನ್ನು
 ಮಂತ್ರ ಪರಂಪರಾಗತವಾದ ಗುರುಕುಲದ ಯವಸವರನ್ನು ನಾಶಮಾಡಿ ಇವರನ್ನು
 ಭಕ್ತರಲ್ಲೇಳೆಯುವದು ಸಿದ್ಧಾಂತವಾಗಲಾರದು. ಶಾಸ್ತ್ರದಲ್ಲಿ ವಿಧಿವಾದವೆಂತಲೂ
 ಅರ್ಥವಾದವೆಂತಲೂ ಎರಡು ಭಾಗಗಳುಂಟು. ಮುಕ್ತಳಿಗೆ ಔಷಧ ಸೇವನೆಯಲ್ಲಿ
 ಪ್ರವೃತ್ತಿಯನ್ನು ಹುಟ್ಟಿಸುವದಕ್ಕಾಗಿ ಉಚಿತ ಪದಾರ್ಥಗಳಲ್ಲಿ ಔಷಧಗಳನ್ನು
 ಬೆರೆಸಿಕೊಡುವಂತೆ ಉತ್ತರೋತ್ತರ ಮುಕ್ತಿ ಸಂಪಾದನೆಗೆ ಅಂಗವೆನಿಸಿದ ಶಿವ
 ದೀಕ್ಷೆಗಳಲ್ಲಿ ಮಾನವನಿಗೆ ಪ್ರವೃತ್ತಿಯನ್ನು ಹುಟ್ಟಿಸುವದಕ್ಕಾಗಿ “ಎಂಥೇ ಧನೇಷು
 ವರ್ಧೇಷು” ಎಂಬ ಪ್ರಮಾಣಗಳು ಸಿದ್ಧಾಂತ ಸಂಧಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರಜೋದಿತ ವಾಕ್ಯ
 ಗಳಾಗಿ ಹೇಳಲ್ಪಟ್ಟಿವೆ. ಇಂಥವುಗಳು ವಿಧಿವಾಕ್ಯಗಳೆಂದು ಹೇಳಲಿಕ್ಕಾಗದು.
 ಪ್ರಕರಣಾನುಸಾರವಾಗಿ ಆಯಾಯ ವಸ್ತುವಿನ ಪ್ರಶಂಸೆಯನ್ನು ಮಾಡುವದರಲ್ಲಿ
 ಅರ್ಥವಾದಕ್ಕೆ ತಾತ್ಪರ್ಯವಲ್ಲದೆ, ತನ್ನ ವಾಕ್ಯಾರ್ಥದಲ್ಲಿ ಪ್ರಮಾಣ ಎಲ್ಲವು
 ಶಿವದೀಕ್ಷಾ ಪ್ರಶಂಸೆಯನ್ನು ಮಾಡತೊಡಗಿದ ಅರ್ಥವಾದ ಶ್ಲೋಕಗಳನ್ನು
 ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ದೀಕ್ಷಿತರಾದವರಿಗೆ ಕುಲ, ವರ್ಣಾರ್ಥಮಗಳಿಲ್ಲವೆಂದು ಇವೇ
 ವಿಧಿವಾಕ್ಯಗಳೆಂದು ಹೇಳುವದು ಪ್ರಮಾಣವಲ್ಲ. ಇಂಥ ಅರ್ಥವಾದ ಯುಕ್ತ
 ವಾದ ಶ್ಲೋಕಗಳು ದೀಕ್ಷಾ ಪ್ರಕರಣದಲ್ಲಿ ಏಕೆ? ಎಲ್ಲ ಪ್ರಕರಣಗಳಲ್ಲಿಯೂ
 ಬೇಕಾದಷ್ಟು ದೊರೆಯುತ್ತವೆ. ಲಿಂಗಧಾರಣ ಪ್ರಕರಣದಲ್ಲಿ ಯಾರು ಗುರುವಿ
 ನಿಂದ ಶಿವಲಿಂಗವನ್ನು ಪಡೆಯುತ್ತಾರೋ? ಅವರು ಬ್ರಾಹ್ಮಣರಾಗಲಿ, ಕ್ಷತ್ರಿಯ
 ರಾಗಲಿ, ವೈಶ್ಯರಾಗಲಿ, ಕೂವ್ರರಾಗಲಿ, ಅಂತ್ಯಜರಾಗಲಿ “ ಲಿಂಗಧಾರಣ
 ಮಾತ್ರೇಣ ” ಎಂದದೆ. ಅದರಿಂದ ಲಿಂಗ ಸಂಬಂಧವಾದ ಯಾವ ಅನುಷ್ಠಾ
 ನವೂ ಬೇಕಿಲ್ಲ. ಕೇವಲ ಲಿಂಗಧಾರಣ ಒಂದರಲ್ಲಿಯೇ ಶಿವಸ್ವರೂಪ ಸಿದ್ಧಿ
 ಯುಂಟಾಗುತ್ತದೆ. ಇದರಿಂದ ರುದ್ರಾಕ್ಷಿ ಧಾರಣ ಪ್ರಕರಣವನ್ನು ನೋಡಿರಿ.
 ಸಿದ್ಧಾಂತ ಶಿಖಾಮಣಿಯಲ್ಲಿ:

ಶ್ಲೋಕ: ತಸ್ಯಪಾಪಕಥಾ ನಾಸ್ತಿ ಮೂಢ ಸ್ಯಾಪಿಸ ಸಂಶಯಃ | ಬ್ರಹ್ಮಹಾ ಮಧ್ಯಪಾಯಿ
 ಚ ಸ್ವರ್ಣ ಹೃದ್ಗುರುತಲ್ಪಗಃ | ಮಾತೃಹಾ ಪಿತೃಹಾ ಶೈವ ಭೂಣಃ | ಕೃತ
 ಘಾತಕಃ | ರುದ್ರಾಕ್ಷಿ ಧಾರಣದೇವ ಮುಚ್ಯತಿ ಸರ್ವಪಾತಕೈಃ ||

ವಚನ: ಪರಶಿವನ ಜ್ಞಾನ ಚಕ್ಷುವಿನಲ್ಲಿ ಉದಯವಾದ ರುದ್ರಾಕ್ಷಿಯ ಹಸ್ತ,
 ತೋಳು,ಉರುಕಂಠಕರ. ಮುಷಕವಲಿ ದೂವಿದ ಶಿವಸಂಗಾಸೇ ಗುಣನು

ಆ ರುದ್ರಾಕ್ಷಿಯು ಜಪಿಸಿದಾತನೇ ಸರ್ವೋಮುಕ್ತನು. ಇದು ಕಾರಣ
ಆಜಹರಿಸುರ ಮನುಮುನೀಶ್ವರರು ಶ್ರೀ ವಿಭೂತಿ ರುದ್ರಾಕ್ಷಿನೇ ಧರಿಸಿ
ಶಿವಲಿಂಗಾರ್ಚನೆಯ ಮಾಡುತ್ತಿರ್ಪರು. ಪ್ರಮಥಗಣ ಮುಖ್ಯವಾದ
ಗಣಾಧೀಶ್ವರರು ಪ್ರಣವ ಸ್ವರೂಪಿಗಳಾಗುತ್ತಿರ್ಪರು. ನೋಡಿದವರು,
ಮುಖ್ಯವವರು, ಧರಿಸಿದವರು, ಜಪಿಸಿದವರೆಲ್ಲರೂ, ಸಕಲ ಪ್ರಪಂಚ
ವಸ್ತು ಅಳಿದು ಪರಶಿವ ಸ್ವರೂಪವದು ತಪ್ಪದು ನೋಡಾ ಇದು
ಕಾರಣ ನಾನು ವಿಭೂತಿ ರುದ್ರಾಕ್ಷಿಯನೆ ಧರಿಸಿ ಶಿವಲಿಂಗಾರ್ಚನೆಯ
ಮಾಡಿ ಪ್ರನಣ ಪಂಚಾಕ್ಷರಿಯನೆ ಜಪಿಸುತ್ತಿರ್ವೆಯವ್ಯಾ ಮಹಾಲಿಂಗ
ಗುರುಶಿವಸಿದ್ಧೀಶ್ವರ ಪ್ರಭುವೆ "

ಇಷ್ಟಕ್ಕೆ ಮುಗಿಯಲಿಲ್ಲ; ಮಂತ್ರ ಪ್ರಕರಣ ನೋಡು.

ಶ್ಲೋಕ: ಸತ್ಯದುಚ್ಚಾರ ಮಾತ್ರೇಣ ಪಂಚಾಕ್ಷರಮಾಹಾ ಮನೋಃ | ಸರ್ವೇಷಾಮೇವ
ಜಂತುನಾಂ ಸರ್ವ ಪಾಪಕ್ಷಯೋಭವೇತ್ |

ಯಾರು ರುದ್ರಾಕ್ಷಿಯನ್ನು ಧರಿಸುತ್ತಾರೋ ಅವರು ಬ್ರಹ್ಮಹತ್ಯ ಮಾಡಿ
ರಲಿ, ಮದ್ಯಪಾಯಿಗಳಾಗಿರಲಿ, ಗುರುಪತ್ನಿಲೋಲನಾಗಿರಲಿ, ಮಾತೃ-ಪಿತೃ
ಹತ್ಯಾದಿಗಳನ್ನು ಮಾಡಿರಲಿ ಈ ಎಲ್ಲ ಪಾಪಗಳಿಂದ ಬಿಡುಗಡೆಯನ್ನು ಹೊಂದು
ವರು. ಯಾರು ತಮ್ಮ ಜನ್ಮಾವಧಿಯಲ್ಲಿ ಒಂದು ಸಾರೆ ಪಂಚಾಕ್ಷರಿ ಮಹಾ
ಮಂತ್ರವನ್ನು ಉಚ್ಚರಿಸುವರೋ ಅವರು ಸರ್ವಪಾಪಗಳಿಂದ ಬಿಡಲ್ಪಟ್ಟು ಪರಿ
ಶುದ್ಧಾತ್ಮರಾಗುವರು. ಇದಲ್ಲದೆ ಶಿವ ಎಂಬೆರಡಕ್ಷರವನ್ನು ಯಾರು ಉಚ್ಚರಿ
ಸುತ್ತಾರೋ ಅವರೊಂದಿಗೆ ಭೋಜನವನ್ನು ಮಾಡಬೇಕೆಂದು, ಅವರ ಸಂಗಡ
ಮಲಗಬೇಕೆಂದು ವಿಧಿಸುವ ಇಂಥ ಅನೇಕ ನಾಕೃಗಳಿರುವವು. ಇವುಗಳು
ಅರ್ಥವಾದವುಗಳೆನಿಸುವವು. ಇಂಥಹ ಅರ್ಥವಾದವುಗಳಿಗೆ ಸ್ವಾರ್ಥದ ಪ್ರಮಾಣ
ವಿಲ್ಲವು. ಹಾಗೆ ಇಂತಹ ನಾಕೃಗಳನ್ನು ವಿಧಿನಾಕೃಗಳೆಂದೇ ಅರ್ಥ ಮಾಡುವ
ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಶಿವದೀಕ್ಷೆಯನ್ನು ಹೊಂದಿದ ಮೇಲೆ ವಿರಚೈವನಿಂದ ಅವಶ್ಯಕ
ವಾಗಿ ಅಚರಿಸಲ್ಪಡಬೇಕಾದ ಬಹು ದುರ್ಗಮಯವಾದ ಬ್ರಹ್ಮವಿದ್ಯಾಂಗಮಯ
ವಾದ ಷಟ್ಸ್ಥಲದ ಅಚರಣೆಯು ಅವಶ್ಯಕಗಳಲ್ಲವೆಂದೇ ಹೇಳಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ.
ಶಿವದೀಕ್ಷೆಯಾದ ಆ ಕ್ಷಣವೇ ರುದ್ರಸ್ವರೂಪವು ಸಿದ್ಧಿಸಿತು. ಆ ಮೇಲೆ ರುದ್ರತ್ವ
ಪ್ರಾಪ್ತಿಗಾಗಿ ಯಾಕೆ ಷಟ್ಸ್ಥಲೋಪಾಸನವನ್ನು ಹಿಡಿಯಬೇಕು. ಮತ್ತೆ ಲಿಂಗ

ಧಾರಣೆ ಮಂದರಲ್ಲಿಯೇ ಶಿವತತ್ತ್ವ ಸಿದ್ಧಿಯಾಗುವ ಮೇಲೆ ಪುನಃ ಲಿಂಗ ಸಂಬಂಧವಾದ ಕ್ರಿಯಾಸುಷ್ಣಾನವೇಕೆ? "ನಿನಗುಂಟೆ ಕೈವಲ್ಯ - ಅಡವಿಯೊಳು ಬಿಡ್ವ ಕಡುವಾಸಿ ಶುಬರಸು : ಸುಡುಗಾಡ ಬೂದಿಗಾಲ ಶುನಿಪಣಿದುಳಿಯ : ತಡಿಯದವನು ಶಂಭುಲಿಂಗದ ಕರುಣದಿಂದ ಪಡೆದು ಬಿಡದೆ ಮುಕ್ತಿನಿತಿಗೊಡಿ ರಲು || ಅತಿಪಾಸಿಯಾದ ಕಿರಾತನೋರ್ವನು ಅರಣ್ಯದಲ್ಲಿ ಪ್ರಾಣವಿಯೋಗ ತಾಪದಿಂದ ಬಿದ್ದಿರುವಾಗ ಸುಡುಗಾಡಿನಲ್ಲಿ ತಿರುಗಾಡಿ ಬೂದಿಗಾಲಿನಿಂದ ಬಂದ ಒಂದು ನಾಯಿಯು ಅವನ ಹಣೆಯನ್ನು ಮೆಟ್ಟಿತು ಆ ನಾಯಿ ಕಾಲಿಗೆ ಹತ್ತಿದ ಹೆಣದ ಬೂದಿಯು ಆ ಶುಬರಸ ಹಣೆಗೆ ಹತ್ತಿತು ಅವನು ಮುಂದೆ ಕೆಲಹೊತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಸತ್ತನು. ಇವನು ಹಣೆಯಲ್ಲಿ ವಿಭೂತಿಯನ್ನು ಧರಿಸಿದ್ದಾನೆ ಎಂದು ತಿಳಿಸು ಆ ಶುಬರಸಿಗೆ ಮುಕ್ತಿಯನ್ನು ದಯಪಾಲಿಸಿದನೆಂಬುದಾಗಿ ವಿಭೂತಿಯ ಮಹಿಮೆಯಲ್ಲಿ ಬರೆದಿದೆ. ಇದರಲ್ಲಿ ನಾಯಿಯ ಕಾಲಿನಿಂದ ಬಂದ ಹೆಣದ ಬೂದಿಯನ್ನು ಮುಮುಕ್ಷುಗಳು ಪ್ರತಿದಿನದಲ್ಲಿ ಧರಿಸಬೇಕೆಂಬರ್ಥವಲ್ಲ. ಹೆಣದ ಬೂದಿಯು ಯೋಗ್ಯವಾದದ್ದೆಂತಲೂ ಅಲ್ಲ. ವಿಭೂತಿಯು ಭುಕ್ತಿ - ಮುಕ್ತಿ ವಾಯಕವೆಂದು ಅದರ ಮಹಿಮೆಯನ್ನು ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ (ರೋಚಕ ವಾಕ್ಯ ದಿಂದ) ಹೇಳಿದ್ದಾಗಿದೆ. ವಿಭೂತಿಯನ್ನು ಧರಿಸುವವನು ಶಾಸ್ತ್ರಾಭಿಪ್ರಾಯವಿರದಿದ್ದರೆ ಗೋವಿನ ಪರ್ಯಾಯಾರ್ಣವದಿಗಳ ಯೋಗ್ಯ ಶಾರತಮೃದವನ್ನು ಪಿಂಪೀಕರಣದ ರೀತಿಯನ್ನು ಪ್ರತಿವಿಮುಖ ಬಗೆಯನ್ನು ಹೇಳಲ್ಪಡುತ್ತದೆ. ಹೇಳಲಸದಳವಾದ ಪಾಸಿಯೂ ಕುಲದಲ್ಲಿ ಕಿರಾತನೂ ಅಪೇಕ್ಷಾರಹಿತನೂ ಬಿಡುವನೂ ಯತ್ನ ಶೂನ್ಯನೂ ಮರಣತಾಪ ಪರಮಶನೂ ಆದ ನೀಚನು ನಾಯಿಯ ಕಾಲಿನಿಂದ ಬಂದ ಹೆಣದ ಬೂದಿಯಿಂದ ಮುಕ್ತನಾದನೆಂದ ಬಳಿಕ ಭಸ್ಮಕ್ಷಿಂತ ಮೇಲಾದ ವಸ್ತುವಿಲ್ಲೆಂದು ಅದರ ಮಹತ್ತ್ವವು ಧ್ವನಿತವಾಗುತ್ತದೆ.

ಭಸ್ಮಧಾರಣ, ಮುದ್ರಾಕ್ಷಿ ಧಾರಣೆ ಮುಂತೋಚ್ಚಾರಣೆಯೊಂದರಲ್ಲಿಯೇ ಸರ್ವ ಪಾಪಕ್ಷಯವಾದ ಮೇಲೆ ಪುನಃ ಪಾಪಕ್ಷಯಕರವಾದ ಉಪಾಸನಾ ಮಾರ್ಗವನ್ನೇಕೆ ಅನುಸರಿಸಬೇಕು. ಹೀಗಿದ್ದು ಇವುಗಳಲ್ಲಿ ಅಡಕವಾಗಿರುವ ಅರ್ಥವು ಅರ್ಥವಾದವಲ್ಲದೆ ವಿಧಿವಾದವಲ್ಲವು. ವೀರಶೈವನು ಶಿವದೀಪ್ತಿಯನ್ನು ಹೊಂದಿ ಲಿಂಗವನ್ನು ಧರಿಸಿದ ನಂತರ ಮುಕ್ತಿಸಿದ್ಧಿಗಾಗಿ ಗುರುವಿನ

ಅಷ್ಟೆಯಂತೆ ಯಾವ ಜೀವವು ತಾನು ಅಂಗೀಕರಿಸಿದ ಅಪ್ರಾಕೃತವ್ರತಗಳು ಲೋಪವಾಗದಂತೆ ನಡೆಯುತ್ತ ಮೆಲ್ಲಮೆಲ್ಲನೆ ಪಟಸ್ಥಲ ಮಾರ್ಗವನ್ನು ಹೊಂದಿ ಶಿವಸ್ವರೂಪವನ್ನು ಪಡೆಯುವನು. ಈ ಮಧ್ಯವ್ರತ ಲೋಪವಾದರೆ ಪತಿತ ನಾಗುವನೆಂಬ ವಾಕ್ಯಗಳಿಗೆ ಅರ್ಥವಿಲ್ಲದಂತೆ ಆಗುವದಲ್ಲದೆ, ತಾನು ಕ್ರಮವಾಗಿ ಹೊಂದಬೇಕಾದ ಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ಮೊದಲೇ ಹೊಂದಿದಮೇಲೆ ಮುಂದಿನ ಪ್ರಯತ್ನ. ಬೊಗತ ಪ್ರವೃತ್ತವನ್ನು ನೋಡಲು ಅಂಜನವು ಬೇಕು. ಮೊದಲೇ ದ್ರವ್ಯ ಮೊದಲೆ ಕೆದಮೇಲೆ ಅಂಜನವೇತಕ್ಕೇ? ಶಿವದೀಪ್ತಿಯಾದ ಖುತ್ತರ ಪ್ಲವದಲ್ಲಿಯೇ ಮಾಯಾ ಗ್ರಂಥಿಯು ಬಿಚ್ಚಿ ಹೋದ ಮೇಲೆ ಕ್ಷಣಾರ್ಧದಲ್ಲಿಯೇ ಅಮಂಗಲವಾದ ಅಸೂಯಾಬುದ್ಧಿಯು ಕೋಪತಾಪಾದಿಗಳು ಹೊರಟುಹೋಗಿ ಶಿವನ ಸರ್ವಜ್ಞ ತ್ವಾದಿ ಕಲ್ಯಾಣಗುಣಗಳು ಉದಯಿಸಬೇಕಾಗುವದು. ಹೀಗೆ ಹೇಳಲು ಪಾಟೀಲರಿಗೆ ಶಾಸ್ತ್ರದ ಭಯವಿರಲಿಕ್ಕಿಲ್ಲವೇನು? ಅಥವಾ ಅನುಭವದಲ್ಲಿಯಾದರೂ ಇದು ವಿರೋಧವಲ್ಲವೇನು? ಶಾಸ್ತ್ರ ವಿರೋಧವು ಅನುಭವ ವಿರೋಧವು ಆಗಿರುತ್ತದೆ.

“ ವೀರಶೈವ ಮತದ ಹೆಚ್ಚುಗಾರಿಕೆಗಾಗಿ ಬುತ್ತೀಜನ ಕೊಡುವದಕ್ಕಾಗಿ ಅಷ್ಟಾವರ್ಣ ಮಹತ್ವ ಪ್ರಶಂಸಾಪರವಾಗಿದ್ದ ವಾಕ್ಯಗಳನ್ನು ಮುಂದು ಮಾಡಿ ಗ್ರಂಥ ಬರೆದರೆ ಸೂಕ್ಷ್ಮರಿಗೆ ಇದು ಲೋಭಿಸಲಾರದು. ಇಂಥ ಪ್ರದೋಷಿಕ ವಾಕ್ಯಗಳನ್ನು ನಮ್ಮ ಸಿದ್ಧಾಂತದಲ್ಲಿರುವವಷ್ಟೇ ಅಲ್ಲ. ಸ್ವಾರ್ಥ ವೈಷ್ಣವಾದಿಗಳ ಸಿದ್ಧಾಂತಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಬೇಕಾದಷ್ಟಿವೆ. ಶಂಕರಾಚಾರ್ಯರು ತಮ್ಮ ಮನೀ ಪಂಚಕದಲ್ಲಿ— “ ಚಾಂಡಾಲೋಸ್ತು ಸತುದ್ವಿಜೋಸ್ತು ಗುರುಶ್ರೀಷಾ ಮನ ಷಾನುನು ” ಯಾವನು ಅಪರೋಕ್ಷ ಪರವಸ್ತು ಜ್ಞಾನ ಸಂಪನ್ನನೋ ಅವನು ಚಾಂಡಾಲನಿರಲಿ ಯಾವದೊಂದನ್ನು ಎಣಿಸದೆ ನಾನು ಗುರುಯೆಂದು ತಿಳಿಯು ತ್ತೇನೆ ಎಂದು ಹೇಳಿದ ವಾಕ್ಯವು ಜ್ಞಾನ ಪ್ರಶಂಸೆಗೆ ಹೇಳಿವ್ವಾದರೆ, ವೈಷ್ಣವರಲ್ಲಿ ವೈಷ್ಣವ ದೀಪ್ತಿಯನ್ನು ಪಡೆದು ತಪ್ಪ ಮುದ್ರಾದಿಗಳನ್ನು ಧರಿಸಿದ ಯಾವನೋ ಬ್ಬನು ದಾಸನಾಗಿದ್ದರೂ ಸಾಕ್ಷಾತ್ವಿಷ್ಟುವೆಂದೇ ತಿಳಿಯಬೇಕೆಂದು ಹೇಳಿದ್ದು ಮುದ್ರಾದಿಗಳ ಪಾವಿತ್ರತೆಯನ್ನು ಬೋಧಿಸುತ್ತವೆಯಲ್ಲದೆ ಬೇರಿಲ್ಲ. ವೀರಶೈವ ಮತದ ಶಿವದೀಕ್ಷಾ ಪ್ರಶಂಸಾಪರವಾಗಿದ್ದ “ ನಾನಾ ವಿಧಾನಿ ಕಾಷ್ಠಾನಿ ವಹ್ನಿಃ ಯೋಗಾದ್ಯ ಧೈಕತಾಂ ” ಎಂಬ ಡೋಳನ್ನು ಬಾರಿಸುತ್ತ ಶಾಸ್ತ್ರಿಗಳ ಸಮೂಹ

ನಮ್ಮ ದೇಯುತ್ತ ಪ್ರಲಾಸಿಸುವದು. ಆ. ಮ. ಪಾಟೀಲರಿಗೆ ಪ್ರಾಜ್ಞರಿಗೆ ಪ್ರಶಸ್ತವಲ್ಲ.

ಇನ್ನು ಶಿವದೀಕ್ಷಾ ಸ್ವಭಾವದಿಂದ ವರ್ಣಾಶ್ರಮ ಧರ್ಮಗಳು ನಾಶವಾಗುತ್ತಿರುವುದು ಪಾಟೀಲರ ಭ್ರಮೆಯಲ್ಲದೆ ಶಾಸ್ತ್ರ ಸಮ್ಮತವಲ್ಲ. ನಿಮ್ಮ ಉದಾಹರಣೆ ನಿರರ್ಥಕ ಮತ್ತು ಪ್ರಕಂಸಕ್ಕೆ ಕೊಟ್ಟ ಅರ್ಥವಾದವಲ್ಲದೆ ವಿಧಿವಾದವಲ್ಲವೆಂಬುದು ಗೊತ್ತಿದ್ದು, ಆ. ಮ. ಪಾಟೀಲರು ಬಿಕ್ಕು ಕಣ್ಣುಮುಚ್ಚಿ ಹಾಲು ಕುಡಿದಂತೆ ತಮಗೆ ವಿಶೇಷವಾದವುಗಳನ್ನು ಕೈಸಂಧಿಯಲ್ಲಿ ಬಿಟ್ಟು ಬರೆದಿರುವರು ಎಂದು ಸರಿಯಾದವಲ್ಲ. ಶ್ರೀಪತಿ ಪಂಡಿತರು ಬರೆದ ಸೂತ್ರ ಭಾಷ್ಯದಲ್ಲಿಯೂ ಪ್ರಮಾಣ ಇಲ್ಲಿ ಕೊಟ್ಟಿರುವುದು ನೋಡು--

ಶ್ಲೋಕ: " ಕರ್ಮ ನಿವೃತ್ತ ಮುಕ್ತೃಃ ಸ್ವಜಾತಿ ವಿಹಿತಂ ನರಾಃ | ಯೇರ್ಚಂತಿ ಶಿವಂತೇಕ್ಷಾಂ ಪೂಜಾಂ ಗೃಹ್ಣಾತಿವೇತ್ತರಾಃ | ವರ್ಣಾಶ್ರಮ ಸದಾಚಾರಾಃ ಶಿವೇನ ಕಥಿತಾಃ ಪುನಃ | ನ ಕಾಸುಲ್ಲಂಘ್ಯ ಪರಂತೇ ಶಿವಶಾಙ್ಗ ಪ್ರಲಾಸಿನಃ | ರಾಜಾಕ್ಷಾ ಭಂಗಕ್ಕೆ ಸ್ವಕಾಂ ದಂಡೋಹಿ | ನರಕಸ್ತಥಾ || "

ಯಾರು ವರ್ಣಾಶ್ರಮ ಧರ್ಮಗಳನ್ನು ಮೀರಿ ಶಿವ ದೇವನಾದ ಪರಮೇಶ್ವರನನ್ನು ಪೂಜಿಸಲುಪಕ್ರಮಿಸುವರೋ ಅಂಥವರ ಪೂಜೆಯನ್ನು ಶಿವನು ಸ್ವೀಕರಿಸುವನಿಲ್ಲ. ವರ್ಣಾಶ್ರಮಾದಿ ಧರ್ಮಾನುಷ್ಠಾನವು ಶಿವನಿಂದ ಅಜ್ಞಾಪಿಸಲ್ಪಟ್ಟದೆಯಲ್ಲದೆ ಮಾಡುವದಿಲ್ಲ. ಪ್ರಜಾಶಾಸಕನಾದ ಮಹಾರಾಜನ ಅಜ್ಞೆಯನ್ನು ಮೀರಿನ ಸ್ವಯಂಗಳು ಹೇಗೆ ಶಿಕ್ಷಾರ್ಹರಾಗುವರೋ ಹಾಗೆ ಶಿವಾಜ್ಞೆಯನ್ನು ಮೀರುವ ಪಕ್ಷಸಂಕರರಿಗೆ ನರಕನೆಂಬ ಶಿಕ್ಷೆಯು ತಪ್ಪದೆ ಅಗುವದೆಂದು ಸಿದ್ಧಾಂತವಾದುದು ಸಿಂಹಗರ್ಜನೆಯು ಮಾಡುತ್ತಿರುವುದು ಮತ್ತು ಸೂತ್ರ ಭಾಷ್ಯಕಾರರಾದ ಶ್ರೀಪತಿ ಪಂಡಿತರು " ನಜಲಿಂಗ ಧಾರಣಿ ಮಾತ್ರೇಣ ಮುಕ್ತಿಸಂಭವೇತ್ತ ದೇವಾಲಂಕಿ ಮಾಪಸಿಕ್ಷಾಕ್ಷಾಸ್ತ ವಿಹಾರ ಪ್ರಯಾಸೇನೇತಿವಾಚಂ " ಲಿಂಗಧಾರಣಿ ಮಾತ್ರದಿಂದ ಮುಕ್ತಿಯು ಸಂಭವಿಸುವದಾದರೆ ಅತಿ ಕಠಿಣವಾದ ವೇದಾಗಮ ವಿಹಾರವೇನೆಂದು ಅಶಂಕೆ ಮಾಡಲಾಗದೆಂದು ವರ್ಣಾಶ್ರಮ ಧರ್ಮಾನುಷ್ಠಾನವಿಲ್ಲದೆ ಮುಕ್ತಿಯು ಸಂಭವಿಸಲಾರದೆಂದೂ ತಮ್ಮ ಶ್ರೀಕೃ ಭಾಷ್ಯದಲ್ಲಿ ಉಲ್ಲೇಖಿಸಿದ್ದಾರಲ್ಲದೆ, ಲಿಂಗಧಾರಣಿ ರೂಪವಾದ ಶಿವದೀಕ್ಷೆಯು ಶಿವನಿರ್ದಿಷ್ಟವಾದ ವರ್ಣಾಶ್ರಮ ಧರ್ಮಾನುಷ್ಠಾನಗಳು ಯೋಗ್ಯ

ಎಂದು ಹೇಳಿರುವರು. ಇನ್ನು ಪಾಟೀಲರು ಸಿದ್ಧಾಂತ ಶಿಖಾಮಣಿಯಲ್ಲಿರುವ
ಅಪ್ರಾಕೃತ ವರ್ಣಾಶ್ರಮವನ್ನು ಪಾರಮೇಶ್ವರಾಗಮದ ೧೬ನೇ ಪಟಲವನ್ನು ಹೇಗೆ
ಎಳೆದಾಡಿ ಗಾಯಗೊಳಿಸಿರುವೆಂಬುದನ್ನು ನೋಡಿ, ನಿಷ್ಪಕ್ಷಪಾತ ವೃದ್ಧಿಯದ
ಪಂಡಿತರಿಗೆ ವಿಷಾದವಾಗುತ್ತದೆ ಅನ್ನು. ಶ್ರೀ ಜಗದ್ಗುರು ರೇಣುಕ-ಭಗವತ್ಪ್ರ
ವರು ಅಗತ್ಯ ಕುಷಿಗಳಿಗೆ ಅಪ್ಪಣೆ ಕೊಡಿಸಿದ ಪ್ರಮಾಣವು ಇವರ ಪಾಲಿಗೆ
ಎಷ್ಟು ವಿದೋಭವಾಗಿದೆಯೆಲ್ಲ, ಶಿವ ! ಶಿವ ! “ವರ್ಣಾಶ್ರಮಾದಿ ಸದ್ವಿಶಾಂ
ವ್ಯವಸ್ಥಾ ಪಿವಿದಾಮತಾ : ಏಕಾಶಿನೇನ ನಿರ್ದಿಷ್ಟಾ ಬ್ರಹ್ಮಣಾ ಕಥಿತಾ
ಪರಾ || ೩೫ || ಶಿವೋಕ್ತ ಧರ್ಮನಿಷ್ಠಾತು ಶಿವಾಶ್ರಮ ನಿಷೇವಿಣಾಂ | ಶಿವ
ಸಂಸ್ಕಾರ ಪಿನಾಸಾಂ ಧರ್ಮಃ | ಪೈತಾಮಹಸ್ಮೃತಃ || ೩೬ || ಎಂಬಂತೆ ವರ್ಣಾ
ಶ್ರಮಾದಿ ಧರ್ಮಗಳೊಳಗೂ ಎರಡು ತರದ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯು ಇರುತ್ತಿರುವುದು.
ಅವುಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದು ಶಿವನಿಂದ ಹೇಳಲ್ಪಟ್ಟಿದ್ದು; ಮತ್ತೊಂದು ಬ್ರಹ್ಮನಿಂದ ನಿರೂ
ಪಿತವಾದದ್ದು. ಹೀಗೆ ಬರೆದದ್ದಕ್ಕೆ ಶಿವಸೃಷ್ಟಿ, ಬ್ರಹ್ಮಸೃಷ್ಟಿ ಸಮ ಇರಬಹು
ವಲ್ಲವೇ ಎಂದು ಬರೆದಿರುವಿರಿ. ಶಿವ ಸೃಷ್ಟಿ ನಿರ್ಮಿಸಲು ತೋರಿಸುವನಾದ್ದರಿಂದ
ಕಡಿಮೆ, ಬ್ರಹ್ಮ ಮಾಡುತ್ತ ಹೆಚ್ಚಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಶಿವನಿರ್ದಿಷ್ಟ ಚಾತುರ್ವರ್ಣಾ
ಶ್ರಮಗಳು ವೀರಶೈವರಿಗೆ ಬ್ರಹ್ಮ ನಿರ್ದಿಷ್ಟ ವರ್ಣಾಶ್ರಮಗಳು ಪ್ರಾಕೃತರಿಗೆ
ಯುಕ್ತವಾದದ್ದು. ಹೀಗೆ ಪ್ರಸಿದ್ಧಾರ್ಥವು ಇರುವವನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಪಾಟೀಲರು
ಅ ಶ್ಲೋಕಕ್ಕೆ ಅಪಾರ್ಥವನ್ನು ಕಲ್ಪಿಸಬೇಡಿ ಅಳವಾದ ತಗ್ಗಿನಲ್ಲಿ
ಮುಗ್ಧರಿಸಿ ಬಿದ್ದಿರುವರು. ವೀರಶೈವ ಮತವೆಂಬ ಸಾಮ್ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ
ರುವ ಸಕಲರಿಗೂ ವರ್ಣ ವಿಭಾಗವೂ ಜಾತಿ ವಿಭಾಗವೂ ಆಶ್ರಮ ವಿಭಾಗ
ಗಳೂ ಸರ್ವೋತ್ಕೃಷ್ಟವಾಗಿ ಇರಬೇಕೆಂದು ಶಿವಾಜ್ಞೆಯ ನಿರೂಪಿತಗಳಾದ ಅಗ
ಮೋತ್ತಮ ಉಪನಿಷತ್ತುಗಳು ಘಂಟಾಘೋಷವಾಗಿ ಸಾರುತ್ತಿದ್ದರೂ ಕೆಲವು
ಪಂಡಿತರು ವೀರಶೈವ ಮಹಾತ್ಮೆಗಾಗಿ ಅಲ್ಲಲ್ಲಿ ಹೇಳಿದವುಗಳನ್ನು ಮುಂದುಮಾಡಿ
ವರ್ಣಾಶ್ರಮಗಳಲ್ಲಿ ಎಂಬದಷ್ಟೇ ಅಲ್ಲ; ಬಳಿದ ಜಾತಿ ಸೂಚಕ ಕರ್ಮಗಳನ್ನು
ಕೂಡ ತಿರಸ್ಕರಿಸುತ್ತಿರುವರು. ವೀರಶೈವ ಬ್ರಹ್ಮಣ ಕರ್ಮವನ್ನು ಪ್ರತಿಸಾದಿ
ಸುವ ಪ್ರಮಾಣಗಳನ್ನು ಇಲ್ಲಿ ಕೊಟ್ಟಿರುವಮು ನೋಡಿರಿ.

ಶ್ಲೋಕ: ವಕ್ರಮಿ ಧೃತಲಿಂಗಶ್ಚ ಚರಣಂ ಸ್ಮೃತಿ ಸಮೃತಮ್ | ಸ್ಮೃತಿ ತಂತ್ರ
ಪುರಾಣೇಷು ಪ್ರಸಿದ್ಧಂತೆ ಸಮಾಸತಃ || ೧ || ಸ್ಮೃತ್ಯಾಗ ಮೋಹಿತಂ ಧರ್ಮಂ
ಸತ್ಯ ನೈಮಿತ್ಯಕಾಶ್ರಮಮ್ | ಕರ್ಯಾಲಿಂಗಾಂಗ ಸಂಬಂಧೇ ಬ್ರಹ್ಮಣಃ

ಕಾಮ ವರ್ಜಿತಃ '೨' ವಿಭ್ಯಕ್ತ ಕರ್ಮಸುಖಾ ನಾಚ್ಛಿತ್ ಶುದ್ಧಿ
ಭವೇತ್ ಧೃವಂ : ಚಿತ್ತಶುಭಾಭವೇನ್ಮುಕ್ತರವ್ಯಭಿಚಾರಿಣಿ || ೩ || ತಯಾ
ಸಂಜಾಯತೇ ಜ್ಞಾನಂ : ಸತ್ಯತ್ವ ಜ್ಞಾನ ಮಾತ್ರತಃ : ತಸ್ಮಾನ್ ಮೋಕ್ಷ
ಸ್ಥತೋ ಕರ್ಮ ವಿಭ್ಯಕ್ತಂ ಸಮೈಶಾಚರೀತ್ || ೪ || ತಸ್ಮಾದಾಚರ
ಸತತೋ ಭಕ್ತೋ ಮಾಹೇಶ್ವರೋ ಜನಃ | ಪೂಜಯದ್ಗುರುಣಾವತ್
ಮಿಷ್ಣಲಿಂಗಮತಂದ್ರಿತಃ || ೫ ||

ಎಲೈ ಕುಮಾರನೇ ಲಿಂಗಧಾರಿಯು ನಿತ್ಯವೂ ಅಚರಿಸಬೇಕಾದ ವೈದಿಕಾ
ಚಾರಗಳನ್ನು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಈ ಧರ್ಮಗಳು ಸ್ಮೃತಿ ಅಗಮ ಪುರಾಣಗಳಲ್ಲಿ
ಪ್ರಸ್ತಾವಿಸಿರುವುದು. ಲಿಂಗಾಂಗಿ ಸಂಗಿಯಾದ ಬ್ರಾಹ್ಮಣನು ವೇದಾಗಮ
ಗಳಲ್ಲುಕ್ತವಾದ ನಿತ್ಯಸ್ಥಮಿತ್ತಿಕ ಕರ್ಮಗಳನ್ನು ನಿಷ್ಕಾಮ ಬುದ್ಧಿಯಿಂದ
ಅಚರಿಸಬೇಕು. ಈ ರೀತಿಯಾದ ಅಚಾರಗಳಿಂದ ಕೂಡಿದ ಭಕ್ತನು ಮೋಕ್ಷರರು
ಗುರುವತ್ತವಾದ ಇಷ್ಟಲಿಂಗವನ್ನು ಎಡಬಿಡದೆ ಪೂಜಿಸಬೇಕು; ಎಂದು ಬೋಧಿ
ಸಿರುವ ಪ್ರಮಾಣ ವಾಕ್ಯಗಳಿಂದ ಬ್ರಾಹ್ಮಣಾದಿಗಳ ಕರ್ಮೋಪಾಸನೆಯು
ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗುವದು. ಇನ್ನು ಕರ್ಮ ಒಂದರಲ್ಲಿಯೇ ಅಸಕ್ತವಾಗಬೇಕೆಂಬುದು
ನಮ್ಮ ಸಿದ್ಧಾಂತದಲ್ಲಿಲ್ಲ. ಕರ್ಮಜ್ಞಾನಗಳೆರಡನ್ನು ಅಂಗೀಕರಿಸುವುದರಿಂದ
ಅದೇ ಸಂಪತ್ತೆಂಬಲ್ಲಿ:

ಶ್ಲೋಕ: ಅನೇನ ಸದೃಶಂ ಧರ್ಮಂ ನ ಪಶ್ಯಾಮಿ ಕುಮಾರನನ | ವೇದತಂತ್ರ ಪುರಾಣೇಷು
ಸತ್ಕಂ ಸತ್ಕಂ ಮಯೋದಿತಂ ||

ಎಲೈ ಕುಮಾರಸ್ವಾಮಿಯೇ, ಈ ಮತಕ್ಕೆ ಸಮಾನವಾದ ಮತವೇ ಇಲ್ಲ.
ವೇದಾಗಮ ಪುರಾಣಗಳಲ್ಲಿ ನನ್ನಿಂದ ಹೇಳಲ್ಪಟ್ಟಿರುವುದೇ ಸತ್ಯವು, ಎಂದು
ಪರಮಾತ್ಮನ ಅಜ್ಞೆಯು. ಇರಲಿ, ವರ್ಣಾಶ್ರಮ ವಿಕಾರಕ್ಕಾಗಿ ಹೊರಟ ನಾವು
ಪಾಟೀಲರ ವಿವಾರಿಕಾ ಲೇಖನವನ್ನು ಮರೆಯುವಂತಿಲ್ಲ. ಇವರು ಪಾರಮೇಶ್ವ
ರಾಗಮದ ೧೭ನೇ ಪಟಲವನ್ನು ಅಷ್ಟಾವರಣ ಪಂಚಾಚಾರಯುಕ್ತರಾದ ಶುದ್ಧ
ವೀರಶೈವರಲ್ಲಿ ಜಾತಿಭೇದವನ್ನು ಹೇಳುವದಿಲ್ಲ. ಶುದ್ಧಾದಿ ಶೈವರು ತಮ್ಮ ತಮ್ಮ
ಮಾರ್ಗಗಳಲ್ಲಿ ವೀರಶೈವನನ್ನು ಅನುಸರಿಸಿದರೆ ಕ್ರಮೇಣ ಧನ್ಯನಾಗುವೆಂಬುದು.
ಹೀಗೆಂದು ಆ ಪಟಲದ ಅಭಿಪ್ರಾಯವಾಗಿದ್ದರೆ ಪಾಟೀಲರವರಿಗೆ ಶತಸ್ಯ ಧನ್ಯ
ವಾದವು.

ಸಾರ್ವತಿಯು ಆ ಪಟಲದಲ್ಲಿ ವೀರಶೈವರೊಳಗಿನ ಭೇದಗಳನ್ನು ಕೇಳಿರು

ವಲ್ಲದೆ ಪಾಟೀಲರ ಒತ್ತಾಯದಿಂದ ಉಳಿದ ಶೈವಾದಿಗಳಲ್ಲಿರುವ ಭೇದಗಳನ್ನು ಕೇಳಿಲ್ಲ. ಇನ್ನು ಶೈವಾದಿ ಭೇದವೆಂದರೇನು ? ವೀರಶೈವಾದಿ ಭೇದವೆಂದರೇನು ? ಶೈವ ಸೃಷ್ಟಿಯೊಂದು ಬೇರೆ, ವೀರಶೈವ ಸೃಷ್ಟಿಯೊಂದು ಬೇರೆ. ಅದೇ ಪಾರಮೇಶ್ವರಾಗಮವನ್ನು ಆರಂಭದಿಂದ ಅವಲೋಕಿಸಿದರೆ ಎಷ್ಟು ಸೃಷ್ಟಿಗಳಿರುವೆಂಬುದು ತಿಳಿಯುವದು. ಅದರಲ್ಲಿ ಜಗಜ್ಜನನಿಯಾದ ಪಾರ್ವತಿಯು ಲೋಕಹಿತಕ್ಕಾಗಿ ಮಾಡಿದ ಪ್ರಶ್ನೆಯ ಪರಾಭವವನ್ನು ಪರಮಾತ್ಮನು ಪಾರಮೇಶ್ವರಾಗಮದ ಮೂಲಕವಾಗಿ ವೀರಶೈವ ಮತದ ಹೆಚ್ಚುಗಾರಿಕೆಯನ್ನು ಕುರಿತು ಎಷ್ಟು ವಿರಹವಾಗಿ ಬೋಧಿಸಿರುವನೆಂಬವನ್ನು ವರ್ಣಿಸಲು ನಮ್ಮ, ಅಲ್ಲ; ಲೆಕ್ಕಾಣಿಕೆಯ ಸಾಮರ್ಥ್ಯವಿಲ್ಲ.

ಪಾರಮೇಶ್ವರಾಗಮದ ಪ್ರಥಮ ಪಟಲದಲ್ಲಿ ಪರಮಾತ್ಮನಿಗೆ ದೇವಿಯು ಸರ್ವಪ್ರಕಾರ ತಾತ್ವಿಕ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಮತಭೇದ ಸ್ವರೂಪವನ್ನು ಹೇಳಬೇಕೆಂದು ಎಷ್ಟು ಪ್ರಕಾರದ ಮತಗಳಿರುವವೋ ಆಯಾಯ ಮತದ ಸ್ವರೂಪವನ್ನು ತಿಳಿಸಬೇಕೆಂದು ಪ್ರಶ್ನೆ ಮಾಡಿದ್ದಕ್ಕೆ ಪರಿಶಿಸು ಸಾಗತ, ಬೌದ್ಧ, ಜಾರ್ನಾಕ ಮೊದಲಾದವುಗಳನ್ನು ನೈದಿಕ ಮತಗಳಾದ ಸೌರ, ಗಾಣಪತ್ಯ, ವೈಷ್ಣವ ಶಾಕ್ಯಾದಿ ಮತಗಳನ್ನು ಹೇಳಿ ಅತ್ಯಂತ ಶ್ರೇಷ್ಠವಾದ ವೀರಶೈವ ಮತದಬಗ್ಗೆ:

ಶ್ಲೋಕ: ಅಥವಕ್ಷ್ಯ ಗಿರಿಸುತಮತಂ ಮಮ ಮಹತ್ತರಂ | ಶೈವಂ ಸಪ್ತವಿಧಂ ಪುಣ್ಯಂ
ವೀರಶೈವಾದಿ ಭೇದತಃ ||೧೫|| ವೀರಶೈವಂ ತಥಾನಾದಿ ಶೈವಮಾದಿ ಪರಂ
ತತಃ | ಅನುಶೈವಂ ಮಹಾಶೈವಂ | ಯೋಗ ಶೈವಂತು ಸಷ್ಠಕಂ ||೧೬||
ಸಪ್ತಮಂ ಜ್ಞಾನಶೈವಾಷ್ಟಕಂ ತತ್ರ ಸರ್ವೋತ್ತಮೋತ್ತಮಂ | ವೀರಶೈವ ರೇ
ಮಿತಿಶಾನಿ ತದಂಗಾನಿ ತರಾಣತು ||೧೭||

ಹೀಗೆ ವೀರಶೈವ ಸೃಷ್ಟಿಗೆ ಆರಂಭಮಾಡಿ ಅದರೊಳಗಿರುವ ಅನಂತಾನಂತ ಭೇದಗಳನ್ನು ವಿವರಿಸುತ್ತ ೧೭ನೇ ಪಟಲದಲ್ಲಿ ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ವೀರಶೈವರೊಳಗೆ ಬ್ರಾಹ್ಮಣಾದಿ ಭೇದ ನಿರೂಪಣೆಯು ಸಿದ್ಧಾಂತವಾಗಿರುವದು. ಹೀಗಿದ್ದು ೧೭ನೇ ಪಟಲವು ವೀರಶೈವರನ್ನುದ್ದೇಶಿಸಿ ಹೇಳಿದ್ದೆಂದು ಪ್ರಲಾಪಿಸುವದು ಪಾಟೀಲರ ಪಕ್ಷಾಂಧತೆಯಲ್ಲದೆ ಬೇರಿಲ್ಲ. ವರ್ಣಾಶ್ರಮ ವಿಹಿತವಾದ ವೀರಶೈವಮತದವರು ತಮ್ಮ ತಮ್ಮ ಕುಲಕ್ರಮಾಗತಾಚಾರದಂತೆ ವರ್ತಿಸಬೇಕೆಂದು ಸಿದ್ಧಾಂತಗಳು.

ಶ್ಲೋಕ: ಸ್ವಮಾರ್ಗಾರ್ಹರತಾಃ ಸಜಾತೀಯಾ ಬ್ಜಜಾಸ್ತುಯೇ ತೇಷಾಂ | ಗ್ರಹೇಷು
ಛುಂಜೀತ ನೇತರೇಷಾಂ ಕದಾಚನ

ವೀರಶೈವ ಮತೀಯರು ಭೋಜನಾದಿಗಳನ್ನು ಅದೇ ವೀರಶೈವ ಮತ
ವಸರಲ್ಲಿ ಅಲ್ಲದೆ ಇತರ ದ್ವಿದರಲ್ಲಿ ಮಾಡಬಾರದೆಂದು ವಿಧಿಸುತ್ತದೆ. ವರ್ಣಾ
ಶ್ರಮ ವಿಭಾಗಗಳು ಜಾತಿ ತಾರತಮ್ಯವೂ ಬ್ರಹ್ಮಚರ್ಯಾದ್ಯಾಶ್ರಮಗಳು,
ವೀರಶೈವ ಸಿದ್ಧಾಂತ ಗ್ರಂಥಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರಕಾಶಿತವಾಗಿರುವವು. ಅವುಗಳನ್ನು ಹುಡು
ಕುವ ಶ್ರಮವಾದರೂ ವಿಶೇಷವಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಪಕ್ಷಾಘಮಾನದಿಂದ ಅಂಥವುಗಳ
ಗಳನ್ನೆಲ್ಲ ಬಿಟ್ಟು ಸ್ವಪಕ್ಷ ಸಮರ್ಥನೆಗಾಗಿ ನೋಡಿದರೆ ಅವು ಸಿಗಲಿಕ್ಕಿಲ್ಲ. ತಮ್ಮ
ವೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಹೊರತ ಪ್ರಮಾಣಗಳು ವಿಧಿವಾದವುಗಳೇ? ಅರ್ಥವಾದವುಗಳೇ?
ಎಂಬುದನ್ನು ಸಂಪ್ರದೇಶವಾಗಿ ವಿಚಾರಿಸಬೇಕು. ಹಾಗಿಲ್ಲದೆ ಪ್ರಶಂಸಾ ಪರ
ವಾಗಿದ್ದ ಶ್ಲೋಕಗಳನ್ನೇ ವಿಧಿವಾದಗಳೆಂದು ತಿಳಿದರೆ ಎಷ್ಟು ವಿಪರೀತ ಫಲ
ವಂಟಾಗುವದು. ಇನ್ನು ರೂಢಿಯನ್ನು ನೋಡಬೇಕು. ಸಕಲಶಾಸ್ತ್ರ ಪ್ರಮಾಣ
ಕ್ಷೇತ್ರವೂ ರೂಢಿ ಎಂಬುದು ಪ್ರಬಲ ಪ್ರಮಾಣವು. ಅದರಿಂದ ವರ್ಣಾಶ್ರಮ
ಜಾತಿ ನಿಷ್ಕರ್ಮಕರು ಕೇಳಿಗನ ಮಾಡುವ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳನ್ನೂ ಪರಾಮರ್ಶ ಮಾಡಬೇಕು.

- (೧) ಸದ್ಯದಲ್ಲಿ ವೀರಶೈವ ಮತದಲ್ಲಿ ಜಾತಿಭೇದಗಳು ಇರುವವೋ ?
ಇಲ್ಲವೋ ?
- (೨) ಅಯಾಯ ಜಾತಿಯವರು ಪಿಶಿಷ್ಟಾಚರಣೆಗಳನ್ನು ಇಟ್ಟುಕೊಂಡಿ
ರುವರೋ ಇಲ್ಲವೋ ?
- (೩) ಜಾತಿಭೇದಗಳೇ ಇಲ್ಲವಾದರೆ ಈಗಿನ ವೀರಶೈವ ಮತದಲ್ಲಿ ಒಂದು
ಜಾತಿಯವರು ಮತ್ತೊಂದು ಜಾತಿಯವರೊಡನೆ ಶರೀರ ಸಂಬಂಧ
ಮಾಡಿರುವರೋ ಹೇಗೆ ?

ಉದಾ: ಕುಡ ಒಕ್ಕಲಿಗರಾದ ಶಿರಸಂಗಿ ದೇಸಾಯರು ತಮ್ಮ ಸಂಸ್ಥಾನ
ವನ್ನು ವೀರಶೈವ ಸಮಾಜಕ್ಕೆ ಧಾರೆಯೆರೆದು ಕೊಟ್ಟಾಗ್ಯೂ ಮೊದಲು ಕುಡ
ವಕ್ಕಲ ಜಾತಿಯರಿಗೆ ಈ ಸಂಸ್ಥೆ ಹಣವನ್ನು ಮೊದಲು ಕೊಟ್ಟು ಹಿಂದಿನಿಂದ
ಬಾಕಿ ಜಾತಿ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಿಗೆ ವೇತನ ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ತಮ್ಮ ವೃತ್ತ್ಯವತ್ರದಲ್ಲಿ
ಬರೆದಿಟ್ಟು ನೋಂದಾಯಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿದೆ. ಅ. ಮ. ಪಾಟೀಲರೇ, ಇದನ್ನು ಮೊದಲು
ತೆಗೆಸಿ, ಹಿಂದಿನಿಂದ ಬಾಕಿ ಕೆಲಸ ಆರೋಚಿಸುವನ.

ಕಾರಣ ಒಂದೇ ಜಾತಿಯಲ್ಲಿ ಎಣಿಸಲ್ಪಡುವ ನಾಗಲೀಕ, ಶಿವಸಿಂಹಿಗ ಇವರು ಉಭಯರು ತಮ್ಮ ತಮ್ಮೊಳಗೆ ಶರೀರ ಸಂಬಂಧ ಮಾಡಿರುವರೋ ಹೇಗೆ? ಬಣಜಿಗ ಇವರಲ್ಲಿ ಶೀಲವಂತ, ಲೋಕಬಳಿಕೆ, ಆದಿಬಣಜಿಗ, ಪಂಚಮ ಫಾಲಿ, ಗಾಣಿಗ, ನೋಣಬ, ಹಡಪ, ಮಡಿವಾಳ, ಕುಡ ಒಕ್ಕಲಿಗ ಮುಂತಾದ ನರು ಪರಸ್ಪರ ಶರೀರಸಂಬಂಧ ಒತ್ತಟ್ಟಿಗಿರಲಿ, ಕೆಲವು ಮನೆಗಳಲ್ಲಿ ಭೋಜನ ಪನ್ನು ಮಾಡುವರೋ? ಈ ಪ್ರಕಾರ ಮೇಲೆ ಬರೆದ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳ ಅವಲೋಕನೆ ಯನ್ನು ವಿಚಾರಮತಿಗಳಾದ ವೀರಶೈವರು ವಿಚಾರಿಸಿ ವಿಶ್ವರೂಪಿಯಾದ ಪರ ಶಿವನ ಶಾಸನಗಳಾದ ಸಿದ್ಧಾಂತಾಚರಣೆಗಳನ್ನು ವರ್ಣಾಶ್ರಮ ಧರ್ಮಗಳನ್ನು ಪಾಲಿಸಿ ಪರಮೇಶ್ವರನ ಕೃಪೆಗೆ ಗದಗ ಶರಣ ಸೇವಾ ಸಂಘದವರು ಪಾತ್ರರಾಗ ಬೇಕೆಂದು ಕೋರುತ್ತೀನೆ.

—ಗ್ರಂಥಕರ್ತ

|| ಶ್ರೀ ಪಂಚಾಚಾರ್ಯಃ ಪ್ರಸಿದಂತು ||

ಮಂತ್ರವಾದಿಗೆ ಮದ್ದು

ಶ್ಲೋಕ: ನಂದೇ ಶ್ರೀ ರೇಣುಕಾಚಾರ್ಯ ಮಾಚಾರ್ಯ ಪ್ರಥಮಂಗುರು |
ಕಾಯೇನ ಮನಸಾ ವಾಚಾ ನಿಜಾಚಾರೋಪಪತ್ತಯೇ ||

ಗದಗ “ಶರಣ ಸೇವಾಸಂಘ” ದ ಗ್ರಂಥಮಾಲೆಯ ಎರಡನೆಯ ಗ್ರಂಥದ ಪ್ರಕಾಶಕರೂ ಹಾಗೂ ಬರಹಗಾರರೂ ಆದ ಅ. ಮ. ಪಾಟೀಲ, ಬಿ. ಎ., ಎಲ್. ಎಸ್. ಜಿ. ಡಿ. ಮುನಸಿಪಲ್ ಮಾಧ್ಯಮಿಕ ಶಾಲಾ ಶಿಕ್ಷಕರು ಗದಗ ಇವರು ಬರೆದ ಗ್ರಂಥವನ್ನು ಪೂರ್ಣ ಓದಿ ನೋಡಿದೆನು. ಆದರೆ ಇದರಲ್ಲಿ ಮತ ಸುಧಾರಣೆ ಇಲ್ಲದೆ, ಒಬ್ಬರಿಗೊಬ್ಬರ ಈರ್ಷ್ಯೆ ಹೆಚ್ಚಿಸುವ ಲೇಖನಗಳಿಂದ ತುಂಬಿ ತುಳುಕುತ್ತಿದೆ. ಈ ಸಂಘದವರು ವಸ್ತುಶ್ರಮ ಧರ್ಮಗಳೇ ಇಲ್ಲವೆಂದು ಸಾಧಿಸಿ, ತಾವೇ ಅತಿ ವಸ್ತುಶ್ರಮ ಧರ್ಮಿಗಳೆಂದು ತಮ್ಮನ್ನಕ್ಕೆ ತಾವೇ ಜಂಗಮರಾಗಿ ಲಿಂಗವನ್ನು ಕಟ್ಟಿಕೊಂಡು ಮನಬಂದಂತೆ ಆಚರಿಸುವ ಪೆಂಡಾರಿಗಳೆನ್ನಲು ಯಾವ ಅಡ್ಡಿ ಇಲ್ಲ. ಈ ಶರಣ ಸೇವಾಸಂಘದವರು ಪದ್ಧತಿಯನ್ನು ಮೀರಿ ಸನಾತನ ಧರ್ಮಕ್ಕೆ ಚ್ಯುತಿಯನ್ನೀಯುತ್ತ ವೀರಶೈವರನ್ನು ಅಡ್ಡದಾರಿಗಳೆದೊಯ್ಯುವ ಇವರ ಲೇಖನವನ್ನು ಖಂಡಿಸುವದೇ ಸಮ್ಮರ್ಥವಾಗಿದೆ.

ಮಾಹೇಶ್ವರರು, ಜಂಗಮರು, ಗಣಾಧೀಶ್ವರರು, ಗುರುಸ್ಥಲದವರು, ಅಯ್ಯನವರೆಂಬ ಹಲವು ನಾಮಗಳುಳ್ಳ ಮಠದಯ್ಯನವರು ಇಲ್ಲಿಯ ಪರ್ಮಂತರ ವೀರಶೈವ ಭಕ್ತಾದಿಗಳಿಗೆ ಲಿಂಗಧಾರಣ, ನಾಮಕರಣ, ಅನ್ನಪ್ರಾಶನ, ಚೌಲ, ಅಕ್ಷರಾಭ್ಯಾಸ, ದೀಕ್ಷಾ-ವಿವಾಹಾದಿಗಳನ್ನು ವೀರಶೈವ ದಶಕರ್ಮ ಪದ್ಧತಿಯಂತೆ ಮಾಡಿಸುತ್ತ ಬಂದಿದ್ದಾರೆ. ಮುಂದಾದರೂ ಇವರೇ ಮಾಡುವವರು,

ವೀರಶೈವ ಮತದಲ್ಲಿ ಜಾತಿ - ಭೇದವಿಲ್ಲವೆಂದು ತಿಳಿದರೆ, ವೇಣುಕಾ
ಚಾರ್ಯರು ಅಗಸ್ತ್ಯಮಹಾತಮನಿಗೆ “ ಭಕ್ತಿಮಾರ್ಗ ಕ್ರಿಯಾ ಪ್ರಕರಣ ” ದಲ್ಲಿ
ಕೆಳಕಂಡ ಶ್ಲೋಕವನ್ನು ಹೇಳಿದರೇಕೆ ?

ಶ್ಲೋಕ: ಸ್ವಮಾರ್ಗಾಚಾರ ವರ್ತಿಭ್ಯಸ್ವಜಾತಿ ಭೃಶೈವವೃತಿಃ |

ಮಹಾಶ್ವೇಭ್ಯ ಸ್ವಮಾವಧ್ಯಾತ್ಮಸ್ಯಾಂ ಕುಲಸಮುದ್ಭವಾ ||

ವೀರಶೈವನು ಸಾಂಪ್ರದಾಯದ ಅಚಾರಗಳುಳ್ಳ ಸ್ವಜಾತಿಯವರಲ್ಲಿ ಕನ್ಯಾ
ತರವೇಕು: ಹಾಗು ಕೊಡಬೇಕೆಂಬುದೇ ಇವರ ತಾತ್ಪರ್ಯ.

ವೀರಶೈವ ಮತದಲ್ಲಿ ಜ್ಞಾನಿಗಳಾದ ಆರೂಢರಿಗೆ ಮಾತ್ರ ಜಾತಿ - ಭೇದ
ಗಳಿಲ್ಲ. ಈ ತತ್ವವು ರುದ್ರಾಷ್ಟೈಶ್ವರ ಮತದಲ್ಲಿಯೂ ವಿಶಿಷ್ಟಾಷ್ಟೈಶ್ವರ ಮತ
ದಲ್ಲಿಯೂ ಉಂಟು. ಕರ್ಮ, ಮುಮುಕ್ಷು, ಅಭ್ಯಾಸಿ, ಅನುಭವಿ, ಆರೂಢ
ಎಂಬ ಐದು ತರಗತಿಗಳೊಳಗೆ ಸಮಸ್ತವೃತ್ತಿಶೂನ್ಯರಾಗಿ ಲಿಂಗಾಂಗ ಸಾಮ
ರಸ್ಯ ಸ್ವಭಾವದಿಂದ ಶಿವತತ್ವವನ್ನು ಪಡೆದು, ಪ್ರಪಂಚವನ್ನು ಮರೆದಿರುವ
ಬುತ್ತಮ ವರ್ಣದ ಆರೂಢರು ಮಾತ್ರ ಸಮಾನ ಧರ್ಮವುಳ್ಳ ನೀಚವರ್ಣದವ
ರಲ್ಲಿ ಜಾತಿಯ ಭೇದ ಮಾಡಬಾರದೆಂಬುದು ಸಿದ್ಧಾಂತವು. ಯಾಕಂದರೆ:
ಜಾತಿ, ಅಶ್ರಮ, ಕುಲ-ಗೋತ್ರ ಮೊದಲಾದವುಗಳು ಕಲ್ಪಿತವಾಗಿರುವದರಿಂದ,
ಸತ್ಯದಲ್ಲಿ ಸತ್ಯಜ್ಞಾನಾನಂದ ರೂಪವಾದ ಶಿವನಲ್ಲಿ ಲೀನವಾದವರಿಗೆ ಮಾತ್ರ
ಜಾತಿ, ಅಶ್ರಮ ಮೊದಲಾದ ಭೇದಗಳೇ ತೋರುವದಿಲ್ಲ. ಈ ಅಭಿಪ್ರಾಯ
ವನ್ನೇ ಪಡಕ್ಷರ ಮಂತ್ರಿ ವಿರಚಿತ “ ವೀರಶೈವ ಧೃತ್ಯಶಿರೋಮಣಿ ” ನಿರೂಪಿಸಿದೆ.

ಶ್ಲೋಕ: ಯಥಾಹಿ ರಜತಂ ತಾವ್ರಂ ರಸೋಯೋಗಾತ್ಸು ವರ್ಣತಾಂ |

ತಥಾ ಶಿವಜ್ಞಾನ ರಸಾಚ್ಛಾದ್ರಾದಿ ಶಿವತಾಂ ವೃಜೇತ್ ||

ಇತಿ ಸೂಕ್ಷ್ಮೈಗಮ ವಚನೈರ್ಲಿಂಗ ಧಾರಿಣಾಂ ಶಿವತ್ವಮೇ ನಾಭಿಹಿತಃ |

ಅಯಮೇವಾರ್ಥಃ ಸಾರಮೇಶ್ವರಾಗ ವೇದಿ ಸೂಚಿತಃ ||

ನ ತತ್ರ ಜಾತಿ ಭೇದೋಸ್ತಿನ ಶುಷ್ಕಲ.ಜಿ ಕಲ್ಪನಾ |

ಮಲ್ಲಿಂಗ ಧಾರಣಾದೇವ ಮದ್ರೂಪ ಎವತೇಶಿಮೇ ||

ಭಕ್ತಿಮಾತ್ರ ಪವಿತ್ರಾಹಿ ಸರ್ವ ಏವಾಧಿಕಾರಿಣಿಃ |

ಸರ್ವೇಷಿ ವೀರಾದೇವೇಸಿತು ರೀಯಾಃ ಪರಿಕೀರ್ತಿತಾಃ ||

ಹೀಗಿರುವಲ್ಲಿ, ಶಿವೈಕ್ಯ ಸಿದ್ಧಿಯಂ ಪಡೆಯದೆ ಲೌಕಿಕ ವೃತ್ತಿಗಳಿಂದ
ಉಪಜೀವಿಸುತ್ತಿರುವ ಕರ್ಮ, ಮುಮುಕ್ಷು, ಅಭ್ಯಾಸಿ, ಅನುಭವಿ ಎಂಬ ತರ

ಗತಿಯ ಲಿಂಗಧಾರಿಗಳಲ್ಲಿ ಜಾತಿ ಭೇದವ ಬಿಟ್ಟು ನಡೆದವರು ಪಾಪಂಧರೂ
ವೀರಶೈವ ಮತದ್ರೋಹಿಗಳೂ ಆಗುವರೆಂದು ಶಾಸ್ತ್ರಗಳು ಸಾರುತ್ತಿವೆ. ಹಾಗೂ
ಒಪ್ಪವಾದಿ ಪ್ರಮುಖರ ವಚನಗಳನ್ನು ಕೂಡ ನೋಡಿರಿ. “ಪ್ರಭುಲಿಂಗ ಲೀಲೆ”
ಯಲ್ಲಿಯ ಅಧ್ಯಾಯ ೨೪, ಶ್ಲೋಕ ೧೨೭.

ಶ್ಲೋಕ: ಕುಲಾಕುಲತ್ವೇ ನಹಿ ವೀರಶೈವಂ | ದ್ವಿಧಾವಿ ಭಿನ್ನಂ ಕಾಲಮಾರ್ಗನಿಷ್ಕೃತಿ ||
ಯೇದೇವ ಲಿಂಗಾಂಗಿ ಭಿರಾಶ್ರಿತಂ ಸ್ಯಾ | ಚೈವೋಕ್ತ ರಿತ್ಯಾಕುಲವೀರ
ಶೈವಂ ||

ಕುಲ ಮತ್ತು ಅಕುಲವೆಂಬ ಭೇದದಿಂದ ವೀರಶೈವ ಮತವು ಎರಡು
ಪ್ರಕಾರವಾಗಿದೆ. ಕುಲಮಾರ್ಗನಿಷ್ಕರಾದ ಲಿಂಗಾಂಗಿಗಳಿಂದ ಯಾವದು
ಆಶ್ರಯಿಸಲ್ಪಡುವದೋ ಅದು ಶಿವೋಕ್ತ ರೀತಿಯಾಗಿ ಕುಲಪ್ರಸಿದ್ಧವಾಗಿದೆ.

ವಚನ: ಅಡಿದರೆ ಸದಾಚಾರಿಗಳೊಡನಾಡುವದು | ನುಡಿದರೆ ಸದಾಚಾರಿಗಳೊ
ಡನೆ ನುಡಿಯುವದು | ಕೂಡಿದರೆ ಲಿಂಗಸಂಗಿಗಳೊಡನೆ ಕೂಡುವದು |
ಲಿಂಗ ನಿಷ್ಕೆಯಿಲ್ಲದವರ ಅಂಗಳವ ಮೆಟ್ಟಲಾಗದು | ಗುರುವಿನಲ್ಲಿ,
ಜಂಗಮರಲ್ಲಿ ಪ್ರೀತಿ-ಪ್ರೇಮವಿಲ್ಲದವರೊಡನೆ ಮಾತನಾಡಲಾಗದು |
ಜಾತಿಹೀನರ ಕೂಡ ಸಹ ಪಂಕ್ತಿಯಲ್ಲಿ ಕುಳಿತು ಪ್ರಸಾದ ಭೋಜನ
ಮಾಡಲಾಗದು | ಇಂತಪ್ಪ ಭಕ್ತಿಹೀನರ ಕಂಡು ಮನಮುನಿಸು
ಮಾಡಿಸಯ್ಯಾ ರೇಕಣ್ಣ ಪ್ರಿಯನಾಗನಾಥ || ೧ ||

ಪ್ರಮುಖರ ಈ ವಚನವನ್ನು ಅ. ಮ. ಪಾಟೀಲರು ಕಣ್ಣೆರೆದು ನೋಡಿ
ದಂತೆ ಕಾಣಿಸುವದಿಲ್ಲ. ವೀರಶೈವ ಧರ್ಮಗ್ರಂಥಗಳಾದ ಶಿವಾದ್ವೈತ ಮಂಜರಿ,
ಅನುಭವ ಸೂತ್ರ, ವಿಶೇಷಾರ್ಥ ಪ್ರಕಾಶಿಕೆ, ಲಿಂಗಧಾರಣ ದೀಪಿಕೆ, ಲಿಂಗ
ಧಾರಣ ಚಂದ್ರಿಕೆ, ವೀರಶೈವಧರ್ಮ ಶಿರೋಮಣಿ, ವೀರಶೈವ ಚಿಂತಾಮಣಿ,
ವೀರಶೈವಾಭ್ಯುದಯ, ವೀರಶೈವ ಸದ್ವೈತ್ಯಾರ್ಥ ಪ್ರದೀಪಿಕೆ, ಶ್ರುತಿಸಾರ ಭಾಷ್ಯ,
ಪಂಡಿತಾರಾಧ್ಯ ಚರಿತ್ರೆ, ವೀರಶೈವ ಪ್ರದೀಪಿಕೆ, ಶಾಂಕರ ಸಾರೋದ್ಧಾರ,
ವೀರಮಾಹೇಶ್ವರಾಚಾರ ಸಂಗ್ರಹ ಮೊದಲಾದವುಗಳನ್ನು ವಲೋಕಿಸಿದರೆ, ತಮಗೆ
ಜೀಕಾದ ಸ್ಥಲಕಟ್ಟಿನ ವಚನಗಳನ್ನು ಆಯ್ದು, ತಮ್ಮ ಮನಸ್ಸಿಗೆ ಬಂದಂತೆ
ಬರೆದ “ಮಂತ್ರವಾದಿ” ಎಂಬ ಗ್ರಂಥವು ಮಾನ್ಯವಾಗಲಾರದು. ಯಾವ

ಧರ್ಮದ ಪಂಡಿತರೂ ಪಾಮರರೂ ಒಪ್ಪಲಾರರು. ಒಣ ಪ್ರತಿಷ್ಠಿತ ಪಂಡಿ
ತರು ಮಾತ್ರ ನಿಮ್ಮ ಗ್ರಂಥಕ್ಕೆ ಮುನ್ನುಡಿ ಬರೆದಿರುವರು. ಪಂಚಾಚಾರ್ಯ
ರಿಂದ ಸ್ಥಾಪಿಸಲ್ಪಟ್ಟ ಮಠದಯ್ಯನವರ ಕುಲವನ್ನು ನಾಶಮಾಡಬೇಕೆಂಬ
ಹಟದಿಂದಲೂ ಅಹಂಕಾರದಿಂದಲೂ ಅಸೂಯೆತನದಿಂದಲೂ ಕಪಟ ಭಾವ
ದಿಂದಲೂ ಕಲ್ಪಿಸಲ್ಪಟ್ಟ ನಿಮ್ಮ ಗ್ರಂಥವು ಮಕ್ಕಳಾಲದಲ್ಲೆ ಹುಟ್ಟಿದ ಜಿಟ್ಟಿಗಳಂತೆ
ಕೆಲವು ದಿನ ಸೈರುಗಳನ್ನು ಕಡಿದು, ಎಂದಿನಿಂದ ನಾಶವಾಗುವಂತೆ ನಾಶವಾಗಬೇ
ಕುಳಿಯಲಾರವು. ಹಾರ್ಮೋನಿಯಂ ಪಟ್ಟಿ ಗೆಯನ್ನು ಅಭ್ಯಾಸವಿಲ್ಲದವನು
ಬಾರಿಸಿದರೆ ಅಪಸ್ವರದಿಂದ ಕೆವಿಗೆ ಜಿಗುಪ್ಸೆಯನ್ನುಂಟು ಮಾಡುವಂತೆ ನಿಮ್ಮ
ಗ್ರಂಥವು ವೀರಶೈವರ ಮನಸ್ಸಿಗೆ ನೋವನ್ನುಂಟು ಮಾಡಬೇಡ ಇರದು.
“ ಕೊಂದಕೊಲಿ, ನೋಂದನೋವು ಎಂದಿಗೂ ಬಡಮೋ ಬಸವಣ್ಣ ” ಎಂಬ
ಗಾದೆಯಂತೆ ನಿಮ್ಮ ಸಂಘವು ಜಂಗಮರ ಮನಸ್ಸಿನ ನೋವಿನಿಂದ ನಾಶ
ವಾಗಬೇಕು ಉಳಿಯಲಾರದು. ಇಲ್ಲಿಯ ಪರ್ಯಂತರ ವೀರಶೈವರು ಗುರುಸ್ಥಲದ
ಮಠದಯ್ಯನವರಿಗೆ ಗೌರವವನ್ನು ಕೊಡುತ್ತ ಬಂದಿದ್ದಾರೆ. ಹಾಗೂ ತಮ್ಮ ನಿಜ
ವರ್ಣಾಶ್ರಮ ಧರ್ಮಗಳನ್ನು ಬಿಡದೆ, ಗ್ರಹಸ್ಥಾಶ್ರಮಿಗಳೆಲ್ಲರೂ ಧರ್ಮಶಾಸ್ತ್ರ
ಪದ್ಧತಿಯ ಪ್ರಕಾರ ಸೂತಕಾದಿ ಹೊಲೆಗಳನ್ನು ಅಚರಿಸುತ್ತ ಬಂದಿದ್ದಾರೆ.
ದೇಶಾಚಾರ, ಜಾತ್ಯಾಚಾರ, ಮತಾಚಾರ, ಕುಲಾಚಾರ, ಕೂಟಾಚಾರ,
ಶಿಷ್ಯಾಚಾರ, ವೃದ್ಧಾಚಾರ, ಗಣಾಚಾರ ಸಾಂಪ್ರದಾಯಗಳನ್ನು ಬಿಟ್ಟಿದ್ದಾದರೆ,
ಮಹಾಪಾತಕ ಬರುವದೆಂದು ನಿಜಗುಣ ಶಿವಯೋಗಿಗಳು ತಮ್ಮ “ ವಿನೇಕ
ಚಿಂತಾಮಣಿ ” ಯಲ್ಲಿ ಹೇಳಿರುವರು. ಕೇಳಿ ಸಂಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ಮಹಾಪಂಡಿತನೆನಿ
ಸಿದ ಮೌನಪ್ಪನೆಂಬ ವಿದ್ವಾಂಸನು ಬರೆದ “ ಮರಿತೋಂಟಿದಾರ್ಯರು ವೀರ
ಶೈವಾಚಕ ಕೌಸ್ತುಭ ” ನೆಂಬುದರಲ್ಲಿಯೂ ಹೇಳಿರುವರು.

ಪ್ರಶ್ನೆ: ನಿಮ್ಮ ಮಂತ್ರವಾದಿ ಗ್ರಂಥದಲ್ಲಿ “ ಲಿಂಗಾಂಗಿಗಳಲ್ಲಿ ಕುಲಾಭಿ
ಮಾನ ತಾಳಿರುವರು ” ಎಂದು ಬರೆದಿದ್ದೀರಿ.

ಉತ್ತರ: ನಾವು ಕುಲಾಭಿಮಾನ ತಾಳಿ ಬರೆದದ್ದಲ್ಲ. ಪೂರ್ವದ ಮತ
ಸ್ಥಾಪಕರು ಈ ಮತದಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟಿದ ನಿಷ್ಪಕ್ಷಪಾತರಾದ ಮಹಾವಿದ್ಯಾವಂತರು
ಬರೆದ ಗ್ರಂಥಗಳಲ್ಲಿಯ ವಾಕ್ಯಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿರುವೆನು ನೋಡಿರಿ. ಸ್ಕಂದ
ಪುರಾಣ ವೀರಮಾಹೇಶ್ವರ ಪ್ರಕಾಶ ಶಂಕರ ಅಧ್ಯಾಯ ೬೯ನೇ ಶ್ಲೋಕ.

ಶ್ಲೋಕ: ವತ್ಸತೇ ಗಣಾನಾಯಕಃ ಪ್ಲಿತ ಲಿಂಗತ್ವಾನಿ ಯುಕ್ತಾಮಯಾ |
 ಸಂಭೂತಾಸ್ತಕಲಾ ಸುಜಾತಿಷು ಪುನರ್ಲಿಂಗಾರ್ಚನ ತತ್ಪರಾಃ |
 ಸಂಸ್ಥಾಪ್ಯೇತ್ತಮ ವೀರಶೈವ ಪದವೀಂ ಲೋಕೇಹಿತಾರ್ಥಂ ನೃಣಾಂ ,
 ಮುದ್ರಾಃ ಪಂಚನ ಹಂತ ಏನವಿಚರಂತ್ಯಂತಿ ಸಮೇಷ್ಯಂತಿನಾ .

ಅದೇ ವೀರಮಾಹೇಶ್ವರ ಪುಶಂಸೇ ೯೩ನೇ ಅಧ್ಯಾಯ ೧೧೪ನೇ ಶ್ಲೋಕ.
 ಸೂತ ಪುರಾಣಿಕರು ಶೌನಿಕಾದಿ ಮಹಾಮುನಿಗಳಿಗೆ ಹೇಳಿದ್ದನ್ನೇ ಇಲ್ಲಿ ಉದಾಹರಿಸಿದೆ.

ಶ್ಲೋಕ: ಧರ್ಮಗ್ಲಾನಿ ರಭೂದ್ಯದಾಶಿವ ಗಣಾನಾನಾಕುಲೇ ಸೂಕ್ತಿತಾ |
 ಭೂ ಮೌಶಂಕರನಿಂದ ಕಾನಭುವ ತಸ್ತಿದ್ಧರ್ಮ ವಿಧ್ವಂಸಕಾನ್ |
 ಶಿಕ್ಷಂತಶ್ಚಿವ ಧರ್ಮ ಮಾರ್ಗಮಖಿಲಂ ಸಂಸ್ಥಾಪ್ಯಂ ಲಿಂಗಾರ್ಚಕಾನ್ |
 ಸತ್ಕೃತ್ವಾ ಸಕಲಾನ್ ಜನಾನಿಹ ಪುನಶ್ಚಂಭುಂ ನ ಮೇಷ್ಯಂತಿ ತೇ || ೧ ||

ಈ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಆಗಿನ ಪರಂಪರೆಯ ಬ್ರಾಹ್ಮಣಾವಿಗಳೇ ವೀರಶೈವರು. ಪ್ರಾಕೃತ ಬ್ರಾಹ್ಮಣಾದಿಗಳಿಗೆ ಶೈವ ಮತಾಚಾರ್ಯರಾದ ಕೌಶಿಕ ಮುಂತಾದ ಋಷಿ ಗೋತ್ರಗಳೇ ಮುಖ್ಯವಾದವು. ಗಣನಂಶಜರಾದ ಬ್ರಾಹ್ಮಣಾದಿಗಳಿಗೆ ರೇಣುಕಾದಿ ಶಿವಾಚಾರ್ಯರ ಗೋತ್ರಗಳೇ ಪ್ರಸಿದ್ಧವಾಗಿ ಬಂದವು. ಮೊದಲೇ ಶೈವ ಮತಸ್ಥರಾಗಿದ್ದ ಬ್ರಾಹ್ಮಣರೇ ಈಚೆಗೆ ವೈಷ್ಣವಾದಿ ಮತಗಳನ್ನು ಅವಲಂಬಿಸಿದಾಗ್ಯೂ ಗೋತ್ರಗಳು ಮಾತ್ರ ಬೇರೆಯಾಗಿಲ್ಲ. ಒಂದು ವೇಳೆ ಬೇರೆಯಾಗಿದ್ದರೂ ಶೈವ ಋಷಿಗಳ ಉಪ ಗೋತ್ರಗಳಿರುತ್ತವೆ. ಈ ಕಾರಣದಿಂದ ಬ್ರಾಹ್ಮಣರಲ್ಲಿ ಋಷಿ ಗೋತ್ರದ ಬ್ರಾಹ್ಮಣರೇ ಗುರುವಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಲಿಂಗಧಾರಿಗಳಾದ ಕ್ಷಾತ್ರ ಅಂದರೆ ರಾಜಮಹಾರಾಜಾದಿಗಳಿಗೆ ಶಿವಾಚಾರ್ಯ ಗೋತ್ರದ ಬ್ರಾಹ್ಮಣರೇ ಗುರುವಾಗಿದ್ದಾರೆ. ವೀರಶೈವ ಮತದಲ್ಲಿ ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬನಿಗೂ ಗುರುವು ಸಂಚಾರ್ಚಾರ್ಯ ವಂಶಸ್ಥರೇ. ಶಿವಾಚಾರ ಸಾಂಪ್ರದಾಯವನ್ನು ಹಿಡಿದುಬಂದ ವೀರಶೈವ ಬ್ರಾಹ್ಮಣರಿಗೆ ಲಿಂಗಧಾರಣ ಸಂಸ್ಕಾರ, ಗರ್ಭಧಾರಣಾದಿ ದಶಕರ್ಮ ಸಂಸ್ಕಾರಗಳನ್ನು ಮಾಡುವ ಅಧಿಕಾರ ಮತ ಹುಟ್ಟಿದಾಗಿನಿಂದಲೂ ಇಲ್ಲಿ ಪರ್ಯಂತರ ಈ ಮತಸ್ಥರೇ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ.

ಪ್ರಶ್ನೆ: ಭಕ್ತರು ಅಯ್ಯನವರಾಗಲು ದೀಕ್ಷೆಯನ್ನು ಹೊಂದಲು ಹೇಳುವ ಮಹಾಹಾಸ್ಯದವೆಂದೂ ದೀಕ್ಷಾವಿಧಿ ಕ್ರಮಗಳನ್ನು ಯಾರೂ ಕಂಡಿಲ್ಲವೆಂದೂ ತಮ್ಮಲ್ಲಿದ್ದರೆ ಕಳಿಸಿದರೆ ಯಾರೂ ಕಳಿಸಲಿಲ್ಲವೆಂತೆ.

ಜಂಗಮಕ್ಕೆ ಇಲ್ಲ. ಆದರೆ ಗುರುಸ್ಥಲದ ಪಟ್ಟಾಧಿಕಾರಿಗಳು ಸಿಗದಿದ್ದರೆ
ಜೇಶಿಕರು ದೀಕ್ಷಾಕಾರ್ಯ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಶಾಸ್ತ್ರ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದು, ನಿಮ್ನಂಥ
ಅನಧಿಕಾರ ಸಂಘಕ್ಕೆ ದೀಕ್ಷಾ ಮಾಡುವ ಅಧಿಕಾರವೇ ಇಲ್ಲ.

ಶ್ಲೋಕ: ನೀಯತೆ ಜ್ಞಾನಸಂಬಂಧಃ ಸ್ವೀಯತೇಜ ಮಲತ್ರಯಂ |

ದೀಯತೆ ಸ್ವೀಯತೆ ಯಸ್ಮಾತ್ಪಾ ದೀಕ್ಷತಿ ನಿಗದ್ಯತೆ ||

ಎಂಬ ನಿರುಕ್ತಿಗನುಸಾರವಾದ ದೀಕ್ಷೆಯು ವೇದ, ಕ್ರಿಯ, ಮನು ಎಂಬ
ದೀಕ್ಷಾತ್ರಯವನ್ನು ಗುರುವಾದವನು ಸ್ಥೂಲ, ಸೂಕ್ಷ್ಮ, ಕಾರಣ ಎಂಬ ಮೂರು
ತನುಗಳಲ್ಲಿರುವ ಅನಣ, ಮಾಯಾ, ಕಾರ್ಮಿಕ ರೂಪವಾದ ಮಲತ್ರಯವೆಂಬ
ಕಾಷ್ಠಗಳನ್ನು ಹಿಂದೆ ಹೇಳಿದ ತ್ರಿವಿಧ ದೀಕ್ಷೆಯೆಂಬ ಅಗ್ನಿಯಿಂದ ಸುಟ್ಟು ಇಷ್ಟ
ಲಿಂಗ, ಪ್ರಾಣಲಿಂಗ, ಭಾವಲಿಂಗಗಳೆಂಬ ಮೂರು ಲಿಂಗಗಳನ್ನು ನೆಲೆಗೊಳಿಸು
ವನು. ಈ ಪ್ರಕಾರ ಬೋಧಮಾಡಿ, ವೀರಶೈವ ಮತಸ್ಥಾಪನಾಚಾರ್ಯರು
ದೀಕ್ಷಾವಿಧಿಯನ್ನು ವಂಶಪರಂಪರೆಯಿಂದ ಬಳಕೆಯಲ್ಲಿ ತಂದಿದ್ದಾರೆ.

ವಿಶೇಷ ವೀರಶೈವರೇ ಷಡ್ವಬೋಧನ ಪೂರ್ವಕವಾದ ಶಿವದೀಕ್ಷಾ
ಸಂಸ್ಕಾರವೆಂತಲೂ ಸಾಮಾನ್ಯ ವೀರಶೈವರಿಗೆ ಅಧ್ವಶುದ್ಧಿಯಿಲ್ಲದ ಸಂಸ್ಕಾರ
ವೆಂತಲೂ ಕ್ರಿಯಾಸಾರ ಗ್ರಂಥದಲ್ಲಿ ಪ್ರಮಾಣ ವಚನಗಳಿರುವವು.

ಶ್ಲೋಕ: ತೇಯೋಗ್ಯಾಸ್ತತತಂ ಶುದ್ಧಾ ಶಿವಸಂಸ್ಕಾರ ಕರ್ಮಿಣಃ |

ಅಹಿಂಸಕಾದಯಾವಂತೋ ನಿತ್ಯ ಮುದ್ಯುಕ್ತ ಚೇತಸಃ |

ಅಮಾನಿನೋ ಬುದ್ಧಿಮಂ ತಸ್ಯುಕ್ತ ಸ್ವರ್ಧಾಃ ಪ್ರಿಯಂನದಾಃ |

ರುಜವೋ ಮೃದವಸ್ತಚ್ಛಾ ವಿತಾಸ್ಥಿರ ಚೇತಸಃ |

ಶೌಚಾಚಾರ ಸಮೋವೇತಾ ಶ್ಶಿವಭಕ್ತಾ ದ್ವಿ ಜಾತಯಃ |

ಏವಂ ವೃತ್ತ ಸಮೋಪೇತ್ ವಾಚ್ಯನಃ ಕಾಯಕರ್ಮಭಿಃ |

ಶೋಭ್ಯಾ ಬೋಧ್ಯಾಯಥಾನ್ಯಾಯ ಮಿತಿಶಾಸ್ತ್ರ ವಿಶಿಷ್ಟಯಃ |

ಶುದ್ಧಾಣಾ ಮನ್ಯಜಾತಿನಾಂ ಪತಿತಾನಾಂ ವಿಶೇಷತಃ |

ತಥಾ ಸಂಕರ ಜಾತಿನಾಂ ನಾದ್ವ ಶುದ್ಧಿರ್ವಿಯತೆ ||

ಹೀಗೆ ವಿಶೇಷ ವೀರಶೈವರೇ ಷಡ್ವಬೋಧನ ಪೂರ್ವಕವಾದ ಶಿವದೀಕ್ಷಾ
ಸಂಸ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಅರ್ಹರು. ಸಾಮಾನ್ಯ ವೀರಶೈವರಿಗೆ ಅಲ್ಲ. ಎಂಬೀಪ್ರಮಾಣ
ದಿಂದ ವಿಶೇಷ ವೀರಶೈವರಿಗೆ ಷಡ್ವಬೋಧನ ಪೂರ್ವಕ ಶಿವದೀಕ್ಷಾ ಸಂಸ್ಕಾರ
ವೆಂತಲೂ ಸಾಮಾನ್ಯ ವೀರಶೈವರಿಗೆ ಅಧ್ವಶುದ್ಧಿಯಿಲ್ಲದ ಸಂಸ್ಕಾರವೆಂತಲೂ

ಹೇಳುತ್ತಿಟ್ಟಿದೆ. ಆದಕಾರಣ ವಂಶಪರಂಪರವಾಗಿ ಗುರುಸ್ಥಲದ ಮಠದಯ್ಯ ನವರಿಗೆ ಷಡಧ್ಯಶುದ್ಧಿ ದೀಕ್ಷೆ ನಡೆಸು ಬಂದಿದೆ ಎಂದು ತಿಳಿಯಿರಿ.

ಪ್ರಶ್ನೆ: ಶರಣಶೇವಾ ಸಂಘಕ್ಕೆ ಮಣಿದು ಬಂದರೆ ದೀಕ್ಷೆಯನ್ನು ಮಾಡಿ ಶರಣ ಸಂಘಕ್ಕೆ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವೆನೆಂದು ಬರೆದಿರುವಿರಿ.

ಉತ್ತರ: ಸನಾತನ ಧರ್ಮ ಬಿಟ್ಟು, ಅನಾಧಿಕಾರಿಗಳಾದ ಅಗಂತಕ ಶರಣ ಶೇವಾ ಸಂಘಕ್ಕೆ ಮಣಿದು ಬರುವುದು ಎಷ್ಟೋ ದೂರೇ ಉಳಿಯಿತು. ಮತಸ್ಥಾನನಾಚಾರ್ಯರು ಮಾಡುವ ದೀಕ್ಷಾ ನಿಮಗೆ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲವೆಂದ ಬಳಿಕ ನಿಮ್ಮ ಹೊಸ ದೀಕ್ಷೆ ಯಾವದು? ನಿಮ್ಮ ಹೊಸ ಅಷ್ಟಾವರ್ಣಗಳಾವವು? ತಿಳಿಸಿರಿ: ನಿಮ್ಮ ಹೊಸ ಅಯ್ಯನವರು ಬಸವೇಶ್ವರನ ಕಾಲಕ್ಕಿದ್ದ ಹಡಪದ ಹೆಂಪಯ್ಯ, ಮಡಿನಾಳ ಮಾಚಯ್ಯ, ಕುಂಬಾರ ಗುಂಡಯ್ಯ, ಮೇದಾರ ಕೇತಯ್ಯ, ಮಾದರ ಚನ್ನಯ್ಯ, ಹೊಲೆಯರ ಹರಳಯ್ಯ ಇವರ ವಂಶದವರೇ? ನಿಮ್ಮ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಈಗ ಸಾದ ಪೂಜೆಗೆ ಅವರೇ ಬರಬಹುದು: ಅವರ ಸಾದ ತೀರ್ಥ ಪ್ರಸಾದ ಸ್ವೀಕರಿಸಿ, ನಿಮ್ಮ ಹೃದಯ ಇಷ್ಟೊಂದು ಪರಿಪಕ್ವ ಆಗಿ, ಇಂಥ ಉದಾತ್ತ ತತ್ವಗಳು ಹುಟ್ಟಿ, ವರ್ಣಸಂಕರ-ಜಾತಿಸಂಕರ ಮಾಡಲಿಕ್ಕೆ ಹತ್ತಿದ್ದೀರಲ್ಲವೇ? ಶ್ರೀ ಷಡಕ್ಷರದೇವ ರಚಿಸಿದ “ ರಾಜಶೇಖರ ವಿಲಾಸ ”ದಲ್ಲಿ ಲೇಖಿಸಿದಂತೆ:

ಶ್ಲೋಕ: ಕೃತಕೃತಕೃತಿಯಂ : ಕ್ಷಿತಿಯೋಳ್ ಮುತಿಹಿತರೆಂತಿಳಿಯಂ |

ಪಳೆಯೆಂ ಮುಳೆಯೆಂ ರತಿಲಾಲಸ ರನುಣಿ ಸಮರತಿಯಂ

ಕ್ಲಿಬರ್ಕಳಂತು ಮೇರ್ ಅರಿವಪರೋ ||

ನಿಜನಾದ ವೀರಶೈವನು ಧರ್ಮದ ರಹಸ್ಯವನ್ನು ತಿಳಿದಂತೆ ಅಧರ್ಮಿಯು ತಿಳಿಯುವನೇ? ನಿಮ್ಮ “ ಶರಣ ಸಂಘ ” ಭಕ್ತರ ಸಮೂಹ ಮಾತ್ರ. ದೀಕ್ಷೆ ಮಾಡುವ ಅಧಿಕಾರ ನಿಮ್ಮ ಸಂಘಕ್ಕೆ ಧರ್ಮಶಾಸ್ತ್ರದ ಪ್ರಕಾರ ಅಧಿಕಾರವೇ ಇಲ್ಲ. ಸನಾತನ ಗುರು ಜಂಗಮ ಸಂಘಕ್ಕೆ ಅದೆ.

ಪ್ರಶ್ನೆ: ಲಿಂಗಾಂಗಿಗಳು ಜನ್ಮತಃ ಸಮಾನರೆಂದು ಸಿದ್ಧವಾದ ಬಳಿಕ ಒಬ್ಬರನ್ನೊಬ್ಬರು ಶಿವರೂಪನೆಂದು ತಿಳಿದು ವಂದಿಸಬೇಕಲ್ಲದೆ, ಕಾಲುಜಾತಿ ನಮಸ್ಕಾರ ಮಾಡಿಸಿಕೊಳ್ಳಕೂಡದು; ಇದು ಮಹಾ ಕಾಡ ಪದ್ಧತಿ ಎಂದು ಬರೆದಿರುವಿರಿ ?

ಉತ್ತರ: ಅಯ್ಯಾ ಪಾಪಿ ಜನ್ಮವೇ ? ನಿನ್ನಂತಹ ಕಲ್ಮಷ ಹೃದಯದವರನ್ನು ನಾಕಾಣೆ: ವೀರಶೈವ ಸಮಾಜದಲ್ಲಿ ನಿಮ್ಮಂಥವರನ್ನು ಕಂಡು ಹೀಗೆ ನುಡಿದಿದ್ದಾರೆ, ಶಿವಶರಣರು.

ವಚನ: ಕೋಗಿಲೆ ಸ್ವರಗೈಯುವದೆಂದು | ಕಾಗೆ ಅದಕ್ಕೆ ಎದುರಾಗಿ ಕುಳಿತು ಕ್ರಿಯೆ ಕಟಿಕೆಯನಾಡಿದರೆ ಆ ಕೋಗಿಲೆಗಾದ ಕೋರತೆಯೇನಯ್ಯಾ | ಸೂರ್ಯ ಪುಕಾರಕ್ಕೆ ಕಣ್ಣು ಕಾಣದ ಗೂಗೆ, ಕೆಟ್ಟ ನುಡಿನುಡಿದರೆ ಆ ಸೂರ್ಯನಿಗಾದ ಕೋರತೆ ಏನಯ್ಯಾ, ಕನ್ನಡಿಗಿ ಮೂಗಿಲ್ಲವೆಂದು ಮೂಕರು ಹಳಿದರೆ ಆ ಕನ್ನಡಿಗಾದ ಕೋರತೆ ಏನಯ್ಯಾ | ದ್ವೈತಾ, ದ್ವೈತವನೂಂಕಿ ಅಂಗಲಿಂಗದ ಹೊಲಬನರಿದು ಸ್ವಯಂ ಲಿಂಗವಾದ ಗುರುಗಳನ್ನೂ ಅಂಗ ವಿಕಾರದ ಮಂಗಮನುಷರು ಜರೆದು ಝೇಂಕ ರಿಸಿ ನುಡಿದರೆ ಅಂಗ ಲಿಂಗಾನುಭಾವಿಗೆಯಾದ ಕೋರತೆ ಏನಯ್ಯಾ | ಘನಲಿಂಗಿ ಮೋಹದ ಚನ್ನಮಲ್ಲಿಕಾರ್ಜುನ || ೧ ||

ವೀರಶೈವಾಮೃತ ಪುರಾಣ ಏಳನೇ ಖಂಡ ೧೧ನೇ ಸಂಧಿಯ ೧೨ನೇ ಪದ್ಯದಲ್ಲಿ:

ಪದ್ಯ: ಅಲಿಂಗಕಂ ಜಂಗಮಕ್ಕೆ ಗುರುದೇವಗೆ | ಬಾಲಕಾವಂದಿಸಬ್ಬೀಕು ದಯದೊಳು ನಮಿಸ | ಲಾಲಿತನೆನಿಸುವಗ್ನಿಪ್ಪೋ ಮಫಲವೈಯ್ಯ ಮಧ್ಯಾಹ್ನದಲ್ಲಿ ನಮಿಸೇ || ಈ ಲೋಕದೊಳಗಶ್ವಮೇಧ ಯಜ್ಞದ ಫಲವ ! ಲಾಲಿಸೆನಿಪ್ಪ ಸಂಜಿಯೊಳಿರಗಲಾಗಿಯಾ | ಕೈಲಾಸದೊಳು ರುದ್ರನಾಗಿರ್ಪನೆನೆ ನಮಸ್ಕಾರವಧಿಕಕ್ಕೆ ಯಧಿಕಂ || ೧೯ ||

ಹೀಗೆ ನಮಸ್ಕಾರದ ಮಹತ್ವ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದು, ನಂಬಿಂಣನು ಗಣನಿಕರಕ್ಕೆ ವಂದಿಸದೆ ಹಾಗೇ ಹೋದದ್ದಕ್ಕೆ ಮೆರೆಮಿಂಡ ಕೋಪಿಸಿ ಶಿವನಿಗೆ ಸಹ ಬಹಿಷ್ಕಾರ ಹಾಕಿದ ಕತೆ ಬಸವ ಪುರಾಣ, ವೀರಶೈವಾಮೃತ ಪುರಾಣಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರಸಿದ್ಧವಾಗಿದೆ.

ನೀವು ಮಾತ್ರ ನಾಸ್ತಿಕ ಮತದವರೆಂದೇ ಕಾಣುತ್ತೀರಿ. ಯಾಕಂದರೆ ಗುರು, ಜಂಗಮ, ಹಿರಿಯರಿಗೆ ನಮಸ್ಕಾರ ಮಾಡುವ ಪದ್ಧತಿ ನಿಮ್ಮ ಶರಣ ಸೇವಕ ಸಂಘದಲ್ಲಿರದದ್ದು ದೊಡ್ಡ ಬರದಲ್ಲಿ ಒತ್ತಿ ಬಿದ್ದು ಹೋದಂತೆ ಕಾಣುತ್ತದೆ. ಇಕೋ ನೋಡಿರಿ, ಶರಣರು ಹಾಡಿದ ವಚನ:

ವಚನ: ಗಣಂಗಳ ಬರವ ಕಂಡು ಕೈಮುಗಿದು ಅಂಜಲೇಬೇಕು. ಶರಣೆನ್ನು
ಲೊಲ್ಲದೀ ಮನವು ಅಕ್ಷೇನೆಂದು ನಂಬಿ ನಂಬಲೊಲ್ಲದಾಗಿ ಮಹಾಲಿಂಗ
ಚನ್ನರಾಮ ನೆನ್ನಕಡೆ ನೋಡಿ ಸಗುತ್ತಲಿದ್ದಾನೆ || ೧ ||

ಈ ಪ್ರಕಾರ ಹಿಂದಿನವರು ಗುರುಮನೆತನದವರೆಂದು ತಮ್ಮ ಪಾಪ
ಕ್ಷಾಲನ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಲಿಕ್ಕೆ ಭಕ್ತಾದಿಗಳು ನಮಸ್ಕಾರ ಮಾಡುವ ಪದ್ಧತಿಯು
ಎಲ್ಲ ಮತಸ್ಥರಲ್ಲಿಯೂ ಉಂಟು.

ಶ್ಲೋಕ: ಉತ್ತಮಂ ದೀರ್ಘದಂಡಂ ಚ | ಮಧ್ಯಮಂ ಶಿರ
ವಂಡಂಚ | ಅಧಮಂ ಕವದಂಡಂಚ | ವಾಗ್ಧಂಡಂ
ಅಧಮಾಧಮ || ೧ ||

ಎಂಬಂತೆ ಗುರುನಮಸ್ಕಾರ ಮಾಡುವದು ಮೂರು ವಿಧವು. “ಮನೋ
ನಮಸ್ಕಾರವೇ ಬೀಜ, ವಾಕ್ ನಮಸ್ಕಾರವೇ ಅಂಕುರ, ಕಾಯ ನಮಸ್ಕಾರವೇ
ವೃಕ್ಷ. ಗುರುವಿನ ಪ್ರಸನ್ನತಿ ಫಲವೆನಿಸಿಕೊಂಡದ್ದರಿಂದ ಇಂಥ ಫಲಕ್ಕಾಗಿ
ಭಕ್ತಾದಿಗಳು ನಮಸ್ಕಾರ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಇಂಥ ಗುರುಭಕ್ತಿ ನಮಸ್ಕಾರವಿಲ್ಲ
ದವನ ಬಾಳು ಕಣ್ಣಿಲ್ಲದ ಮುಖದಂತೆಯೂ ಪ್ರಾಣವಿಲ್ಲದ ದೇಹದಂತೆಯೂ
ಗಂಧವಿಲ್ಲದ ಹೂವಿನಂತೆಯೂ ಲವಣವಿಲ್ಲದ ಸಾರಿನಂತೆಯೂ ಅಜ್ಞಾಶಕ್ತಿ
ಯಿಲ್ಲದ ಮೊರೆತನದಂತೆಯೂ ನೀರಿಲ್ಲದ ಸರೋವರದಂತೆಯೂ ಪಾಂಡಿತ್ಯ
ವಿಲ್ಲದ ಓದಿನಂತೆಯೂ ಅವಹೇಳನಾಸ್ಪದವಾಗುವದು. ಗುರುಸ್ಥಲದ
ಮಹತ್ವ ತಿಳಿಯದೆ, ಅಲ್ಲದ-ಸಲ್ಲದ ಲೇಖಗಳನ್ನು ಬರೆದು “ಎನಕೇನ ಪ್ರಕಾ
ಶೇಣ ಪ್ರಸಿದ್ಧ ಪುರುಷೋಭವತಿ” ಎಂಬ ನಾಣ್ಣುಡಿಗನುಸಾರವಾಗಿ ವ್ಯರ್ಥ
ಪ್ರಸಿದ್ಧ ಪುರುಷನಾಗಬೇಕೆಂದು ಹಂಬಲಿಸುತ್ತಿರುವ ನೀವು ದುರಾಲೋಚನೆ
ಬಿಟ್ಟು ಸನಾತನ ಮಠದ ಧರ್ಮ ಗುರುಗಳಿಗೆ ಶರಣಾಗತರಾಗಿ ಮೃಣಿದು ಬಂದರೆ
ನಾವು ನಿಮ್ಮನ್ನು ದೀಕ್ಷಮಾಡಿ ಸನಾತನ ಧರ್ಮಕ್ಕೆ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತೇವೆ.

ಪ್ರಶ್ನೆ: ಅತಿವರ್ಣಾಶ್ರಮಿಗಳಾದ ವೀರಶೈವರಲ್ಲಿ ಜಾತಿ ಭೇದಗಳಿಲ್ಲ.
ಇವರು ಗುರು ಪುತ್ರರಾಗಿದ್ದರಿಂದ ಗುರುವಿನ ಜಾತಿಯಾದ ಶಿವಜಾತಿಯಲ್ಲದೆ
ಬೇರೆ ಜಾತಿಯಿಲ್ಲ. ಲಿಂಗಧಾರಣದಿಂದ ಲಿಂಗಮಯನಾದ ಶರೀರಕ್ಕೆ ಯಾವ
ಜಾತಿಯನ್ನು ಹೇಳಬಹುದು ? ಲಿಂಗಕ್ಕೆ ಜಾತಿಯನ್ನು ಹೇಳುವ ಪ್ರಮಾಣ
ಗಳು ಸಿಗುವದಿಲ್ಲವೆಂದು ಬರೆದಿದ್ದೀರಿ.

ಉತ್ತರ: ಪಾಟೀಲರೇ ? ವೀರಶೈವ ಮತದವರಿಗೆ ವರ್ಣಾಶ್ರಮ ಧರ್ಮಗಳೆಂದು ಬರೆದದ್ದು ನೋಡಿ ನಿಮಗೆ ಸಂಪೂರ್ಣ ಮತತತ್ತ್ವಜ್ಞಾನವಿದ್ದಂತೆ ಕಾಣುವುದಿಲ್ಲ. ವೀರಶೈವ ಮತದವರಿಗೆ ವರ್ಣಾಶ್ರಮ ಧರ್ಮಗಳು ಉಂಟೆಂಬ ವಿಷಯವನ್ನು ನೋಡಿರಿ.

ಪ್ರೋತ: ಸಘೋಷಾತೋಹ್ರೋಹ್ಮಣಾಸ್ಸಂಬ ಘೂವ್ಯಾಃ | ವಾಮದೇವಾತ್ ಕ್ರಾತ್ರಿಯಾಃ |
ಅಘೋರಾಹ್ಮಣ್ಯಾಃ | ಸ್ತತ್ಪ್ರಾಪ್ತಾಚ್ಚಾಪ್ಯಾಃ |
ಗಣಾಃ ಈಶಾನತತ್ತ್ವಾಃ | ಸಿದ್ಧಾಂತ ಶಿಖೋಪನಿಷತ್ತು

ಈ ಲೋಕದಲ್ಲಿರುವ ನಾಲ್ಕು ವರ್ಣಗಳಿಗೂ ನಾಲ್ಕು ಅಶ್ರಮಗಳಿಗೂ ಪಂಚಾಚಾರ್ಯರಿಂದ ಉದ್ಭವಿಸಿದ ಗುರುಸ್ಥಲ ಮಠಸ್ಥಳೇ ಲಿಂಗಧಾರಿಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರಾಹ್ಮಣರೆಂದು ಶಾಸ್ತ್ರ ಹೇಳುತ್ತದೆ. ಪರಮೇಶ್ವರಾಗಮದಲ್ಲಿ:

ಪ್ರಾಹ್ಮಣಾ ವೀರಶೈವಸ್ಥಾಃ ಶಿಖಾಯಜ್ಞೋಪವೀತಿನಃ | ಲಿಂಗರುದ್ರಾಕ್ಷ
ಭಸ್ಮಾಂಕಾ ಪ್ರಹ್ಮ ಕರ್ಮ ಸಮಾಶ್ರಿತಾಃ || ಲಿಂಗಕ್ಕೆ ಜಾತಿಯಿಲ್ಲ. ಬೇಕಾದ ಜಾತಿಯವರು ಪೂಜಿಸಬಹುದು. ಮಾನವ ಕುಲಕ್ಕೆ ಜಾತಿ ಅದೆ. ಹಾಗು "ವರ್ಮಾಶ್ರಮ ಕ್ರಿಯಾನಿಷ್ಠೋ ಧರ್ಮವಿಚ್ಛಾಸ್ತ ಕೋವಿದಃ ||" ಗುರುವಾದಾತನು ವರ್ಮಾಶ್ರಮ ಕ್ರಿಯಾನಿಷ್ಠನೇ ಇರಬೇಕೆಂದು ಘಂಟಾಘೋಷವಾಗಿ ಸಾರುತ್ತದೆ. ಚಂ. ಜ್ಞಾ. ಪದ್ಯ ೧೨ರಲ್ಲಿ: "ಅತೋವರ್ಣಾಶ್ರಮಾಚಾರೋ ನಿಗಮಾಗಮೋಧಿತಃ ಅವಶ್ಯಂಸಮನುಷ್ಠೇ ಯಸ್ಸತತಂ ಭಕ್ತಿತತ್ತ್ವೈಃ ||" ಆದುದರಿಂದ ವರ್ಣಾಶ್ರಮಾಚಾರವು ನಿಗಮ ಆಗಮಗಳಲ್ಲಿ ಬೋಧಿತವಾದ ಮೂಲಕ, ವೀರಶೈವ ಧರ್ಮದವರಿಗೆ ವರ್ಣಾಶ್ರಮ ಧರ್ಮಗಳು ಉಂಟೆಂಬ ವಿಷಯವನ್ನು ಶಾಸ್ತ್ರಸಮ್ಮತವಾಗಿಯೂ ವೃದ್ಧಾಚಾರವಾಗಿಯೂ ಅನುಭವಸಿದ್ಧವಾಗಿಯೂ ಬರೆದಿದ್ದೇನೆ. ನೋಡಿರಿ; ವರ್ಣಾಶ್ರಮ ಧರ್ಮಗಳು ವೀರಶೈವಾನುಯಾಯಿಗಳಿಗೆ ಯಾವಾಗ ಉಂಟು ? ಯಾವಾಗಯಿಲ್ಲ ? ಎಂಬ ಪ್ರಶ್ನೆಗೆ ಉತ್ತರವನ್ನು ನೋಡಲು ತಿಳಿಯಿರಿ. 'ವೀರಶೈವ' 'ವೀರಶೈವ ಮತೀಯ' ಎಂಬ ಎರಡು ಪದಗಳ ವಿಚಾರವಂ ಮಾಡಿದರೆ ವೀರಶೈವ ಶಬ್ದವು ಸಾಧ್ಯವೆಂಬುದಾಗಿಯೂ ವೀರಶೈವಮತೀಯ ಎಂಬ ಶಬ್ದವು ಸಾಧಕವೆಂಬುದಾಗಿಯೂ ತಿಳಿದುಬರುವದು. ಅದು ಹೇಗಂದರೆ, ಸೇನಾಧ್ಯಕ್ಷ ಸೈನಿಕನೆಂಬಂತೆಯೂ 'ರಾಜ' ರಾಜಕೀಯನೆಂಬಂತೆಯೂ ಭಾವಿಸಬೇಕಾಗಿರುವದು. ಸಾಧಕನಿಗೆ ಸಾಧನಗಳು ಪ್ರಯೋಗ

ಜನಕಾರಿಗಳಾಗುವಂತೆ, ಸಾಧ್ಯನಿಗೆ ಸಾಧನಗಳು ಅಷ್ಟು ಅವಶ್ಯಗಳಿಲ್ಲವು. ಅದು ಹೇಗಂದರೆ: ವಿದ್ಯಾವಂತನಾಗಲು ಅಕ್ಷರಭ್ಯಾಸ ಮೊದಲು ಅವಶ್ಯವಿದ್ದಂತೆ, ವಿದ್ವಾಂಸನಾದ ಬಳಿಕ ಅಕ್ಷರಾಭ್ಯಾಸದಿಂದ ಪ್ರಯೋಜನವೇನು? ಇದರಂತೆ ಒಂದನೆಯ ವೀರಶೈವ ಮತಸ್ಥ ಎರಡನೆಯ ವೀರಶೈವ ಮತೀಯರಿಗಾದರೂ “ಕಾರಣಾಗಮ”ದ ೧೦ನೇ ಪುಟದಲ್ಲಿ:

ಶ್ಲೋಕ: ವರ್ಣಾಶ್ರಮೋಯ ಧರ್ಮಾಧ್ಯಂ ಪಟಿಸ್ಥಲಜ್ಞಾನಸಯುತಂ |
 ವಿಶಿಷ್ಟಮಷ್ಟಾಪರಣ್ವೈಃ ಪಂಚಾಚಾರಾಭಿಮುಂಡಿತಂ || ೫೬ ||
 ಸದ್ವ್ಯಾಪಾರಕ್ಷಯಕರಂ ಕರ್ಮಜ್ಞಾನ ಸಮುಚ್ಚಯಂ ||

ಅಷ್ಟಾಪರ್ಣ ವಿಶಿಷ್ಟವೂ ಪಂಚಾಚಾರ ಭೂಷಿತವೂ ಪಟಿಸ್ಥಲ ಜ್ಞಾನ ಸಂಯುತವೂ ಕರ್ಮಜ್ಞಾನ ಸಮುಚ್ಚಯವೂ ಸದ್ಯಃ ಪಾರಕ್ಷಯ ಕಾರಿಯೂ ಆದ ವೀರಶೈವವು ವರ್ಣಾಶ್ರಮ ಧರ್ಮದಿಂದ ಅಧ್ಯವಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಏಕೆ ವರ್ಣಾಶ್ರಮ ಧರ್ಮಗಳು ಅವಶ್ಯಕಗಳಾಗಿರುವವು. ಒಂದನೇ ವೀರ ಶೈವನಿಗೆ ಮಾತ್ರ ಅಂದರೆ ವೀರಶೈವನಿಗೆ ವರ್ಣಾಶ್ರಮ ಧರ್ಮಗಳು ಅಷ್ಟು ಪ್ರಾಮುಖ್ಯವಾಗಿ ತೋರುವುದಿಲ್ಲ. ಏತಕ್ಕಂದರೆ ವೀರಶೈವ ಅನುಯಾಯಿಯು ವೀರಶೈವನಾಗಲಿಕ್ಕೆ ನೂರೊಂದು ಸ್ಥಲಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರಾರ್ಥನೆಯ ನಿರತನ ಸ್ಥಲ ಅಂಗೀ ಕರಿಸುವ ಪರಿಯಂತರವೂ ವರ್ಣಾಶ್ರಮ ಧರ್ಮಗಳಿಂದ ಕೂಡಿ ಸಾಧಕನೇನಿಸಿ ಕೊಂಡಿರುವನು. ಆ ಸ್ಥಲವನ್ನು ಹೊಂದಿದ ಬಳಿಕ ವರ್ಣಾಶ್ರಮ ಧರ್ಮಗಳು ಮಿಥ್ಯವೆಂಬ ಅರಿವುದೋರಿ ಸಹಜ ಶಿವಧ್ಯಾನವು ತನ್ನಲ್ಲಿ ತಲೆದೋರಿದ ಬಳಿಕ ಸಾಧ್ಯನೆಂಬ ವೀರಶೈವನೆನ್ನಿಸಿಕೊಳ್ಳುವನು. ಇದರಂತೆ ನಿಗಮಾಗಮಗಳು, ಧರ್ಮಶಾಸ್ತ್ರ ಸಿದ್ಧಾಂತಗಳು ಇರುವವಲ್ಲದೆ, ವೀರಶೈವ ಮತದವರ ದೀಕ್ಷಾವಿಧಿ, ವಿನಾಹವಿಧಿಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಪಂಚಾಚಾರ್ಯರಿಗೆ “ಆಚಾರ್ಯ” ಶಬ್ದ ಪ್ರಾಮುಖ್ಯತೆ ಯಿಂದ ವರ್ಣಾಶ್ರಮ ಧರ್ಮಗಳು ಸಾಧಕರೂಪವಾಗಿ ವಿಧಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿರುವವು. ವೀರಶೈವ ಸಾಧ್ಯರೂಪು ನಿರಂಜನ ಜಂಗಮಕ್ಕೆ ವರ್ಣಾಶ್ರಮ ಧರ್ಮಗಳು ಹೇಳಿಲ್ಲ. “ಸಿದ್ಧಾಂತ ಶಿವಾಮಣಿ”ಯಲ್ಲಿ:

ಶ್ಲೋಕ: ಅತಿವರ್ಣಾಶ್ರಮಿ ಸಾಕ್ಷಾತ್ಕಾರುಣಾಂ ಗುರುಬುಚ್ಯತೆ |
 ಯಸ್ಯ ವರ್ಣಾಶ್ರಮಾಚಾರೋಗಲಿತ ಸ್ವಾತ್ಮತರ್ಪನಾತ್ ||
 ಸೋತಿವರ್ಣಾಶ್ರಮೀ ಪೋಕ್ಷಸ್ತರ್ವ ವೇದಾಂತ ವಾದಿಭಿಃ || ೧ ||

ಈ ಪ್ರಕಾರ ಅತಿ ವರ್ಣಾಶ್ರಮಿಯು ಗುರುಗಳಿಗೆ ಗುರುವೆನಿಸುವನು. ಆತ್ಮಸಾಕ್ಷಾತ್ಕಾರದಿಂದ ವರ್ಣಾಶ್ರಮಗಳ ಅಚಾರವು ಯಾವನಿಗೆ ಅಳಿದು ಹೋಗುವದೋ ಅಂಥವನಿರತ ಜಂಗಮ. ಆತನೇ ಅತಿವರ್ಣಾಶ್ರಮ ಎಂದು ವೇದಾಂತ ತಜ್ಞರು ಹೇಳುವರು.

ವೀರಶೈವರಲ್ಲಿ ವರ್ಣಾಶ್ರಮ ಧರ್ಮವಿಲ್ಲೆಂದು ಗ್ರಂಥ ಬರಹಗಾರರಾದ ಅ. ಮ. ಪಾಟೀಲರಿಂದ ವೀರಶೈವ ಮತಕ್ಕೆ ತೇಜಸ್ಸು ಕಡಿಮೆ ಆಗಹತ್ತಿದೆ. ಇವರ ಅಸ್ತಿತ್ವ ಬುದ್ಧಿ, ಭಕ್ತಿ ಇವುಗಳೊಡನೆ ಸ್ನಾನ, ಶಿವಾರ್ಚನೆ, ದೀಕ್ಷಾ ಸಂಸ್ಕಾರ, ಇವುಗಳ ಸುಧಾರಣೆ ಆಗದೆ ಅದರ ಮುಂದಿನ ಅತಿವರ್ಣಾಶ್ರಮದ ಪಟಸ್ಥಲಾಚರಣೆ ಲಿಂಗಾಂಗ ಸಾಮರಸ್ಯ ಇವುಗಳಿಗೆ ಹೋದದ್ದಾದರೆ “ ಮಗಿಯನ್ನು ಮಾಡಲಿಕ್ಕೆ ಯೋಗ್ಯತೆಯಿಲ್ಲದ ಕುಂಬಾರನು ಹರವಿಯ ಸಂಚಾರ ಹಿಡಿದ” ನೆಂಬ ಗಾದಿಗೆ ಸಮಾನವಾಗುವದು. ಇದನ್ನು ತಿಳಿಯದೆ ಭ್ರಾಂತನಾಗಿ, ಲಿಂಗಧಾರಿಯಾದ ಮಾತ್ರಕ್ಕೆ ವೀರಶೈವನೆಂದು ತಿಳಿದು, ಅಜ್ಞಾನದಿಂದ ಮತಧರ್ಮಾಶ್ರಮಗಳು ಇವರಿಗೆ ಇಲ್ಲವೆಂದು ಭಾವಿಸಿ ಸಭೆಗಳಲ್ಲಿ ಹೇಳುವದು, ಅಲ್ಲದ-ಸಲ್ಲದ ಗ್ರಂಥಗಳನ್ನು ಬರೆದು ಪ್ರಕಟಿಸುವದು. ಇದು ಶುದ್ಧ ಅಸಂಬದ್ಧ ಲಾಸವೇಳೆಸರಿ. ಲಿಂಗಧಾರಿಯಾದ ಮಾತ್ರಕ್ಕೆ ವೀರಶೈವ ಪಟಸ್ಥಲ ಜ್ಞಾನಿ ಆಗಬಲ್ಲನೋ ? ಅಕ್ಷರಾಭ್ಯಾಸಕ್ಕೆ ಆರಂಭಿಸಿದ ಮಾತ್ರಕ್ಕೆ ವಿದ್ವಾಂಸನೆನಿಸಿಕೊಳ್ಳುವನೋ ? ಸೈನಿಕನೆಂದ ಮಾತ್ರಕ್ಕೆ ಅವನನ್ನು ಸೈನ್ಯಾಧ್ಯಕ್ಷನೆಂದು ತಿಳಿಯಬಹುದೋ ? ರಾಜಕೀಯವನೆಂದ ಮಾತ್ರಕ್ಕೆ ಅವನು ರಾಜನಾಗಬಲ್ಲನೋ ? ಇದರಂತೆ ಸಾಧಕ ಲಿಂಗಧಾರಿಗಳೆಲ್ಲರೂ ಸಾಧ್ಯ ವೀರಶೈವರೆಂದು ಎಂದಿಗೂ ಹೇಳಲಿಕ್ಕಾಗದು. ಮತ್ತು ಮತ ಧರ್ಮಾಶ್ರಮಗಳು ಇವರಿಗೆ ಇಲ್ಲವೆಂದು ಹೇಳುವ ಪಕ್ಷದಲ್ಲಿ ಲಿಂಗವಿಲ್ಲದವರನ್ನು ಭವಿಗಳೆಂದು ತಿಳಿದು ಅವರಲ್ಲಿ ಬಳಕೆ-ಭೋಜನಾದಿಗಳನ್ನು ಏಕೆ ಬಿಟ್ಟಿರುವಿರಿ ? ಇದು ವರ್ಣಾಶ್ರಮ ಧರ್ಮವಲ್ಲವೇ ?

ಶ್ಲೋಕ: “ಬ್ರಾಹ್ಮಣೋ ಭಗವಾನ್ಪುತ್ರಃ ಕ್ಷತ್ರಿಯಃ ಪರಮೋಹರ |

ವತ್ಸಃ ಕಮಲಗರ್ಭಶ್ಚ ಶೂದ್ರಃ ಸ್ವಾತ್ಮಕ ಶಾಸನಃ ||

ಎಂಬ ಪ್ರಮಾಣಾನುಸಾರವಾಗಿ ದೇವಾನು ದೇವತೆಗಳಲ್ಲಿ ವರ್ಣಾಶ್ರಮ ಧರ್ಮ ಇರುವಾಗ ವೀರಶೈವರಲ್ಲಿ ವರ್ಣಾಶ್ರಮ ಧರ್ಮವಿಲ್ಲವೆಂಬ ಮಾತಿಗೆ ಸನಾತನ ಧರ್ಮ ಜ್ಞಾನಿಗಳೆಂದೂ ಒಪ್ಪರು.

ಶಿವಾಚಾರ, ಶಿವಭಕ್ತ, ಲಿಂಗಧಾರಿಯೆಂಬ ವೀರಶೈವ ಮತಾನುಯಾಯಿ ಶಬ್ದವನ್ನು ಪಡೆದು ಅದಕ್ಕೆ ವಿರುದ್ಧವಾಗದೆ ವರ್ತಿಸುತ್ತಿರುವುದು ವರ್ಣ ಧರ್ಮವಲ್ಲವೆ ಮತ್ತೇನು? ಲಿಂಗಧಾರಣ, ನಾಮಕರಣ, ಅನ್ನಪ್ರಾಶನ, ಚಾಲ, ಅಕ್ಷರಾಭ್ಯಾಸ, ದೀಕ್ಷಾ, ವಿವಾಹಾದಿಗಳು, ಬ್ರಹ್ಮಚಾರಿ, ಗೃಹಸ್ಥಾಶ್ರಮ, ಧರ್ಮಗಳೆಲ್ಲವೇ? ಹೀಗೆ ಸಾಂಪ್ರದಾಯಿಕವಾಗಿ ಸರ್ವಕ್ಕೂ ಆಚರಿಸುತ್ತಿದ್ದು, “ ಸ್ತಂಧ ಪುರಾಣದ ಶಂಕರ ಸಂಹಿತೆಯಲ್ಲಿ ”:

ಶ್ಲೋಕ: ತಸ್ಮಾನ್ಮಹೇಶ್ವರೋ ವಿಪ್ರಃ ಶ್ರುತಿ ಸ್ಮೃತ್ಯಾಗಮೋದಿತಂ |
ವರ್ಣಾಶ್ರಮೋಚಿತಂ ಧರ್ಮಂ | ಪ್ರಾಣತ್ಯಾಗೇ ಪಿನತ್ಯಜೇತ್ ||

ಆದುದರಿಂದ ಮಾಹೇಶ್ವರನಾದ ವಿಪ್ರನು ಶ್ರುತಿ, ಸ್ಮೃತಿ, ಆಗಮಗಳಲ್ಲಿ ಹೇಳಿದ ವರ್ಣಾಶ್ರಮೋಚಿತ ಧರ್ಮವನ್ನು ಪ್ರಾಣತ್ಯಾಗದಲ್ಲಿಯಾದರೂ ಬಿಡಬಾರದು ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾನೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಲಿಂಗಧಾರಿಗಳಿಗೆ ವರ್ಣಾಶ್ರಮ ಧರ್ಮಗಳೆಲ್ಲವೆಂದರೆ ಯಾರೂ ನಿಮ್ಮ ಬರಹಕ್ಕೆ ಒಪ್ಪಲಾರರು. ‘ಶಂಕರ ಸಂಹಿತಾ’ ಆತನೆಯ ಅಧ್ಯಾಯದಲ್ಲಿ:

ಶ್ಲೋಕ: ಶಿವೋಕ್ತಾಂ ಜಾತಿಮರ್ಯಾದಾಂ ಯೋಚೀತ್ಯ ಭುವಿನರ್ತಕೇ |
ಸಪಾಪಂ ಷಡ್ ಷತಿಜ್ಞೇಯಃ ಸರ್ವಕರ್ಮ ಬಹಿಷ್ಕೃತಃ |
ವರ್ಣಾಶ್ರಮ ಸದಾಚಾರಃ ಶಿವೇನ ಕಥಿತಾಃ ಪ್ರರಾ |
ಏತಾನುಲ್ಲಂಘ್ಯ ವರ್ತಂತೆ ಶಿವಸ್ಯಾಜ್ಞಾ ಪ್ರಲಾಪಿನಃ |
ಭಿಸತ್ತಿವೇದ ಮರ್ಯಾದಾಂ ಸ್ವಜಾತ್ಯಾಶ್ರಮ ಗೋಚರಾಂ |
ತ್ಯಜಂತಿಕೇಷಾಂ ಪಂಕ್ತಾ ಯೋಭುಂಗ್ರೇ ಪಾಪಿಷ್ಠ ಏವಸಃ || ೧ ||

ಲಿಂಗಧಾರಿಗಳಲ್ಲಿ ಗುರುಮನೆತನದವನೇ ಗುರುವಾಗಬೇಕು. ಅವನಲ್ಲೇ ತೀರ್ಥ ಪ್ರಸಾದಗಳನ್ನು ಸ್ವೀಕರಿಸಬೇಕು. ಅಗ್ರವರ್ಣದವರೇ ವೀರಶೈವ ದೀಕ್ಷೆನಾಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಸಜಾತಿಯವರಲ್ಲೇ ವಿವಾಹ ಸಂಬಂಧವನ್ನು ಬೆಳೆಯಿಸಬೇಕು. ಮಾರ್ಗಾಚಾರವುಳ್ಳವರಲ್ಲೇ ಭೋಜನ, ಪುತಿಭೋಜನ ಮಾಡಬೇಕು ಎಂಬ ಶಾಸ್ತ್ರಾನುಸಾರವಾದ ಕಟ್ಟಳೆಯು ಮತಹುಟ್ಟಿದಾಗಿ ನಿಂದಲೂ ನಡವಳಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಬಂದಿದೆ. ಇದು ತಪ್ಪಿ, ಈ ಕಲಿಕಾಲದಲ್ಲಿ ಶ್ರದ್ಧೆಯು ನಾಶವಾಗಿ ಸ್ವಾರ್ಥ ಹೆಚ್ಚಿರುವುದರಿಂದ ಭಕ್ತಾದಿಗಳು ಧರ್ಮದಿಂದ ಚ್ಯುತಿ

ಹೊಂದಲಿಕ್ಕೆ ತಡವಾಗಲಾರದು. ಮತ್ತು ಅಹಂಭಾವದ ಪ್ರಾಬಲ್ಯವಾಗಿ ಶ್ರೇಷ್ಠ, ಕನಿಷ್ಠ ಭಾವಗಳು ಅಳಿದು ಹೋಗಿದ್ದರಿಂದ ವೀರಶೈವ ಚಾತುರ್ವರ್ಣಗಳ ಪವಿತ್ರವಾದ ಪರಸ್ಪರ ಸಹಕಾರತೆಯು ನಷ್ಟವಾಗಿ ಪರಸ್ಪರರು ಸ್ವತಂತ್ರರಾಗಿರುವರು. ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಕಲಿಯುಗದಲ್ಲಿ ವೀರಶೈವರಲ್ಲಿ ಏನಾಗುವದೆಂಬುದನ್ನು ಕಾಲಜ್ಞಾನ ಪುರುಷರಾದ ಬಸವಾದಿ ಪ್ರಮಥರು ಹಾಡಿದ್ದನ್ನು ಇಲ್ಲಿ ಕೊಟ್ಟಿರುವುದು ನೋಡಿರಿ ?

ವಚನ: ಹರಗುರು ಮೂರ್ತಿಗಳ ಚರಣಕ್ಕೆರಗದೇ ತಮ್ಮ ! ವರಬಂಧು ಬಳಗಕ್ಕೆ ಶರಣು ಮಾಡುವರು !! ಗುರುಲಿಂಗ ಜಂಗಮರ ತೀರ್ಥಪ್ರಸಾದವನು ! ಗುರುವರ್ಗದಲ್ಲಿ ಬಿಟ್ಟು ಹೋಗುವರೇ ಯಮಪುರವ ! ಜಂಗಮವೇ ತಮ್ಮಿಷ್ಟಲಿಂಗ ವೆಂದರಿಯದೇ ! ಮಂಗ ಮೂರ್ತಿಗೆಲ್ಲಿ ಆರಾಧ್ಯಸ್ಥಲವು ! ಭಕ್ತಿ ಭಾವವ ಬಿಟ್ಟು ಯುಕ್ತಿ ವಚನವ ಕಲಿತು ! ವೃಥಾ ಘಟ ಹೊರಕರಿಗೆಲ್ಲಿ ಆರಾಧ್ಯಸ್ಥಲವು || ಮೂಲಕರ್ತರ ಬಿಟ್ಟು ತಾನೇ ಘನಗುರುವೆಂದು ! ಬಾಳುವ ಮನುಷ್ಯರಿಗೆಲ್ಲಿ ಆರಾಧ್ಯಸ್ಥಲವು ||

ಸಂಜೀಶನ ಕಾಲಜ್ಞಾನ:

ಪರಮಪಾಪಿಗಳೆಲ್ಲ ಗುರುಗಳೆನಿಸುವರಯ್ಯ !
ಪರರ ನಿಂದಿಸುತ್ತ ಬರುವಾಗ ಜನರೆಲ್ಲ ಮರುಳಾಗುವರು ಸಂಜೀಶ :
ಗುರುಗಳಾಜ್ಞೆಯನು ಶಿಷ್ಯರು ಜರಿದು ನುಡಿಯುವರಯ್ಯ !
ಬರೆಬರೆದು ಓದುಗಲಿಯುತ್ತ ನರರೆಲ್ಲ ! ಹಿರಿಯರಾಗುವರು ಸಂಜೀಶ ||

ಕರಸ್ಥಲ ನಾಗಲಿಂಗನ ಕಾಲಜ್ಞಾನ:

ಓಮನ ಶಾಸ್ತ್ರಕ್ಕೆ ಮಾದಿಗ ಬರುತ್ತಾನೆ ದಿವ್ಯಿಸಾಲೆ ! ಮುಂದೆ ಅದಿ ಗಣಂಗಳ ಪಾದನೆ ಗತಿಯನ್ನಿ ದಿವ್ಯಿಸಾಲೆ ! ಛಾತ್ರಿಯ ಜನರೆಲ್ಲ ಒಂದು ಗೋತ್ರಗಳಾದಾರು ದಿವ್ಯಿಸಾಲೆ ! ವೇದ ಶಾಸ್ತ್ರವನ್ನೋದುವ ರೀತಿಯ ನರಿಯಾರು ದಿವ್ಯಿಸಾಲೆ ||

ನಿಜಗುಣಿಯ ವಿನೇಕ ಚಿಂತಾಮಣಿಯ ಯುಗಭೇದ ಕರ್ಮ ಸಿದ್ಧಿಭೇದದಲ್ಲಿ ಕಲಿಯುಗದಲ್ಲಿ ಮುಂದೆ:

ಶ್ಲೋಕ: ಪಾಪಾಧಿಕ್ಯದಿಂ ಕೇವಲ ನಾಸ್ತಿತ್ವಮುಂ | ಅನ್ಯಥಾ ಜ್ಞಾನಮುಂ |
 ಮಾಹಾಶಾಕಿಕ ಶಿಲ್ಪಿಚಾತುರ್ಯಮುಂ | ವಂಜನಾದಿ ಕುಯುಕ್ತಿಗಳಂ |
 ಶೋಕವೃಷ್ಟಾಂತದಿಂ ವೇದಮೂಷಣಮುಂ | ನೀಚ ಪ್ರಾಬಲ್ಯಮುಂ |
 ಸ್ವೇಚ್ಛಾನ್ಯಾಯಮುಂ | ಶಿವಧರ್ಮಕ್ಷಯಮುಂ |
 ದೈವಶಕ್ತಿರೋಭಾವಮುಂ | ಅಕೃತ್ಯಂಗಳಿಂ |
 ವರ್ಣಸಾಂಕರ್ಯಮುಂ | ಪ್ರಚೂರಮಾಗಿ ಜನರೆಲ್ಲರು ;
 ಶಿಸ್ತೋದರ ಪಾರಾಯಣರಪ್ಪನವರಿಂದ

ಎಂಬುದಾಗಿ ಬರೆದಿಟ್ಟಿರುವರು. ಈ ಗುಟ್ಟುನ್ನರಿಯದೇ ವರ್ಣಾಶ್ರಮ
 ಧರ್ಮಗಳನ್ನು ಹಳಿಯುತ್ತ ಪ್ರವೃತ್ತಿ, ನಿವೃತ್ತಿ ಧರ್ಮಗಳನ್ನೂ ಅರಿಯದೆ
 ಇಂಥ ಅಸುರ ಸ್ವಭಾವದವರಿಗೆ ವೇದವೂ ಕೂಡ ಸತ್ತಿರುತ್ತಾನೆ. “ಅಸನ್ನೇವ
 ಸಭವತಿ, ಅಸದ್ಬ್ರೂಹ್ಮೇತಿ ವೇದಜೀತ್” ಇಂಥ ನಾಸ್ತಿಕರಾದ ಅಸುರರಿಗೆ
 ಅಧೋಗತಿಯೇ ಸರಿ.

ಕಲಿಯುಗದಲ್ಲಿ ಗುರುಸ್ಥಲವನರು, ಹಾಗೂ ಭಕ್ತಾದಿಗಳು ತಮ್ಮ
 ಕರ್ತವ್ಯವನ್ನು ಮರೆತು ಸ್ವಾರ್ಥಪರಾಯಣತೆಯಿಂದ ತಾವು ತೇಜೋಹೀನ
 ವಾಗಿರುವರು. ಕಲಿಯುಗದಲ್ಲಿ ಲಿಂಗಾಂಗಿ, ಪ್ಲೇತ್ರಿಯ, ವೈಶ್ಯ ವರ್ಣಗಳು ಸಪ್ಪ
 ವಾಗಿ ವೀರಶೈವ ಲಿಂಗಾಂಗಿ ಭಕ್ತರು ವಿವೇಕವಿಲ್ಲದೆ ಎಲ್ಲರ ಮೇಲೆ ಅಧಿಕಾರ
 ನಡಿಸಹೋಗುವರು. ಎಲ್ಲರಲ್ಲಿಯೂ ಶ್ರೇಷ್ಠತ್ವದ ಭಾವವು ಸುಳಿದಾಡಹತ್ತುವದು.
 ವೀರಶೈವ ಸಮಾಜದಲ್ಲಿ ಪಂಜಮಸಾಲಿ, ಬಣಜಿಗ, ಅದಿಬಣಜಿಗ, ಗಾಣಿಗ,
 ಕುಂಬಾರ, ಕ್ಷೌರಿಕ, ಸಾವರು, ನೋಣಬರು, ಕುಡುಬಕ್ಕಲಿಗರು ಇನ್ನೂ
 ಎಷ್ಟೋ ಅವಾಂತರ ಕುಲಗಳಿವೆ. ಅವರಿಗೆಲ್ಲ ವೀರಶೈವ ಮತಸ್ಥಾಪನಾ
 ಚಾರ್ಯ ವಂಶದ ಮಠಸ್ಥ ಸಂಸಾರಿ ಜಂಗಮರೇ ಗುರುಗಳಾಗುತ್ತ ಬಂದಿದ್ದಾರೆ.
 ಈ ಮಠಸ್ಥ ಅಯ್ಯನವರೇ ಸದರಿ ಭಕ್ತರ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ವೀರಶೈವ ದಶಕರ್ಮ
 ಪದ್ಧತಿ ಪ್ರಕಾರ ಕಾರ್ಯ ಮಾಡಿಸುತ್ತ ಬಂದಿದ್ದಾರೆ. ಇವರಿಗೆ ಜೀರೆ ಉಸ್ರೋ
 ಗಕ್ಕೆ ವೇಳೆ ಸಿಗದ್ದರಿಂದ, “ಶಿವಾಗಮದಲ್ಲಿ”:

ಶ್ಲೋಕ: ಪಂಡ ಜೋಳಗಿವ್ವಯೋರ್ವಸ್ತಂ ಜಂಗಮಂ ಭಕ್ತಮಂದಿರಂ |
 ಅತಿಭಕ್ತಿಲಿಂಗ ಸಂತುಷ್ಟಮಪ ಹಾಸ್ಯಮೇವ ದಂಡನಂ |
 ಜಂಗಮಂ ಜಂಗಮಶ್ಚೈವ ಜಂಗಮನ್ಯಾರಣೋವೃವಂ

ಎಂಬ ಪ್ರಮಾಣದಂತೆ ಹಾಗೂ " ಭೂರುಷ್ಠಿಃ ಜಂಗಮಸ್ಯ ತಾಃ " ಎಂಬ ಶಿವಾಗಮ ವಾಕ್ಯ ಪ್ರಮಾಣದಂತೆಯೂ, ಪರೋಪಕಾರಿಯಾದ ಗುರು ಸ್ವಲ್ಪದ ಜಂಗಮರು ಭಕ್ತಕ್ಕೆ ಬಂದಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲರಂತೆ ಇವನು ಯಾದೃಕವೆಂದು ತಿಳಿಯದೆ ಪರೋಪಕಾರಕ್ಕಾಗಿ ಶಿವನ ಸಮ್ಮುಖವೇ ಗುರುವಾಗಿ, ಚಿದ್ರೂಪವೇ ಲಿಂಗವಾಗಿ, ಆಸಂದ ಸ್ವರೂಪವೇ ಜಂಗಮವೇಕಸ್ವರೂಪವಾದ ಪರಶಿವ ಮೂರ್ತಿಯೇ ನಿಜಸ್ವರೂಪನೆಂದು ಭಾವಿಸಿ ಭಯ, ಭಕ್ತಿ, ಶಂಕರ ನಾಣಿಯಿಂದ ಒಡೆಯರಿಗೆ ನಾವು ಒಡವೆಯನ್ನು ಒಪ್ಪಿಸುವೆನೆಂದು ತನುಮನದಲ್ಲಿ ಮಂಚನೆಯಲ್ಲದೆ ಅಂಗ, ಆಪ್ತ, ಸ್ಥಾನ, ಸ್ವಾಸ್ಥ್ಯಗಳಿಂದ ಗುರು ಸೇವೆಯನ್ನು ಮನದಲ್ಲಿ ಲಿಂಗ ಸಂಬಂಧ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಪರಮಾತ್ಮ ಪಾಯಕಗಳಿಂದ ಸಂಕೃಷ್ಟಿಯನ್ನು ಮಾಡಿ ಪರಮಾನಂದ ಪ್ರಸಾದವಂ ಪಡೆವನುಭವಿಸುತ್ತಿರುವ ನಿರ್ವಂಚಕನಾದ ಸತ್ಯತ್ವನ ಸುಕೃತಮಂ ಗಣನೆಗೆ ತಂದು ಬರೆಯಬೇಕಾದರೆ ಬ್ರಹ್ಮನಷ್ಟು ಆಯುಷ್ಯ ಸಾಲದು. ಈ ಪ್ರಕಾರ ತಮ್ಮ ಪ್ರಪಂಚದ ಭಾರ ಭಕ್ತಾದಿಗಳ ಮೇಲೆ ಹಾಕಿ ತಮ್ಮ ದೀಕ್ಷಾ ಕಾಲದಲ್ಲಿ, ಗುರುಗಳು ದಯೆ ಪಾಲಿಸಿದ ಮಂಚಕೋಲು, ಜೋಳಿಗೆಯನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು " ಶಿವಾಸಿಂಧು, ವಯಾಧರ್ಮ ಗುರುಕೋರಧಾನ್ಯ ಭಿಕ್ಷೋಭಿಕ್ಷು " ಎಂದು ಭಿಕ್ಷೆ ಬೇಡಿ ಬಿಸಿ ಜೀವಿಸುತ್ತ ಬಂದರು. ಇನ್ನುಮೇಲೆ ಗುರುಸ್ಥಲದ ಅನ್ಯನವರು ಮಾಡುವ ಈ ಕಾರ್ಯವನ್ನು ನೀವು ಮಾಡಲೆಂದು ಜೋಳಿಗೆ ಹಾಗೂ ಮಂಚಕೋಲನ್ನು ಅರ್ಪಿಸಿದಿದ್ದೀವೆ. ಸ್ವೀಕರಿಸಿರಿ.

ಪ್ರಶ್ನೆ: ಭಕ್ತರನ್ನು ಧರ್ಮ ಸೀತಗಳಿಂದ ಪೂರಿಸುವ ಬಹುದಿನಗಳ ಸುಸಂಘಟಿತ ಪ್ರಯತ್ನಗಳ ಫಲವೇ ಇಂತಹ ಗ್ರಂಥಕರ್ತರನ್ನು ಆತಾಪ್ತಿಕವಾಗಿ ಹೀಗೆ ಬರೆಯಲು ಪ್ರಚೋದಿಸಿ. ಇದರ ಮರ್ಲಾಭವನ್ನು ಹೊಂದವರು ತಾವು ಭಕ್ತರಲ್ಲವೆಂಬ ಕುಮಿಹಾರಕ್ಕೆ ಒಳಪಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ.

ಉತ್ತರ: ನಿಮ್ಮ ಬರಹಕ್ಕೆ ನಾರೀ ತಪ್ಪಿ ಅಪವೀ ಬಿದ್ದಂತಾಗಿದೆ. ವೀರಶೈವ ಮತವು ಪಂಚಾಚಾರ್ಯರಿಂದ ಸ್ಥಾಪಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿದ್ದನ್ನು ಶ್ರೀ ಬಸವೇಶ್ವರನು ಈ ಮತವನ್ನು ಪ್ರೀಕರಿಸಿ ಸನಾತನ ಗುರು, ಲಿಂಗ, ಜಂಗಮರಲ್ಲಿ ಭಕ್ತಿಯನಿಟ್ಟು ಸೇವೆಗೈದು ಮಹಾ ಭಕ್ತನಾಗಿ ಮೆರೆದನಲ್ಲದೆ, ನಿಮ್ಮಂತೆ ಗುರಸ್ಥಲ, ಜಂಗಮ ಸ್ಥಲಕ್ಕೆ ಆಶೆಮಾಡಿ ಯಾವ ವಚನಗಳನ್ನೂ ಹಾಡಿಲ್ಲ.

ಧರ್ಮ ಪೀಠಗಳಿಗೆ ಅರಿಸಬೇಕಾದರೆ ಯಾರುಬೇಕಾದವರನ್ನು ಅರಿಸಬೇಕೆಂದು ಶಾಸ್ತ್ರಗಳು ಹೇಳಿಲ್ಲ. "ವೀರಶೈವಾಚಾರ ಕೌಸ್ತುಭ"ದಲ್ಲಿ ಎಂಥವರನ್ನು ಅರಿಸಬೇಕೆಂಬುದನ್ನು ಹೇಳಿರುವುದು ನೋಡಿರಿ.

ಶ್ಲೋಕ: ಕುಲೀನಂ ಸತ್ಯಸಂಧಾನಂ ಸರ್ವಲಕ್ಷಣ ಸಂಯುತಂ

ಶಿವಸಿದ್ಧಾಂತ ತಂತ್ರಜ್ಞಂ ಗುರುಕ್ರಮಸಮಸ್ಥಿತಂ |

ಲಕ್ಷಣೈಸ್ತಂ ಪರೀಕ್ಷೇತ್ ಬಹುಶಾಸ್ತ್ರಕೋನಿವಾಃ ||

ಆದರೆ ಗುರುಸ್ಥಾನನನ್ನಚರವವನು ಸತ್ಕೃತ ಪ್ರಸೂತನಾಗಿಯೂ ಸತ್ಯ ಶೀಲನಾಗಿಯೂ ಅಂಗವೈಕಲ್ಯಾದಿ ದೋಷವಿಲ್ಲದವನಾಗಿಯೂ ಅಯ್ಯಾಚಾರವ ಮನೆತನದವನಾಗಿಯೂ ಇದ್ದಾರೆಯೇ ? ಇಲ್ಲವೋ ? ಎಂಬುದನ್ನು ಶಾಸ್ತ್ರಜ್ಞರಾದ ಜನಗಳು ಚೆನ್ನಾಗಿ ಪರೀಕ್ಷಿಸಿ, ಅಂತಹ ಯೋಗ್ಯರಿಗೆ ಮರಾಠಿ ಕಾರ ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಹೇಳಲ್ಪಟ್ಟಿರುವುದು.

ಶ್ಲೋಕ: ಮಂತ್ರಸ್ಥಲ ಸಮುತ್ತನ್ನಶ್ಚಾಂತ ಶೈವಾಗಮಾರ್ಥವಿತ್ |

ಅನುಚಾನಃ ಪ್ರಸನ್ನಾತ್ಮ ಶಿವದೀಪ್ತಭವೇಚಿತಃ |

ಶಿವಾಗಮಜ್ಞೋಮತಿ ಮೂಂಚ್ಛ ಪ ಪೂಜಾಪರಾಯಣಃ |

ದುರ್ಮಾಸ್ತೌ ಮಾಲಾಂಜಿ ಭ್ರಾಜಿಸ್ತ ಪ್ರಾಶಾಂತಿಕತ ಮಸ್ತಕಃ |

ವಿಶುಧ್ಯ ದೇಹಃ ಕುಲಜಶಿವಾಚಾರ ಸಮಸ್ಥಿತಃ |

ಅಂದರೆ ಮರಾಠಿಕಾರಿಗಳಾಗತಕ್ಕವರು ಮರಾಠಿಕಾರಿಗಳ ಮಂತ್ರಜ ರಾಗಿಯೂ ವಿದ್ಯಾ, ನೀತಿ, ಸೌಜನ್ಯ, ಶಮ-ದಮಾದಿ ಗುಣವಂಶತ್ತಿ, ಸತ್ಕೃತಪ್ರಸೂತಿ ಮೊದಲಾದ ಸದ್ಗುಣಗಳುಳ್ಳವರಾಗಿ ಇರಬೇಕೆಂದು ಹೇಳಿ ಲ್ಪಟ್ಟಿರುವುದು. ಆ ಪ್ರಕಾರ, ಗುರುಸ್ಥಲದ ಮಠಗಳಿಗೆ ಅಧಿಕಾರಿಗಳಾಗುತ್ತ ಬಂದಿದ್ದಾರೆ. ಅಂಥವರೇ ಭಕ್ತಾದಿಗಳ ಮನೆಗಳಲ್ಲಿ ಬಿನ್ನಹ ತೀರಿಸುತ್ತ ಬಂದಿದ್ದಾರೆ. ಆ ಭಕ್ತಾದಿಗಳು "ವೀರಾಗಮದಲ್ಲಿ" "ವಸ್ತ್ರಭೂಷಣ ಗಂಧಾ ರ್ಥೈರೂಪಂ | ದೀಪಂಚ ತಾಂಬೂಲಂ ಜಂಗಮೇನ ವಿನಾಭುಂಕ್ತೈ ಪ್ರಸಾದಂ ನಿಷ್ಕಲಂ ಭವೇತ್" ಎಂಬಂತೆ ಸ್ವಸ್ತಕಪ್ರಪನ ಮೊದಲಾದುವನ್ನೆಯೂ ಭಗಾ ರವ ತೊಡುವಲ್ಲಿಯೂ ಗಂಧಾನುಲೇಪನದಲ್ಲಿಯೂ ಭೂಷಮಾಸನೆಕೊಂಬು ವಲ್ಲಿಯೂ ದೀಪನನೆತ್ತಿಕೊಂಬುವಲ್ಲಿಯೂ ವೀಳ್ಯವ ಮಾಡುವಲ್ಲಿಯೂ ಇಂತೀ ವಸ್ತುಗಳನ್ನು ಜಂಗಮ ಲಿಂಗಕ್ಕೆ ಸಮರ್ಪಿಸುವ ಭಕ್ತನು ಸಮರ್ಪಿಸಿ ಕೊಂಡೂಡ ಆ ಪ್ರಸಾದ ನಿಷ್ಕಲ. ಹೀಗೆ ಹೇಳಿದ್ದರಿಂದ:

ಈ ಅನುವಂಶ ಗಣಂಗಳಿಗೆ ವೃಷ್ಟಾಂತವನ್ನು ಮಾಡಿ ಉಚಿತವಾದನ್ನು ಕಂಡು ಉಟಕ್ಕೆ ಆಶೆಪಟ್ಟು ಆ ಮ. ಪಾಟೀಲರು ಗುರುಸ್ಥಲದ ಮಠದಯ್ಯನವರನ್ನು ಬದಿಗೊತ್ತಿ ಅವರ ಸ್ಥಲಕ್ಕೆ ತಾನು ಬರಬೇಕೆಂದು ಅತ್ಯಾಸೆಯಿಂದ ಆಯ್ಕೆನವರದೇನು ಕ್ರೇಷ್ಠತ್ವ? ಅವರ ಗುರುತ್ವವನ್ನು ನಾವೇಕೆ ಮನ್ನಿಸಬೇಕೆಂದು ದುರಾಲೋಚನೆಯಿಂದ ನಮ್ಮ ಬಿಡುಗಡೆ ನಾವು ಗುರುಗಳನ್ನು ಮಾಡಿಕೊಂಡರಾಯಿತೆನ್ನುವರು. ಆದರೆ ಹಳೇ ಆಯ್ಕೆನವರೇ ಭಿಕ್ಷೆ ಬೇಡಿ ತಿನ್ನುವ ಹೊತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಹೊಸ ಆಯ್ಕೆನವರು ಬಂದು ಏನು ತಿನ್ನಬೇಕೋ ದೇವರೇ ಬಲ್ಲ. ವೀರಶೈವ ವರ್ಣಾಶ್ರಮದ ಗುರುಸ್ಥಲದ ಮಠದಯ್ಯನವರು ಭಕ್ತ ಬಾಂಧವರೆಂದು ತಿಳಿದು ನಿಮ್ಮಂತೆ ಬಂಧು-ಪ್ರೇಮಕ್ಕೆ ಸರ್ವಥಾ ಮುಂದುವರಿಯಲಾರರು. ಪ್ರಿಯಬಂಧು ಆ. ಮ. ಪಾಟೀಲರೇ, ವಿಚಾರಮಾಡಿ ನೋಡಿರಿ? ಪವಿತ್ರವಾದ ಬಸವಾದಿ ಪ್ರಮುಖರು ವಂಶ ಪರಂಪರವಾಗಿ ಅನುಸರಿಸಿ ನಡೆದುಕೊಂಡು ಬಂದ ಗುರುಸ್ಥಲದ ಹಕ್ಕುಬಾಧ್ಯತೆಗಳನ್ನು ನೀವು ಅನ್ಯಾಯದಿಂದ ಅಪಹರಿಸಲು ಮಹಾತ್ಮರಾದ ಶಿವ-ಶರಣರು ನಿಮ್ಮ ಮಾತಿಗೆ ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿರಬಹುದೇ? ವೀರಶೈವ ಗುರುಸ್ಥಲದ ಆಯ್ಕೆನವರು ಅನುವಂಶದಿಂದ ಬಂದು ಭಕ್ತಾದಿಗಳಲ್ಲಿ ದಶಕರ್ಮ ಸದ್ಗತಿ ಪ್ರಕಾರ ಹವ್ಯಕವ್ಯಾದಿಗಳನ್ನು ಮಾಡಿಸಿ, ಪಾದಾರ್ಪಣೆ ಪ್ರಸಾದಗಳನ್ನು ಕೊಡುವ ಹಕ್ಕಿನ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯಶರಣ ರೂಪ ಮಹಾಪಾತಕವನ್ನು ಜ್ಞಾನಿಗಳಾದ ಬಸವಾದಿ ಪ್ರಮುಖರು ನಿಮ್ಮ ಮಾತಿಗೆ ಸಮ್ಮತಿಸುತ್ತಿರಬಹುದೇ?

ಇಂತಹ ಹಲವು ಬಗೆಯ ಅನ್ಯಾಯಗಳ ನೀಚಸ್ವಾರ್ಥದ ಬಲೆಗೆ ಬಿದ್ದಿರುವ ಅಹಂಭಾವದ ನಿಮ್ಮಂತಹ ಕುಲನಾಶಕರಿಂದ ವೀರಶೈವ ಮಠಾಧಿಪತಿಗಳ, ಸಂಸಾರಿ ಜಂಗಮರ ಸಮಾಜಕ್ಕೆ ನಿಮ್ಮಿಂದ ಘಟಿಸುತ್ತಿರುವ ಅನ್ಯಾಯವನ್ನು ತಡೆಯುವುದಕ್ಕಾಗಿಯೂ ನಿಮ್ಮನ್ನು ಕಾಡಿಗೆ ತಂದು ನಮ್ಮ ಮಠಗಳ ಹಕ್ಕನ್ನು ಕಾಯ್ದುಕೊಳ್ಳಲಿಕ್ಕೆ “ಶರಣಾಶ್ರಮ” ಎಂಬ ಸಿದ್ಧಾಂತದಂತೆ, ನಿಮ್ಮಂತೆ ನಾವು “ಮಂತ್ರವಾದಿಗೆ ಮದ್ದು” ಎಂಬ ಗ್ರಂಥವನ್ನು ಬರೆದು ಹೇಣಗುವದು ಅನ್ಯಾಯವಾಗಬಹುದೇ? “ಮಂತ್ರವಾದಿಗೆ ಮದ್ದು” ಎಂಬ ಗ್ರಂಥವು ವೀರಶೈವರ ಸರೋತ್ತಮತ್ವಕ್ಕೆ ಸಾಧನವಾದ ಅಪಾಕೃತ ವರ್ಣಾಶ್ರಮ ಧರ್ಮವನ್ನು ಅಲ್ಲಗಳೆಯಲುಜ್ಜಗಿಸುವ ಅಜ್ಜರಾದ ಗದಗಿನ ಶರಣ ಸಂಘದ ವಾದಿಗಳ

ನಾಲಿಗೆಯನ್ನೆತ್ತದಂತೆ ಅವರ ಬಾಯಿಗೆ ಬೀಗವನ್ನು ಜಡೆದು, ಅವರಿಗೆ ಇದು ಪರಮ ತಾತ್ವಿಕವೆಂದು ನಿರ್ಣಯಿಸಲು ಶಿವಶಾಸ್ತ್ರವೇ ಮುಖವೆಂದು ತಮ್ಮ ಅಂತರಂಗಿಕ ನಿರ್ಧಾರವನ್ನಿಟ್ಟುಕೊಂಡೇ ನಿರ್ವಿವಾದ ಪದ ಪ್ರಯೋಗದಿಂದ ಶ್ರೀಮನ್ ಮರಿ ತೋಂಟಿದಾರ್ಯರು ವೀರಶೈವ ಬ್ರಾಹ್ಮಣ ಮೊದಲಾದವರ “ಸರ್ವೋತ್ತಮತ್ವವನ್ನು” ಸಿದ್ಧಗೊಳಿಸಿರುವರು. ಅದರಿಂದ ಶಕ್ತಿವಿಶಿಷ್ಟಾ ದ್ವೈತ ಮತದಲ್ಲಿ ಹಾತುರ್ದರ್ಪಣ, ಚತುರಾಶ್ರಮಗಳು ತತ್ತ್ವತಿಸಾದಕಗಳಾದ ಅಪರಿಮಿತ ಸಿದ್ಧಾಂತ ಗ್ರಂಥಗಳು ಇದ್ದಾಗ್ಯೂ ಈ ಮತದಲ್ಲಿ ಯಾವ ಭೇದವೂ ಇಲ್ಲದೆ ಇರುವುದೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಾ ಯಾವನು ರುದ್ರಾಕ್ಷಿಕಾಷಾಯಾಂಬರಗಳನ್ನು ಧರಿಸುತ್ತಾನೆಯೋ ಅತನೇ ಗುರುವೆಂದು ಹೇಳುತ್ತ, ಬಸವಾದಿ ಪ್ರಮುಖರ ವಚನ, ಸಿದ್ಧೇಶ್ವರ ಪುರಾಣಗಳೇ ಇವರ ಸಿದ್ಧಾಂತ ಗ್ರಂಥಗಳು.

ನಮ್ಮ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯವನ್ನು ಹರಣಮಾಡಿ ಜಂಗಮರನ್ನು ಭಕ್ತ ಸಮೂಹ ದಲ್ಲಿ ಎಳೆಯಲಿಕ್ಕೆ ನಿಮಗೆನುಂಟು ಧಿಕಾರವದೆ? ಇಂಥಹ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ ಜಾಗೃತಿಯ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಗುರುಸ್ಥಲದ ಗಣಗಳು ಅಪಾಕೃತ ಸೈದಿಕ ಧರ್ಮದ ದೃಷ್ಟಿ ಯಿಂದಲೂ ತಮ್ಮ ಅಪಾಕೃತ ಗುರುತ್ವವನ್ನು ಕಾಯ್ದುಕೊಳ್ಳುವ ದೃಷ್ಟಿ ಯಿಂದಲೂ ಯೋಗ್ಯವಾಗಿರುವದು.

ಪ್ರಶ್ನೆ: ಪ್ರಸ್ತಾವನೆಯ ಪ್ರಲಾಪ, ಮಣ್ಣಿನಿಂದಾದ ಮಡಿಕೆ, ಚಿನ್ನ ದಿಂದಾದ ತೊಡಿಗೆ, ಕಂಚಿನಿಂದಾದ ತಳಿಗೆ ಬಟ್ಟೆಲು, ಕಬ್ಬಿಣದಿಂದಾದ ಕೊಡಲಿ, ಖಡ್ಗ, ಮೊದಲಾದವುಗಳ ಕಾರ್ಯ ಕಾರಣಕ್ಕೆ ಭಿನ್ನ ಉಂಟೇ? ಇಲ್ಲ ಎಂಬಂತೆ, ಮಹಾ ಲಿಂಗದಲ್ಲಿ ಜ್ಯೋತಿಯಿಂದ ಜ್ಯೋತಿ ಉದಯಿಸಿದಂತೆ ಉದಯಿಸಿದ ಶರಣಿಗೆ ಭಿನ್ನವೆಲ್ಲಿಯೋ? ಶರಣಂಗೂ ಲಿಂಗಕ್ಕೂ ಅದೈತಾನದಿಂದ ಸಂಪೂರ್ಣತೆಯುಳ್ಳದ್ದಲ್ಲದೆ ಅಲ್ಲಿ ಮತ್ತೊಂದು ಸಂವೇದ ಉಂಟೇ? ಅಲ್ಲಿ ಸಂಶಯ ಕಲ್ಪಿಸುವ ಮಾಯಾಭ್ರಾಂತರ ತೋರದಿರಬಹುದು ಮಹಾಲಿಂಗ ಗುರು ಶಿವ ಶಿವೇಶ್ವರ ಪ್ರಭುವೇ.

ಜಗದ್ಗುರು ತೋಂಟಿದ ಸಿದ್ಧಲಿಂಗೇಶ್ವರ ಪರಮ ಪವಿತ್ರ ವಚನಾನುಸಾರ ಲಿಂಗಾಂಗಗಳೆಲ್ಲರೂ ಲಿಂಗೋದ್ಭವವೇ ಸರಿವೆಂದು ಬರೆದಿದ್ದಾರೆ.

ಉತ್ತರ: ವರ್ಣಾಶ್ರಮ ಧರ್ಮ ಮೀರಿ ಅತಿ ವರ್ಣಾಶ್ರಮ ಧರ್ಮಗಳಾದ ತೋಂಟಿದ ಸಿದ್ಧಲಿಂಗೇಶ್ವರ ಸ್ವಾಮಿಯ ವಚನವನ್ನು ಉದಾಹರಣೆ ತೋರಿಸಿರು

ನಿರಿ ? ಅವರು ಪಟಾಸ್ಕಲಜ್ಞಾನದಲ್ಲಿ ಈ ವಚನ ನುಡಿದಿರುವರಲ್ಲದೇ ಕರ್ಮ ಸ್ಥಲದಲ್ಲಿ ನುಡಿದಿರುವುದಿಲ್ಲ.

ವಚನ: ಬೀಜಮೊಳಗಿಹ ವೃಕ್ಷದ ಫಲವ ಸಮಿಯಬಹುದೇ ? ಬಿಂದುವಿನಲ್ಲಿರ್ಪ ಸತಿಯ ಸಂಭೋಗವ ಸಂಘಟಿಸಬಹುದೇ ? ಮಳೆಹನಿಯೊಳಿರ್ಪ ಹುರಮಂಜಿ ಮುತ್ತುಗಳಂ ಸರಗೊಳಿಸಿ ಕೊರಳೊಳು ಧರಿಸಬಹುದೇ ? ಹಾಲೊಳಗಿರ್ಪ ತುಷ್ಟವ ಅರಿಸಿದರೆ ಸಿಕ್ಕಬಹುದೇ ? ಕಬ್ಬಿನೊಳಗಿರ್ಪ ಜಿಲ್ಲವ ಕಣ್ಣಿಗೆ ಕಾಣಿಸಬಹುದೇ ? ತನ್ನೊಳಗಿರ್ಪ ಶಿವತತ್ವ ನೆನೆ ವಾಕ್ಯದವೇ ಅನುಭವಕ್ಕೆ ಬರ್ಪವೇ ? ಭಾವಿಸಿ ತಿಳಿದು ಮಥಿಸಿ ಪ್ರಯೋಗಾಂತರದಿಂ ಪ್ರಸನ್ನಮಂ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ತವನುಭವಮುಖ ದೊಕ್ಕೋಲಾಹುವದು ಅತಿ ಚತುರನಾದ ಶಿವಶರಣಂಗಳ್ಳದೊಳಿದ ವರ್ಗಕ್ಕುಂಟೇ ? ಮಹಾ ಘನಮೊಡ್ಡ ದೇಶಿಕಾರ್ಯ ಗುರು ಪ್ರಭುವೇ

ಹೆಣ್ಣು ಬಯಸಿ ಬೀಜವನ್ನು ತಿನ್ನಬಹುದೇ ? ತನ್ನಲ್ಲಿ ಬಿಂದುವಿದ್ದ ಮಾತ್ರಕ್ಕೆ ಸತಿ ಸಂಭೋಗವಿಲ್ಲದೇ ಮಕ್ಕಳು ಹುಟ್ಟಬಹುದೇ ? ಸ್ವಾತೀ ಮಳೆಯ ಹನಿಗಳು ಕಪ್ಪಿಹಿಮ್ಮಿನಲ್ಲಿ ಬೀಳವ ಮುನ್ನ ಮುತ್ತುಂದು ಸರಗೊಳಿಸಿ ಕಟ್ಟಲು ಬರುವದೇ ? ಹಾಲೊಳಗೆ ತುಷ್ಟವದೆಯಂದು ಕೈ ಅಡಿಸಿದರೆ ಕೈಗೆ ಸಿಕ್ಕುವದೇ ? ಕಬ್ಬಿನಲ್ಲಿರ್ಪ ಜಿಲ್ಲ ಕ್ರಮಗೊಳಿಸಿ ಮಾಡಿ ತೆಗೆಯದೆ ತಿನ್ನಲಿಕ್ಕೆ ಜಿಲ್ಲ ಸಿಗುವದೇ ? ತನ್ನೊಳಗಿರ್ಪ ಶಿವ ತತ್ವವನ್ನು ಗುರುವು ಮಥಿಸಿ ತೆಗೆದು ತೋರಿಸಿದರೆ ಮಾತ್ರ ಶಿವ ತತ್ವಜ್ಞಾನ ಬರುವದಲ್ಲದೆ ಎಲ್ಲರೂ ಲಿಂಗೋದ್ಭವ ರೆಂಬುವ ಮಾತು ಮರುಳುತನದ್ದೇ ಸರಿ. ಎಲ್ಲರೂ ಲಿಂಗೋದ್ಭವರಾಗಿ ಸರಿ ಸಮಾನರಾದರೆ "ಗುರು, ಜಂಗಮ"ರೆಂಬ ಪುಂಜ್ಯ ವಸ್ತುಗಳೇ ಇರುತ್ತಿದ್ದಿಲ್ಲ.

"ಸುಪ್ತವೇದಾಗಮದಲ್ಲಿ" "ವರ್ಣಾಶ್ರಮ ಪರಿಕ್ರಮಾನ್" ಅವಾಕೃತ ಸದಾಚಾರಾನ್" ಎಂಬುದಾಗಿ ವರ್ಣಾಶ್ರಮ ಪರಿಕ್ರಮಗಳು ಅವಾಕೃತ ಸದಾಚಾರಗಳೆಂದೇ ತಿಳಿದು ಬರುತ್ತದೆ. ಕ್ರಿಯಾಸಾರದ ೨೯ನೇ ಉಪದೇಶದಲ್ಲಿ: "ವರ್ಣಾಶ್ರಮ ಧರ್ಮಾಢ್ಯ, ವರ್ಣಾಶ್ರಮೋಚಿತ ಧರ್ಮ, ವರ್ಣಾಶ್ರಮ ಕ್ರಿಯಾ ವರ್ಣಾಶ್ರಮ ಸದಾಚಾರಃ" ಎಂಬವೇ ಮೊದಲಾದ ಉಪಾಹರಣಗಳನ್ನು ಕಾಣಬಹುದಾಗಿದೆ.

ವರ್ಣಾಶ್ರಮ ಧರ್ಮದಂತೆ ನಡೆಯದೆ, ಎಲ್ಲರೂ ಒಂದೇ ಅಂತರ
ಇವನ್ನು ಸಮಾಜಕ್ಕೆ ಬಿಟ್ಟುನೀಡೇ? ಮಕ್ಕಳೆಲ್ಲರೂ ಒಂದೇ ಕ್ಷರರೂಪ ಕಂಡಾಗ್ಯೂ
ಇವು ಸವ್ಯ ಮಕ್ಕಳು, ಇವು ಪರಮ ಮಕ್ಕಳು ಎಂಬ ಭೇದವು ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ತಮ್ಮ
ತಮ್ಮ ಮಕ್ಕಳ ಪೋಷಣೆಯಲ್ಲಿ ಯಾರಿಗೂ ಅಶಕ್ತಿ ಹುಟ್ಟುತ್ತಿದ್ದಿಲ್ಲ. ಆದ
ರಂತೆಯೇ ವೀರಶೈವ ಒಂದೇ ಇಷ್ಟರೂ ಗುರುಸ್ಥಲದ ಆಯ್ಕೆಸವರು, ವೀರಕ್ತ
ಜಂಗಮರು, ಪಟ್ಟ ಚರಮೂರ್ತಿಗಳು, ಭಕ್ತರು ಎಂಬ ಭೇದ ಮತಹುಟ್ಟಿ
ದಂದಿನಿಂದ ಇಲ್ಲಿಗೆ ಪರ್ಯಂತರ ತಮ್ಮ ತಮ್ಮ ನೇಮಕಾನುಸಾರವಾಗಿ ಆಚರ
ಿಸುತ್ತ ಇದ್ದಾರೆ ತಿಳಿಯಿರಿ.

ಪ್ರಶ್ನೆ: ಶಿವನ ಸೃಷ್ಟಿ, ಬ್ರಹ್ಮ ಸೃಷ್ಟಿ, ಸಂಯೋಗದೇಕಲ್ಲವೇ? ಮತ್ತು
ಶಿವಶರಣರೆಲ್ಲರ ಸಮತಾಭಾವದ ವಚನಗಳನ್ನು ನೋಡದ ಕುರುಡರೆಂದು
ಕಂಡರೂ ಅರ್ಥ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಲಾರದ ಮತೋನ್ನರರೆಂದು ಬರೆದಿರುವರು.

ಉತ್ತರ:

ಶ್ಲೋಕ: ಪ್ರಮಥಾನ್ ವಿದ್ವಾನಿರ್ಮಾಣ ಪ್ರಲಯಾದಿ ವಿಧಿಕ್ಷಮಾನ್ |
ಸೃಷ್ಟ್ವಾ ಪ್ರಮಥವರ್ಗೇಷು “ವರ್ಣಾಶ್ರಮ” ಪರಿಕ್ರಮಾನ್ |
ಅಪಾಕೃತ ಸವಾಚಾರಾನು ಪಾದಿರದಧಪ್ರಭು: ||
ತಸ್ಮಾತ್ತದ್ಗೋತ್ರಜಾಃ ಸರ್ವೇ ಶಿವ ಭಕ್ತಾಃ |
ದೃತವ್ರತಾಃ ಸುಪ್ರಭೇದಾಗಮ ಪ್ರಮಾಣ ||

ಶಿವ ಸೃಷ್ಟಿ ಬ್ರಹ್ಮನಿಗೆ ತೋರಿಸಿದ್ದಿರುವುದರಿಂದ ಶಿವ ಸೃಷ್ಟಿ ಸ್ವಲ್ಪ ಅಗಿದೆ,
ಬ್ರಹ್ಮ ಸೃಷ್ಟಿ ಮಾಡುತ್ತ ಬಹಳ ಅಗಿದೆ. ಇವೆರಡು ಸಮ ಇರುವದಿಲ್ಲವೆಂಬುದು
ನಿನಗೆ ತಿಳಿದಿಲ್ಲ. “ಪಾರಮೇಶ್ವರಾಗಮ” ಪಟಲ ೧೩ರಲ್ಲಿ:

ಶ್ಲೋಕ: ಬ್ರಾಹ್ಮಣಾ ವೀರಶೈವಸ್ತಾಃ ಶಿವಾಯಚ್ಛೋಷವೀತಿನಃ |
ಲಿಂಗರುಪಾಕ್ಷ ಭಸ್ಮಾಂಕಾ ಬ್ರಹ್ಮಕರ್ಮ ಸಮಾಶ್ರಿತಾಃ |

ಇವರು ವಚನಗಳನ್ನು ಸ್ವಲ್ಪ ಓದದ ಮತ್ತು ಓದಿದರೂ ಆ ವಚನ
ಗಳನ್ನು ಒತ್ತಿಟ್ಟು ಬಹಾದ್ದೂರರೆಂದು ಪೇಟೆಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಇಂಥ ಅರ್ಥ
ಮರ್ಥ ಪಂಡಿತರೇ? ಇಕೋ ಈ ಶಿವಾಗಮವನ್ನು ನೋಡಿರಿ. ‘ಜಾತು
ವರ್ಣಂ ಮಯಾಸೃಷ್ಟಂ’ ಎಂಬ ಮಾತಿನಂತೆ ಆಯಾವರ್ಣ ಹಾಗೂ ಅಶ್ರಮ
ದವರು ತಮ್ಮ ತಮ್ಮ ಕುಲ ಧರ್ಮ ಭಕ್ತಿ ರೀತಿಯನ್ನನುಸರಿಸಿ ಪೂರ್ವಿಕರು

ನಡಿಸಿಕೊಂಡು ಹೋಗಿರುವಂತೆ ನಡೆಯುವದು ಲೇಸು. ಸಮಾಜದಲ್ಲಿ ಕುಳಿಗಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಸಿದ್ಧರಾಮೇಶ್ವರನು ಹೀಗೆಕೆ ಹಾಡುತ್ತಿದ್ದನು.

ವಚನ: ಸರ್ವರೂ ಲಿಂಗವಂತರೆಂದು! ಮನದಲ್ಲಿ ಭಾವಿಸಿ ನಡೆಯಬೇಕಲ್ಲವೇ! ನಡೆನುಡಿಯಲ್ಲಿ ಭಾವಿಸಿ ನಡೆಯಬಾರದು ನೋಡಯ್ಯ! ಸರ್ವರೂ ಲಿಂಗವಂತರೆಂದು ಭಾವಿಸಿದಲ್ಲಿ ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಬೇಕಲ್ಲವೇ ಪುರಹೇ ಕಪಿಲಸಿದ್ಧ ಮಲ್ಲಿಕಾರ್ಜುನನ ಮಂದಿರದ ನಿವಾಸಿಗಳೆಂದು ಭಾವಿಸಿ ಬಾರದು ನೋಡಯ್ಯ ||

ಈ ಪ್ರಕಾರ ಹಾಡಿರುವರಲ್ಲವೆ ಇನ್ನೂ ಅನಂತ ವಚನಗಳುಂಟು ಹೀಗೆ ಕುಲಾಶ್ರಯ ಮರೆಮಾಚುವ ಪಾಟೀಲರು ಕುರುಡರೋ? ಈ ವಚನ ಶಾಸ್ತ್ರ ಹಾಡಿದ ಶಿವಶರಣರು ಕುರುಡರೋ? ಶಾಸ್ತ್ರಗಳ ಸಮೂಹವು ಕುರುಡವೋ? ವಾಚಕರೇ ವಿಚಾರಿಸಲಿ.

ಶ್ಲೋಕ: ಬ್ರಾಹ್ಮಣಸ್ತು ಸದಾಚಾರಿ | ಪುನರ್ಜನ್ಮಾನಿ ವೈಷ್ಣವಃ |
ತತ್ರ ವಿಷ್ಣು ಪ್ರಸಾದೇನ | ಜಾಯತೆ ಕೂಲಪೂಜಕಃ |
ದಶಜನ್ಮ ಶಿವಾರ್ಜನೇನ | ಜಾಯತೆ ವೀರಶೈವಿನಃ |
ವೀರಶೈವ ಪುನರ್ಜನ್ಮ ಜಾಯತೆ ಚರಲಿಂಗಕಂ |
ಚರಲಿಂಗ ಮಹಾಯೋಗ ಪುನರ್ಜನ್ಮ ನ ವಿದ್ಯತೆ |

ಹೀಗೆ ವೈಷ್ಣವ ಪುರಾಣದಲ್ಲಿ ಹೇಳಿದ್ದನ್ನು ವೀರಶೈವ ಮತೋತ್ಪತ್ತಿ ಗ್ರಂಥದಲ್ಲಿ ಉದಾಹರಿಸಿದ್ದಾರೆ.

ಬ್ರಾಹ್ಮಣನು ಸದಾಚಾರಿಯಾಗಿದ್ದರೆ ಮತ್ತೊಂದು ಜನ್ಮಕ್ಕೆ ವಿಷ್ಣು ಭಕ್ತ ನಾಗುವನು. ಆ ಜನ್ಮದಲ್ಲಿ ವಿಷ್ಣುವಿನ ಅನುಗ್ರಹದಿಂದ ಶೈವನಾಗುವನು. ಹಾಗೆ ಶೈವನಾಗಿ ಹತ್ತು ಜನ್ಮಗಳಲ್ಲಿ ಶಿವಪೂಜೆ ಮಾಡಿ ಪಲುದಿಂದ ಮತ್ತೆ ವೀರ ಶೈವನಾಗಿ, ಮತ್ತೊಂದು ಜನ್ಮದಲ್ಲಿ ಗುರುಸ್ಥಳಿ ಜಂಗಮನಾಗಿ ಹುಟ್ಟುತ್ತಾನೆಂದು ವೀರಶೈವಮತೋತ್ಪತ್ತಿಯಲ್ಲಿ ಹೇಳಿರುವದು. “ಸಿದ್ಧಾಂತಶಿಖಾಮಣಿ” ಯಲ್ಲಿ “ಸದಾಚಾರ್ಯಕ ನಿರತೋ ಸದ್ವಂಶೇನಸಮುದ್ಭವಃ | ಏವ ಮಾದಿ ಗುಣೋಪೇತೋ ಗುರು ಪೀಠಾಧಿಪೋಹಕಃ ||”

ಇಂಥ ಸದ್ವಂಶ ಗುರುಸ್ಥಳದವರು ಮತಸಿದ್ಧಾಂತ ಅಚಾರಾದಿಗಳ ಉದ್ಧಾರಾರ್ಥವಾಗಿ ಭಕ್ತಾದಿಗಳಿಗೆ ಸಹಾಯಕರಾಗಿದ್ದುಕೊಂಡು ಶಿವಾಜ್ಞೆ

ಯನ್ನು ಭೂತಲದಲ್ಲಿ ನೆರವೇರಿಸಿ ತಮ್ಮನ್ನಾಶ್ರಯಿಸಿದ ಭಕ್ತರನ್ನು ಧನ್ಯರನ್ನಾಗಿ ಮಾಡುತ್ತ ಬಂದಿದ್ದಾರೆ. ಇಂಥ ಗುರುಸ್ಥಲವನ್ನಳಿದು ಎಲ್ಲರನ್ನು ಭಕ್ತರನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿಬಿಟ್ಟಿದ್ದಾದರೆ ಚನ್ನಾಗಿತ್ತು. ವೀರಶೈವ ಮತಸ್ಥಾಪನಾಚಾರ್ಯರ ವಂಶಸ್ಥರಾದ ಗುರುಸ್ಥಲವ ಆಯ್ದನವರಲ್ಲಿ ಭಕ್ತಿಯನ್ನಿಟ್ಟು ಏಕನಿಷ್ಠೆಯಿಂದ ಸಡೆವರೆ ಮಾತ್ರ ಗೊತ್ತುಮಾಡಿದ ಮುಕ್ತಿಸ್ಥಲಕ್ಕೆ ಮುಟ್ಟಬಹುದಲ್ಲವೇ? ಇವರು ಆಯ್ದನವರಲ್ಲ, ಕೃತ್ರಿಮ ಕುಲದವರಿಂದು ಉಪಾಸ್ತೋಹಮಾಡುತ್ತ ನಿಂತುಬಿಟ್ಟರೆ ಸ್ವರ್ಗಸಂಶೋತ್ಸತ್ತಿಯಿಂದ ಸ್ವರ್ಗೋಪನವೇನು? “ಸಂಕ ಯಾತ್ಯನಿನಶ್ಯತಿಃ” ಎಂಬಂತೆ ಕಡೆಗೆ ನೀವು ನಾಶಹೊಂದಬಹುದಲ್ಲದೆ ಬೇರೆ ಫಲವೇನೂ ಆಗುವದಿಲ್ಲ.

ವಚನ: ಭಕ್ತನಾದ ಬಳಿಕ ಭಕ್ತಿವಿಡಿದಾಚರಿಸುವದೆಂತಯ್ಯ! ಭಕ್ತನಾದ ಬಳಿಕ ಭಕ್ತಿಯ ಹೊಲಬನ್ನರಿಯಬೇಕು! ಭಕ್ತನಾದ ಬಳಿಕ ಜ್ಞಾನಕ್ರಿಯಾ ವಿವರ ವಿಚಾರಿಸಿ ನೋಡಬೇಕು! ಭಕ್ತನಾದ ಬಳಿಕ ಅರುಹಿನ ಕುರು ಹಿಡಿದು ಆಚರಿಸಬೇಕು! ಭಕ್ತನಾದ ಬಳಿಕ ತಾಪತ್ರಯಕ್ಕೊಳಗಾಗದೇ ಕಸಿಲಸಿದ್ಧ ಮುಕ್ತಿಕಾರ್ಜುನನಲ್ಲಿ ಐಕ್ಯ ಹೊಂದಲೇಬೇಕು ||

ವಚನ: ಅರಸು ಮುನಿದರಿ ನಾಡೊಳಗಿರಬಾರದಯ್ಯ! ಗಂಜಮುನಿದರಿ ಹೆಂಡತಿ ಯಾಗಿರಬಾರದಯ್ಯ! ಗುರು ಜಂಗಮರು ಮುನಿದರಿ ನಾನೆಂತು ಬದುಕುವೆನಯ್ಯ ಕೂಡಲಸಂಗಮದೇವ ||

ವೀರಶೈವ ಧರ್ಮನಿಷ್ಠರು ಪರಸ್ಪರ ಕಲಹ ಬೆಳೆಸಲಾರರು. ಯಾಕಂದರೆ ಭಕ್ತರು ಜಂಗಮರಾಗಬೇಕಾದರೆ ದೀಕ್ಷಾ ಕ್ರಿಯಾಯಿಲ್ಲವೆಂಬ ಮಾತ್ಸರ್ಯ ಮೂಲವಾದ ಕಲಹವನ್ನು ಬಿಡುವದು, ತನ್ನಂತೆ ಪ್ರಾಣಿ ಮಾತ್ರಗಳನ್ನು ನೋಡುವದು ಧರ್ಮನಿಷ್ಠರ ಲಕ್ಷಣವಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಬಸವಾದಿ ಪ್ರಮಥರ ನಿರ್ಮಲ ಮಾರ್ಗಗಳು ಭಕ್ತಾದಿಗಳಿಗೆ ಸಂಪಾದಿಸಿಟ್ಟಿರುವ ದಿವ್ಯವಾದ ಗುಪ್ತ ನಿಧಿಗಳಂತಿರುವವು. ಜಂಗಮರಲ್ಲಿಟ್ಟಿರುವ ಭಕ್ತಿಯ ಸಡತೆಯನ್ನು ನೋಡಿದರೆ ಇದರ ಸತ್ಯತೆಯು ಕಂಡುಬರುವದು. ಈ ಲಕ್ಷಣಗಳಿಲ್ಲದ ಕಲಹಲಂಘಿತರನ್ನು ಧರ್ಮದ್ರೋಹಿಗಳೆಂದು ತಿಳಿಯಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ; ಇಂಥವರು ಆತ್ಮಪಾತಕಿಗಳಾ ಗುವರಲ್ಲದೆ ಇವರ ಅನುಕರಣ ಮಾಡುವ ಗದಗ ಶರಣಸೇವಾ ಸಂಘವವರು

ಅಜ್ಞಾನದಿಂದ ತಮ್ಮ ಹಟವನ್ನು ಉಪಯೋಗಿಸಿಕೊಂಡರೆ ಅದರಲ್ಲಿ ಧರ್ಮದ ದೋಷವಿಲ್ಲ. ಜಗಳಗಂಟರು ಯಾವ ಧರ್ಮದವರಾದರೂ ತಮ್ಮ ಹಟವನ್ನೇ ಸಾಧಿಸಹೋಗಿ ಸಮಾಜವನ್ನು ಗೊಂದಲದಲ್ಲಿ ಕೆಡವುವರು.

ಪ್ರಶ್ನೆ: ಲಿಂಗವಂತರು ಲಿಂಗವಂತರಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚುಕಡಿಮೆಯ ಭಾವನೆಯನ್ನು ಮಾಡಕೂಡದು. ಎಲ್ಲರೂ ಶಿವರೂಪರೆಂದು ತಿಳಿದು ಸಮಾನ ಮನ್ನಣೆಕೊಡಬೇಕು. ಶರೀರ ಸಂಬಂಧ ಮಾಡಬೇಕು. ಒಬ್ಬರಿಗೊಬ್ಬರು ಸಹಕರಿಸಬೇಕಲ್ಲದೆ ಕಾಯಕದಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚುಕಡಿಮೆ ಕಂಡು, ಲಿಂಗಾಂಗಗಳಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚುಕಡಿಮೆಯೆಂದು ಭಾವಿಸಬಾರದು. ಇದೇ ಸವಾಚಾರ.

ಉತ್ತರ:

ವಚನ: ಅವನ ಕಾಯಕವೆ ವಿಚಾರಿಸದೆ ಅವನ ಮನೆಯ ಹೊಕ್ಕು ಲಿಂಗಾರ್ಚನೆಯ ಮಾಡುವ ಜಂಗಮಕ್ಕೆ ಏಳನೆಯ ಪಾತಕ, ಇಂತಪ್ಪ ಗುರುಶಿಷ್ಯ ಜಂಗಮರ ಬಾಳುವೆ ಹುಲಿ ಕನಿಲೆಯ ತಿಂದು, ಮಿಕ್ಕಿತ ನರಿ ತಿಂದಂತಾಯಿತ್ತು ಕಾಣಾ ಕೂಡಲಸಂಗಮದೇವಾ !

ಲಿಂಗವಂತರಲ್ಲಿ ಲಿಂಗ ಧರಿಸಿದವರೆಲ್ಲರಿಗೂ ಅಷ್ಟಾವರ್ಣ ಸರಿಯಾಗಿಯೇ ಅವೆ. ಕುಲ ಮಾತ್ರ ಭಿನ್ನವಿದ್ದು ತಮ್ಮ ಕುಲದಲ್ಲಿಯೇ ತಾವು ಶರೀರ ಸಂಬಂಧ ಮಾಡಬೇಕಲ್ಲದೆ ಕುಲಗೇಡಿಗಳಾಗಬಾರದು. ಸಮಾಜ ಕಾರ್ಯದಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರ ಸಹಕರಿಸಿ ನಡೆಯಬೇಕು. ಕಾಯಕದಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚು ಕಡಿಮೆ ಅದೆ. ಕಿರಾಣಿ ಅಂಗಡಿ ಕಾಯಕದವನು ತನ್ನ ಕಾಯಕಕ್ಕೆ ಕಲಂಕ ಹತ್ತುವ ಹೇಯವಾದ ವಸ್ತುಗಳನ್ನು ಮಾರಲು ಎಂದೂ ಒಪ್ಪಲಾರ. ಬಟ್ಟೆಗಳನ್ನು ಹೊಲಿಯುವ ಕಾಯಕದ ಶಿವಸಿಂಹಿಗನು ಚರ್ಮದ ವಸ್ತುಗಳನ್ನು ಅಂದರೆ ಪಾದರಕ್ಷೆಯನ್ನು ಹೊಲಿಯಲು ಎಂದೂ ಒಪ್ಪಲಾರ. ಹೀಗಿದ್ದು ವರ್ಣಸಂಕರ, ಜಾತಿ ಸಂಕರ ಮಾಡಬಾರದೆಂದು ನಿರ್ದಿಷ್ಟ ಧರ್ಮ ಕಟ್ಟಳೆಯ ಕಾಯಿದೆಗಳು ಹೀಗೆ ಹೇಳುತ್ತವೆ. ನೋಡಿರಿ.

ಶ್ಲೋಕ: ತತೋ ವೇದಾಂತ ಸಾರಜ್ಞಾಸ್ತತಃ ಸನ್ಯಾಸಿನಃ ಪರಾಃ |

ತತಃ ಪಾಶುಪತಾಃ ಶ್ರೇಷ್ಠಾಽಂಗಿನಸ್ತತ ತೋಧಿಕಾಃ ||

ತತೋಧಿಕಾ ಮಾಹಾ ಶ್ರೇಷ್ಠಾ ವೀರಮಾಹೇಶ್ವರಾಃ ಶಿವೇ |

ನತೇಭ್ಯೋಹ್ಯಧಿಕಃ | ಕಶ್ಚಿದ್ವೀರ ಶೈವಾಶ್ರಯಾತ್ಪರಃ ||

ಈ ಪದ್ಯವು ಸನ್ಯಾಸಿಗಳಿಗಿಂತಲೂ ಪಾಶುಪತಿ ರಥಿಕ, ಪಾಶುಪತರಿಗಿಂತಲೂ ಲಿಂಗಿಕಧಿಕ, ಲಿಂಗಿಕಗಿಂತಲೂ ವೀರಮಹೇಶ್ವರರತ್ಯಧಿಕವೆಂದು ನುಡಿಯು ತ್ತದೆ.

ಶ್ಲೋಕ: ಯೋಹಸ್ತೆ ಪೀರೇ ಸಿಜಮಿಷ್ಟಲಿಂಗಂ ವಿನಸ್ತತಲ್ಲೀನಮಸಃ ಪ್ರಚಾರಃ |
ಬಾಹ್ಯಕ್ರಿಯಾ ಸಂಕುಲ ಸಿಸ್ತಹಾತ್ಮಾ ಸಂಪೂಜಯ ತ್ಯಂಗಸ ವೀರಶೈವಃ ||

ಶಾಂಕರ ಸಂಹಿತಾ ವಚನಾನುಸಾರವಾಗಿ ವೀರಶೈವನೆನಿಸುವವನಿಗೆ ಅಷ್ಟಾ ವರಣ, ಪಂಚಾಚಾರ, ಷಟ್ಸ್ಥಿಲ, ಲಿಂಗಾಂಗ ಸಾಮರಸ್ಯಗಳೇ ಅಂಗಗಳು.

ಪಾರಮೇಶ್ವರಾಗಮದಲ್ಲೆ:

ಶ್ಲೋಕ: ಶೈವಂ ಸಪ್ತವಿಧಂ ಜ್ಞೇಯಂ ವೀರಶೈವಾದಿ ಭೇದತಃ |
ವೀರಶೈವಂ ತಥಾನಾದಿ ಶೈವಮಾದಿಪರಂತಥಾ |
ಅನುಶೈವಂ ಮಹಾಶೈವಂ ||

ಇತ್ಯಾದಿ ವಚನಗಳಿಂದ ಸಾರುತ್ತಿವೆ. ಈ ವೀರಶೈವ ಮತವನ್ನು ಬ್ರಾಹ್ಮಣಾದಿ ನಾಲ್ಕು ವರ್ಣದವರು ಅವಲಂಬಿಸಿರುವುದು ಲೋಕ ಪ್ರಸಿದ್ಧ ವಾಗಿದೆ. ಮತ್ತು ವೇದಗಳ ಮೇಲೆ ಸಾಂಖ್ಯಯೋಗ, ನ್ಯಾಯ, ವೈಶೇಷಿಕ, ಪೂರ್ವ ಮೀಮಾಂಸೆ, ಉತ್ತರ ಮೀಮಾಂಸೆಗಳೆಂಬ ಷಡ್ವರ್ತನಗಳು ಹುಟ್ಟಿರು ವಂತೆ ಆಗಮಗಳ ಮೇಲೆ ವೀರಶೈವ ಮತ, ವೈಷ್ಣವ, ಶಾಕ್ತ, ಸೌರ, ವೈನಾ ಯಕ, ಕಾಪಾಲಿಕ ಎಂಬುದಾಗಿ ಆಗಮ ಸಾಂಪ್ರದಾಯಗಳ ಷಡ್ವರ್ತನಗಳು ಹುಟ್ಟಿರುವವು. ಉದಾ:

ಶ್ಲೋಕ: ಶ್ರೀ ವೀರಶೈವ ಮತ, ವೈಷ್ಣವ, ಶಾಕ್ತ. ಸೌರ, ವೈನಾಯಕಾನಿ, ಮಹಿ ತಾನಿ ಶಿವಾಗಮೇಷು | ಕಾಪಾಲಿಕೇನ ಸಹಿತಾನಿವದಂತಿ ಸಂತಷ್ಠರ್ತನಾನಿ ವಿದಿತಾಗಮ ಸಂಪ್ರದಾಯಾಃ ||

ಹೀಗೆ ವೀರಶೈವ ಧರ್ಮ ಶಿರೋಮಣಿಯಲ್ಲಿ ಹೇಳಿದೆ.

ಶ್ಲೋಕ: ವೀರಶೈವಂ ವೈಷ್ಣವಂ ಚ ಶಾಕ್ತಾಂ ಸೌರಾಂ, ವಿನಾಯಕಂ |
ಕಾಪಾಲಮಿತಿ ವಿಜ್ಞೇಯಂ ದರ್ಶನಾನ್ ಪಡೇವಹ ||

ಎಂದು ಪಾರಮೇಶ್ವರಾಗಮದಲ್ಲೆ ಹೇಳಲ್ಪಟ್ಟಿರುವುದು.

ಆದರೂ ಈ ವೀರಶೈವರಲ್ಲಿ ಅನಾದಿಶೈವ, ಅದಿಶೈವ, ಅನುಶೈವ, ಮಹಾ ಶೈವ, ಯೋಗಶೈವ, ಜ್ಞಾನಶೈವ, ವೀರಶೈವ ಎಂಬುದಾಗಿ ಏಳು ಶೋಪಾನ

ಗಳಿರುವವು. ಅವುಗಳೊಳಗೆ ಮೊದಲಿನ ಅರು ಸೋಪಾನಗಳಲ್ಲಿ ವರ್ಣಾಶ್ರಮಗಳ ಭೇದಗಳುಂಟು. ವಿಳನೆಯದಾದ ವೀರಶೈವ ಸೋಪಾನದಲ್ಲಿ ವರ್ಣಾಶ್ರಮಗಳು ಇಲ್ಲದೇ ಇರುವದರಿಂದ ವೀರಶೈವನಾದ ವೀರಕ್ತನಿಗೆ ಮಾತ್ರ ಅತಿ ವರ್ಣಾಶ್ರಮ, ಸಟಸ್ಥಲಬ್ರಹ್ಮ, ಶಿವಯೋಗಿ, ಲಿಂಗಾರೂಢ, ನಿರಂಜನ ಜಂಗಮ, ನಿರಾಭಾರಿ ಜಂಗಮ ಎಂಬುದಾಗಿ ಪರ್ಯಾಯನಾಮಗಳು ಪ್ರಸಿದ್ಧವಾಗಿ ಬಂದಿರುವವು.

ಇದನ್ನೆಲ್ಲ ತಿಳಿಯದೆ, ವೀರಶೈವರೆಲ್ಲರೂ ಅತಿ ವರ್ಣಾಶ್ರಮಿಗಳೆಂದು ಹೊರಟಿರುವ ಅ. ಮ. ಪಾಟೀಲ, ಶರಣ ಸಂಘ, ಗದಗ ಇವರು ಸರ್ವನಾಶಕರಾದ ಹಾದಿಯನ್ನು ಹಿಡಿದಿದೆ ಮಹಾತ್ಮರಾದ ಪಂಚಾಚಾರ್ಯರು ತೋರಿಸಿದ ವರ್ಣಾಶ್ರಮ ಧರ್ಮ ಮಾರ್ಗದಲ್ಲಿಯೇ ನಡೆಯಲಿ. ತಮ್ಮ ಕ್ಷುದ್ರ ಮನಸ್ತಾಪಗಳನ್ನು ಮರೆತು ವರ್ಣಾಶ್ರಮ ಧರ್ಮದಂತೆ ನಡೆದು ಕೀರ್ತಿ ಕಾಯರಾಗಲಿ.

ಪ್ರಶ್ನೆ: ವೀರಶೈವ ಭಕ್ತಾದಿಗಳು ಬ್ರಾಹ್ಮಣರೆಂದು ಹೇಳುತ್ತವೆ. ಈ ಸದಾಚಾರವು ಬಹುಜನರಲ್ಲಿ ವಿಶೇಷವಾಗಿ ಅಭ್ಯಸನವೆಂದು ಹೇಳಿಕೊಳ್ಳುವವರಲ್ಲಿ ಮಾಯವಾಗಿ ಮಾಯಿಕ ರಕ್ತಬಂಧುತ್ವ ಮೋಹವೆಂಬ ಮೇಹರೋಗವು ಬೆಳೆಯುತ್ತಿರುವದರಿಂದ ಅವರ ನಿವಾರಣೆಗಾಗಿ ಈ ಗ್ರಂಥ ರಚನೆಯಾಗಿದೆ. ಎಂದು ಬರೆದಿರುವರು.

ಉತ್ತರ: ಶ್ರೀಮಾನ್ ಮರಿ ತೋಂಟದಾರ್ಯರು ತಮ್ಮ ವೀರಶೈವಾನಂದ ಚಂದ್ರಿಕೆಯ ೪೫೪ನೆಯ ಪುಟದಲ್ಲಿ “ ಸರ್ವ ವರ್ಣೋತ್ತೀರ್ಣಾನಾಮ ಪ್ರಾಕೃತ ಬ್ರಾಹ್ಮಣಾದಿ ಧರ್ಮ ನಿರತ ತಯಾಸರಿ ದೃಢ ಮಾನಾನಾಂ ವೀರಶೈವಾನಾಂ ಸರ್ವೋತ್ತಮತ್ವಂ ನಿರ್ವಿವಾದಂ ” ಹೀಗಿರುವದರಿಂದ ಎಲ್ಲ ಪ್ರಾಕೃತ ವರ್ಣಗಳಿಗೆ ಮಿಗಿಲಾಗಿಯೂ ಅಪ್ರಾಕೃತ ಬ್ರಾಹ್ಮಣಾದಿ ಧರ್ಮಗಳಲ್ಲಿ ನಿರತರಾದ ವೀರಶೈವ ಮಠಸ್ಥರೇ ಶ್ರೇಷ್ಠರೆಂದು ತಿಳಿ.

ಪೋಷ: ಕಿಮಾಹುರ್ಭರತ ಶ್ರೇಷ್ಠಪಾತ್ರಂ ವಿಖ್ಯಾತ ಸನಾತನಾಃ |

ಬ್ರಾಹ್ಮಣಂ ಲಿಂಗಿನಂ ಚೈವ ಬ್ರಾಹ್ಮಣಂ ವಾಷ್ಕಲಿಂಗಿನಂ ||

ಸ್ವವೃತ್ತಿ ಮುಖಪನ್ನಾಯ ಲಿಂಗಿನೇ ಚೇತರಾಯಚ |

ದೇಯ ಮಾಹುರ್ಮಹಾರಾಜ ಉಭಾನೇತೌ ತಪಶ್ಚಿನಾ ||

ಎಂಬೀ ಮಹಾಭಾರತ ವಚನವು ವೀರಶೈವರಲ್ಲಿ ಬ್ರಾಹ್ಮಣ್ಯವನ್ನು ಜಾಗೃತಗೊಳಿಸುತ್ತದೆ. “ ಬ್ರಾಹ್ಮಣೋಽಸ್ಯ ಮುಖಮಾಸೀತ್ ” ಎಂಬ ವೇದ ವಾಣಿಯು ಪರಶಿವನ ಪಂಚ ಮುಖೋತ್ಪನ್ನ ನಂದೀಶ್ವರಾದಿ ಗಣವಂಶೀಯ ರಾದ ವೀರಶೈವರಲ್ಲಿ ನಂಜದಿಂದ ಬ್ರಾಹ್ಮಣ್ಯವನ್ನು ಪ್ರತಿಪಾದಿಸುತ್ತದೆ. ಹೀಗೆ ವಂಶಜ್ಞಾನ, ಕ್ರಿಯಾ, ಶಿವವೀಕ್ಷಾದಿ ಸಂಸ್ಕಾರಗಳಿಂದ ಅಪ್ರಾಕೃತ ಬ್ರಾಹ್ಮಣ ರಾದ ವೀರಶೈವಾಶ್ರಮಗಳು ಯಜ್ಞಾದಿ ಪ್ರಾಕೃತ ಕರ್ಮಕಾಂಡವನ್ನು ದಾಟಿ ಕೇವಲ ಭಕ್ತಿಜ್ಞಾನಕಾಂಡದಲ್ಲಿ ನಿಷ್ಕರಾಗಿರುವುದರಿಂದ ಇವರಿಗೆ ಪ್ರಾಕೃತ ಬ್ರಾಹ್ಮಣರಂತೆ ಕರ್ಮಾಂಗ ಭೂತಗಳಾದ ವಿವಾಹೋತ್ರ (ಜುಟ್ಟ-ಜನಿವಾರ) ಗಳಿಲ್ಲ.

ಅ. ಮ. ಪಾಟೀಲರೇ ಸರ್ವಲಿಂಗಾಂಗಿ ಭಕ್ತಾದಿಗಳು ಬ್ರಾಹ್ಮಣರಾದರೆ ನಿಮ್ಮ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ನಿಮ್ಮ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ನೀವೇ ಲಿಂಗ ಕಟ್ಟಿ, ನಿಮ್ಮ ಕಾಲಿಗೆ ನೀವೇ ನಮಸ್ಕಾರ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕಾಗದ್ದಿರು. ಪಾಂಗಲ್ಲದೆ, ಈ ಮತ ಹುಟ್ಟಿದಂದಿನಿಂದಲೂ ಇಲ್ಲಿಗೆ ಪರ್ಯಂತರ ವೀರಶೈವ ಮತದ ಸ್ಥಾಪನಾಚಾರ್ಯರ ವಂಶಜರಾದ ಮಠದಯ್ಯನವರೇ ಭಕ್ತಾದಿಗಳ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಲಿಂಗಧಾರಣೆ, ದೀಪ್ತೆ, ಮಂತ್ರೋಪವೇಶ ಮಾಡಿಸುವರು. ಭಕ್ತಾದಿಗಳಲ್ಲಿ ಎನಾದರೂ ಅನಾಚಾರ ನಡೆದದ್ದಾದರೆ ಅವರಿಗೆ ತಕ್ಕ ಪ್ರಾಯಶ್ಚಿತ್ತ ಪೂರ್ವಕವಾಗಿ ದೀಕ್ಷಾದಿಗಳಿಂದ ಶುದ್ಧಗೊಳಿಸಿ, ವೈದಿಕ ಅಪ್ರಾಕೃತ ಬ್ರಾಹ್ಮಣರಾಗಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡುವ ಮಠದಯ್ಯನವರೇ ಬ್ರಾಹ್ಮಣರು. ಇತರ ಭಕ್ತಾದಿಗಳು ವೈದಿಕ ಬ್ರಾಹ್ಮಣರಲ್ಲ ಎಂಬುದೇ ಸಿದ್ಧಾಂತವು.

ಪ್ರಶ್ನೆ: ಭಕ್ತನಿಗಿಂತ ಮೊದಲು ಜಂಗಮನಿದ್ದನೆಂಬ ಮಾತು ದುರಳು ತನವ್ವೇ. ಲಿಂಗಕ್ಕಾಧಾರ ಭಕ್ತ, ಜಂಗಮಕ್ಕಾಧಾರ ಭಕ್ತ, ಸದ್ಭಕ್ತಾಧಾರ ಭಕ್ತ ನೆಂದು- ನಿರ್ದಾಷ್ಟಿಗಳೆದರೆ ಏಕೈಕ ಬರುವನು. ಹಾಗೆ ಭಕ್ತರಿಂದರೆ ತರುವಾಯ ಗುರುಜಂಗಮರ ಅಪವ್ಯಕ್ತತೆಯುಂಟಾಗಿ ಅವರು ತಲೆಮೋರಿದರು; ಎಂದು ಬರೆದಿರುವರು.

ಉತ್ತರ: ಜಂಗಮನಕಿಂತ ಮೊದಲು ಭಕ್ತನಿದ್ದನೆಂಬ ಮಾತು ಗಗನ ಕುಸುಮದಂತೆಯೇ ಸರಿ. ಮೂಗು ಮಾಡಿದ ದೇವರನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಮೂಗುತಿ ಮಾಡಿದ ಅರ್ಕಾಚಾರಿಯನ್ನು ಹೊಗಳಿದಂತೆ ಭೂಲೋಕದಲ್ಲಿ ಮಠಸ್ಥಾಪನಾ

ಚಾರ್ಯರೇ ಮೂಲ ಗುರುಗಳು. ಅವರ ಸಂಗಡ ಪ್ರತಿಬಿಂಬದಂತಿದ್ದ ನಿರಂಜನ ಜಂಗಮನುಡಯಿಸಿದನೆಂದು ವೇದಾಗಮ ಸ್ಮೃತಿಗಳು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದು, ಭೂಮಿ ಯಿಲ್ಲದೆ ಮನೆ ಎಲ್ಲಿ ಕಟ್ಟುತ್ತಿದ್ದರು? ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಿದ್ದರೆ ಶಿಕ್ಷಕನೆಂದು ಬರೆದಿರುವ ಇವರ ಬುದ್ಧಿಗೆ ಏನನ್ನಬೇಕೆಂಬುದನ್ನು ವಾಚಕರೇ ಅನ್ನಲಿ. ಭೂಮಿಯನ್ನು ದೇವರು ಹುಟ್ಟಿಸದಿದ್ದರೆ ನೀವೆಲ್ಲಿದ್ದು ಮನೆ ಕಟ್ಟುತ್ತಿದ್ದಿರಿ? ಸರಸ್ವತಿಯೇ ವಿದ್ಯಾದಾನ ಮಾಡದಿದ್ದರೆ ಮಾಸ್ತರರೆಲ್ಲಿ ಕಲಿಯುತ್ತಿದ್ದರು? ಪಂಚಾಚಾರ್ಯರು ವೀರಶೈವ ಮತವನ್ನು ಸ್ಥಾಪಿಸದಿದ್ದರೆ ಲಿಂಗಾಂಗಿಗಳಾಗಲಿರುತ್ತಿದ್ದರು? ಇಂಥ ಅಸಂಬದ್ಧವಾದ ಲೇಖ ಬರೆದರೆ ನಿಮ್ಮ ಬರಹವನ್ನು ಜ್ಞಾನಿಗಳು ಒಪ್ಪುವರೇ? ಜಂಗಮದ ಉಪ್ಪತ್ತಿಯನ್ನು ವೇದಾಗಮ ಶ್ಲೋಕಗಳು ಹೀಗೆ ಹೇಳಿರುವವು. ನೋಡಿರಿ,

ಶ್ಲೋಕ: ದೇವದೇವ ಜಗನ್ನಾಥ ಕರುಣಾಕರ ಶಂಕರ . ಆಗಮೇ ಬಹುದಾ ಪ್ರೋಕ್ತಂ ಶಿಷ್ಯಪಾಪಂ ಗುರೋಽಪಿ | ಏತಸ್ಮಾತ್ಕರ್ಮಣೋ ಸ್ವಾಮಿನೋವಯಂ ಭೀತೋ ಸ್ವದಾಶಿವ | ತೇಸ್ತುತ್ಯಕ್ತೇಷು ಭೋದೇವಿ ಗಣಾಧಿಶೇಷು ಪಂಚಸು | ಮೇ ಶಿಖಾಚಕ್ರ ಮಧ್ಯಸ್ಥಂ ಚರಲಿಂಗಂ ನಿರಂಜನಂ ಕೃತ್ವಾ ಬರ್ಹಗತಂತೇ ಭೋಮಯಾ ಪ್ರೋಕ್ಷಮಿವಂವಚಃ | ಮಮೈತಚ್ಚರಲಿಂಗಂತು ಮತ್ತಶ್ಚತ ಗುಣಾಧಿಕಂ | ಇತ್ಯುಕ್ತ್ವಾಗಣ ಪಂಚೇ ಭೋವತ್ವಾ ಜಂಗಮಲಿಂಗಕಂ | ಪ್ರೇಷಿತಂ ಧರಣೀ ಭಾಗೆ ಶ್ರುಣು ಶಂಕರ ಸಾದರಂ ||

ಶ್ರೀ ಮದ್ರೇಣುಕಾಚಾರ್ಯರನ್ನು ಶಿವಧರ್ಮ ಸ್ಥಾಪನಾರ್ಥವಾಗಿ ಭೂಲೋಕದಲ್ಲಿ ಅವತರಿಸಬೇಕೆಂದು ಪರಶಿವನಾಜ್ಞಾಪಿಸಲು ಶಿಷ್ಯಪಾಪವು ಗುರುವಿಗೆಂದು ಪ್ರಮಾಣವಿರುವದರಿಂದ, ಇದಕ್ಕಾಗಿ ನಾವು ಭೀತರಾಗಿರುವೆವೆಂದು ಹೇಳಿದ್ದಕ್ಕೆ ಶಿವನು ತನ್ನ ಶಿಖಾಮಧ್ಯಗತನಾಗಿದ್ದ ಆ ನಿರಂಜನ ಜಂಗಮನನ್ನು ಇವರ ಕೂಡ ಕಳುಹಿಸಿ, ಈ ಜಂಗಮಾರಾಧನೆಯಿಂದ ಶಿಷ್ಯಸಂಬಂಧವಾದ ಪಾಪಕ್ಕೊಳಗಾಗದೆ ಭೂಲೋಕದಲ್ಲಿ ಧರ್ಮಸಂಸ್ಥಾಪನೆಯು ಮಾಡಿರೆಂದು ಅಜ್ಞಾಪಿಸಿ ಕಳುಹಿಸಿದನೆಂದು ಅಚಿಂತಾಗಮ ವಚನ ಮೇರೆಗೆ ಭೂಲೋಕದಲ್ಲಿ ಅವತರಿಸಿದ ನಿರಂಜನ ಜಂಗಮಾಂಶಭೂತರೇ ನಿರಾಭಾರಿ ವೀರಶೈವರೆಂಬ ವಿರಕ್ತಾಶ್ರಮಿಗಳು ಶ್ರೀ ರೇಣುಕಾದಿ ಪಂಚಾಚಾರ್ಯರ ವಂತೀಭೂತರಾದವರೇ ಸಂಸಾರ ಸಹಿತರಾದ ಗುರುಸ್ಥಳ ಜಂಗಮರಾಗಿರುವರೆಂದು ಶಾಸ್ತ್ರ ಸಾರುತ್ತಿದೆ.

ಶ್ಲೋಕ: ಸ್ವಯಂ ಜ್ಯೋತಿರೇಕ ಮೇವಾ ದ್ವಿತೀಯೇ ಬ್ರಹ್ಮ | ಅಸ್ತಿ ಸಚ್ಚಿತ್ಪ್ರಾಣಾಕಾರ
ಮುಲಕ್ಷಣ ಪದಾಸ್ವದಂ | ನಿರ್ವಿಕಲ್ಪಂ ನಿರಾಧಾರಂ ನಿರಸ್ತಾಶೇಷ ನಿಶ್ಲವಂ |
ಪರಿಚ್ಛೇದ ಕಥಾರೂಪಂ ಪ್ರಪಂಚಾತೀತ ಸೈಭವಂ | ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷಾದಿ ಪ್ರಮಾಣಾ
ನಾಮ ಗೋಚರ ಪದೇಶ್ಚ ತಂ ||

ಜಗದಾದಿ ಸೃಷ್ಟಿಗೆ ಪೂರ್ವದಲ್ಲಿ ನಾಮರೂಪ ಶ್ರಿಯಾರೂಪ್ಯಮಾದ
ಜನನ, ಮರಣ ರಹಿತವಾದ ಮತ್ತೊಂದರ ಉಪಮಾನವಂ ಹೇಳುವದಕ್ಕಾ
ಸ್ವದವಿಲ್ಲದ ಸಚ್ಚಿದಾನಂದ ಸ್ವರೂಪವಾದ ವಸ್ತುವಿತ್ತು. ಈ ಮಹಾ ವಸ್ತು
ವನ್ನೇ ಪರಬ್ರಹ್ಮವೆಂದು ಶಿವತತ್ವಾರ್ಥ ಪ್ರವೀಣರಾದ ಮಹನೀಯರು ಹೇಳು
ವರು. ಇಂಥ ವಸ್ತುವಿನಲ್ಲಿ ತನ್ನ ಲೀಲಾವಿನೋದದಿಂದ ಜೀತನಾಜೀತನ
ವಿಂಮೋಡಗೂಡಿದ ಸಕಲ ಜಗತ್ತು ಉತ್ಪತ್ತಿಯಾಗುವದು ಅಲ್ಲಿಯೇ ಲಯಿಸು
ವದು. ಹೀಗೆ ಲೀನವಾದ ಜಗತ್ತನ್ನು ಪುನಃ ಸೃಷ್ಟಿಸರ್ವೇಕೇಚ್ಛೆಯುಂಟಾದ
ಕೂಡಲೆ ಅಶ್ವರ್ಯಕರವಾದ ರೂಪವನ್ನು ಧರಿಸಿ ನಿರಂಜನ ಜಂಗಮವು
ಸ್ವಯಂ ಅವಿರ್ಭವಿಸಿತು. “ವೀರಶೈವಾಮೃತ ಪುರಾಣ” ನೊಡಲನೇ ಪಾಂಡ
ನಾಲ್ಕನೇ ಸಂಧಿ ವಿರಾಗಮಸಾಕ್ಷಿಯಲ್ಲಿ:

ಶ್ಲೋಕ: ಮುಕುಟೇ ಶೂನ್ಯಸಂಜಾತಂ ಶೂನ್ಯಾಜ್ಞಾತಂ ಚಿದಂಬರಂ | ಚಿದಂಬರಾ
ಚ್ಚೈವಾಶಕ್ತಿಃ ಪರಾಶಕ್ತಿರಭೂತತಃ || ತಸ್ಯ ತಸ್ಯ ಸಹಸ್ರಾಂಶಿ ಪಂಚಸಾದಾಖ್ಯ
ಮುದ್ಭವಂ | ತೇಷಾಂ ಸಹಸ್ರಕಾಂ ಶೇತು ಮಾಹೇಶ್ವರ ಸಮುದ್ಭವಂ || ತಸ್ಯ
ಕೋಟಿ ಸಹಸ್ರಾಂಶಿ ವಿಗ್ರಹಂ ಪಂಚ ವಿಂಶತೀ | ತವಂಸೇ ಸಂಭವೋರುದ್ರ
ಸ್ತಸ್ಮಾದ್ವೇವೋ ಜನಾರ್ದನಃ || ವದನೆ ಬ್ರಾಹ್ಮಣಸ್ತಸ್ಯ ಬಾಹೌಚಕ್ಶ ತ್ರಿಯ
ಸ್ತಥಾ | ಉರೌಚವಶ್ಯ ಸಂಭೂತಃ ಸಾದೇ ಶೂದ್ರಸ್ತಥೈವಚ || ಇತಿ ಸರ್ವಂ
ಮಾಹಾದೇವಿ ಶರೀರೇ ಜಂಗಮಸ್ಯಚ | ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷ ಮಪಿಗೋಪ್ಯವ್ಯ ಮುಪದೇಶಂ
ವಿನಾವುಮೆ ||

ಶ್ಲೋಕ: ನಿರಾಕೃತಂ ರಂಜನಂ ಯನ್ಮಾಯಾ ಮೋದ ವಿಜ್ಞಂಭಿತಂ | ವಿನಸ್ತರೂಪ
ಸಿದ್ಧೇನ ಸಭಮೇವೈನಿರಂಜನಃ | ಜ್ಞಾನಂತೇತಿ ಶಯಾದ್ಯೇತು ಶಿವಂ ವಿಶ್ವ
ಪ್ರಕಾಶಕಂ | ಸ್ವ ಸ್ವರೂಪಿತ ಮಾತೇಹಿಜಂಗಮಃ ಪ್ರಕೀರ್ತಿತಃ ||

ಅಂದರೆ ‘ಅಹಂಬ್ರಹ್ಮಾಸ್ಮಿ ಸರ್ವಂ ಖಲ್ವಿದಂ ಬ್ರಹ್ಮ’ ಎಂಬ ಪ್ರಮಾಣಾನು
ಸಾರವಾಗಿ ಶಿವಸಾಕ್ಷಾತ್ಕಾರ ಸಿದ್ಧಿಯುಳ್ಳ ಯಾವಾತನು ಮಾಯಾಮೋಹಿತ
ಕಲ್ಪಿತವಾದ ಪ್ರಾಪಂಚಿಕ ವಿಷಯವನ್ನು ನಿರಾಕರಿಸುವನೋ ಮತ್ತು ವಿಶ್ವ

ಮೂರ್ತಿಯಾದ ಶಿವನು ತನಗೆ ಅಭಿವ್ಯವಾಗಿರುವನೆಂದು ತಿಳಿದಿರುವನೋ ಅ
ಮಹಾತ್ಮನೇ ನಿರಂಜನ ಜಂಗಮನೆಂದು ಹೇಳಲ್ಪಡುವನು. ಮತ್ತು 'ಯಜು
ರ್ವೇದೇ ಜಂಗಮ ಮಹತ್ವಂ'

ಶ್ಲೋಕ: " ದೇವಾನಾಂ ದೇವೋತಿಥಿಃ " ಯಜುರಾರಣ್ಯಕೆ! ಈಶ್ವರೋಽ ತಿಥಿರೇವಚ
ರಿತಸ್ತನು ಖಾಸ್ಮಹೇ ವೀರಾಗಮೇ! ಸರ್ವ ಲೋಕೋಪಕಾರಾಯ ಯೋ
ದೇವಃ ಪರಮೇಶ್ವರಃ | ಚರತ್ಯ ತಿಥಿರೂಪೇಣ ನಮಸ್ತೇ ಜಂಗಮಾತ್ಮನೇ ||

ಹೀಗೆ ಜಂಗಮದ ಉತ್ಪತ್ತಿಯಿದ್ದು ನಿಷ್ಕಾರಣವಾಗಿ ಜಂಗಮನ ಉತ್ಪತ್ತಿ
ತಿಳಿಯದೆ ಮನಸ್ಸಿಗೆ ತಿಳಿದಂತೆ ಬರೆದರೆ ಗಣಪತಿಯ ಮಾಡಹೋಗಿ ಬುದ್ಧಿ
ಯಿಲ್ಲದವನು ಮಂಗನನ್ನು ಮಾಡಿದಂತೆಯೇ ಸರಿ.

ಪ್ರಶ್ನೆ: ಕೆಲವು ಅಧುನಿಕ ವೀರಶೈವ ಗ್ರಂಥಕಾರರು ಅಸ್ತಿಕರಂತೆ ನಟಿಸಿ,
ವಂಚಿಸುವವರು " ಗೋಮುಖವ್ಯಾಘ್ರರು " ಬಹಿರಂಗ ಶತ್ರುಗಳಿಗಿಂತ ಘಾತ
ಮಾಡುವವರು. ಸಮಾಜವು ಇಂಥವರ ಸುಳುವು ಹಿಡಿದು ಮುಂಜಾಗರೂಕವಾಗಿ
ರುವದೊಳ್ಳೇದು ಎಂದು ಎಚ್ಚರಿಕೆ ಕೊಟ್ಟಿರುತ್ತಾರೆ ?

ಉತ್ತರ: ಬಲಗಡೆಯ ಎತ್ತಿಗೆ ಹೊಡೆದರೆ ಎಡಗಡೆಯ ಎತ್ತು ಬೆದರು
ವಂತೆ ನಿಮ್ಮ ನಾಸ್ತಿಕ ಪಂಥದವರ ಎಚ್ಚರಿಕೆಯು ಗುರುಸ್ಥಲದ ಮಠದಯ್ಯನನ
ರಿಗೂ ವಿರಕ್ತ ಮಠದ ಸ್ವಾಮಿಗಳಿಗೂ ಅವಶ್ಯವದೆ. ಯಾಕಂದರೆ ರೇಣುಕಾದಿ
ಪಂಚಾಚಾರ್ಯರೇ ವರ್ಣಾಶ್ರಮಧರ್ಮ ಪುಕಾರ ಶಕ್ತಿವಿಶಿಷ್ಟಾಷ್ಟೈತ ವೀರ
ಶೈವ ಮಠವನ್ನು ಸ್ಥಾಪಿಸಿದ ರೇಣುಕಾದಿ ಪಂಚಗಣಾಧೀಶ್ವರರ ಮಠಜರೇ
ಗುರುಸ್ಥಲದ ಮಠದಯ್ಯನನರೆಂಬ ಆಚಾರ್ಯರಾಗಿರುವರು. ಇವರ ಶಿಷ್ಯ
ಸಂತತಿಯವರೇ ಕಾಲಾರಿ, ಕಾಮಾರಿ, ಪುರಾರಿ, ಮಹಾರಿ, ವೇದಾರಿಗಳೆಂಬ
ಭವಾರಿ, ಪಂಚಮ ಮೊದಲಾದ ಸಂಚ್ಛಗಗಳು ಭಕ್ತಾದಿಗಳಿರುವರೆಂದು ತಾಳೇ
ಕೋಟಿ ಮಲ್ಲಿಕಾರ್ಜುನಪುನವರು ' ಪಂಚವಕ್ತ್ರ ಗಣೇಶ್ವರ ' ಎಂಬ
ಗ್ರಂಥದಲ್ಲಿ ಬರೆದಿದ್ದಾರೆ; ನೋಡಿರಿ. ನೀಲಕಂಠ ಶಿವಾಚಾರ್ಯರು ಬ್ರಹ್ಮ
ಸೂತ್ರಕ್ಕೆ ಭಾಷ್ಯವನ್ನು ರಚಿಸಿರುವ ಈ ಹಿಂದಿನ ಶಾಸ್ತ್ರ ಪದ್ಧತಿ ಪ್ರಕಾರ ನಮ್ಮ
ಈಗಿನ ಪಂಡಿತರೂ ಕನ್ನಡ, ಸಂಸ್ಕೃತ ಉಭಯ ಕವಿತಾವಿಕಾರದರೂ ವೀರ
ಶೈವ ಧರ್ಮದ ತತ್ವದ ತಿರುಳನ್ನು ಅರಿತ ಮಹಾನುಭಾವರಾದ ಕಲ್ಲಿನಾಥ
ಶಾಸ್ತ್ರಿಗಳು ದ್ಯಾಂಪುರ ಮಹಾತ್ಮನಾದ ಭಕ್ತ ಶ್ರೀ ಶರಣ ಬಸವೇಶ್ವರ ಪುರಾಣ
ನನ್ನೂ ಹುಕ್ಕೇರಿ ಪಂಡಿತ ಸದಾಶಿವ ಶಾಸ್ತ್ರಿಗಳು ಶ್ರೀ ಬಿದರಿ ಕುಮಾರಸ್ವಾಮಿ

ಗಳ ಪುರಾಣವನ್ನೂ ಇರಾಳ ಗೌರೀನಾಥ ಶಾಸ್ತ್ರಿಗಳು ವೀರಶೈವರ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ
 ಅನಾದಿತ್ವ ಎಂಬ ಗ್ರಂಥವನ್ನೂ ಬಿಟ್ಟು ವೈ. ನಾಗೇಶ ಶಾಸ್ತ್ರಿಗಳು ಫಲಾಹಾರೇ
 ಶ್ವರ ಪುರಾಣವನ್ನೂ ಮತ್ತು ಅಷ್ಟಾವರುಣ ವಿವೇಕವೆಂಬ ಗ್ರಂಥವನ್ನೂ ಹಿಂದಿನ
 ವರು ಬರೆದ ವೀರಶೈವ ಮತ ಧರ್ಮ ಪದ್ಧತಿ ಪ್ರಕಾರ ಪುರಾಣಗಳನ್ನು ಬರೆದಿ
 ವ್ವಾರೆ. ಚರಿತ್ರನಾಯಕರು ಹೊಸಬರಾದರೂ ಶಾಸ್ತ್ರಿಗಳು ಪ್ರಾಚೀನ ಅಧಾರ
 ಪ್ರಮಾಣ ಪ್ರಕಾರ ಬರೆದಿದ್ದರೂ " ಜಗ ಅಲ್ಲಾಡಿಸುವವರ ಮುಂದೆ ತಿಗ
 ಅಲ್ಲಾಡಿಸಿದರೆಂಬ " ಗಾವೆಯಂತೆ ಮತದಯ್ಯನನರೇ ತಮ್ಮ ಮನಸ್ಸಿಗೆ ಬಂದ
 ಹಾಗೆ ಪುರಾಣಗಳನ್ನು ಬರೆದಿರುವರೆಂದು ಉದ್ಧಾರ ಹೊರಡಿಸಿ, ಇವರು
 ಪುರಾಣಗಳನ್ನು ತಿದ್ದಿ ತಾವು ಗುರುಜಂಗಮರಾಗಬೇಕೆಂಬ ಹವಾಹಸಿಯಿಂದ
 ಅನುಕೂಲ ಗ್ರಂಥಗಳನ್ನು ತಯಾರ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ನೀವೂ ಹಾಗೂ ನಿಮ್ಮ
 ಶರಣ ಸೇವಾ ಸಂಘದವರೂ ಪ್ರಾಚೀನ ಗುರುಸ್ಥಲದಯ್ಯನವರ ಕೊಲೆಗೈಯುವ
 ಶ್ರದ್ಧಾಹೀನನಾದ ಧರ್ಮನಾಶಕರು ಸಮಾಜದಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚುತ್ತ ಸಂಪೂರ್ಣ ವೀರಶೈವ
 ಮತದ ಜ್ಞಾನವಿಲ್ಲದೆ, ಮೊಟ್ಟೆ ಗ್ರಂಥವನ್ನು ಬರೆಯುತ್ತ ಹೋದರೆ ಹಿಂದಿನ
 ಪುರಾತನ ಪದ್ಧತರು ಯಾವ ಮಾರ್ಗದಿಂದ ನಡೆದರೋ ಅದೇ ಮಾರ್ಗ
 ವನ್ನು ಬಿಟ್ಟು, ನೀವು ಸನಾತನ ಭಕ್ತಿ ವಿರೋಧಕಾರ್ಯವನ್ನು ಆಚರಿಸುತ್ತ
 ನಿರ್ಮೋಕ್ಷಿಗಳಾದ ಅಯ್ಯನವರ ಸಂತತಿಗೆ ಪಾಪದ ಕಲಂಕ ಹಚ್ಚಿ " ಮಂತ್ರ
 ವಾದಿ " ಎಂಬ ಪುಸ್ತಕ ಬರೆದು ದುಷ್ಕರ್ಮಕ್ಕೆ ಸಹಾಯಮಾಡುತ್ತ ವೀರಶೈವ
 ಮತವು ಇವರ ಬರಹದಿಂದ ಏಕೈಕದಿಂದ ನಡೆದುಬಂದದ್ದು ಕೆಟ್ಟುಹೋಗುವದೇ
 ಹೊರತು, ಒಂದಿಷ್ಟು ಸಮಾಜಕ್ಕೆ ಲಾಭವಿಲ್ಲ, ಸಾರ್ಥಕವಿಲ್ಲ. ಮಂತ್ರವಾದಿಯು
 ಅನ್ಯಾಯ, ಅನ್ಯತ, ಮೋಸ, ಗುರುಸ್ಥಲದ ಮತದಯ್ಯನವರ ಭಕ್ತರ ಜಗಳ
 ಮುಂತಾದ್ದಕ್ಕೆ ಮಾರ್ಗವಾಗಿದೆ. ಸುಳ್ಳಿನ ಬೀಜ, ಅಬದ್ಧನುಡಿ, ಕುತರ್ಕ,
 ಕುಮತ, ಆರಾಧನೆ ಮೊದಲಾದ ಸಂಬಾರ ಅಂಗಡಿಯಾಗಿವೆ; ಮಂತ್ರವಾದಿ
 ಸರ್ಮಶಾಸ್ತ್ರ ಹೋಗಿ ಕರ್ಮ ಶಾಸ್ತ್ರವಾಗಿದೆ ?

ನಚನ: ಕೋತಿಗೆ ಕೊಂಬು ಹುಟ್ಟಬಲ್ಲದೆ | ಸುಚ್ಚಕ್ಕೆ ಮೊಳೆಯಬಲ್ಲದೆ | ಸತ್ತ
 ಮರ ಎಳಕಬಲ್ಲದೆ | ಕರಿಯ ಮೇಲೆ ತಾನರೆ ಬೆಳೆಯಬಲ್ಲದೆ ಅಯ್ಯಾ !
 ದುರ್ಬುದ್ಧಿ ಮಾನವರ ಭಾವದಲ್ಲಿ ಶಿವಜ್ಞಾನವಿಲ್ಲದವನಿಗೆ ಶಿವಕೃಪೆ
 ಎಲ್ಲಿಯದೋ ಮಹಾಲಿಂಗ ಗುರುಶಿವ ಸಿದ್ಧೇಶ್ವರ ಪ್ರಭುವೇ ||

ಎಂಬಂತೆ ನಿಮ್ಮಂಥವರ ಗ್ರಂಥವನ್ನು ನೋಡಿ ವೀರಶೈವ ಧರ್ಮವವರು ವರ್ಣಸಂಕರರು, ಜಾತಿಸಂಕರರೆಂದು ಅನ್ಯಮತೀಯರು ನಮ್ಮನ್ನು ಕೂಡ್ರ ವರ್ಗದಲ್ಲಿಟ್ಟು ಸೀಡಿಸಲಿಕ್ಕೆ ಹತ್ತಿದ್ದು ಬನವಾಸಿ ಮತ್ತು ಪಳೆ ಹೇವಾಲಯಗಳ ಪ್ರಕರಣಗಳೇ ಸಾಕ್ಷಿ. ಇಂಥ ಶರಣ ಸೇವಾ ಸಂಘದ ಮಾತ್ರವಾದಿ ಗ್ರಂಥಕ್ಕೆ ಬಿಲಿಕೊಡದೆ ಸನಾತನ ವೀರಶೈವ ಧರ್ಮದ ಪ್ರಕಾರ ಮೇಲೆ ಬರೆದ ಪಂಡಿತ ಸಮೂಹವು ರಚಿಸಿದ ಕರ್ಮಸ್ಥಲ, ಜ್ಞಾನಸ್ಥಲದಿಂದೊಡಗೂಡಿದ ಸರ್ವಾಂಗ ಸುಂದರವಾದ ಪುರಾಣ ಶ್ರೇಷ್ಠ ಗ್ರಂಥಗಳಾಗಿವೆ. ಇವುಗಳನ್ನು ತಿದ್ದಬೇಕೆಂಬ ನಿಮ್ಮ ಅಭಿಪ್ರಾಯವು ಮೂರ್ಖತನದ್ದೇ ಸರಿ.

ಪ್ರಶ್ನೆ: ಇಷ್ಟಲಿಂಗವನ್ನು, ಪತಿಯನ್ನು ಒಂದೇ ಎಂದು ಫಲಾಹಾರೇಶನ ತಾಯಿಯು ಭಾವಿಸಿದ್ದಳೆಂದು ಹೇಳಲಾಗಿದೆ. ಆದರೆ ಆ ಪತಿಯು ಮೃತನಾದರೆ ಗತಿಯೇನು? ಈ ಸಾವು ಕೆಡುವ ಗಂಡರ ನೊಯ್ದು ಒಲೆಯೊಳಗಿಕ್ಕು ಎಂದು ಮಹಾದೇವಕ್ಕೆನು ಹೇಳಿಲ್ಲವೇ? ಪತಿಯು ಲಿಂಗಬಾಹಿರನಾದರೆ ಅಭಕ್ಷ ಭಕ್ಷಣಮಾಡಿದರೆ ಸದಾ ಭವಿಸಂಪರ್ಕವುಳ್ಳವನಾದರೆ ಆಗ ಪತಿಯು ತನ್ನಿಷ್ಟಲಿಂಗದಂತೆ ಪತಿಯನ್ನು ಕಾಣುವದು ನಿವೇಕ ಸಮ್ಮತವೇ?

ಉತ್ತರ: ಶರಣ ಸತಿ, ಲಿಂಗಪತಿ ಭಾವಮಂ ವಾಚ್ಯಾತ್ರಾದಿಂ ಸುಡಿದು ಭಿನ್ನ ಭಾವಿಗಳಾಗಿರ್ಪರನ್ನು ಶ್ರೀ ಮಗ್ಗಿ ಮಾಯವೇವರು ಹೀಗೆ ಅಂದಿರುವರು ನೋಡಿರಿ? ಶತಕತ್ರಯ ಪ. (೭೯): “ಸತಿಶರಣಂ ತದೀಯ ಪತಿಲಿಂಗ ಮೆನುತ್ತಿಕೆ ಲಿಂಗಭಕ್ತರಾ | ಸತಿಪತಿ ಧರ್ಮಮಂ ತಿಳಿದು ನೋಡದೆ ದೂರದ ವಾಸಭಾವದಿಂ” ಎಂದು ಹೇಳಿದ ಶಾಸ್ತ್ರಪದ್ಧತಿ ಪ್ರಕಾರ ಆ ತಾಯಿಯು ಸೃಷ್ಟಿ ನೇಮಕ್ಕೆನುಸರಿಸಿ, ಗಂಡನು ಮೃತಪಟ್ಟರೆ ಶಾಸ್ತ್ರ ಪದ್ಧತಿಪ್ರಕಾರ ಫಲಾಹಾರೇಶನ ತಾಯಿ ಸತಿಪತಿ ಧರ್ಮ ವಿಚಾರದಿಂದ ನಡೆದದ್ದನ್ನು ಶಾಸ್ತ್ರ ಸಿದ್ಧವೆಂದು ತಿಳಿ. ‘ವೇದಾಗ್ಯ ತೀಲಕಾದ ಮಹಾದೇವಕ್ಕೆನು ತೂರ್ಯಾವಸ್ಥೆಯಲ್ಲ “ಸಾವು ಕೆಡುವ ಗಂಡರನೊಯ್ದು ಒಲೆಯೊಳಗಿಕ್ಕು” ಎಂದು ನುಡಿದ ಮಾತ್ರಕ್ಕೆ ಆಕೆಯು ಸ್ಥಿರ ಜೀವಿಯಾಗಿ ಸ್ಥಿರ ಜೀವಿಯಾದ ಗಂಡನನ್ನು ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಬದುಕಿದ್ದರೆ ಆವರ್ತ ಜೀವಿ ಎನಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದಳು.

ಇನ್ನುಮೇಲೆ, ನನಗೆ ಎಂಬು ಮಕ್ಕಳಿವೆಯೆಂದು ಬರೆದಿರುವಿರಿ. ಅಗರಲ್ಲಿ ಹೆಣ್ಣು ಮಕ್ಕಳೂ ಕೂಡಾ ಇರಬಹುದು. ಅವರನ್ನು ನೀವು ಸಾಯದೆ ಇದ್ದ

ಗಂಡರಿಗೇನೇ ಕೂಡಬಹುದಲ್ಲವೇ? ಅಭಕ್ತ ಭಕ್ತನ ಮಾಡಿದರೆ, ಭವಿಸಂಪರ್ಕ ಮಾಡಿದರೆ ಎಂಬ ಸಿಮ್ಮ ಪ್ರಶ್ನೆಯು ಕುಲಗೇಡಿಗಳ ಸಲುವಾಗಿ ಹೇಳಿದಂತಾಯಿತು. ಅಂಥವರ ಸಲುವಾಗಿ ಶಾಸ್ತ್ರಗಳು ಪ್ರಾಯಶ್ಚಿತ್ತವನ್ನು ಬೇರೆ ಹೇಳುತ್ತವೆ. ಇದನ್ನೆಲ್ಲ ಬಿಟ್ಟು ಮೂರ್ಖ ದುರಾಲೋಚನೆ ಮಾಡುತ್ತ ಗ್ರಂಥದಲ್ಲಿ ಬರೆದ ಮಾತ್ರಕ್ಕೆ ಜ್ಞಾನಿಗಳು ಒಪ್ಪುವರೇ? ಶ್ರೀ ಬಸವೇಶ್ವರನು ಕಷ್ಟದ ಸಂಗಮನಾಥನಲ್ಲಿ ಬೆರೆವರೆಂಬ ಪಾಠ ಹೆಸುವ ಹಂಪಣ್ಣನವರ ಮುಖಾಂತರ ತಿಳಿದು ನೀಲಾಂಜಿಕೆಯು ತನ್ನಿಷ್ಟಲಿಂಗದಲ್ಲಿ ಬೈಲಾದಳೆಂಬುವದನ್ನು ನೀವು ಅರಿತಂತೆ ಕಾಣುವದಿಲ್ಲ. ಈ ಮಾತು ಸುಳ್ಳೇ. ಹೀಗೆ ವಿವೇಕ ಸಮ್ಮತವಾದ ಮಾರ್ಗವನ್ನು ತ್ಯಜಿಸಿ ಸಾವಕಡೆಯ ಗಂಡನನ್ನು ಒಲೆಯೊಳಗೆಕ್ಕೊಂದು ಉಬ್ಬುಬ್ಬಿ ಪುಟಿಪುಟಿದು ಬರೆದಿರುವಿರಿ. ವೇದಸಾರ ಕಲ್ಪಾಂತರ ಪ್ರಳಯದಲ್ಲಿ ಹೀಗೆ ಅದೆ ನೋಡಿರಿ.

ಶ್ಲೋಕ: ಚತುರ್ಯಗ ಸಪ್ರಾಭ್ಯ ಮಹೋರಾತ್ರ ಭವಿಷ್ಯತಿ | ಏವಂ ಬ್ರಹ್ಮ ಜಗತ್ಕರ್ತಾ ಶತವರ್ಷಾಣಿ ಜೀವಿತಂ || ಬ್ರಹ್ಮಾಣಾ ಜೀವನಿಕ್ರಾಂತಿ ತಸ್ಯ ವಿಷ್ಣೋ ಭವಂದಿನಂ | ಸ ವಿಷ್ಣುರೇವ ತ್ರಿಪಿಠಂ ಶತವರ್ಷಾಣಿ ಜೀವಿತಂ || ವಿಷ್ಣೋ ರಬ್ದಿ ಶತೇನೈವ ರುದ್ರಸ್ಯ ಒವಸೋಭವೇತ್ | ಏವಂವಿದೋ ಮಹಾದೇವೋ ಶತವರ್ಷಾಣಿ ಜೀವಿತಂ ||

ಹೀಗೆ ಬ್ರಹ್ಮನ ದಿನಸಂಖ್ಯೆಯ ಪ್ರಮಾಣದಿಂದ ನೂರು ವರ್ಷವಾಗಲು ಬ್ರಹ್ಮನು ಸುಖಸ್ಥಾನವನ್ನು ಹೊಂದುವನು; ಅಂದರೆ ಬ್ರಹ್ಮನಿಗೆ ಮರಣವಾಗುವದು. ವಿಷ್ಣುವಿಗೆ ಅವನ ಮಾನವಿಂದ ನೂರು ವರ್ಷವಾಗಲು ಮರಣ ಹೊಂದುವನು. ಇದರಂತೆ ಶಿವನೂ ಕೂಡಾ ಮರಣಹೋದಿ ಜಗತ್ಪ್ರಳಯವಾಗುವದೆಂದು ಶಾಸ್ತ್ರಗಳು ಘಂಟಾಘೋಷವಾಗಿ ಸಾರುತ್ತಿದ್ದರೂ ಮರಣರಹಿತ ಗಂಡನನ್ನು ತರಲು ಶಕ್ತವೇ? “ಮಹದೈಪುರೇಶ್ವರ ಶತಕ” ೭೦ನೇ ಪದ್ಯ: ಪದ್ಯ: ಭವಹರ ನಿನ್ನ ಕಣ್ಣೆನೆಗಳಾಟದಿ ಸಬ್ಬಭವಾದಿಗಳ್ಳೆಸಂ | ಭವಿಸುವುದು ಧ್ವನಂ | ಮರಣ ಮಂದನಲಿನ್ನು ಮನುಷ್ಯ ಕೀಟಂ || ನೃವನಿರಿದೆಯ್ವಿ ಬಾಳವರ ಸಿತ್ಯತೆಯೇ ಸಿದರೊಳ್ಳ ಪಾಪುಸಾ | ದವನಿರಿದಿತ್ತು ಕಾಯಿ ಪರಮ ಪ್ರಭುವೇ ಮಹದೈಪುರೇಶ್ವರಾ ||

ಟಿಪ್ಪಣಿ: ಎಲೈ ಸ್ವಾಮಿಯೇ ನೀನು ಕಣ್ಣು ರೆಪ್ಪೆಯನ್ನು ಮುಚ್ಚುವಷ್ಟು ರೋಗಿಗೆ ಬ್ರಹ್ಮ-ವಿಷ್ಣು ಮೊದಲಾದ ದೇವತೆಗಳಿಗೆ ಜನನ ಮರಣಗಳು ಸಂಭವಿಸಿ

ಹೋಗುವನೆಂದು ಹೇಳಲ್ಪಡುತ್ತಿರಲಾಗಿ ಇನ್ನು ಮಾನವ ಜನ್ಮವೆಂಬ ಸಣ್ಣ ಹುಳುವಿನ ಜನ್ಮವನ್ನು ಹೊಂದಿ ಬಾಕುತ್ತಿರುವವರ ಸ್ಥಿರತೆಯನ್ನು ಹೇಳುವ ದೇನು ನಿಮ್ಮ ದೃಢತನವಲ್ಲವೇ ?

ಇಂಥ ಅರ್ಥವಾದದ ದೃಷ್ಟಾಂತದಿಂದ ಬರೆದಿರುವ ನಿನ್ನ ಮಂತ್ರನಾದಿ ಗ್ರಂಥವು ಬಿರುಗಾಳಿಯಲ್ಲಿ ಇಟ್ಟ ಹಣ್ಣಿನ ದೀಪಿಗೆಯಂತೆಯೇ ಸರಿ

ಪ್ರಶ್ನೆ: ಜನ್ಮತಃ ಮೇಲು-ಕೀಳುಗಳಿಲ್ಲವೆಂದು ಸೂಚಿಸುವ ಒಪ್ಪುವರು. ವರ್ಣಾಶ್ರಮ ಪಕ್ಷಪಾತಿಗಳೆಲ್ಲ ಒಂದೇ. ಅಲ್ಪ ಸಂಖ್ಯಾಕ ವರ್ಗದವರಾದ ಅಯ್ಯನನದೇ ಇರುವ ಕಾರಣವೇನು ? ಇದು ಭಕ್ತಿಪ್ರಧಾನ ವೀರಶೈವರನ್ನು ಅಹಂಕಾರ ಪ್ರಧಾನರಾಗಿ ಮಾಡುವದಾಗಿದೆ. ವಾಸೋಹಂಭಾವಕ್ಕೆ ಕಂಟಕ ವಾಗಿದೆ.

ಉತ್ತರ: ಜನ್ಮತಃ ಮೇಲು-ಕೀಳು ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಗುರುಜಂಗಮಕೃಷ್ಣೇ ಪೂಜ್ಯವಸ್ತುವೆಂದು ಮಹತ್ವಕೊಡುತ್ತಿದ್ದಿಲ್ಲ.

ಶ್ಲೋಕ: ಮಮಮಂಜ ಮುಖೋದ್ಭೂತಾ ಸಂಸ್ಥಾಪ್ಯ ಕಲಸಾನ್ ಭುಪಿ | ದೀಕ್ಷಾಕೃತ್ವಾ
ಮಾಹಾದೇವಿ ಪಂಚಮಾಸಾಂ ಸಗಾತ್ಮಜಿ || ಕಲಾತದ್ವಂಶ ಜಾತಾಸಾಂ
ದೀಕ್ಷಾನುಗ್ರಹ ಕಾರಣಾತ್ | ನಿಧಾಯೇ ನಿಜ ಶಿಷ್ಯಾಂಶ್ಚಪುನಸ್ತೇ ಮಾಂ
ಸಮಾಗತಾಃ ||

‘ಸ್ವಯಂಭೂ ಆಗಮದಲ್ಲಿ’ : (೧) ವೀರಮಾಹೇಶ್ವರ ಪ್ರಕರಣಂ (೨) ವೀರಶೈವ ಲಿಂಗಿ ಬ್ರಾಹ್ಮಣ ವಂಶಾವಳಿ ಪಟ್ಟ.

ಶ್ಲೋಕ: ತ್ರಿವಿಧಂ ವೀರಶೈವಾಖ್ಯ ಮಧಿಕಾರಿ ವಿಭೇದತಃ | ಕೃತಂ ಮಯಾ ಪುರಾದೇವಿ
ಭಕ್ತೋದ್ಧರಣಿ ಹೇತವೇ | ಸಾಮಾನ್ಯ ವೀರಶೈವಂಜ ವಿಶೇಷಂಜ ತತಃ ಪರಂ |
ನಿರಾಭಾರಂ ವೀರಶೈವಂ ನತತೋಧಿಕ ಮೀಶ್ವರೀ ||

ಅಂದರೆ ಹೇ ದೇವಿಯೇ ಭಕ್ತೋದ್ಧಾರಣಕರ್ತೃಗ ಪ್ರಾರ್ಥನೆಯಲ್ಲಿ ನನ್ನಿಂದ ವೀರಶೈವ ಮತದಲ್ಲಿ ಸಾಮಾನ್ಯ ವೀರಶೈವ, ವಿಶೇಷ ವೀರಶೈವ, ನಿರಾಭಾರಿ ವೀರಶೈವವೆಂದು ತ್ರಿವಿಧ ಭೇದ ಮಾಡಲ್ಪಟ್ಟಿದೆ. ಇದರಲ್ಲಿ ಸಾಮಾನ್ಯ ವೀರ ಶೈವಕ್ಕಿಂತಲೂ ವಿಶೇಷ ವೀರಶೈವರಧಿಕ, ವಿಶೇಷ ವೀರಶೈವಕ್ಕಿಂತಲೂ ನಿರಾಭಾರಿ ವೀರಶೈವರಧಿಕವೆಂದು ಶಾಸ್ತ್ರ ಸಾರುತ್ತಿದ್ದು, ವೀರಶೈವರಲ್ಲಿ ಮೇಲು-ಕೀಳು ಇಲ್ಲ ವೆಂಬುದು ನಿನ್ನ ಭ್ರಮೆಯಲ್ಲದೆ ಮತ್ತೇನು ?

ಮತಸ್ಥಾಪನಾಚಾರ್ಯರು ಗುರುಲಿಂಗ ಜಂಗಮದ ಸದ್ವಂಶವು ಈ ಭೂಲೋಕದಲ್ಲಿರಿಸಿ ತಮ್ಮ ವಂಶಕರಿಗೆ ವೈದಿಕ ಧರ್ಮ ಗುರುಗಳೆಂದು ಹೆಸರಿಟ್ಟು, ಬಾಕಿ ಜನಕ್ಕೆ ಭಕ್ತಾದಿಗಳೆಂದು ನಾಮಕರಣ ಮಾಡಿದ್ದರಿಂದ ಬಸವಾದಿ ಪ್ರಮುಖರು ಭಕ್ತನವಿಸಿ, ಅದೇ ಗುರುಜಂಗಮಕ್ಕೆ ಮಹತ್ವ ಕೊಟ್ಟು, ಅವರಲ್ಲಿ ಭಕ್ತಿಯನ್ನಿಟ್ಟು ಆಚರಿಸಿ ನಡೆದರೆಂದು ಬಸವಾದಿ ಪ್ರಮುಖರ ಚರಿತ್ರದಿಂದಲೇ ತಿಳಿದು ಬರುತ್ತದೆ. ಅಂದಮೇಲೆ ಜನ್ಮತಃ ಮೇಲು-ಕೀಳುಗಳೆಲ್ಲವೆಂಬುದು ನಿಮ್ಮ ಭ್ರಮೆಯಲ್ಲದೆ ಮತ್ತೇನು? “ ಉದ್ಬುರುಟ್ಟು ಮಾತಾಡಿ, ಇದ್ದದನು ಹೋಗಾಡಿ ಉದ್ಬಾನಮರದ ತುದಿಗೇರಿ ತಲೆಯೂರಿ ಇಷ್ಟು ಸತ್ತಂತೆ ಸರ್ವಜ್ಞ ” ಎಂಬಂತೆ ನೀವು ಗುರುಕುಲದ ಜಂಗಮವನ್ನು ಸಂಪೂರ್ಣ ನಾಶಮಾಡಿ ಅವರು ಭಕ್ತ ಕುಲದವರೆಂದು ವ್ಯವಿಸುವ ನಿಮ್ಮ ಮಹಾತ್ಮಾಕಾಂಕ್ಷೆಯು ಪುಟಿಪುಟಿಮು ಹೊರಹೊಮ್ಮುತ್ತಿದೆ. ಏನೋ ಒಂದು ಸ್ವಲ್ಪ ವಿಶೇಷದಿಂದ ಮನುಷ್ಯ ಜನ್ಮವನ್ನು ತಾಳಿ ವರ್ಣಾಶ್ರಮ ಕುಲಗಳ ತಾರತಮ್ಯ ತಿಳಿದು, ಮರಗಮ್ಮನ ಪೂಜಾರಿಯಂತೆ ಗಲಗಲ ಗಂಟೆಯನ್ನಿಗಲಾಡಿಸಿ, ವಾಸಯ್ಯನಂತೆ ಜಾಗಟೆಯನ್ನು ಬಾರಿಸಿದಂತೆ, ನಿಮ್ಮ ಮಂತ್ರವಾದಿ ಗ್ರಂಥ ಹೊಳೆಯಲ್ಲಿ ಹುಣಸೀ ಹಣ್ಣು ತೊಳೆದಂತೆ ವ್ಯರ್ಥವೇ ಸರಿ. “ ಸತ್ಯಂವದ ಧರ್ಮಂಚರ ” ಎಂದು ಮಹಾತ್ಮರು ಜೋಧಿಸುತ್ತಿದ್ದರೂ ದುರ್ಗುಣಗಳ ಸಂಸರ್ಗದಿಂದ ಸನಾತನ ವರ್ಣಾಶ್ರಮ ಧರ್ಮವನ್ನು ಅತಿಕ್ರಮಿಸಿದ ಅ. ಮ. ಪಾಟೀಲರೇ,

ಶ್ಲೋಕ: ಅದೌ ವರ್ಣಾಶ್ರಮಾಚರೇ ಗುರಾಬ್ರಹ್ಮಜ್ಞ ತಾಸ್ತಿಚೇತ್ |

ಭಜಿತ್ವಮೇವ ಯತ್ನೇನ ನಚೇದಸ್ಯ ಗುರುಂ ಪೃಜೇತ್ ||

ಅಂದರೆ ಮೊದಲು ಗುರುವಿನಲ್ಲಿ ವರ್ಣಾಶ್ರಮಾಚಾರ ಧರ್ಮವೂ ಬ್ರಹ್ಮಜ್ಞಾನವೂ ಇದ್ದರೆ ಆ ಗುರುವನ್ನೇ ಪ್ರಯತ್ನ ಪೂರ್ವಕ ಸೇವಿಸಬೇಕು. ಅತನಲ್ಲಿ ವರ್ಣಾಶ್ರಮ ಧರ್ಮಗಳೆಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಮತ್ತೊಬ್ಬ ಗುರುವನ್ನು ಹೊಂದಬೇಕೆಂದಿರುವದು. ಸಾಧ್ಯ ರೀತಿಯಿಂದ ಸಹಜ ವಿರಕ್ತವನಾದಾತನಿಗೆ ವರ್ಣಾಶ್ರಮ ಧರ್ಮಗಳ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಸ್ವಭಾವ ಸಿದ್ಧವಾದ ನಿರಾಭಿಮಾನವುಂಟಾಗಿ, ಅತ್ಯಾಶ್ರಮಿ ಎನಿಸಿಕೊಳ್ಳುವನಾದ ಕಾರಣ ಅಶ್ರಮ ಧರ್ಮವನ್ನು ಕೈವಲ್ಯೋಪನಿಷತ್, ಬ್ರಹ್ಮೋಪನಿಷತ್ ಮೊದಲಾದವುಗಳಲ್ಲಿ ಹೇಳಲ್ಪಟ್ಟ ಪ್ರಕಾರ, ನಿಜಗುಣ ಶಿವಯೋಗಿಗಳ ವಿವೇಕಚಿಂತಾಮಣಿ ಹೇಳಿರುವದನ್ನು ಇಲ್ಲಿ ನೋಡಿರಿ.

ಶ್ಲೋಕ: ಬ್ರಾಹ್ಮಣೋಽಸ್ಯ ಮುಖಮಾಸೀದ್ವಾಹೂರಾಜನ್ಯಃ ಕೃತಃ | ಉರೂತದ್ವೈಶ್ಯಃ
ಪವ್ಯಾಂ ಶೂದ್ರೋ ಜಾಯತ || ಉಕ್ತಾ ವರ್ಣಾಶ್ರಮಾಚಾರಃ ಪ್ರಾಕೃತಾಃ
ಕೃತಿ ಸಮೃತಾಃ | ಬ್ರಹ್ಮಚಾರೀ ಗೃಹಸ್ಥಶ್ಚವಾನ ಪ್ರಸ್ಥಶ್ಚ ಭಿಕ್ಷುಕಃ ||

ಇತ್ಯಾದಿ ಅಗಮ ವಚನಗಳಿಂದ ವರ್ಣಾಶ್ರಮ ವಿಭಾಗವು ಮಾಡಲ್ಪಟ್ಟಿರು
ವದರಿಂದಲೂ ಸ್ಮೃತಿ-ಪುರಾಣ-ಇತಿಹಾಸಗಳಲ್ಲಿ ವರ್ಣ ವಿಭಾಗ, ಆಶ್ರಮ
ವಿಭಾಗ ಆಯಾ ವರ್ಣಾಚಾರ, ಆಶ್ರಮಾಚಾರ ಮುಂತಾದವುಗಳು ಘಂಟಾ
ಘೋಷವಾಗಿ ಸಾರುತ್ತಿದ್ದು,

ಶ್ಲೋಕ: ಶಿವೋಕ್ತಾಂ ಜಾತಿ ಮರ್ಯಾದಾಂ ಯೋತೀತ್ಯ ಭುವಿನರ್ತತೆ |
ಸಸಾಪಾಂಡ ಇತಿಜ್ಞೇಯಃ ಸರ್ವಕರ್ಮ ಬಹಿಷ್ಕೃತಃ ಭ್ರಷ್ಟೋಯಃ |
ಸ್ವಾಶ್ರಮಾಚಾರಾತ್ಪತಿ ತಸ್ತೋ ಜಿದಿಯತೇ ||

ಇತ್ಯಾದಿ ಪ್ರಮಾಣ ವಚನಗಳಿಂದ ವರ್ಣಾಶ್ರಮ ಭ್ರಷ್ಟರನ್ನು ನಿಂದಿಸಿ ಹೇ
ದದ್ದರಿಂದ,

ಶ್ಲೋಕ: ಸಂಕರಾಸ್ಸರ್ವ ದೇವಾಶ್ಚ ವೃಕ್ಷಲಸ್ತು ಪುರಂದರಃ |
ಸಿತಾನುಹಸ್ತ ವೈಶ್ಯಸ್ಯಾತ್ ಕ್ಷತ್ರಿಯಃ |
ಪರಮೋಹರಿ ಬ್ರಾಹ್ಮಣೋ ಭಗವಾನ್ ರುದ್ರಃ ಸರ್ವೇಷಾ ಮುತ್ತಮಃ ||

ಎಂಬೀ ವಚನದಿಂದ ದೇವತೆಗಳನ್ನು ವರ್ಣಾಶ್ರಮ ಧರ್ಮಗಳಿಂದ ವಿಭಾಗಿಸಿ
ರುವದರಿಂದ ವೀರಶೈವರಲ್ಲಿ ವರ್ಣಾಶ್ರಮ ಧರ್ಮವಿಲ್ಲವೆಂಬುದು ಅ. ಮ.
ಪಾಟೀಲರ ಭ್ರಮೆಯಲ್ಲದೆ ಮತ್ತೇನು ?

ಪಾಟೀಲರೆ, ನಜಗುಣರ 'ವಿವೇಕ ಚಿಂತಾಮಣಿ'ಯಲ್ಲಿ ಆಶ್ರಮ ವಿಭಾಗ
ವನ್ನು ಹೇಳಿರುವುದು ನೋಡಿರಿ. "ಸೂರ್ಯೋದಯಕ್ಕೆ ಮೊದಲಿದ್ದು ನೋಟ್ಟಲ್ಲಿ
ಇದು ಏದ್ಯೋತ, ಇದು ದೀಪ, ಇದು ನಕ್ಷತ್ರ, ಇದು ಚಂದ್ರನೆಂದು ಇಂತು
ಬೇರೆ ಬೇರೆ ಲಕ್ಷಣಗಳಿಗಿಟ್ಟಿದ್ದ ಪ್ರಕಾಶಾಂತರಗಳು ಸೂರ್ಯೋದಯ ಮಾಗ
ಲೊಡನೇ ತಾವು ಆ ಸೂರ್ಯ ಜ್ಯೋರ್ಡ್ವಿಷ್ಟಿಯೋಳ್ ಅಂತರ್ಭಾವಮಂ
ಗೊಂಡಂತೆ ಜ್ಞಾನೋತ್ಪತ್ತಿಗೆ ಮುನ್ನವೇ ಭಿನ್ನ ಭಿನ್ನವಾಗಿ ಅಭಿಮಾನಿಸಿ
ಕೊಳ್ಳಲು ಯೋಗ್ಯಮಾಗಿದ್ದ ಚತುರಾಶ್ರಮ ಧರ್ಮಗಳಿಂದಂತಃಕರಣ ಶುದ್ಧ
ನಾಗಿ ಮೇಲೆ ಸಾಧನ ಚತುಷ್ಟಯ ಸಂಪನ್ನನಾಗಿ ಬಳಿಕ ಶ್ರೀ ಗುರೂವದೇಶ
ಪ್ರಭಾವದಿಂದ ವೇದಾಂತ, ಸಿದ್ಧಾಂತ ಮಾದ ಜೀವ ಸರಮಧ್ಯಕ್ಕೆ ವಿಷಯ ಮಪ್ಪ

ಜ್ಞಾನದಿಂದ, ನಿರ್ವಿಕಲ್ಪ ನಿರ್ವಿಶೇಷ, ಚಿನ್ಮಾತ್ರ ನಿತ್ಯ ಶುದ್ಧಾನಂದೈಕ, ರಸಾ
ದ್ವೈತ ಸಿದ್ಧಾಂತಿಯಾಗಿ ಮುಕ್ತಜ್ಞಾನಾಂತರಮೋಳಾ ಜ್ಞಾನಕ್ಕೆ ಬೇರೊಂದತಿ
ಶಯ ಮಿಲ್ಲವಾಗಿ ತನಗೊಂದಾತ್ರಮದಭಿಮಾನವಿಲ್ಲದೇ ವಿಧಿನಿರ್ವೇಧಾತೀತ
ನಾಗಿ ನಿಶ್ಚೈಗುಣ್ಯಪದವಂ ಪೊಕ್ಕು ಸರ್ವಾಶ್ರಮಗಳಿಂ ಪೂಜ್ಯನಾಗಿ ಜೀವ
ನ್ಮುಕ್ತನೆಂದೂ ಸ್ಥಿತಿಪ್ರಜ್ಞನೆಂದೂ ಗುಣಾತೀತನೆಂದೂ ನಿರ್ಲಿಪ್ತನೆಂದೂ ಜ್ಞಾನ
ಸಿದ್ಧನೆಂದೂ ಅವಧೂತನೆಂದೂ ಕೃತಕೃತ್ಯನೆಂದೂ ಭಗವದ್ಭಕ್ತನೆಂದೂ
ಬ್ರಾಹ್ಮಣನೆಂದೂ ಶಿವಯೋಗ ಸಿದ್ಧನೆಂದೂ ಪೆರ್ಸರ್ವಡಿವರ್ತನೇ ಕೈವಲ್ಯ
ಪರಮಹಂಸ, ನಿರಾಲಂಬ, ಬ್ರಹ್ಮವಿದ್ಯಾಪ, ನಿಷದ್ಭುಕ್ತ ಪ್ರಕಾರಮಾಗಿ ಅತ್ಯಾ
ಶ್ರಮೀಯಸ್ವಂ ||

ವೀರಶೈವಾಚಾರ ಕೌಸ್ತುಭದಲ್ಲೆ: “ವಂಶ್ಯ ಆಗಂತುಕ ಶ್ವೇತಿ ದ್ವಿವಿಧಃ
ಶಿಷ್ಯ ಕಾರ್ಯತೇ” ಗುರುಪುಸಸ್ತುತಿಯ ಪಡೆದ ವೀರಶೈವ ಶಿಷ್ಯನು ಎರಡು ತೆರ
ನಾಗಿರುವನು. ಒಬ್ಬನು ವಂಶ ಸಂಭೂತನು, ಮತ್ತೊಬ್ಬನು ಅವದಾದ
ರೊಂದು ಜನಾಂಗದಿಂದ ಬಂದವನೆಂದು ಹೇಳಲ್ಪಟ್ಟಿದೆ.

ಹೀಗೆ ವರ್ಣಾಶ್ರಮ ಧರ್ಮಗಳಿಂದಲೂ ಅತಿವರ್ಣಾಶ್ರಮಿಗಳಿಂದಲೂ
ವೀರಶೈವರಲ್ಲಿ ಹೀಗೆ ಭೇದವಿವೃದ್ಧವನ್ನನುಕರಿಸಿ ವೇದಾಗಮ ಪುರಾಣಗಳಲ್ಲಿ
ಪಂಚಾಚಾರ್ಯರಿಂದ ಸ್ಥಾಪಿಸಲ್ಪಟ್ಟ, ವೀರಶೈವರಾದ್ದರಿಂದ ಅಂಥ ಪಂಚಾ
ಚಾರ್ಯ ವಂಶಜರಾದ ಗುರುಸ್ಥಲದ ಮಠವಯ್ಯನವರು ಅಷ್ಟಾವರ್ಣ ಮುಖ್ಯ
ಗುರುಗಳಾದ್ದರಿಂದ ಇವರ ತೀರ್ಥ ಪ್ರಸಾದಗಳಿಂದ ಪೋಷಿಸಲ್ಪಡುತ್ತಿರುವರಾಗಿ
ವೀರಶೈವ ಸಮಾಜದ ಒಂದೇ ಒಂದಾದ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ವಾಸಿಸುತ್ತಿರುವರಾದ್ದರಿಂದ
ನಾವೆಲ್ಲರೂ ಪರಸ್ಪರ ಬಂಧುಗಳಾಗಿರುವೆವು. ನಾವು ವಿಭಕ್ತರಾಗುವದಕ್ಕಿಂತ
ಅವಿಭಕ್ತರಾಗುವದು ನಮ್ಮ ತೀರ್ತೋಭವದ್ಧಿಗೆ ಕಾರಣವಲ್ಲವೇ? ಪೂರ್ವ
ದಿಂದಲೂ ಗುರುಸ್ಥಲವಯ್ಯನವರಮೊಂದು ಕುಲ, ಭಕ್ತರಮೊಂದು ಕುಲ ಹೀಗೆ
ಪೂಜ್ಯ ಪೂಜಕ ಪಂಗಡದ ಭಿನ್ನತ್ವದಿಂದ ನಾವು ಕೈಬೆರಳುಗಳಂತೆ ವಿಭಕ್ತರಾ
ದ್ದರೂ ಸಮಾಜ ಕಾರ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ಒಟ್ಟುಗೂಡಿದ ಬೆರಳುಗಳಿಂದ ಯುಕ್ತವಾ
ಸುವರವಾದ ಹಸ್ತವಂತೆ ಬಹುಬಲಶಾಲಿಯಾಗಿರತಕ್ಕದ್ದು. ಸಮಾಜ ಬಾಂ
ವರೇ ಸಮಾಜ ಬಾಂಧವ್ಯ ಧೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಗುರುಸ್ಥಲದ ಅಯ್ಯನವರಿಗ
ಭಕ್ತಾದಿಗಳಿಗೂ ಲಿಂಗಕ್ಕೂ ವಸ್ತ್ರಕ್ಕೂ ಗಂಟುಬಿದ್ದಹಾಗಿರುತ್ತದೆ. ೬

ಸಮಾಜ ಬಾಂಧವ್ಯವು ಅತ್ಯಂತ ಶ್ರೇಷ್ಠವೂ ವ್ಯಾಪಕವೂ ಅಪರಿಹಾರ್ಯವೂ ಆದದ್ದಿರುತ್ತದೆ. ಇವೆರಡಿಗೆ ಧರ್ಮ ಬಾಂಧವ್ಯ, ವ್ಯವಸಾಯ ಬಾಂಧವ್ಯ, ರಕ್ತ ಬಾಂಧವ್ಯ ಮೊದಲಾದ ಗೌಣ ಬಾಂಧವ್ಯಗಳು ಅಂತರ್ಭೂತವಾಗಿರುತ್ತವೆ. ಸಮಾಜ ಬಾಂಧವ್ಯವು ಮನೆಯಿದ್ದ ಹಾಗೆ; ಉಳಿದ ಬಾಂಧವ್ಯಗಳು ಆ ಮನೆಯೊಳಗಿನ ಒಡನೆಗಳಿದ್ದ ಹಾಗೆ. ಸಮಾಜ ಬಾಂಧವ್ಯವನ್ನು ಮರೆತು, ಜಂಗಮ ಕುಲವನ್ನು ಕೊಲೆಗೈದು ಭಕ್ತ ಹಿತ ತತ್ಪರತೆಯನ್ನು ಕಳೆಕೊಳ್ಳುವವರ ಉಳಿದ ಗೌಣ ಬಾಂಧವ್ಯಗಳೆಲ್ಲ ನಿಶ್ಚಯವಾಗಿ ಶಿಥಿಲಗಳಾಗುವವು. ಪ್ರಿಯಬಂಧು ಅ. ಮ. ಪಾಟೀಲರ, ಮನೆಗೆ ಬೆಂಕಿಹತ್ತಿ ಮನೆಗೆ ಮನೆಯೇ ಸುಟ್ಟು ಬೂದಿಯಾಗುತ್ತಿರುವಾಗ ಮನೆಯೊಳಗಿನ ಪದಾರ್ಥಗಳು ಸುಟ್ಟು ಬೂದಿಯಾಗದೆ ಉಳಿಯಬಹುದೇ? ನಮ್ಮ ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ಸರಕಾರದ ಜಾತ್ಯಾತೀತ ರಾಷ್ಟ್ರಕಾಯಿದೆ ಎಂಬ ಅಗ್ನಿಯಿಂದ ಸುಡುತ್ತಿರುವಾಗ ನಾವು ಗುರು ವರ್ಗದವರು, ನಾವು ಭಕ್ತ ವರ್ಗದವರೆಂಬ ಬಡಿದಾಟವನ್ನು ಬದಿಗೊತ್ತಿ ಈಗ ಹಿಂದೆ ನಡೆದು ಬಂದಿರುವ ರೂಢಿಯಂತೆ ಗುರುಸ್ಥಲದ ಅಯ್ಯನವರೇ ಅಷ್ಟಾವರ್ಣ ಗುರುಗಳೆಂದುಕೊಂಡು ನಡೆದು ಸಮಾಜ ಹಾಗೂ ರಾಷ್ಟ್ರ ಸಂರಕ್ಷಣೆಯ ಕಾರ್ಯದಲ್ಲಿ ತತ್ಪರರಾಗಿ ಹೊಸ ಜಂಗಮರಾಗಬೇಕೆಂಬ ಹವ್ಯಾಸವನ್ನು ಬಿಡುವದೊಳಿತು.

ಪ್ರಶ್ನೆ: ಶಿವಾನುಭವಿಗಳು ಭಕ್ತನನ್ನು ಕೊಂಡಾಡಿದ್ದರೂ, ಕೆಲವರು ಸ್ವಾರ್ಥಾಂಧರು ನಾವು ಭಕ್ತರಲ್ಲ, ಹುಟ್ಟಿದ ಮಾತ್ರದಿಂದ ಜಂಗಮರೆಂಬ ಆ ಶಾಸ್ತ್ರೀಯ, ಅವಿವೇಕ ನುಡಿಗಳನ್ನಾಡುತ್ತ ಜಂಗಮನು ಸಂಸ್ಕಾರ ವಿಶೇಷದಿಂದ ನಿರ್ಮಿತನಾಗುವನಲ್ಲವೆ, ಹುಟ್ಟಿನಿಂದಲ್ಲ. ಅಷ್ಟಾವರ್ಣಗಳೆಲ್ಲ ಸಂಸ್ಕಾರಗಳಿಂದಲ್ಲವೆ ಹುಟ್ಟಿನಿಂದಲ್ಲವೆಂದೂ ಮತ್ತು ಕೃತ್ರಿಮ ಅಯ್ಯನವರ ಕುಲವೆಂದೂ ಅಯ್ಯನವರ ಕುಲವನ್ನೇ ಹೀಯಾಳಿಸಿ ಬರೆದಿದ್ದೀರಿ.

ಉತ್ತರ: ಪಾರಮೇಶ್ವರ ತಂತ್ರವು ಲನೇ ಪುಟದಲ್ಲೆ:

ಶ್ಲೋಕ: ತತೋ ವೇದಾಂತ ಸಾರಜ್ಞಾಸ್ತತಃ ಸನ್ಯಾಸಿನಃ ಪರಾಃ | ತತಃ ಪಾಶುಪತಾಃ ಶ್ರೇಷ್ಠಾಲಿಂಗಿನಸ್ತುತ ತೋಧಿಕಾಃ || ತತೋಧಿಕಾ ಮಹಾ ಶ್ರೇಷ್ಠಾ ವೀರ ಮಾಹೇಶ್ವರಾಃ ಶಿವೇ | ನತೇ ಭೋಹ್ಯಧಿಕಃ ಕಶ್ಚಿದ್ವೀರಶೈವಾಶ್ರಯಾತ್ಸರಃ ||

ಈ ಪದ್ಯಗಳಿಂದ ಸನ್ಯಾಸಿಗಳಿಗಿಂತಲೂ ಪಾಶುಪತರಧಿಕ; ಪಾಶುಪತರಗಿಂತಲೂ ಲಿಂಗಿಗಳಧಿಕ; ಲಿಂಗಿಗಳಿಗಿಂತಲೂ ವೀರಮಾಹೇಶ್ವರರತ್ಯಧಿಕವೆಂದು ಹೇಳಿರುವ

೨೦ದ ಹುಟ್ಟಿನಿಂದಲೇ ಯಾರೂ ಲಿಂಗಧರಿಸಿಕೊಂಡು ಹುಟ್ಟಿಲ್ಲ ಎಂಬುದು ಗೊತ್ತಿದ್ದು, ನಿಮ್ಮ ಪ್ರಶ್ನೆ ಬುದ್ಧಿಶೂನ್ಯತೆಯನ್ನು ತೋರಿಸುತ್ತದೆ. ಲಿಂಗ ಸಂಸ್ಕಾರವಾದನಂತರ ಭಕ್ತನಾಗುತ್ತಾನೆಂದು ಬಸವಾದಿ ಪ್ರಮಥರ ವಚನ ಬಂತು.

ವಚನ: ಬೀದಿಯ ಬಸವಂಗೆ ದೇವಾಲಯದ ಪಟುವಿಗೆ! ಹುಟ್ಟಿದ ಕರ, ಹೋರಿಗಳು ಗೂಳಿಗಳಷ್ಟವೆ ಲಿಂಗಮುದ್ರೆಯನ್ನೊತ್ತದನಕ್ಕ | ಭಕ್ತಂಗೆ ಹುಟ್ಟಿದ ಮಕ್ಕಳೆಂದರೆ | ಆಂಗದ ಮೇಲೆ ಲಿಂಗವಿಲ್ಲದನಕ್ಕರ ಬರಿಯ ಕಾರುಣ್ಯ ಭಕ್ತರವರೆ! ಅವರನೊಳಗಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ನಡೆವ ನರ ಭಕ್ತೀನರನಿಸಿತು ಕೂಡಲಚನ್ನಸಂಗಮದೇವಾ ||

‘ಗುರು ಬಂದು ದೀಕ್ಷಾಸಂಸ್ಕಾರಮಾಡಿ ಲಿಂಗ ಧರಿಸಿದ ನಂತರವೇ ಲಿಂಗಾ ಯತ’ ಎಂಬಂತೆ, ಜಂಗಮ ಸಂಸ್ಕಾರವಾದನಂತರ ಜಂಗಮರಾಗುತ್ತಾರೆ. ಜಂಗಮತ್ವ ವಂಶ ಪರಂಪರ ಬಂದಿದೆ. ಹುಟ್ಟಿನಿಂದಲೇ ಗುರುತ್ವವು. ಗೌಡರ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟಿದ ನಿಮಗೆ ಗೌಡರೆಂದು ಹೆಸರಿಟ್ಟು ಮೇಲೆ ಪಾಟೀಲನೆಂಬ ಉಪನಾಮ ನಿಮ್ಮ ವಂಶ ಪರಂಪರವಾಗಿ ನಡೆದು ಬಂದ ನಿಮಗೆ ಗೌಡರ ಮನೆಯವರೆಂದು ಕರೆಯುವ ರೂಢಿಯಿಲ್ಲವೇ? ಬಣಜಿಗ, ಕುಂಬಾರ, ಗಾಣಿಗ, ಜಾಡ ಇತ್ಯಾದಿ ಜನರನ್ನು ಕುರಿತು ಜಾತಿ ಕೇಳಲು ತಟ್ಟನೆ ನಾವು ಕುಂಬಾರ ರೆಂದು ಹೇಳಿಬಿಡುವರು. ಅದರಂತೆ ಗುರುಜಂಗಮ ಸ್ಥಾನಗಳು ವಂಶ ಪರಂಪರೆ ಬಂದಿವೆ. ಅಂತೇ ಇವರು ಕೇಳಿದಾಕ್ಷಣವೇ ಮಹೇಶ್ವರರು, ಜಂಗಮರು, ಆಯ್ಕನವರೆಂದು ತತ್ಕ್ಷಣ ಹೇಳುತ್ತ ಬಂದದ್ದರಿಂದಲೂ ಶಾಸ್ತ್ರಪದ್ಧತಿ ಪ್ರಕಾರ ಜಂಗಮ ದೀಕ್ಷೆ ಮಾಡುವದರಿಂದ ಶುದ್ಧಿಯಾದ ಮಣ್ಣಿನಿಂದೇರ್ಪಟ್ಟ ಕಾಜಿನ ಬುರುಡೆ ಮೊದಲಾದವುಗಳಲ್ಲಿರುವ ದೀಪವು ಒಳಗೂ ಹೊರಗೂ ಪ್ರಕಾಶಿಸುತ್ತಿರುವಂತೆ ಮೊದಲೇ ಬಂಗಾರ, ಅದರ ಮೇಲೆ ಕುಂದಣವಿಟ್ಟರೆ ಮತ್ತಿಷ್ಟು ಪ್ರಕಾಶಿಸುವಂತೆ ದೀಕ್ಷಾ ಸಂಸ್ಕಾರದಿಂದ ತೇಜೋಮಯನಾಗಿ ನಿಷ್ಕಾಮಕರ್ಮ ವನ್ನಾಚರಿಸುತ್ತ ವೇದ ಶಾಸ್ತ್ರಾಧ್ಯಯನ ಸಂಪನ್ನರಾಗಿ ತನ್ನನ್ನೂ ತನ್ನ ಭಕ್ತ ರನ್ನೂ ಪಾಪದಿಂದ ವಿಮುಕ್ತರನ್ನು ಮಾಡುವ ಶಕ್ತಿ ಈ ಗುರುಜಂಗಮಕ್ಕಿರುವದ ರಿಂದ ಇವರು ಹುಟ್ಟಿನಿಂದಲೇ ಗುರುಜಂಗಮರೆಂಬುವದಕ್ಕೆ ವೀರಶೈವ ಮತೋ ತ್ವತ್ತಿ ಎಂಬ ಗ್ರಂಥದಲ್ಲಿ ಕೊಟ್ಟಿರುವರು ನೋಡಿರಿ.

ಶ್ಲೋಕ: ಜೀವಯೋನಿ ಸಹಸ್ರೇಷು ಭೂತ್ವಾ ಸಂಖ್ಯಾಂ ತ್ವಾ ಜ್ಯಾತಿಜ |
 ಅಂತ್ಯಜಾಶ್ಚತ ಶೂದ್ರೋ ಶೂದ್ರೋ ಪಾಪಂ ಚ ವಿಂಶತಿಃ ||
 ತದ್ವೈಶ್ಯ ಶೋಡಶೋರಾಜಾ | ತದ್ರಾಜ್ಯನವಮದ್ವಿಜಃ |
 ತದ್ವಿಜಾಸ್ವಂ ಚ ಭಕ್ತಸ್ವ ತದ್ಭಕ್ತ ಸ್ತ್ರೀಜೆ ಜಂಗಮಾಃ |
 ಜಂಗಮೋ ರುದ್ರರೂಪಂತು ಪುನರ್ಜನ್ಮ ನ ವಿಡ್ಯತಿ ||

ಅಂದರೆ, ಇರುವೆ ಮೊದಲು ಆನೆಕಡೆಯಾದ ಜೀವರಾಸಿಗಳೊಳಗೆ ಹುಟ್ಟಿ ಹುಟ್ಟಿ ಕಡೆಗೆ ಮನುಷ್ಯ ಜನ್ಮಕ್ಕೆ ಬರುವನು. ಇಂಥ ಮನುಷ್ಯ ಜನ್ಮಕ್ಕೆ ಮೊದಲು ಚಾಂಡಾಲ ಜನ್ಮವು, ಅಂಥ ಚಾಂಡಾಲ ಜನ್ಮದಲ್ಲಿ ನೂರು ವೇಳೆ ಹುಟ್ಟಿ ಮತ್ತೆ ಶೂದ್ರ ಜನ್ಮಕ್ಕೆ ಬರುವನು. ಶೂದ್ರ ಜನ್ಮದಲ್ಲಿ ಇಪ್ಪತ್ತೈದು ವೇಳೆ ಹುಟ್ಟಿ ಮತ್ತೆ ವೈಶ್ಯ ಜನ್ಮಕ್ಕೆ ಬರುವನು. ವೈಶ್ಯ ಜನ್ಮದಲ್ಲಿ ಹದಿನಾರು ವೇಳೆ ಹುಟ್ಟಿ, ಮತ್ತೆ ಕ್ಷತ್ರಿಯ ಜನ್ಮಕ್ಕೆ ಬರುವನು. ಆ ಕ್ಷತ್ರಿಯ ಜನ್ಮದಲ್ಲಿ ಒಂಭತ್ತು ವೇಳೆ ಹುಟ್ಟಿ ಬ್ರಾಹ್ಮಣ ಜನ್ಮಕ್ಕೆ ಬರುವನು. ಆ ಬ್ರಾಹ್ಮಣ ಜನ್ಮದಲ್ಲಿ ಎಂಟು ವೇಳೆ ಹುಟ್ಟಿ ಲಿಂಗವಂತ ಜಾತಿಗೆ ಬರುವನು. ಆ ಲಿಂಗವಂತ ಜಾತಿಯಲ್ಲಿ ಮೂರು ವೇಳೆ ಹುಟ್ಟಿ ಜಂಗಮ ಜಾತಿಗೆ ಬರುವನು. ಇಂಥ ಜಂಗಮ ಜಾತಿಯಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟಿದ ಮೇಲೆ ಅವನಿಗೆ ಪುನರ್ಜನ್ಮವಿಲ್ಲ. ಇವನೇ ಸಾಕ್ಷಾತ್ ರುದ್ರರೂಪನೆಂದು ತಿಳಿದು ಅಷ್ಟಾವರ್ಣಗಳಲ್ಲಿ ಶಿವನನಾಕಾರ ಮೂರ್ತಿ ಸಕಲರೂಪವೇ ಗುರುವೆಂದು ಹೆಸರುಳ್ಳದ್ದು. ಆ ಶಿವನ ಸಕಲ ನಿಷ್ಕಲಮೂರ್ತಿಯೇ ಲಿಂಗವೆಂಬ ಹೆಸರುಳ್ಳದ್ದು. ಆ ಶಿವನ ನಿಷ್ಕಲ ಮೂರ್ತಿಯೇ ಜಂಗಮವೆಂಬ ಹೆಸರುಳ್ಳದ್ದೆಂದು ಗುರಿಸಿ ಬಸವಾದಿ ಪ್ರಮಥರು ಹಾಡಿದ ವಚನ ನೋಡಿರಿ.

ವಚನ: ಸುರತರು ವೃಕ್ಷದೊಳಗಲ್ಲ! ಸುರಥೇನು ಪಶುವಿನೊಳಗಲ್ಲ! ಪರುಷ ಪಾಪಾಣದೊಳಗಲ್ಲ! ಶಿಷ್ಯನ ಭಾವಕ್ಕೆ ಗುರು ನರನಲ್ಲ! ಗುರುವೇ ಪರಮೇಶ್ವರನೆಂದು ಭಾವಿಸಬಲ್ಲರೇ ಶಿಷ್ಯನೆಂಬಿನಯ್ಯ ಮಹಾಲಿಂಗ ಗುರುಶಿವಶಿವೇಶ್ವರ ಪ್ರಭುವೇ ||

ಮೈಲಾರ ಬಸವಲಿಂಗ ಶರಣರ ವಚನ ನೋಡಿರಿ.

ವಚನ: ಗುರುವೇ ಭಕ್ತರಕಲ್ಪ! ತರುವೇ ಸಜ್ಜನ ಮನೋಹರವೇ ನಿಜಭಕ್ತ ಜ್ಞಾನವೈರಾಗ್ಯ ಮಂದಿರವೇ ಮಕ್ಕುರುವೇ ಕೃಪೆಯಾಗು

ಎಂದು ಹಾಡಿರುವರಲ್ಲದೆ, “ನೀತಿ ಕ್ರಿಯಾಚರ”ದಲ್ಲಿ “ಸಿದ್ಧಾಂತ ಶಿಖಾಮಣಿ”ಯಲ್ಲಿಯ ಶ್ಲೋಕಗಳನ್ನು ನೋಡಿರಿ.

ಶ್ಲೋಕ: ಏಕ ಮೂರ್ತಿ ಸ್ವಯೋಭಾಗಾ | ಗುರುರ್ಲಿಂಗಂ ಚ ಜಂಗಮಂ | ಜಂಗ
ಮಂ ಚ ಗುರುರ್ಲಿಂಗಂ ತ್ರಿವಿಧಂ ತೈಕಮುಚ್ಯತೇ || ಮಣಿಮುಖ್ಯಂತು
ರುದ್ರಾಕ್ಷಿ ಗಿರಿಮುಖ್ಯಂತು ಪರ್ವತಾಃ | ಪಶುಮುಖ್ಯಂತು ವೃಷಭಾಣಾಂ |
ನರಮುಖ್ಯಂತು ಜಂಗಮಃ ||

ಶ್ಲೋಕ: ಏಕ ಏವ ಶಿವಸಾಕ್ಷಾತ್ ಸರ್ವಾನುಗ್ರಹ ಕಾರಕಃ |
ಗುರುಜಂಗಮ ಲಿಂಗಾತ್ಮಾ ವರ್ತತೇ ಭುಕ್ತಿಮುಕ್ತಿದಃ ||

ನೇದ ಪ್ರಸಿದ್ಧವಾಗಿ ವೀರಶೈವ ಸಮಸ್ತ ಭಕ್ತರಿಗೆ ಅನುಗ್ರಹವನ್ನು ಮಾಡುವ ಸ್ವತಂತ್ರವಾದ ಪರಮೇಶ್ವರನೇ ಈ ಗುರು, ಲಿಂಗ, ಜಂಗಮರು. ಅಷ್ಟಾವರ್ಣಿ ಮೂಲ ಮೂರ್ತಿಗಳೆಂದು ಬಸವಾದಿ ಶಿವಶರಣರು ಇವರಲ್ಲಿ ಭಕ್ತಿಯನ್ನು ವಹಿಸಿ ಹಾಡಿರುವ ವಚನ ನೋಡಿರಿ.

ವಚನ: ಕೃತಯುಗ ಮೂವತ್ತುನಾಲ್ಕು ಲಕ್ಷ, ಐವತ್ತಾರುಸಾವಿರ ವರುಷದಲ್ಲಿ ಕೇದಾರ ದೇವರ ಮೂಲಸ್ಥಾನ! ಶ್ರೇತಾಯುಗ ಹದಿನೇಳು ಲಕ್ಷ ಇಪ್ಪತ್ತಿಂಟು ಸಾವಿರ ವರುಷಗಳಲ್ಲಿ ಶ್ವೇತ ರಾಮೇಶ್ವರ ಮೂಲಸ್ಥಾನ! ದ್ವಾಪಾರಯುಗ ಎಂಟು ಲಕ್ಷ ಅರವತ್ತುನಾಲ್ಕು ಸಾವಿರ ವರುಷದಲ್ಲಿ ಸೋಮೇಶ್ವರ ದೇವರ ಮೂಲ ಸ್ಥಾನ! ಕಲಿಯುಗ ನಾಲ್ಕು ಲಕ್ಷ ಮೂವತ್ತೆರಡು ಸಾವಿರ ವರುಷಗಳಲ್ಲಿ ಶ್ರೀ ಗಿರಿಯ ಮಲ್ಲಿಕಾರ್ಜುನ ದೇವರ ಮೂಲ ಸ್ಥಾನ! ಇದು ಕಾರಣ ಕೂಡಲ ಸಂಗಮದೇವ ನಿಮ್ಮ ಸಾಕ್ಷಿಯಾಗಿ ಭಕ್ತರಿಗೆ ಗುರು-ಜಂಗಮರೇ ಮೂಲಸ್ಥಾನವಯ್ಯ ||

ಈ ಗುರು ಜಂಗಮರು ಯುಗಯುಗಾಂತರ ಹುಟ್ಟಿಬಂದ ಮೂಲಕ, ಇವರಲ್ಲಿ ಭಕ್ತಿಯನ್ನು ವಹಿಸಿ ಇವರು ಪರಶಿವನ ಮೂರ್ತಿಯೆಂದು ಭಾವಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಶಿವಶರಣರ ವಚನ ನೋಡಿರಿ. ವೀರಶೈವಾಮೃತಪುರಾಣ, ೭ನೇ ಖಂಡ, ನಾಲ್ಕನೇ ಸಂಧಿ ಶಂಕರ ಸಂಹಿತೆಯಲ್ಲಿ ಆಧಾರ ಕೊಟ್ಟಿರುವರು.

ಶ್ಲೋಕ: ದೀಕ್ಷಾ ಕರ್ತಾ ಜಂಗಮಶ್ಚ ಜಗದ್ವಂದ್ಯೋಹಿ ಜಂಗಮಃ |
ಘೃಣಾದೃಷ್ಟಿಘೃಣಾವಾಕ್ಯೋ ||

ಶ್ಲೋಕ: ವೀರೋನಂದೀ ವೃಷಶ್ಚೈವ | ಭೃಂಗೀ ಸ್ವಂಧಸ್ತಥೈವ | ಮತ್ಸ್ವರೂಪಾ |
ಸಮುತ್ಪನ್ನಾಃ ಪಂಚಗೋತ್ರಾಧಿ ಕಾರಿಣಃ | ರೇಣುಕೋದಾರುಕಶ್ಚೈವ
ಶಂಕಕರ್ಣಶ್ಚದೇಸುಕಃ | ವಿಶ್ವಕರ್ಣಶ್ಚ ಪಂಚತೆಪಂಜ ಗೋತ್ರ ಸಮು
ದ್ಭವಾಃ | ಏತೇಷಾಂ ಪ್ರತಿನಾಮಾನಿ ಯುಗಬೇದೇನ ಚತ್ವಣು |

ವಚನ: ಅದಿಯಲ್ಲಿ ಶಿವಬೀಜ ತಾನಿಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಜಂಗಮ ಪ್ರಾಣಿಯಾದ ಪರಿ
ಯಂತೋ | ಅದಿಯಲ್ಲಿ ಶಿವಬೀಜ ತಾನಿಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಪಾದೋದಕ,
ಪ್ರಸಾದ ಸಂಬಂಧಿಯಾದ ಪರಿಯಂತೋ | ಅದಿಯಲ್ಲಿ ಶಿವಬೀಜ ತಾನಿ
ಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ವಿಭೂತಿ, ರುದ್ರಾಕ್ಷಿ, ಷಡಕ್ಷರ ಧಾರಣವಾದ ಪರಿಯಂತೋ |
ಗುರು, ಲಿಂಗ, ಜಂಗಮ, ಪಾದೋದಕ, ಪ್ರಸಾದ, ವಿಭೂತಿ, ರುದ್ರಾಕ್ಷಿ,
ಪ್ರಣಯ ಪಂಚಾಕ್ಷರಿ ಈ ಎಂಟು ಶುದ್ಧ ಚಿದ್ರೂಪ ಪರಶಿವ ತಾನೇ
ನೋಡಾ | ಆ ಪರಶಿವ ಬೀಜ ಚಿತ್ತು, ಆ ಚಿತ್ತಿನ ಪ್ರಭೆಯಲ್ಲಿ ಶರಣ
ನುದಯಿಸಿದನು | ಇದು ಕಾರಣ ಅದಿಯಲ್ಲಿ ಶಿವಬೀಜ ಕಾರುಣ್ಯ ಶುದ್ಧ
ನಿರ್ಮಲನೋಡಾ ಶರಣನು, ಗುರುಶಿವಶಿವೋತ್ತರ ಪ್ರಭುವೇ |

ಇಂಥ ಅಷ್ಟಾವರ್ಣಾಂತರ್ಗತರಾದ ಗುರುಸ್ಥಲದ ಜಂಗಮರು ತಮ್ಮ
ಪ್ರಿಯರಿಗೆ ಗರ್ಭವತಿಯಾದೊಡನೆಯೇ ಜ್ಯೋತಿಸ್ಯ ಶಾಸ್ತ್ರೋಕ್ತ, ಪುಂಸ
ವನ, ಶ್ರೀಮಂತ, ಗರ್ಭಲಿಂಗಧಾರಣ ನೋವಲಾದ ಸಂಸ್ಕಾರಕರ್ಮ ಮಾಡಿಸಿ
ವರ್ಣಾಶ್ರಮಧರ್ಮ ಪದ್ಧತಿ ಪ್ರಕಾರ ಅರಮನೆ, ಗುರುಮನೆಯವರೆಂದು ಈ
ಗುರುಮಠದವರೇ ದೀಕ್ಷಾ ಮಾಡುವ ಅಧಿಕಾರ ಕರ್ತರಾಗಿರುವರು. ಆದ್ದರಿಂದ
ಇವರು ಭಕ್ತರಲ್ಲ. ಇವರೇ ಇಷ್ಟಲಿಂಗಕ್ಕೆ ಸಂಸ್ಕಾರಮಾಡಿ ವೀರಶೈವ ಭಕ್ತಾದಿ
ಗಳಿಗೆ ಲಿಂಗಧಾರಣ ಮಾಡುತ್ತ ಬಂದಿರುತ್ತಾರೆ. ಜಂಗಮ ಸಂಸ್ಕಾರ ಅಂದರೆ
ಅಯ್ಯಾಚಾರ ನೋವಲಾದವುಗಳನ್ನು ಮಾಡಿಸುತ್ತಾರೆ. ಆದಕಾರಣ ಹುಟ್ಟಿ
ನಿಂದಲೇ ಜಂಗಮ ತತ್ವವೆಂಬುದು ದೀಕ್ಷಾ ಸಂಸ್ಕಾರವಾದನಂತರ ಅಧಿಕಾರ
ಸಿದ್ಧಾಂತವದೆ. ಇವರು ತಮ್ಮ ತರುವಾಯ ತಮ್ಮ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಈ ಅಧಿಕಾರ
ಸಾಗಿಸುತ್ತಾ ವಂಶಪರಂಪರೆ ಬಂದಿದ್ದರಿಂದಲೇ ಅಷ್ಟಾವರ್ಣಗಳಲ್ಲಿ ಇವರಿಗೇನೇ
ಪ್ರಥಮ ಸ್ಥಾನವಿದೆ. ನಿಮ್ಮಂಥವರಿಗೆ ಈ ಸ್ಥಾನ ಸಿಗಲಾರದು.

ಶ್ಲೋಕ: ಆಚಾರ್ಯಸ್ಯಾವಮಾನೇನ ಶ್ರೇಯಃ ಪ್ರಾಪ್ತಿರ್ವಿಹನ್ಯತೇ ||

ತಸ್ಯಾನ್ವಿ ಶ್ರೇಯಸ್ ಪ್ರಾಪ್ತೌ ಪೂಜಯೇತ್ತಂ ಸಮಾಹಿತಃ ||

ಗುರುವಿಗೆ ಅಪಮಾನವನ್ನು ಮಾಡುವದರಿಂದ ಭೋಗ ಮೋಕ್ಷಗಳಿಗೆ ಹಾನಿಯುಂಟಾಗುತ್ತದೆ. ಅದಕಾರಣ ಭೋಗ ಮೋಕ್ಷ ಹೊಂದುವದಕ್ಕೆ ಆ ಗುರುವಿನಲ್ಲಿ ನಿಶ್ಚಲ ಮನಸ್ಸುಳ್ಳವನಾಗಬೇಕೆಂದು ಹೇಳಿದೆ.

ಶ್ಲೋಕ: ಯಶ್ಚಿವಸ್ಸು ಗುರುಷ್ಠೇಯೋ ಯೋಗುರುಸ್ಸಶಿವಸ್ತುತಃ |

ನ ತೇಯೋರಂತರಂ ಕುರ್ಯಾತ್ ಜ್ಞಾನಾವಾಪೋ ಮಹಾಮುತಿಃ ||

ಯಾವನು ಶಿವನೋ ಅತನೇ ಗುರುವೆಂದೂ ಯಾವನು ಗುರುವೋ ಅತನೇ ಶಿವನೆಂದೂ ಸ್ಮರಿಸಲ್ಪಡುವದು. ಈ ಗುರು, ಶಿವ ಇವರಿರ್ವರಲ್ಲಿ ಭೇದವನ್ನು ಎಣಿಸಬಾರದೆಂದು:

ಶ್ಲೋಕ: ಧ್ಯಾನಮೂಲಾ ಗುರೋರ್ಮೂರ್ತಃ ಪೂಜಾಮೂಲಂ ಗುರೋಃ ಪದಂ |

ಮಂತ್ರ ಮೂಲಂ ಗುರೋರ್ವಾಕಂ ಮುಕ್ತಿ ಮೂಲಾ ಗುರೋಃ ಕೃಪಾ ||

ಹೀಗೆ ಗುರುವಿನ ಸಪಜಾಕೃತಿಯೇ ಧ್ಯಾನಕ್ಕೆ ಕಾರಣವಾಗಿರುವದು. ಗುರುವಿನ ಪಾದವೇ ಪೂಜೆಗೆ ಯೋಗ್ಯವಾಗಿರುವದು. ಗುರುವಿನ ವಾಕ್ಯವೇ ಮಂತ್ರಕ್ಕೆ ನಿಧಾನವಾಗಿರುವದು. ಗುರುಕೃಪೆಯೇ ಮುಕ್ತಿಗೆ ಬೀಜವಾಗಿರುವದು ಎಂಬೀ ಪ್ರಮಾಣದಿಂದ ಧ್ಯಾನಿಸಿಕೊಳ್ಳುವದಕ್ಕೂ ಪೂಜಿಸಿಕೊಳ್ಳುವದಕ್ಕೂ ಮಂತ್ರ ವನ್ನಿತ್ತು ಮುರ್ದಿನೀಯುವದಕ್ಕೂ ಈ ಗುರುವರ್ಗದವರು ಮುಖ್ಯ ಕಾರಣರು.

ಕಾರಣ ಇವರು ಸಾಕ್ಷಾತ್ ಶಿವಸ್ವರೂಪರೆಂದು ಶಿವಶರಣರು, ಶಿವಶರಣ ಯರು ಈ ಗುರು, ಲಿಂಗ, ಜಂಗಮಕ್ಕೆ ತನು, ಮನ, ಧನದಿಂದ ವಂಚನೆ ಯಿಲ್ಲದೇ ಅರ್ಚಿಸಿರುವದರಿಂದ ಇವರಿಗೆ ಪ್ರತಿ ಸಂಸ್ಕಾರ ಶಬ್ದವೇಯಿಲ್ಲ. ಹೊಸ ಹೊಸದಾಗಿ ಮನಸ್ಸಿಗೆ ಬಂದಂತೆ ಸಂಸ್ಕಾರ ಹುಟ್ಟಿಸುವದು ಜಾತಿಗೇರ ಆಟ ವಲ್ಲ. ಇವರಿಗೆ ಹುಟ್ಟಿನಿಂದಲೇ ಗುರುತ್ವ ಜಂಗಮತ್ವದ ಜನ್ಮಸಿದ್ಧ ಹಕ್ಕೆಂದು ತಿಳಿಯಿರಿ

ವಚನ: ಯಾತ ತಲೆ ಬಾಗಿದರೇನು | ಗುರುಭಕ್ತನಾಗಬಲ್ಲದೇ? | ಇಕ್ಕಳ ಕೈಮುಗಿದರೇನು | ಭೃತ್ಯಾಚಾರಿಬಲ್ಲದೇ? | ಗಿಳಿ ಓದಿದರೇನು . ಲಿಂಗವೇಧಿಯಾಗಬಲ್ಲದೇ? | ಕೂಡಲ ಸಂಗನ ಶರಣರು | ಬಂದ ಬರವ ನಿಂದನಿಲವ ಅನಂಗ ಸಂಗಿಗಳವರು ನಿಮ್ಮನ್ನೆತ್ತಬಲ್ಲರು ||

ಎಂಬಂತೆ, ಹಿಂದಿನ ಶರಣರು ಗುರು, ಲಿಂಗ, ಜಂಗಮದಲ್ಲಿ ಕೇವಲ ಭಕ್ತಿ ಯನ್ನಿಟ್ಟು ಪೂಜಿಸಿದ ಪಕ್ಷ, ಶರಣರ ನಾಮವನ್ನಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ಇಂದು ಅದೇ

ಜಂಗಮ ಕುಲವನ್ನು ನಿಂದಿಸಿ ನಾಶ ಮಾಡಬೇಕೆಂಬ ದುಷ್ಟ ಹೇತುವಿನಿಂದಲೂ ಸ್ವಾರ್ಥಾಭಿಮಾನದಿಂದಲೂ ಪ್ರೇರಿತರಾದ ನಿಮ್ಮ ಸಂಘವು “ಹೂ ಮಾರಿದ ಅಂಗಡಿಯಲ್ಲಿ ಹುಲ್ಲು ಮಾರಿತು” ಎಂಬ ಗಾದೆಯಂತಾಯಿತು. ನೀತಿ ತಪ್ಪಿ ದುರ್ಮಾರ್ಗ ಪ್ರವೃತ್ತರಾದವರ ಪರಿಣಾಮ ಏನಾಗಿರುವದೆಂಬುದನ್ನು ನೋಡಿರಿ. ನೀಚ ಸ್ವಾರ್ಥತೆಗೆ ಬಲಿಬಿದ್ದ ರಾನಣನು ಸೀತೆಯನ್ನು ಕೆಣಕಿ ತನ್ನ ಸರ್ವಸ್ವವನ್ನು ನಾಶಮಾಡಿಕೊಂಡನು; ಪ್ರತಿ ಸೃಷ್ಟಿಯನ್ನು ಮಾಡುವ ಶಕ್ತಿಯಿಂದ ವಿಶ್ವಾಮಿತ್ರನು ಬ್ರಾಹ್ಮಣನಾಗಬೇಕೆಂಬ ಉದ್ದೇಶವನ್ನು ಒಳಗಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ವಸಿಷ್ಠರನ್ನು ಹತಮಾಡಲು ದ್ಯುಕ್ತನಾದನು. ಕೌರವರು ಭೂಮಿ ಆಸೆಯಿಂದ ಪಾಂಡವರನ್ನು ತೊಂದರೆ ಪಡಿಸಿ ತಾನೇ ನಾಶವಾದರು. ಹಾಗೆ ನೀವು ಗುರು ಜಂಗಮರ ಕುಲವನ್ನು ನಾಶಮಾಡಲು ಹೊರಟ ನಿಮ್ಮ ಗತಿ ಏನಾಗುವದೋ ದೇವರೇ ಬಲ್ಲ. ಹುಟ್ಟಿನಿಂದಲೇ ವಂಶಪರಂಪರವಾಗಿ ಬಂದ ಗುಣೋತ್ಕರ್ಷವನ್ನು ಸಹಿಸದೆ, ಗುರು ಜಂಗಮರ ಪದವಿಯನ್ನು ಪಡೆಯಬೇಕೆಂಬ ದುರಾಶೆಯಿಂದ ಆ. ಮ. ಪಾಟೀಲರು ಹಾಗೂ ಶರಣಸಂಘವು ಬಚ್ಚಲ ಕುಡಿಯೊಳಗಿನ ಕಳಕಿನ ಹುಳಗಳಿದ್ದಂತೆಯೇ ಸರಿ. ಆ ಹುಳಗಳು ಆ ಕಳಕ ನೀರನ್ನೇ ಪರಮ ಪುರುಷಾರ್ಥವೆಂದು ತಿಳಿದು, ಆ ಕಳಕನ್ನೇ ತಿಂದು ಆ ಕಳಕಿನಲ್ಲಿಯೇ ಹೊರಳಾಡುತ್ತ ಅಲ್ಲಿಯೇ ಸತ್ತು ಆ ಕಳಕನ್ನೇ ಮತ್ತಿಷ್ಟು ಹೆಚ್ಚಿಸಿ, ವಿವಿಧ ರೋಗಗಳ ಬೀಜವನ್ನು ನಾಲ್ಕೂ ಕಡೆಗೆ ಹಬ್ಬಿಸುವಂತೆ, ಸನಾತನ ಧರ್ಮ ಪದ್ಧತಿಯನ್ನು ಅಳಿಯುವ ಈ ಹುಳಗಳನ್ನು ನಾಶಮಾಡದಿದ್ದರೆ ಸಾಂಸರ್ಗಿಕ ರೋಗ ವೀರಶೈವ ಸಮಾಜದಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚಿ, ಸಮಾಜ ನಾಶವಾಗದೇ ಉಳಿಯಲಾರದು. ಇಂಥವರು ಶರಣ ಸೇವಾಸಂಘಕ್ಕೆ ಅಯೋಗ್ಯರೇ ಸರಿ.

ಪ್ರಶ್ನೆ: ಹಿಂದಿನ ಮಹಿಮರೆಲ್ಲ ಭಕ್ತರನ್ನೇ ಕೊಂಡಾಡಿರುವರಲ್ಲದೆ ಅಯ್ಯನವರ ಹೆಸರನ್ನು ಕೂಡ ಎತ್ತಿಲ್ಲ. ಅಂದಬಳಿಕ ಇದು ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿ ಬಂದ ಒಂದು ಕೃತ್ರಿಮ ಹೆಸರಲ್ಲವೇ? ಜಂಗಮರೆಂದರೆ ಅಷ್ಟಾವರ್ಣಾಂತರ್ಗತ ಸರ್ವಶ್ರೇಷ್ಠ ಜಗತ್ಪ್ರಜ್ಞ ವಸ್ತು. ಅದನ್ನು ಸಾಮಾನ್ಯ ಲಿಂಗ ಭಕ್ತನು ತನಗೆ ಹೆಚ್ಚಿಕೊಳ್ಳುವದು ಮಹಾದ್ರೋಹ. ನಿಜವಾದ ಜಂಗಮರು ನಾಮಧಾರಿ ಜಂಗಮರನ್ನು ಸಹಿಸರು. ಗಣಶಬ್ದವು ಸಮೂಹ ವಾಚಕವು; ಅದನ್ನು ಬಹು ವಚನದಲ್ಲಿಯೇ ಗಣಂಗಳೆನ್ನುವರು; ಹೀಗೆ ಬರೆದಿರುವಿರಿ.

ಉತ್ತರ: ಜಂಗಮರು ಯಾರಂದರೆ:

ಶ್ಲೋಕ: ಏಕ ಏವ ಶಿವಸ್ವಾಕ್ಷಾತ್ಪರ್ವಾನುಗ್ರಹಾರಕಃ |

ಗುರು ಜಂಗಮ ಲಿಂಗಾತ್ಮಾ ವರ್ತತೇ ಭಕ್ತಿ ಮುಕ್ತಿದಃ ||

ಲೋಕ ಪ್ರಸಿದ್ಧನಾಗಿ ತನ್ನ ಸಮಸ್ತ ಭಕ್ತರಿಗೆ ಅನುಗ್ರಹವನ್ನು ಮಾಡುವ ಸ್ವತಂತ್ರನಾದ ಪರಮೇಶ್ವರನೊಬ್ಬನೇ ಗುರುರೂಪ, ಜಂಗಮರೂಪ, ಲಿಂಗರೂಪ ನಾಗಿ ಭೋಗ ಮೋಕ್ಷಗಳನ್ನು ಕೊಡುವವನಾಗಿರುವ ಪ್ರಮಾಣದಿಂದ:

ಶ್ಲೋಕ: ಏಕ ಮೂರ್ತಿ ಸ್ತಯೋಭಾಗಾ ಗುರುರ್ಲಿಂಗಂ ಚ ಜಂಗಮಂ |

ಜಂಗಮಂ ಚ ಗುರುರ್ಲಿಂಗಂ ತ್ರಿವಿದಂತ್ಯೇಕ ಮುಚ್ಯತೇ ||

ಒಂದು ಮೂರ್ತಿಯೇ ಗುರು ಎಂತಲೂ ಲಿಂಗವೆಂತಲೂ ಜಂಗಮ ಎಂತಲೂ ಮೂರು ಭಾಗವಾಗಿರುವದರಿಂದ ಈ ಗುರುಸ್ಥಲದ ವಂಶ ಮಧ್ಯದಿಂದ ಬಂದದ್ದಲ್ಲ. ಪೀಠಾಚಾರ್ಯರ ಅಚ್ಚೆಯಂತೆ ಗುರು, ಜಂಗಮ ಸ್ಥಾನಗಳು ನಿನ್ನಂಥ ನಾಮಧಾರಿ ಭಕ್ತನಿಗೆ ಈ ಸ್ಥಳಗಳು ಸಲ್ಲವೆಂದು ಬರೋಬರಿ. ಈ ಪೂರೋಕ್ತ ಪಂಚವಿಧ ಆಚಾರ್ಯರು ಅವರಿಂದ ಪಾಣಿಗ್ರಹತರಾದ ಸ್ತ್ರೀಯರು ಮತ್ತು ಈ ಪೂರ್ವೋಕ್ತ ಪಂಚವಿಧ ಪಂಚಮರು ಕ್ರಮವಾಗಿ ವೀರಶೈವ ವಂಶಾವಳಿಗೆ ಮೂಲಭೂತ ಸ್ತ್ರೀ ಪುರುಷರಿರುವರು.

ಆ. ಮ. ಪಾಟೀಲರೇ, ಇವರು ನಿಮ್ಮಂತೆ ಲಿಂಗಭಕ್ತರಲ್ಲ. ಅಯ್ಯನವ ರೆಂಬುದು 'ಆರ್ಯ' ಎಂಬ ಸಂಸ್ಕೃತ ಶಬ್ದದಿಂದ ಹುಟ್ಟಿದ್ದು ಶ್ರೇಷ್ಠ ಎಂಬ ಅರ್ಥ. ಶಿವಭಕ್ತ ವೃಂದದಿಂದ ಪೂಜಿಸಲ್ಪಡತಕ್ಕವರಾದ್ದರಿಂದ ಈ ಅಯ್ಯನವ ರೆಂಬ ನಾಮವು ಬಂತು. ಗಣಾಧೀಶ್ವರರೆಂದರೆ ಶಿವಭಕ್ತ ಸಮಾಜಕ್ಕೆ ಅಧಿಪತಿಗಳಾದ್ದರಿಂದ ಈ ಗಣಾಧೀಶ್ವರನೆಂಬ ನಾಮ ಪ್ರಾಪ್ತವಾಗಿದೆ. ಜಂಗಮರೆಂದರೆ ವಿಶೇಷ ಜ್ಞಾನವುಳ್ಳವರೆಂಬ ಅರ್ಥ. ವೀರಶೈವ ಮತದಲ್ಲಿ ಮೂವತ್ತಾರು ತತ್ವಗಳು. ಅವುಗಳಲ್ಲಿ ಶಿವತತ್ವವೇ ಶ್ರೇಷ್ಠವಾದ ಕೊನೆಯ ತತ್ವವು. ಆ ಶಿವತತ್ವವೇ ಸ್ವಸ್ವರೂಪವೆಂದು ವಿಶೇಷವಾಗಿ ತಿಳಿಯುವನಾದ್ದರಿಂದ ಈ ಜಂಗಮನೆಂಬ ಹೆಸರು ಬಂದಿದೆ. ಈ ಪ್ರಕಾರ ಇದ್ದು ಅಷ್ಟಾವರ್ಣಾಂತರ್ಗತ ಜಂಗಮರು ಸಹಿಸರೆಂದು ಬರೆದಿರುವ ನೀವು, ಹೆಣ್ಣುಮಕ್ಕಳು ಒಂದೇ ರೂಪವಿದ್ದಾಗ್ಯೂ ತಾಯಿ, ಮಗಳು, ಸೊಸೆ, ಹೆಂಡತಿ, ಅಕ್ಕ, ತಂಗಿಯರೆಂಬ ಭಿನ್ನಭಾವನೆ ಯಿದ್ದಂತೆ ಈ ಜಂಗಮ ಶಬ್ದದಲ್ಲಿ ತಾರತಮ್ಯ ಭಾವನೆಗಳಿವೆ.

ಶ್ಲೋಕ: ಚಿತ್ತಲಾಂಘವೇ ಶಾಂತಸ್ತತ್ತ್ವಾ ವಾಜ್ಞರಹಂಕೃತಿ ನಿರ್ಮುತ್ಸರೋನಿರು
ತ್ಸೇಕಃ ಕಾಮಾದಿ ಗುಣವರ್ಜಿತಃ | ಸ್ವದಾರಾನಿರತಶ್ಚಾಂತಃ ಸಮಸ್ತಾಗಮ
ಪಾರಗಃ | ವಾಗ್ಮೀಗಭೀರ ಸ್ತಂತುಷ್ಕುಃ ಪ್ರಗಲ್ಬಃ ಕರುಣಾಸ್ವದಃ | ಅಧೀತ
ವೇದಾಗಮಾದಿ ಸರ್ವತಂತ್ರೇಷು ಕೋವಿದಃ | ಪುರಾಣ ಸಂಹಿತಾವೃತ್ತಸ್ತದರ್ಥ
ಪ್ರತಿಪಾದಕಃ | ಮಂತ್ರಶಾಸ್ತ್ರಕೃತಾ ಭ್ಯಾಸೋಯಂತ್ರೋದ್ಧಾರವಿದಾನ
ನತ್ | ಶಿವಭಕ್ತ ಶ್ರೀವದ್ಯಾಯಿ ಗುರುಭಕ್ತೋ ಗುರುಪ್ರಿಯಃ | ಶಿಷ್ಯಕಾಹಿತ
ಚಿತ್ತಶ್ಚ ಶಿವಲಿಂಗಾರ್ಚನಾಪರಃ | ಸಂಪ್ರದಾಯ ವಿಶೇಷ್ಯ ಸ್ವಾಧ್ಯಾ ಭಕ್ತಜನ
ಪ್ರಿಯಃ | ಸವಾಚಾರ್ಯಕ ನಿರತೋ ಸದ್ವಂಶೀನ ಸಮುದ್ಭವಃ | ಏವಮಾದಿ
ಗುಣೋಪೇತೋ ಗುರು ಪೀತಾದಿರೋಕಃ ||

ಲಿಂಗದಲ್ಲಿ ಸಮುಪಸ್ಥಿತವಾದ, ಪರತತ್ವಬೋಧಕವಾದ, ಚಿತ್ಕಲೆಯ
ಜಪಾಸಕ್ತನಾದ, ಶಾಂತನಾದ, ಸತ್ಯಸಂಘನಾದ, ನಿರ್ಮಾತ್ರರ್ಯನಾದ, ಕಾಮಾದಿ
ಗುಣರಹಿತನಾದ, ಏಕಪಕ್ಷೀ ವೃತವುಳ್ಳವನಾದ, ಕರುಣಾಶಾಲಿಯಾದ, ವೇದಾಗ
ಮಾದಿ ಸರ್ವತಂತ್ರದಲ್ಲಿ ನಿಪುಣನಾದ, ಮಂತ್ರೇಂದ್ರಧರಣ ಕ್ರಮವನ್ನು ಬಲ್ಲವ
ನಾದ, ಸದಾಲಿಂಗಾರ್ಚನಾಸಕ್ತನಾದ, ಶಿವಭಕ್ತರಲ್ಲಿ ಪ್ರೀತಿವುಳ್ಳವನಾದ, ಸದ್ವಂಶ
ದಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟಿದವನಾದ ಈ ಎಲ್ಲ ಗುಣಗಳುಳ್ಳವನೇ ಅಷ್ಟಾವರ್ಣ ಗುರು ಪೀತಾಧಿ
ಕಾರಕ್ಕೆ ಯೋಗ್ಯರೆಂದು ಆಗಮಗಳಲ್ಲಿ ಉಕ್ತವಾಗಿರುವದು.

ಇಂಥ ಮಠಸ್ಥರಲ್ಲಿಯೇ ಗುರುಸ್ಥಲವ ಜಂಗಮರು ಮುಖ್ಯರು. ಈ ಗುರು
ಸ್ಥಲ ಜಂಗಮನೇ ಉತ್ಪತ್ತಿಸ್ಥಾನವಾದ್ದರಿಂದ ಇವರಿಗೂ ಜಂಗಮ ನಾಮ
ಉಂಟು. ವೀರಶೈವ ಧರ್ಮನಿಷ್ಠರು ಧಾರ್ಮಿಕ ವ್ಯವಹಾರದಲ್ಲಿ ಶ್ರೇಷ್ಠ
ವೈದಿಕರೆನಿಸಿದ ಅಯ್ಯನವರೆಂಬ ಶಬ್ದವನ್ನು ನಾಶಗೈಯುವದರಲ್ಲಿ ಭ್ರಮಿಷ್ಠ
ರಾದ ನಿಮಗೆ ಅಯ್ಯನವರೆಂಬ ಶಬ್ದದ ಯೋಗ್ಯತೆ ನಿಮ್ಮಂಥ ಮಾಸ್ತರರಿಗೆ ಏನು
ಗೊತ್ತು? ಈ ಅಯ್ಯನವರೆಂಬ ಶಬ್ದದ ಮಹತ್ವವನ್ನು ಮಹಾತ್ಮಾ ಬಸವಣ್ಣ
ನವರು ಅಯ್ಯ ಶಬ್ದದ ಯೋಗ್ಯತೆ ತಿಳಿದು ಈ ಪ್ರಕಾರ ಹಾಡಿದ ವಚನವನ್ನು
ಕಣ್ಣಿರೆದು ನೋಡಿರಿ.

ವಚನ: ಅಯ್ಯಾ ಅಯ್ಯಾ ಎಂದು ಕರೆಯುತ್ತಲಿದ್ದೇನೆ | ಅಯ್ಯಾ ಅಯ್ಯಾ
ಎಂದು ಒರಲುತ್ತಲಿದ್ದೇನೆ | ಓ ಎನ್ನಲಾಗದೇ? ಅಯ್ಯಾ, ಆವಾ
ಗಳೂ ನಿಮ್ಮ ಕರೆಯುತ್ತಲಿದ್ದೇನೆ | ಓ ಎನ್ನದೇ ಮೌನವೇ ಕೂಡಲ
ಸಂಗಮದೇವ ||

ಎಂದು ಬಾರಿ ಬಾರಿಗೂ ಅಯ್ಯ ಶಬ್ದದಿಂದ ಅಂಗವಾದರೆ, ಹೃದಯ ಮಂದಿರದ ಬಾಗಿಲ ತೆರೆದು ಅದರ ಜ್ಯೋತಿ ಅಂತರಂಗವನ್ನೆಲ್ಲ ಬೆಳಗುತ್ತದೆ ಎಂದು ಅಯ್ಯ ಶಬ್ದವನ್ನು ಬಿಡಬೇಕಾಗಿವೆ.

ವಚನ: ಪುಣ್ಯ ಪಾಪಗಳೆಂಬವು ತಮ್ಮ ಇಷ್ಟವು ಕಂಡರೆ ಅಯ್ಯಾ ಅವರ ಸ್ವರ್ಗ ಎಲವೇ; ಅವರ ನರಕ ಕೂಡಲ ಸಂಗಮವೇನಯ್ಯ!

ಹೀಗೆ ಇನ್ನೂ ಅನಂತ ವಚನಗಳಲ್ಲಿ 'ಅಯ್ಯ' ಶಬ್ದವನ್ನು ಶರಣ-ರಹಿತ ಎಂದು ಬಿಡಬೇಕಿದೆ.

'ಅಯ್ಯ' ಶಬ್ದವು ಶಿವನ ಪ್ರತಿನಿಧಿಗಳೆಂದು ತಿಳಿದು ಮತಸ್ಥಾನವಾದ ಚಾರ್ಯರು ಗುರುಸ್ಥಲದ ಮತವಯ್ಯನವರೆಂಬ ಹೆಸರು ಕೊಟ್ಟಿರುವರು. ಅಯ್ಯ ನವರನ್ನು ಹೀಯಾಳಿಸ ಹೋಗಿ ಅಳವಾದ ತಗ್ಗಿನಲ್ಲಿ ಬಿದ್ದಿದ್ದೀರಿ. ಅ. ಮ. ಪಾಟೀಲರೆ, ಅಯ್ಯ ಶಬ್ದ ಮಹತ್ವ ತಿಳಿದು ನಿಮ್ಮ ಹಿರಿಯರು ನಿಮಗೆ ಅಯ್ಯನ ಗೌಡನೆಂದು ಹೆಸರಿಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. 'ದೀಪದ ಬುಡದಲ್ಲಿಯೇ ಕತ್ತಲೆ' ಎಂಬಂತೆ ನಿಮ್ಮ ಹೆಸರಿನ ಶಬ್ದಾರ್ಥವೇ ನಿಮಗೆ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲವೆಂದು ಮೇಲೆ ಸನಾತನ ವೀರ ಕೈನ ಪದ್ಧತಿ ನಿಮಗೆ ಗೊತ್ತಿರದೇ ಇರುವುದು ಸಹಜವಾಗಿದೆ. ಜಂಗಮದ ಉಗಮಸ್ಥಾನಕ್ಕೆ ಮೂಲಾಧಾರವೇ ಗುರುಸ್ಥಲ. ಜಂಗಮತ್ವ ಇದರಿಂದಲೇ ಕಾಪೋಪಶಾಖೆಗಳಾಗಿವೆ.

ಪ್ರಶ್ನೆ: "ಮಹಾ ಮಹೇಶ್ವರರ್ಬಯಸವೇ ಭೋಗ ವೋಕ್ಷ ಪರಶ್ವಮ ಚಿತ್ರವಲಾಂವಾಧವಾ " ಎಂದು ಶತಕತ್ರಯದಲ್ಲಿ ಮಹಾಮಹೇಶ್ವರರೆಂದರೆ ಲಿಂಗವಂತರೆಂದೇ ಅರ್ಥವಲ್ಲದೆ, ಅಯ್ಯನವರೆಂದು ಮಾತ್ರ ಸಂಕಿತನೂ ತನ್ನ ಬುದ್ಧಿ ಶಕ್ತಿಯನ್ನು ಎಷ್ಟು ದುರುಪಯೋಗ ಮಾಡಿದರೂ ಅರ್ಥ ಮಾಡನು. ಯಾಕೆಂದರೆ ಅಯ್ಯನವರಿಗೆ ವೋಕ್ಷವೆಂದು ಹೇಳಿದರೆ ಶಾಸ್ತ್ರಾಸ್ತವ.

ಉತ್ತರ:

ವಚನ: ಕನ್ನಡಿಯ ಹೊಳಪನ್ನು ಕಡಿಮೆಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಕಣ್ಣೆ ಕಣ್ಣೆ ಬುದಿಯಂ ಚೆಲ್ಲಿದರೆ ಆ ಕನ್ನಡಿಯ ಹೊಳಪು ಅಧಿಕವಾಗುವುದಲ್ಲದೆ ಕಡಿಮೆಯಾಗ ಬಲ್ಲದೇನಯ್ಯಾ. ರಸ್ತೆ-ಚಿನ್ನಗಳನ್ನು ಮಣ್ಣಿನಲ್ಲಿಟ್ಟರೆ ರಸ್ತೆ-ಚಿನ್ನದ ಬಣ್ಣ ಅಧಿಕವಾಗುವುದಲ್ಲದೆ ಕಡಿಮೆಯಾಗಬಲ್ಲದೇನಯ್ಯಾ! ಇದರಂತೆ ಜಿನ್ನದ ಗುರು ಜಂಗಮರಿಗೆ ಕುಸ್ನಿಗಳಾದ ಮರ್ಜನರು ನಿಂದಿಸಲು

ಗುರುಜಂಗಮರ ಕೀರ್ತಿಯು ಅಧಿಕವಾಗುವದಲ್ಲವೆ ಕುಂದು ಬಾರ
ವಯ್ಯಾ ! ಹೀಗೆಂದು ಸಾರಿದ ಶಿರಃಪುರದ ಶ್ರೀ ಗುರುಸಿದ್ಧರಾಮೇಶ್ವರಾ !

ನಜ ಅಯ್ಯ ಮೂರದಲ್ಲಿದ್ದಿಹೆಯೆಂದು ಬಾಯಾರಿ ಬಳಬುಕ್ಕಿದ್ದೆನಯ್ಯಾ ನಾನು
ಅಯ್ಯಾ ! ಸಾರಿ ಬಂದು ನೀನೆನ್ನ ಕರಸ್ಥಲದಲ್ಲಿ ಮೂರ್ತಿಗೊಂಡರೆ
ಇನ್ನು ಅರತಿಯಲ್ಲವು ಲಿಂಗ ಆಲಿ ನಿಮ್ಮಲ್ಲಿ ನೆಟ್ಟವು ನೋಡಯ್ಯ
ಚನ್ನಮಲ್ಲಿಕಾರ್ಜುನಯ್ಯಾ !

ನಜನ: ಅಯ್ಯ ಪಾತಾಳವಿತ್ತಿತ್ತ ಶ್ರೀಪಾದವತ್ತತ್ತ | ಬ್ರಹ್ಮಾಂಡವಿತ್ತಿತ್ತ
ಮಣಿಮಕುಟವತ್ತತ್ತ | ಅಯ್ಯ ದಶದಿಕ್ಪು ಇತ್ತಿತ್ತ ದಶಭುಜಗಳ
ತ್ತತ್ತ | ಚನ್ನಮಲ್ಲಿಕಾರ್ಜುನಯ್ಯಾ ನೀನೆನ್ನ ಕರಸ್ಥಲಕ್ಕೆ ಬಂದು
ಚುಳಕಾದಿರಯ್ಯಾ !

ಹೀಗೆ ' ಅಯ್ಯ ' ಶಬ್ದದ ಶ್ರೇಷ್ಠತ್ವವನ್ನುಪಯೋಗಿಸಿರುವರು.

ಅ. ಮ. ಪಾಟೀಲರೇ ಅಯ್ಯನವರು, ಮಾಹೇಶ್ವರರೆಂಬ ಶಬ್ದ ಕೇಳದ
ಕೆವುಡರೂ ಅಯ್ಯ ಶಬ್ದ ಸುಡಿಯದ ಮೂಕರೂ ಜಂಗಮರ ಮಠವನ್ನು ಕಾಣದ
ಕುರುಡರೂ ಆದ ನಿಮಗೆ ಮಾಹೇಶ್ವರರು ಅಯ್ಯನವರಲ್ಲವೆಂಬುದು “ ಅಳಿಯ
ನಲ್ಲ, ಮಗಳ ಗಂಡ ” ನೆಂದು ಹೇಳುವವನಂತೆ ಅಯ್ಯ, ಮಾಹೇಶ್ವರ ಎಂಬ
ಶಬ್ದವನ್ನು ನಾಶಗೊಳಿಸಬೇಕೆಂಬ ದುರಾಭಿಮಾನದ ಮಹತ್ಪ್ರಾಕಾಂಕ್ಷೆಯ
ಭ್ರಮಿಷ್ಯರಿಗೆ ಅರ್ಥವಾಗುವದಿಲ್ಲ. ಭಕ್ತಿ ಜ್ಞಾನವಿದ್ದವರಿಗೆ ಮಾತ್ರ ಸಹಜ
ವಾಗಿ ಅರ್ಥವಾಗುತ್ತದೆ. ಗುರುಲಿಂಗಜಂಗಮರ ಸ್ಥಾನಮಾನಗಳನ್ನುನುಸರಿಸಿ
ಇವರಿಗೆ ಪ್ರಾಜ್ಞ ಸ್ಥಾನಗಳು ಯುಗಯುಗಾಂತರಗಳಿಂದ ವಂಶ ಪರಂಪರವಾಗಿ
ಇರುವವು ಕಂಡು ಶಿವಶರಣೆ ಆತ್ಮ ಮಹಾದೇವಿ ಹಾಡಿದ ನಜನ ನೋಡಿರಿ.

ನಜನ: ಅರಿವು ಸಾಧ್ಯವಾಯಿತೆಂದು ಗುರು ಲಿಂಗ ಜಂಗಮವ ಬಿಡಬಹುದೇ ?
ಸಂದು ಸಂಶಯವಳಿದು ಅಂಖಂಡ ಜ್ಞಾನವಾಯಿತೆಂದು ಪರ ಧನ
ಪರಸ್ಥಿಗೆ ಯೆಳುವಬಹುದೇ ? ಯತ್ರ ಜೀವಸ್ತತ್ರ ಶಿವಃ ಎಂಬ
ಅಭಿನ್ನ ಜ್ಞಾನವಾಯಿತೆಂದು ಶುನಕ, ಸೂಕರ, ಕುಕ್ಕುಟ,
ಮಾರ್ಜಾಲಗಳ ಕೂಡ ಭುಂಜಿಸಬಹುದೇ ? ಭಾವದಲ್ಲಿ ತನ್ನ ಸಿಜದ
ನೆಲೆಯನರಿವುತ್ತಿಹುದು ಸುಜ್ಞಾನ ಸತ್ತ್ವಿಯ ಸುನೀತಿ ಸುಮಾರ್ಗ

ದಲ್ಲಿ ವರ್ತಿಸುವದು ಹೀಗಲ್ಲವೇ ಜ್ಞಾನನಾಯಿತ್ತೆಂದು ತನ್ನ ಮನಕ್ಕೆ ಬಂದ ಹಾಗೆ ಮೀರಿ ನಡೆದು ನಡೆವನಾದೊಡೆ ಶ್ವಾನಗರ್ಭದಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟಿ ಸದೆ ಬಿಡುವನೇ? ಚನ್ನಮಲ್ಲಿಕಾರ್ಜುನಯ್ಯನು ||

ನಚನ: ನವಲಾಡಿತ್ತೆಂದು ಕೆಂಬೂತ ಪಕ್ಕವ ತೆರಕೊಂಡಂತೆ | ಹುಲಿಯ ಬಣ್ಣಕ್ಕೆ ನರಿ ಮೈ ಸುಟ್ಟುಕೊಂಡಂತೆ | ಕೋಗಿಲೆ ಸ್ವರಗೈದಿತ್ತೆಂದು ಕಾಗೆ ಕರೆಂದಂತೆ | ಗುರುಲಿಂಗಜಂಗಮ ನಿಷ್ಕರಾಗಿ ನಚನವ ಹಾಡಿ ದರೆ ಒಪ್ಪುವರಲ್ಲದೆ | ಗುರುಲಿಂಗಜಂಗಮ ನಿಷ್ಕಾಹೀನರು ಓದಿ ಹಾಡಿ ದರೆ | ನಳಿಗುಳೆಯ ತಿಂದ ನರಿ ಹಳ್ಳವ ತಡಿಯಲ್ಲಿ ಬಳ್ಳಿಟ್ಟು ಬಗ್ಗೆ ದಂತೆ | ಏನೊಂದು ಪಾಟಿ ಮಾಡಿರಯ್ಯಾ ಮಹಾಲಿಂಗ ಗುರುತಿನ ಸಿದ್ಧೀಶ್ವರ ಪ್ರಭುವೆ ||

ಈ ಪ್ರಕಾರ ಹಾಡಿದ್ದರೂ ಈ ಕುಲನಾಶಕರು ಅಯ್ಯ ಕುಲ ಶ್ರೇಷ್ಠತ್ವದ ಪ್ರಕಾಶನನ್ನು ಕಾಣದ ಅಂಥಕರೇ ಸರಿ.

ಪ್ರಶ್ನೆ: ಭಕ್ತರ ಹಣದಿಂದಲೇ ಸಂಸ್ಥೆಗಳನ್ನು ಕಟ್ಟಿ, ಆ ಭಕ್ತ ಬಂಧುಗಳನ್ನೇ ಧರ್ಮವಿಧ್ಯೆಯಿಂದ ದೂರಿಸುವುದೆಂದರೆ ಮಹಾ ಅಪರಾಧವಲ್ಲವೇ? ಮತ್ತು ರಕ್ತಬಂಧುಗಳು ಮೆಚ್ಚುವ ಕಾರ್ಯ ಮಾಡಿ ಧರ್ಮಗ್ಲಾನಿಯನ್ನು ಮಾಡಕೂಡದು.

ಉತ್ತರ: ಅ. ಮ. ಪಾಟೀಲರೇ, ನೀವು ವೀರಶೈವ ಧರ್ಮವರಲ್ಲವೆಂದು ಕಾಣುತ್ತದೆ. ಯಾಕಂದರೆ ವೀರಶೈವ ಮತ ಧರ್ಮ ಗುರುಗಳಾದ ಪಟ್ಟ ಚರ ಮೂರ್ತಿಗಳು, ಪಟಸ್ಥಲ ಜಂಗಮ ಮೂರ್ತಿಗಳು ಧರ್ಮ ಸಂಸ್ಥೆಗಳನ್ನು ಕಟ್ಟಿ ಜೀಕಾದರೆ ತಮ್ಮ ಮಕ್ಕಳ ಸಲುವಾಗಿ ಯಾರೂ ಕಟ್ಟಿಲ್ಲ. ಭಕ್ತಾದಿಗಳ ಮಕ್ಕಳ ಸಲುವಾಗಿ, ಹಗಲು ಇರುಳು ದುಡಿದು ಶ್ರಮಪಟ್ಟು, ತಮ್ಮ ತಪಾಸಾಮರ್ಥ್ಯದಿಂದ ಶ್ರೀ. ಮನ್ನಿರಂಜನ ಪ್ರಣವ ಸ್ವರೂಪಿಗಳಾದ ಶ್ರೀ ಮೃತ್ಯುಂಜಯ ಸ್ವಾಮಿಗಳು ಧಾರವಾಡ ಇವರು ಉಚಿತ ಪ್ರಸಾದ ನಿಲಯವನ್ನು ಸ್ಥಾಪಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಇದು ಭಕ್ತಾದಿಗಳು ಆರಿಯದ ಮಾತಲ್ಲ. ಇದರಂತೆ ಬೆಳಗಾವಿಯಲ್ಲಿ ಶ್ರೀ. ಮ. ನಿ. ನಾಗನೂರ ಸ್ವಾಮಿಗಳೂ ಗೋಕಾಕದಲ್ಲಿ ಶ್ರೀ. ಮ. ನಿ. ದುರದುಂಡೇಶ್ವರ ಸ್ವಾಮಿಗಳೂ ಹೊಸಕಟ್ಟೆ (ಬೆಳಗಾವಿ)ಯಲ್ಲಿ ಹೊಲಿ ಪೂಜ್ಯ ಚರಮೂರ್ತಿಗಳೂ ಜೈಲಹೊಂಗಲದಲ್ಲಿ ಶ್ರೀ ಬೆತನೂರ ಪಟ್ಟಾಧ್ಯಕ್ಷರೂ

ರಾಮದುರ್ಗದಲ್ಲಿ ಶ್ರೀ. ಮ. ನಿ. ಫರಾಳಸ್ವಾಮಿಗಳು ಅವರಾದಿ ಅವರೂ ಸೂರೇಬಾನದಲ್ಲಿ ಶ್ರೀ. ಮ. ಚ. ಚರಪಟ್ಟಾಭ್ಯಾಸರು ತೊಂಗಲ್ ಇವರೂ ಸವಿಲಗುಂದದಲ್ಲಿ ಶ್ರೀ. ಮ. ನಿ. ಪ್ರ. ಗವಿಮಠ ಸ್ವಾಮಿಗಳವರೂ ಹುಬ್ಬಳ್ಳಿಯಲ್ಲಿ ಶ್ರೀ. ಮನ್ನಿರಂಜನ ಗುರುಸಿದ್ಧರಾಜೇಂದ್ರ ಮಹಾ ಸ್ವಾಮಿಗಳೂ ಹೊಲೇ ಸ್ವಾಮಿಗಳೂ ಸವದತ್ತಿ ಶ್ರೀ. ಮ. ನಿ. ಕಲ್ಮಠ ಮಹಾಲಿಂಗ ಸ್ವಾಮಿಗಳೂ ಕೊಪ್ಪಳ ಗವಿ ಸ್ವಾಮಿಗಳೂ ಶ್ರೀ. ಮುಂಡರಗಿ ಅನ್ನಾಸ ಮಹಾ ಸ್ವಾಮಿಗಳೂ ಶ್ರೀ. ಶಿವಗಂಗಾ ಮಹಾ ಸ್ವಾಮಿಗಳೂ ಬೆಂಗಳೂರ ಸರ್ಪ ಭೂಷಣ ಸ್ವಾಮಿಗಳೂ ಸತ್ತೂರ ಶಿವರಾತ್ರಿ ಸ್ವಾಮಿಗಳೂ ಹಾಕೇರಿ ಅನ್ನಾಸ ಮಹಾ ಸ್ವಾಮಿಗಳೂ ಗದಗಿನ ತೋಟದಾರ್ಯ ಮಹಾ ಸ್ವಾಮಿಗಳೂ ಸ್ಥಾಪಿಸಿರುವ ಎಷ್ಟೋ ಪ್ರಸಾದ ನಿಲಯಗಳು, ಭಕ್ತರ ಮಕ್ಕಳ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸ ಸಲುವಾಗಿ ಇರುವವಲ್ಲದೆ, ಶ್ರೀ. ಮ. ನಿ. ಬಂಧನಾಳ ಶಿವಯೋಗಿಗಳು ವಿಜಾಪುರದಲ್ಲಿ ಸ್ಥಾಪಿಸಲ್ಪಟ್ಟ ಹಾಯಸೂಲ ಕಾಲೇಜದಂಥ ಎಷ್ಟೋ ವಿದ್ಯಾಸಂಸ್ಥೆಗಳನ್ನು ಎಷ್ಟೋ ಮಹಾ ಸ್ವಾಮಿಗಳು ಅನಂತ ಕಡೆಗೆ ಭಕ್ತಾದಿಗಳ ಉದ್ಧಾರಕ್ಕಾಗಿ ಅವೆ ಎಂಬುದು ಸ್ವಾರ್ಥಭಿಮಾನಾಂಧರಾದ ನಿನಗೆ ಕಾಣಿಸದೆ ಇರುವುದು ಕೋಪನೀಯವೇ ಸರಿ.

ಪಟ್ಟಣದ ಮಹಾ ಮೂರ್ತಿಗಳೇ ಆಗಲಿ, ಚರಪಟ್ಟಣದ ಚರ, ಪಟ್ಟಣ ಮಹಾ ಮೂರ್ತಿಗಳೇ ಆಗಲಿ ಇವರು ಬರೇ ರಕ್ತ ಬಂಧುಗಳ ಕಾರ್ಯಮಾಡಿ ಧರ್ಮಗ್ಲಾನಿಯನ್ನು ಮಾಡುವವರಲ್ಲ. ಇವರು ಅನುಮಿತ್ತ ಬಾಂಧವರಾದ್ದರಿಂದ ಒಂದನೆಯದು ರಕ್ತ ಬಾಂಧವ್ಯ, ಎರಡನೆಯದು ವೃತ್ತಿ ಬಾಂಧವ್ಯ, ಮೂರನೆಯದು ಭಾವ ಸಂಬಂಧವೆಂಬ ಮೂರು ಬಗೆಯ ಸಂಬಂಧಗಳಿರುವವು. ಒಂದನೆಯ ಪಿತಾ ಪುತ್ರಾದಿ ಬಂಧು ಬಾಂಧವರೊಳಗಿನ ಸಂಬಂಧವು ರಕ್ತ ಸಂಬಂಧವೆನಿಸುವದು. ಎರಡನೆಯದು ಗುರು ಶಿಷ್ಯಾದಿ ಇಷ್ಟಮಿತ್ರರೊಳಗಿನ ಸಂಬಂಧವು ವೃತ್ತಿ ಸಂಬಂಧವೆನಿಸುವದು. ಮೂರನೆಯದು ಭಾವ ಸಂಬಂಧ ಬರೇ ಮನುಷ್ಯ ಕೋಟಿಯಷ್ಟೇ ಏಕೆ? ಪ್ರಾಣಿ ಕೋಟಿಗಳೆಲ್ಲವೂ ಆತ್ಮ ರೂಪವಾಗಿರುವದರಿಂದ ಅಥವಾ ಒಬ್ಬ ದೇವರಿಗೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟವರಿರುವದರಿಂದ ಸರ್ವತ್ರ ಆತ್ಮಭಾವವನ್ನು ಅಥವಾ ಧೈರ್ಯ ಸಂಬಂಧ ಜ್ಞಾನವನ್ನು ವಹಿಸುವದು ಭಾವ ಸಂಬಂಧವೆನಿಸುವದು. ಪಾಟೀಲರೇ, ಆತ್ಮ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಅಥವಾ ಧೈವ

ಸಂಬಂಧ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಸಕಲರೂ ಒಂದೇ ಎಂದು ಘನೈಭೇದವಿಲ್ಲದೆ ಈ ಭರ್ಮ ಸೀತಗಳಲ್ಲಿ ಭಕ್ತಾದಿ ವಿಷ್ಣುರ್ಥಿಗಳಿಗೆ ಅನ್ವಕೊಡುವ ಅತ್ಮ ಜ್ಯೋತಿಯ ಶಕ್ತಿ ಪ್ರಜ್ವಲಿಸುವ ದೈವ ಸಂಪತ್ತಿಯ ಕೀರ್ತಿ ಪ್ರಕಾರಕ್ಕೆ ಸುಸದ ದುರಾಭಿಮಾನಿಗಳಲ್ಲದೇ ಮತ್ತೇನು?

ಪ್ರಶ್ನೆ: "ಶಿವಯೋಗಿನ ಸಂತ್ಯಜ್ಞ ತ್ಯಜ್ಞೋ ಭವತಿ ಶಂಕರಃ" ಅಂದರೆ ಶಿವಯೋಗಿಯು ತ್ಯಜ್ಞನಾಸರೆ ಶಿವನು ತ್ಯಜ್ಞ ಆಗುವನೆಂಬ ಸ್ತೋತ್ರದಲ್ಲಿ ಶಿವಯೋಗಿ ಅಂದರೆ ಲಿಂಗಾಂಗಿಯು ಲಿಂಗಭಕ್ತನು ಅನೇಕರು ಹಾಗೆ ತಿಳಿದಿಲ್ಲ. ಜಗದ್ಗುರು ತೋಂಟದಾರ್ಯ ನಿರಚಿತ ಸಿದ್ಧೀಶ್ವರ ಪುರಾಣದ ೨೨ನೇ ಸಂಧಿಯಲ್ಲಿ ಕಾಣಬಹುದು. ಅದು ಹೇಗೆಂದರೆ "ಮುಂಬನೋಳು ನೈವೇದ್ಯವಿಡೆ ನೋಡುತಿರ್ಪನದ! ನುಂಬುವವಿಲ್ಲಂ ಸ್ವೀಕೃತವದಾಗದೆನ್ನಿಂದ! ಪೊಂಬಡಿಯ ಕೇಳು? ಭಕ್ತನ ನಾಲಿಗೆಯ ತುದಿಯೊಳಾರಸವನನುಭವಿಸೆನು! ಕುಂಬಿಸಿ ಅರಿಯದಲೇ ತಥ್ಯವೆಂದ ಜನೊಡನೇ! ಅಂಜಿಕಾವಲ್ಲಭಂ ಶಾಗೊರೆದನಾಗಿ ನಂಬುನಿಂ ಭಕ್ತನೇ ಘನವೆನುತ್ತಿ ನಗಮಾಗಮಂಗಳು ಪೇಳುತಿರ್ಮವಲಂ!

ಅಂದರೆ ಶಿವನು ಬ್ರಹ್ಮನಿಗೆ ಹೀಗೆ ಅನ್ನುತ್ತಾನೆ. ಮುಂದೆ ನೈವೇದ್ಯ ಬಿಟ್ಟರೆ ನಾನದನ್ನು ನೋಡುತ್ತಿರುವೆನಲ್ಲದೇ ಬುಣ್ಣುವದಿಲ್ಲ. ಅದು ಸ್ವೀಕಾರವಾಗದು. ಭಕ್ತನ ನಾಲಿಗೆಯ ಮುಖಾಂತರ ಅದರ ರಸವನ್ನನುಭವಿಸುವೆನು. ಜಗದ್ವಾಹೀರವಾಗಿ ಅದೆ; ಇದೇ ಸತ್ಯ. ಭಕ್ತನೇ ಶ್ರೇಷ್ಠನೆಂದು ವೇದಾಗಮಗಳು ನಿಶ್ಚಯವಾಗಿ ಸಾರುತ್ತವೆ. ಅಂತಾ ಬರೆದಿರುವಿರಿ.

ಉತ್ತರ: ಅ. ಮ. ಪಾಟೀಲರೇ, ನಿರರ್ಶನ ಶಾಸ್ತ್ರಗಳ ಅಭಿಪ್ರಾಯದ ಶಿವಯೋಗಿ ಶಬ್ದವನ್ನು ತಲೆ ಕೆಳಗೆಮಾಡಿ ಲಿಂಗಾಂಗಿಗಳನ್ನು ಅಡ್ಡದಾಗಿ ಎಳೆದೊಯ್ದು ಸರ್ವಥಾ ಯೋಗ್ಯವಲ್ಲ. ಉಪಕ್ರಮಕ್ಕೆ ನಿರುದ್ಧವಾಗಿ ಅರ್ಥ ಮಾಡುವದಾದರೆ, ಮೈಗೆ ಸರಿಯಾಗಿ ಅಂಗಿಯನ್ನು ಹೊಲಿಸುವದು ಬಿಟ್ಟು ಅಂಗಿಗೆ ಸರಿಯಾಗಿ ಮೈಯನ್ನು ತಿದ್ದಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಹೊರಬಿರುವನನಂತೆ ಹಾಸ್ಯಸ್ವದವಾಗುತ್ತದೆ.

ಶ್ಲೋಕ: ಯೇಶತ್ಯಂತಿ ಜಗಜ್ಜಾಲಂ ಚಿದ್ರೂಪಂ ಶಿವಯೋಗತಃ | ನಿರ್ಘಾತ ಮಲ ಸಂಸ್ಪರ್ಶಸ್ರೇ ಸ್ಮೃತಾಶ್ಚಿವಯೋಗಿನಃ | ಘೋರ ಸಂಸಾರ ತಿಮಿರ ಪರಿ ಧ್ವಂಸನ ಕಾರಣಂ | ಯೇಷಾ ಮಸ್ತಿ ಶಿವಜ್ಞಾನಂ ತೇಮತಾಶ್ಚಿವಯೋಗಿನಃ ||

ಯಾರು ಶಿವಯೋಗದಿಂದ ಪ್ರಪಂಚ ಸಮುದಾಯವನ್ನು ಭಿದ್ರೂಪವನ್ನಾಗಿ ನೋಡುವರೋ ಅವರು ಅಣವಾದಿ ಮಲತ್ರಯಗಳ ಸೋಂಕಿಲ್ಲದವರಾಗಿ ಶಿವಯೋಗಿಗಳೆಂದು ಹೇಳಲ್ಪಡುವರು.

ಶ್ಲೋಕ: ಸ್ಥೂವರಾರ್ಪಿತ ನೈವೇದ್ಯಂ ನಚತ್ಯ ಮಹೇಶ್ವರಿ |

ಜಂಗಮಾರ್ಪಿತ ನೈವೇದ್ಯಾದಹಂ ತೃಪ್ತೋವರಾಸನೇ ||

ಸ್ಥೂವರ ಲಿಂಗದ ಮುಂದಿಟ್ಟ ನೈವೇದ್ಯವನ್ನು ಭಕ್ತನು ಅದನ್ನು ಸ್ವೀಕರಿಸುವುದು ಬರೋಬರಿ. ಈ ಪ್ರಸಾದ ಜಂಗಮಕ್ಕೆ ಬರುವದಿಲ್ಲೆಂದು ಬರೆದಿರುವುದು ಬರೋಬರಿ ಅದೆ. ಆದರೆ ನಿಮಗೆ ಶಿವಯೋಗಿ ಅನ್ನುವೆ ಅಯ್ಯನಗೊಡನೆಂದು ಏಕೆ ಅನ್ನುವರು? ಈ ಶಿವಯೋಗಿ ಶಬ್ದವನ್ನು ಜಗ್ಗಾಡಿ ಭಕ್ತನಿಗೆ ಹೆಚ್ಚುವುದು ಮೂರ್ಖತನವೇ ಸರಿ.

ಶ್ಲೋಕ: ಸಮಾಶತ್ಪ್ರೇಚ ಮಿತ್ರೇಚ ಸಾಕ್ಷಾತ್ಕೃತ ಶಿವಾತ್ಮಕಃ | ನಿಸ್ಸೃಹಾ ನಿರಹಂಕಾರಾ ವರ್ತಂತೆ ಶಿವಯೋಗಿನಃ | ಪಾದಾಗ್ರ ರೇಣುಪೋಯತ್ರ ಪತಂತಿ ಶಿವಯೋಗಿನಾಂ | ತದೇವಸದನಂ ಪುಣ್ಯಪಾವನಂ ಗೃಹಮೇದಿನಾಂ | ಸರ್ವ ಸಿದ್ಧಿ ಕರಂ ಪುಂಸಾಂ ದರ್ಶನಂ ಶಿವಯೋಗಿನಾಂ | ಸ್ವರ್ಗಸಂ ಪಾಪಶಯನಂ ಪೂಜನಂ ಮುಕ್ತಿಸಾಧನಂ | ಮಹತಾಂ ಶಿವತಾತ್ಪರ್ಯ ವೇದಿನಾಮನು ವೇದಿನಾಂ | ಕಿಂವಾಫಲಂ ನ ಸಿದ್ಧೇತ್ ಸಂಪರ್ಕಾಚ್ಚಿವಯೋಗಿನಾಂ | ದುರ್ಲಭಂ ಶಿವಜ್ಞಾನಂ ದುರ್ಲಭಂ ಶಿವಚಿಂತನಂ ಯೇಷಾ ಮೇತದ್ವಯಂ ಚಾಸ್ತಿ ತೇಹಿ ಸಾಕ್ಷಾತ್ಕೃತಾತ್ಮಕಾಃ ||

ಇತ್ಯಾದಿ ಅನೇಕ ಪ್ರಮಾಣಗಳಿಂದ ಶಿವಯೋಗಿ ಷಟ್ಫಲ ಬ್ರಹ್ಮೀ, ಅತಿವರ್ಣಾಶ್ರಮಿ ಎಂಬ ಪರ್ಯಾಯ ನಾಮವುಳ್ಳ ಜಂಗಮನು ಅಪರೋಕ್ಷ ಶಿವನೇ ಆಗಿರುವದರಿಂದ ಲಿಂಗಾಂಗಿಗಳಾದ ಭಕ್ತರಿಗೆ ಪ್ರತಿನಿತ್ಯದಲ್ಲಿ ಇಂಥ ಶಿವಯೋಗಿಯು ಸಿಗುವುದು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಭಕ್ತರ ಸಂಸ್ಕೃತ ಪರಿಪಾಕ ವಶದಿಂದ ತಾತ್ಕಾಲಿಕ ಜಂಗಮ ದೊರೆಯುವುದು ದುರ್ಲಭ. ಈ ವಿಧವಾದ ಜಂಗಮನು ಅಪ್ರಾರ್ಥಿತವಾಗಿ ಒಂದು ಕ್ಷಣಕಾಲ ದರ್ಶನವಾಗಿ ಆತನ ಆತಿಥ್ಯವು ಲಭಿಸುವಲ್ಲಿ ತಾವನ್ಮಾತ್ರದಿಂದ ಭಕ್ತನ ಅವಿದ್ಯಾ ದೋಷಗಳೆಲ್ಲವು ನಷ್ಟವಾಗಿ ಮುಕ್ತಿ ಎಂಬುದು ಸಿದ್ಧಿಸಿ, ಭವರೋಗ ತೊಲಗುವದೆಂದು ಶಾಸ್ತ್ರವು ಘಂಟಾ ಘೋಷವಾಗಿ ಸಾರಿದ್ದು, ಇಂಥ ಶಿವಯೋಗಿಯನ್ನು ತೃಪ್ತಿಪಡಿಸಿದರೆ ಶಿವನು ತೃಪ್ತಿ ಆಗುವನೆಂದು ಬಸವಾದಿ ಪ್ರಮುಖರು ವಚನ ಹೀಗೆ ಹಾಡಿರುವರು. ನೋಡಿರಿ.

ವಚನ: ಮರಕ್ಕೆ ಬಾಯಿ ಬೇರು ಎಂದು ತಳಕ್ಕೆ ನೀರೆರೆದರೆ ಪುಟ್ಟವಿಸಿತು
ನೋಡಾ : ಲಿಂಗದ ಬಾಯಿ ಜಂಗಮನೆಂದು ಪಡಿಸಿದಾರ್ಥವ ನೀಡಿದರೆ
ಮುಂದೆ ಸಕಲ ಪದಾರ್ಥವನೀವನು . ಜಂಗಮ ಹರನೆಂದು ಭಾವಿಸಿ
ಕಂಡು ನರನೆಂದು ಭಾವಿಸಿದರೆ ನರಕ ತಪ್ಪದು ಕಾಣಾ ಕೂಡಲ
ಸಂಗಮದೇವಾ ||

ಭಕ್ತನು ತೃಪ್ತಿಯಾದರೆ ಶಿವನು ತೃಪ್ತಿಯಾಗುವನೆಂದು ಬಸವೇಶ್ವರನು
ಯಾವ ವಚನದಲ್ಲಿಯೂ ಹೇಳಿಲ್ಲ. ಅಂದಬಳಿಕ ನೀನು ಶಿವಯೋಗಿಗೆ ಭಕ್ತ
ನೆಂದು ಹೇಳುವುದು ಸಮಂಜಸವಲ್ಲ, ಇದು ನಿಮ್ಮ ಶುದ್ಧ ಮೂರ್ಖತನವೇ ಸರಿ.

ವಚನ: ಓಡೆತ್ತಬಲ್ಲದು ಅವಲಕ್ಕಿ ಸವಿಯ | ಕೋಡಗಬಲ್ಲದೇ ಶೆಳೆಮಂಚದ
ಸುಖವ | ಕಾಗಿ ನಂದನ ಬನದೊಳಗಿದ್ದರೇನು ಕೋಗಿಲೆಯಾಗಬಲ್ಲದೇ
ಹೇಳು | ಕೊಳನ ಧಡದಲ್ಲೊಂದು ಬಕ ಕುಳಿತಿದ್ದರೇನು ಕಳಹಂಸ
ನಾಗಬಲ್ಲದೇ ಕೂಡಲಸಂಗಮದೇವಾ ||

ಎಂಬಂತೆ ನೀವು ಶಿವಯೋಗಿಗೆ ಲಿಂಗಾಂಗಿ ಭಕ್ತನೆಂದು ಹೇಳುವುದು
ಮೇಲಿನ ವಚನದಲ್ಲವೆ ನಿನ್ನ ಸ್ವಾರ್ಥದ ಭ್ರಮೆಯೆಂದೇ ತಿಳಿಯಿರಿ.

ಶ್ಲೋಕ: ಶಿವಯೋಗಿ ಗೃಹೇಯಸ್ಯ ಭಿಕ್ಷುಂ ಗೃಹಾಂತಿ ಸತ್ಕೃತಃ |
ಕುಲಂ ಸಂತಾರ್ಯತೇ ತೇನ ಸಪ್ತಸಪ್ತಚ |

ಶಿವಯೋಗಿಯು ಯಾವನ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಸತ್ಕಾರವನ್ನು ಹೊಂದಿ ಭಿಕ್ಷು
ವನ್ನು ಪರಿಗ್ರಹಿಸುವನೋ ಆತನಿಂದ ಇಪ್ಪತ್ತೊಂದು ಕುಲವು ಭವಸಮುದ್ರ
ದಿಂದ ದಾಟಿಸಲ್ಪಡುವದೆಂದೂ “ ಭಿಕ್ಷುಮಾತ್ರ ಪುದಾನೇನ ಶಾಂತಾಯ
ಶಿವಯೋಗಿನೆ | ಯತ್ಫಲಂ ಲಭ್ಯತೇ ಸ್ಮೈತದ್ಯಜ್ಞ ಕೋಟಿ ಶತೈರಪಿ ” ಶಾಂತ
ಸ್ವಭಾವವುಳ್ಳ ಶಿವಯೋಗಿಗೆ ಒಂದು ತುತ್ತು ಮಾತ್ರ ಕೊಡುವುದರಿಂದ ಯಾವ
ಫಲವು ಲಭಿಸುತ್ತದೆಯೋ ಆ ಫಲವು ಕೋಟಿ ಯಜ್ಞಗಳನ್ನು ಮಾಡಿದರೂ
ಲಭಿಸುವದಿಲ್ಲ. ಕ್ರಮವಾಗಿ ವೀರಾಗಮ, ಶಿವರಹಸ್ಯ ಮತ್ತು ಕಾಳಿಕಾ ಖಂಡ
ಗಳಲ್ಲಿಯ ಶ್ಲೋಕಗಳನ್ನು ನೋಡಿರಿ.

ಶ್ಲೋಕ: ವಸ್ತ್ರ ಭೂಷಣ ಗಂಧಾರ್ಘ್ಯ ಧೂಪಂ ದೀಪಂಚ ತಾಂಬೂಲಂ |
ಜಂಗಮೇನ ವಿನಾಭುಂಕ್ಷೇ ಪ್ರಸಾದ ನಿಷ್ಕುಲಂ ಭವೇತ್ |

ಶ್ಲೋಕ: ಪದ್ರಸಾನಂಚ ಮೃತ್ಯುನಂ ಭುಂಕ್ತೆ ಜಂಗಮ ಸರ್ವತಃ ।

ಅಸಾಕ್ಷಿ ಜಂಗಮಂ ಕೃತ್ವಾಶೌರವಂ ಸರಕಂ ಪ್ರವೇತ್ ॥

ಶ್ಲೋಕ: ಗೃಹಂ ಕ್ಷೇತ್ರಂಚ ಧಾನ್ಯಂಚ ಗೋಕುಲಂ ಮಹೀಷಸ್ತಥಾ ।

ಜಗಮೇಷ್ವಂ ವಿನಾಭುಂಕ್ತೇ ಪ್ರಸಾದಂ ಸಿಷ್ಠಲಂ ಭವೇತ್ ॥

ಎಂಬಂತೆ ನೀವು ಶಿವಯೋಗಿಗೆ ಲಿಂಗ ಭಕ್ತನೆಂದು ಹೇಳುವುದು ನಿಮ್ಮ ಕುಟುಂಬದ ಅಲ್ಲದೆ ಮತ್ತೇನು ?

ಪ್ರಶ್ನೆ: ಗಣಾರಾಧನೆ ಜಂಗಮಾರಾಧನೆ ಎಂದು ಕೇವಲ ಪರಿಷ್ಕೃತ ಅಲ್ಪ ವರ್ಗವನ್ನೇ ತೃಪ್ತಿ ಪಡಿಸುವ ರೂಢಿ ಏಕೆ ಬಂತು ?

ಉತ್ತರ: ಇವನ್ನು ರೂಢಿಗೆ ತಂದವರು ಚರಪಟ್ಟಿ ಗುರುಸ್ಥಲವಯ್ಯ ನವರೂ ಅಲ್ಲ. ಪಟಸ್ಥಲದ ಜಂಗಮರೂ ಅಲ್ಲ. ವೇದಾಗಮ ಪುರಾಣ ಇತಿಹಾಸ ಕಾಲಗಳಿಂದಲೂ ಗಣಾರಾಧನೆ ಜಂಗಮಾರಾಧನೆ ಎಂಬುದು ನಡೆದು ಬಂದಿರುತ್ತದೆ. ಅಂತೆಯೇ ಅದೇ ಆಧಾರದ ಪ್ರಕಾರ ಮಗ್ಗಿ ಮಾಯದೇವರ "ರತಕತ್ರಯ"ದಲ್ಲಿ ಪದ್ಯಗಳನ್ನು ನೋಡಿರಿ. ಪುಟ ೧೦, ೧೧. ಪದ್ಯ ೧೨, ೧೩.

ಪದ್ಯ: ಪ್ರಾಣಮುಮಂ ಶರೀರಮುಮಂ ಸರ್ಥಮುಮಂ ಗುರುಲಿಂಗಜಂಗಮ ಶ್ರೀಣಿಗೆ ಕೊಟ್ಟು ತನ್ಮುಖ ಸಮಾಗತಿ ಶಾಂತಿಕರ ಪ್ರಸಾದಕ । ಅಪ್ರಾಣ ಸುಖ ಪ್ರಪೂರ್ಣ ಪರಿಣಾಮವನ್ನೈದಿದ ವರ್ಗ ನಿತ್ಯನಿ । ವಾರ್ಣ ಪದಂ ಬಳಿಕ್ಕುವವರ್ಗ ಪರಿಭ್ರಮಣಂ ಶಿವಾಧವಾ ॥

ತಾತ್ಪರ್ಯ: ಗುರುವಿಗೆ ಶರೀರವನ್ನು, ಲಿಂಗಕ್ಕೆ ಪ್ರಾಣವನ್ನು, ಜಂಗ ಮಕ್ಕೆ ಧನವನ್ನು ಸಮರ್ಪಿಸಿ ಆ ತ್ರಿವಿಧ ಮೂರ್ತಿಗಳಿಂದ ಲಭ್ಯವಾದ ಜನನ-ಮರಣ ತಾಪವನ್ನು ಹೋಗಲಾಡಿಸುವ ಶುದ್ಧ, ಸಿದ್ಧ, ಪ್ರಸಿದ್ಧ ಪ್ರಸಾದಗಳನ್ನು ಅನುಭವಿಸುವ ಸೌಖ್ಯದಿಂದ ತುಂಬಿ, ಪರಿತ್ಯಕ್ತರಾದ ಭಕ್ತರಿಗೆ ಅಳವಿಲ್ಲದ ಮುಕ್ತಿಯು ಲಭಿಸುವದು. ನಿಮ್ಮಂಥವರಿಗೆ ಮಾತ್ರ ಜನನ-ಮರಣಗಳ ರಾಶಿ ಯಲ್ಲಿ ಸುತ್ತುವಿಕೆಯು ತಪ್ಪುವದಿಲ್ಲ.

ಪದ್ಯ: ಕಿಂಕರಭಾವಮಂ ಬಲಿದು ಲಿಂಗಮುಖಂ ಚರ ಲಿಂಗವೆಂದು ನಿಃ ಶೃಂಕ ತೆಯಿಂ ಸುಮರ್ಣ ವಸನಾನ್ ಪುರಸ್ಕರವಸ್ತು ವಾಹನಾ । ಲಂಕರಣಗಳಂ ಸಲೆ ಸಮರ್ಪಿಸಿ ವೀರಶಿವಾಗಮೋಕ್ತ ಚಿನ್ಮಾಂಕಿತರಾದವರ್ಗ ಮಣಿವಂ ತುರ್ಬಿ ಭಕ್ತಿಪದಂ ಶಿವಾಧವಾ ॥

ತಾತ್ಪರ್ಯ: ಜಂಗಮವೇ ಲಿಂಗಕ್ಕೆ ಮುಖವೆಂದು ನಿಸ್ಸಂಶಯವಾಗಿ ತಿಳಿದು, ಅವರಲ್ಲಿ ಕಿಂಕರತ್ವವನ್ನು ಹೊಂದಿ, ಧನಕನಕ-ವಸ್ತುವಾಹನಾದಿಗಳನ್ನು ಅವರಿಗೆ ಸಮರ್ಪಿಸಿ, ನಿರತೈವಾಗಮೋಕ್ತವಾದ ಲಕ್ಷಣಗಳಿಂದ ಕೂಡಿದ ಶಿವ ಯೋಗಿಗಳನ್ನು ಕಂಡಕೂಡಲೆ ನಮಸ್ಕರಿಸುವದೇ ಭಕ್ತಿಯ ಮಾರ್ಗವು ಎಂದು ಈ ಎರಡು ಪದ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ಭಕ್ತನ ಮುಖ್ಯ ಲಕ್ಷಣಗಳನ್ನು ಹೇಳಿರುವದು.

ಹೀಗಿದ್ದು, ಶಿವಯೋಗಿಯನ್ನು ಭಕ್ತನಿಗೆ ಹೆಚ್ಚು ಬರೆದಿರುವ ನಿಮ್ಮ ಬುದ್ಧಿಯನ್ನು ನೋಡಿದರೆ, ಸ್ತ್ರೀಯರು ಧರಿಸುವ ಅಭರಣಗಳಲ್ಲಿ ಕಾಲೋಕೆಗೆ ಧರಿಸುವದನ್ನು ಮೂಗಿನಲ್ಲಿ ಧರಿಸಿದರೆ ಶೋಭಿಸುವದೇ? ಕೊರಳಲ್ಲಿ ಧರಿಸುವದನ್ನು ನಡಕ್ಕೆ ಅಥವಾ ಮೊಣಕಾಲಿಗೆ ಧರಿಸಿದರೆ ಶೋಭಿಸುವದೇ? ಹಿತ್ತಾಳೆಯನ್ನು ಬೆಳಗಿದರೆ ಬಂಗಾರವಾಗುವದೇ? ಇಲ್ಲ. ಆದರಂತೆ ನೀವು ಶಿವಯೋಗಿಯನ್ನು ಭಕ್ತನಿಗೆ ಹೆಚ್ಚಿರುವದು ಸ್ಥಾನಪಲ್ಲಟವಾಗುವದೆಂದರೆ ನೀವು ಗುರುಸ್ಥಲವನ್ನಡರ ಬೇಕೆಂಬ ನಿಮ್ಮ ಸ್ವಾರ್ಥದ ಮರಾಶೆಯಿಂದ ಏನು ಮಾಡಲಿಕ್ಕೂ ಹಿಂಜರಿಯುವಂತೆ ಕಾಣಿಸುವದಿಲ್ಲ. ರಾಜನ ಉಪಪತ್ನಿ (ಹೆಂಗಸು) ಸುಂದರಿಯೂ ಸುಗುಣಿಯೂ ಇದ್ದರೆ ಅವಳನ್ನು ಪುಣ್ಯವಾಚನದಲ್ಲಿ ಕೂಡಿಸುವರೆ? ಪರಮಾತ್ಮನ ನಾಮಸ್ಮರಣೆ ಮಾಡುವ ನಾಲಿಗೆಯಿಂದ ಸತ್ಯವನ್ನು ಅಸತ್ಯವನ್ನಾಗಿ ಮಾಡುವ ನಿಮ್ಮ ನಾಲಿಗೆಗೆ ಏನನ್ನಬೇಕು? ಪರಮಾತ್ಮನ ಪೂಜೆ ಮಾಡುವ ಹಸ್ತದಿಂದ ಪ್ರಾಚೀನ ಗ್ರಂಥಗಳನ್ನು ತಿದ್ದಿ ಶಬ್ದವನ್ನು ಅಪಭ್ರಂಶ ಮಾಡಿ, ಮಾಡಬಾರದ ಕೃತ್ಯಗಳನ್ನು ಮಾಡಿ ಸಮಾಜದ ಹೃದಯವನ್ನು ಕಲುಷಿತಗೊಳಿಸುವ ಗುರುಸ್ಥಲ ನಿಂದಕರಾದ ನಿಮಗೆ ಕರ್ಮದ ಬಲ ಎಷ್ಟಿರುವದೆಂಬುದನ್ನು ವಾಚಕರೇ ಊಹಿಸಲಿ.

ಶರಣೆ ಅಕ್ಕಮಹಾದೇವಿ, ಶರಣ ಚವುಡಯ್ಯನವರ ಮತ್ತು ಮೈಲಾರ ಶರಣರ ವಚನಗಳನ್ನು ನೋಡಿರಿ.

ವಚನ: ಆಯತ ಸ್ವಾಯತ ಅನುಭಾವನ ನಾನೆತ್ತ ಬಲ್ಲಿನಯ್ಯಾ | ಗುರುಲಿಂಗ ಜಂಗಮಕ್ಕೆ ಅರ್ಥ ಪ್ರಾಣಾಭಿಮಾನನನಿತ್ತ ಭಕ್ತರ ಭೃತ್ಯರ ಭೃತ್ಯರಿಗಳಾಗಿವೆನಯ್ಯಾ | ಚನ್ನಮಲ್ಲಿಕಾರ್ಜುನಯ್ಯಾ ನಿಮ್ಮ ಶರಣರಲ್ಲದ ಅನ್ಯವ ತೋರದಿರಯ್ಯಾ ||

ನಚನ: ಕೂಡಿದ ಧನವೆಲ್ಲವನು ಗುರುಲಿಂಗಜಂಗಮಕ್ಕೆ ದಾನ ಮಾಡದೆ
 ವಂಚನೆ ಮಾಡಿ ಒಳಗಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ನೆಲವತೋಡಿ ಬಚ್ಚಿಟ್ಟುಕೊಂಡು
 ಹಲವು ತರದ ಅಭರಣಗಳನ್ನು ಮಾಡಿಸಿ ತನ್ನ ಹೆಂಡರು ಮಕ್ಕಳ
 ಕರ ಚರಣ ಉದರ ಕರ್ಣದೊಳಗಿಟ್ಟು ಮತ್ತಿಷ್ಟು ಬದಕಾಗಲೆಂದು
 ತನ್ನ ಕೈಯೊಳಗಿನ ಇಷ್ಟ ಲಿಂಗಕ್ಕೆ ಅಷ್ಟವಿಧಾರ್ಥನೆಯುಂ ಮಾಡುವ |
 ಲಿಂಗಪೂಜಕನ ಪರಿಯಂತೆಂದೊಡೆ ಆ ಭಕ್ತನ ಪಂಚಾಭಿಷೇಕದಿಂದ
 ಲಿಂಗಕ್ಕೆ ಮಜ್ಜನನ ನೀಡಿದರೆ ಲಿಂಗದ ಚಿತ್ತದಲ್ಲಿ ಸುಣ್ಣದ ಗತವನ್ನೆತ್ತಿ
 ಬಾಧಿಸಿದಂತಾಯಿತ್ತಯ್ಯಾ | ಆ ಭಕ್ತನು ಪನ್ನೀರಿನಿಂದ ಮಜ್ಜನನ
 ನೀಡಿದರೆ ಲಿಂಗದ ಚಿತ್ತದಲ್ಲಿ ಬೂದಿಯ ಬಕ್ಕಣ ಕಟ್ಟಿ ಬಾಧಿಸಿದಂತಾ
 ಯಿತ್ತಯ್ಯಾ | ಆ ಭಕ್ತನು ಗಂಧನ ಧರಿಸಿದರೆ ಲಿಂಗದ ಚಿತ್ತದಲ್ಲಿ
 ಚಂಡಿಟ್ಟು ಬಾಧಿಸಿದಂತಾಯಿತ್ತಯ್ಯಾ | ಆ ಭಕ್ತನು ಅಕ್ಷತೆಯ ಧರಿಸಿ
 ದರೆ ಲಿಂಗದ ಚಿತ್ತದಲ್ಲಿ ಕಲ್ಲು ಹೊರಿಸಿ ಬಾಧಿಸಿದಂತಾಯಿತ್ತಯ್ಯಾ |
 ಆ ಭಕ್ತನು ಪುಷ್ಪವ ಧರಿಸಿದರೆ ಲಿಂಗದ ಚಿತ್ತದಲ್ಲಿ ಬೆನ್ನು ಮೇಲೆ
 ಹೇರು ಹೊರಿಸಿದಂತಾಯಿತ್ತಯ್ಯಾ | ಆ ಭಕ್ತನು ಧೂಪವ ಬೀಸಿದರೆ
 ಲಿಂಗದ ಚಿತ್ತದಲ್ಲಿ ಅರ್ಲನ್ನಿಕ್ಕಿ ಬಾಧಿಸಿದಂತಾಯಿತ್ತಯ್ಯಾ | ಆ
 ಭಕ್ತನು ದೀಪಾರತಿಯನ್ನೆತ್ತಿದರೆ ಲಿಂಗದಲ್ಲಿ ಪಂಜುಗಳ್ಳರು ಬಂದು
 ನೋರೆಯ ಸುಟ್ಟು ಬಾಧಿಸಿದಂತಾಯಿತ್ತಯ್ಯಾ | ಆ ಭಕ್ತನು ಸ್ತೋತ್ರ
 ಮಂತ್ರವ ನುಡಿದರೆ ಲಿಂಗದ ಚಿತ್ತದಲ್ಲಿ ಕಲ್ಲೆದೊಳಗೆ ತೊನಿಸಿ ಹೊಕ್ಕು
 ಗೋಳಿಟ್ಟು ಬಾಧಿಸಿದಂತಾಯಿತ್ತಯ್ಯಾ | ಇಂತವು ಲಿಂಗಬಾಧಕರು
 ಲಿಂಗಪೂಜಕರೆನಿಸಬಹುದೇ ? ಇದರಿಂಗಿತವು ನಿಜಭಾವವುಳ್ಳ ಶರಣರು
 ನೀವೇ ತಿಳಿದು ನೋಡಿದಂತಾತ ನಮ್ಮ ಅಂಬಿಗರ ಚವುಡಯ್ಯಾ ||

ನಚನ: ಗುರುಲಿಂಗಜಂಗಮಕ್ಕೆ | ತಿರಿದು ಭಕ್ತಿಯ ಮಾಡಿ ಪರವನು ಕಾಂಬಾ |
 ತುರನೇಸ್ವಯ ಜಂಗಮನೆಂದೊರೆದ ಶ್ರೀಗುರುವೇ ಕೃಪೆಯಾಗು ||
 ತತ್ವಜ್ಞಾನವ ತನ್ನ ಭೃತ್ಯರಿಗೆ ಬೋಧಿಸುತ ಪೃಥ್ವಿಸಂಚರಕೆ |
 ಕರ್ತಚರ ಜಂಗಮವೆಂದುತ್ತಮದ ಶ್ರೀಗುರುವೇ ಕೃಪೆಯಾಗು ||

ಬಸವಾದಿ ಪ್ರಮಥರೇ ಸನಾತನ ಗುರುಲಿಂಗಜಂಗಮಕ್ಕೆ ಮಹತ್ವ
 ಕೊಟ್ಟು ಶಿವನ ಪ್ರತಿನಿಧಿಗಳು ಇವರೇ ಎಂದು ತಿಳಿದು:

ವಚನ: ಶ್ರೀಗುರುಲಿಂಗಜಂಗಮಕ್ಕೆ ಅರ್ಚನೆ ಪೂಜನೆ ದಾಸೋಹವನು ಧರ್ಮ ಕಾಮಿಸಿ ಮಾಡಿದೊಡೆ ಧರ್ಮ ಒಪ್ಪುದು | ಅರ್ಥವ ಕಾಮಿಸಿ ಮಾಡಿದೊಡೆ ಅರ್ಥ ಒಪ್ಪುದು | ಕಾಮವ ಕಾಮಿಸಿ ಮಾಡಿದೊಡೆ ಕಾಮ ಒಪ್ಪುದು | ಮೋಕ್ಷವ ಕಾಮಿಸಿ ಮಾಡಿದೊಡೆ ಮೋಕ್ಷ ಒಪ್ಪುದು | ಸಾರೋಕ್ಯ ಸಾಮೀಪ್ಯ ಸಾರೂಪ್ಯ ಸಾಯುಜ್ಯ ಪದಮಂ ಕಾಮಿಸಿ ಮಾಡಿದೊಡನೆ ಆ ಪದಗಳೊಪ್ಪುವವು | ಕಾಮಧೇನುವು ಕಾಮಿಸಿ ಮಾಡಿದೊಡೆ ಕಾಮಧೇನುವು ದೊರಕೊಂಬುವದು | ಕಲ್ಪತರು ಕಾಮಿಸಿ ಮಾಡಿದೊಡೆ ಆ ಕಲ್ಪತರು ದೊರಕೊಂಬುವದು | ಚಿಂತಾಮಣಿ ಕಾಮಿಸಿದೊಡೆ ಚಿಂತಾಮಣಿ ದೊರಕೊಂಬುದು | ಪರುಷ ಕಾಮಿಸಿ ಮಾಡಿದೊಡೆ ಪರುಷ ದೊರಕೊಂಬುವದು | ಅವನು ಕಾಮಿಸಿ ಮಾಡಿದೊಡೆ ಆ ಕಾಮಿಸಿದ ಫಲಗಳು ತಪ್ಪುವು ಕೊಡಲಸಂಗಮ ದೇವ ಪ್ರಭುವಿನಾಣೆ ||

ಹೀಗೆ ಆಣೆ ಮಾಡಿ ಬಸವಣ್ಣನವರು ಗುರುಲಿಂಗಜಂಗಮಕ್ಕೆ ತನು ಮನ ಧನವನ್ನರ್ಪಿಸಿರುವರು. ನೀವು ಹೇಳುವಂತೆ ಭಕ್ತರ ಸಬುವಾಗಿ ಮಾತ್ರ ಅವರು ಹೇಳಿಲ್ಲ; ಹಾಗೂ ಲೋಕಾರೂಢಿಯೂ ಇಲ್ಲ. ಗುರುಲಿಂಗಜಂಗಮದಲ್ಲಿ ಭಾವಿಸಿದ್ದನ್ನು ಕೊಡುವ ಶಕ್ತಿಯನ್ನು ಕಂಡು ಹಿಡಿದು ತಾನು ಅವರಂತೆ ಅಚರಿಸಿದನು. ಭಕ್ತಾದಿಗಳು ತಮಗೆ ಬರುವ ಕಂಟಕಾದಿಗಳು ದೂರಾಗಿ ಧನ, ಕನಕ, ವಸ್ತ್ರ, ವಾಹನ, ಅಂದಣೈಶ್ವರ್ಯ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಯಾಗಲೆಂದು ಭಾವಿಸಿ, ಗಣಾರಾಧನೆ ಮಾಡಬೇಕೆಂಬ ರೂಢಿ ಇಲ್ಲಿ ಪರ್ಯಂತರ ಅವ್ಯಾಹತವಾಗಿ ನಡೆದು ಬಂದಿದೆ.

ಸ್ವಾಮೋಪನಿಷತ್ತಿನಲ್ಲಿ “ದೇವೋ ದೇವಾಲಯಃ ಪ್ರೋಕ್ತೋ ! ಜೀವೋ ದೇವಸ್ಸವಾಶೀನಃ” ಎಂಬುದಾಗಿ ಹೇಳುವಂತೆ ಮನುಷ್ಯನ ದೇಹವು ಅದಿಯಲ್ಲಿ ಬ್ರಹ್ಮನಿರ್ಮಿತವೆನಿಸಿ, ವೈವಿರೋಪವಾಣಿಯುಕ್ತನಾಗಿಯೂ ಜ್ಞಾನಾಜ್ಞಾನ ವನ್ನರಿಯುವ ಸ್ಥಾನವಾಗಿಯೂ ಸೂಕ್ಷ್ಮವಾಗಿ ಸಕಲ ದೇವತೆಗಳ ವಾಹನ ವಾಗಿರುವದರಿಂದಲೂ ಪ್ರಥಮದಲ್ಲಿ ಸಗಣೋಪಾಸಕರಾದ ಜೀವರುಗಳು ಭಕ್ತಿಯನ್ನು ಮಾಡಿ ಇಷ್ಟಾರ್ಥ ಪಡೆಯಲು ಬ್ರಹ್ಮ ನಿರ್ಮಿತವಾದ ಈ ದೇಹವು ಆಕಾರದಂತೆಯೇ ದೇವಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿಯೆ ಲಿಂಗ ವಿಗ್ರಹಾದಿ ದೇವತೆಗಳನ್ನು ವಿಷ್ಣುವಿನ ಅಂತಿಭೂತರಾದ ವಿಶ್ವಕರ್ಮ ಮಯನೇ ಮೊದಲಾದ ಶಿಲ್ಪಜ್ಞಾನಿ

ಗಳಿಂದ ನಿರ್ಮಿಸಲ್ಪಟ್ಟ ಸ್ಥಾವರ ಲಿಂಗಗಳಿಗೆ ಮಂತ್ರಸಂಸ್ಕಾರ ಮಾಡಲ್ಪಟ್ಟದ್ದು ಸ್ಥಿರಲಿಂಗ. ಗುರುಗಳಿಂದ ದೀಕ್ಷಾಸಂಸ್ಕಾರ ಹೊಂದಿ ಪಟಸ್ಥಲ ಜ್ಞಾನೋಪದೇಶದಿಂದ ಸಂಚಾರ ಮಾಡುವದು ಚರಲಿಂಗ; ಹೀಗೆ ಎರಡು ಭೇದ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಇದರಂತೆಯೇ ಶಿವನ ರೂಪವು ಎರಡು ಪ್ರಕಾರ.

ಶ್ಲೋಕ: ಲಿಂಗಂಚ ದ್ವಿವಿಧಂ ಪ್ರೇಕ್ಷಂ ಜಂಗಮಾ ಜಂಗಮಾತ್ಮನಾ | ಅಜಂಗಮೇ ಯಥಾ ಭಕ್ತಿರ್ಜಂಗ ಮೇಚ ತಥಾ ಸ್ವತಾ | ಅಜಂಗಮಂತು ಯಲ್ಲಿಂಗಂ ನೃಚ್ಛಿಲಾದಿ ವಿನಿರ್ಮಿತಂ | ತದ್ವರಂ ಜಂಗಮಂ ಲಿಂಗಂ ಶಿವಯೋಗೀ ತಿವಿಕ್ಯತಂ | ಆಚಾರೇ ಮಂತ್ರಸಂಸ್ಕಾರಾಲ್ಲಿಂಗೇ ವಸತಿ ಶಂಕರಂ | ಸದಾ ಕಾಲಂ ವಸತ್ಯೇನ ಚರಲಿಂಗೇ ಮಹೇಶ್ವರಃ ||

ಶಿವನ ರೂಪವು ಚರವೆಂತಲೂ ಅಚರವೆಂತಲೂ ಎರಡು ವಿಧವಾಗಿರುವದು. ಮೃಚ್ಛಿಲಾ ರೂಪಗಳೇ ಅಚರ ರೂಪವು. ಶಿವಯೋಗಿಗಳ ರೂಪವೇ ಚರ ರೂಪವು. ಸ್ಥಾವರಲಿಂಗ ಮುಖಾಂತರ ಬಾಣಾಸುರ, ಸೌಂದರನಂಬಿ, ಕರಿಕಾಲಚೋಳ ಮುಂತಾದ ಶೈವಭಕ್ತರು “ಭಕ್ತಪ್ರಾಣ ಮಮಪ್ರಾಣ, ಭಕ್ತಾಂಗಂತು ಮಮಾಂಗಕಂ” ಎಂಬಂತೆ ಸ್ಥಾವರ ಲಿಂಗದ ಮುಂದಿಟ್ಟ ನೈವೇದ್ಯವನ್ನು ಮೇಲೆ ಹೇಳಿದ ನನ್ನ ಭಕ್ತರ ಮುಖಾಂತರ ಸ್ವೀಕರಿಸುವೆನೆಂದು ಶಿವನು ಬ್ರಹ್ಮನಿಗೆ ಹೇಳಿದ ಮಾತು ಶೈವ ಭಕ್ತಾದಿಗಳಿಗಲ್ಲದೆ, ವೀರಶೈವರಿಗಲ್ಲ ನೆಂಬುದು ನಿಮಗೆ ತಿಳಿಯದೆ ಶೈವನದು ವೀರಶೈವನಿಗೆ, ವೀರಶೈವನದು ಶೈವನಿಗೆ ಹೀಗೆ ಅರ್ಥವನ್ನು ಅನರ್ಥಮಾಡುವ ಅಂಗ ಭಾಷೆಯನ್ನು ಓದಿದ ನಿಮಗೆ ಏನನ್ನಬೇಕೋ ವಾಚಕ ಮಹಾಶಯರೇ ವಿಚಾರಿಸಲಿ.

ವಚನ: ಜಂಗಮ ಲಿಂಗವ ನರ್ಚಿಸಿ ಪೂಜಿಸಿ ಪಾದೋದಕ ಪ್ರಸಾದವ ಕೊಂಬ ಸದ್ಭಕ್ತಂಗೆ ಗುರುವುಂಟು ಲಿಂಗವುಂಟು ಪಾದೋದಕವುಂಟು ಪ್ರಸಾದವುಂಟು ಸದ್ಭಕ್ತವುಂಟು ಆಚಾರವುಂಟು | ಈ ಕ್ರಮದಲ್ಲಿ ಜಂಗಮ ಲಿಂಗವನು ಆರ್ಚಿಸದೇ ತನ್ನ ಸಂಸಾರದೊಡನೆ ಒಡಲ ಹೊರುವವಂಗೆ ಗುರುವಿಲ್ಲ ಲಿಂಗವಿಲ್ಲ ಜಂಗಮವಿಲ್ಲ ಪಾದೋದಕವಿಲ್ಲ ಪ್ರಸಾದವಿಲ್ಲ | ಅವನು ಅವಿಚಾರಿ ಅವನು ಅಶ್ರೇಷ್ಠ ಅವನು ಅಪೂಜ್ಯ ಅವನು ಭವಿ ಅವನು ರೋಗಿ ಅವನು ದರ್ಪಕ ಪಂಚಮಹಾಪಾತಕನಯ್ಯಾ ಗೊಗ್ಗೇಶ್ವರಾ ||

ಹೀಗೆ ಪ್ರಭುವೆ ಗುರುಲಿಂಗಜಂಗಮರಲ್ಲಿ ಭಕ್ತಿ ವಹಿಸಿ ಹಾಡಿರುವಲ್ಲಿ ಸನಾತನ ಗುರುಜಂಗಮರನ್ನು ತೆಗೆದುಹಾಕಿ ಸಂಸ್ಕಾರ ಮಾಡಿ ಹೊಸ ಗುರು ಜಂಗಮರನ್ನು ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವದು ಲಗ್ನದ ಗಂಡನನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ವ್ಯಭಿಚಾರಿ ಉಡಕಿ ಗಂಡನನ್ನು ಮಾಡಿಕೊಂಡಂತೆಯೇ ಸರಿ.

ಪ್ರಶ್ನೆ: ಶಿ. ಶ. ತಾಳಿಕೋಟೆ ಮಲ್ಲಿಕಾರ್ಜುನಪ್ಪನವರು ಹುಬ್ಬಳ್ಳಿಯಲ್ಲಿ ದಿನಾಂಕ ೪-೯-೧೯೩೬ಕ್ಕೆ ಹೊರಡಿಸಿದ ಪ್ರಕಟನೆಯ ಅಧಾರದಿಂದ, ನಿಮ್ಮ ಶರಣ ಸೇವಕ ಸಂಘದಿಂದ ಪ್ರಕಟನ (೩) ವೀರಶೈವ ಮಾತ್ರರೆಲ್ಲ ಗುರುಜಂಗ ಮಾಧಿಕಾರಿಗಳಿಗೆ ಅರ್ಹರು, ಭಕ್ತನೇ ಜಂಗಮಂ “ವೀರಶೈವಾಮೃತ ಪುರಾಣ” ದಲ್ಲಿ ಪಾಂಡ (೧) ಸಂಧಿ (೨) ಪದ್ಯ (೧೩) ಶಿವಭಕ್ತನೇ ಗುರುತ್ವನೆಂದೆನಿಸಿದನು. ವೀ. ಪು. ೧-೩-೩ “ಶಿವಭಕ್ತರಿಗಿಂತ ಹಿರಿಯರಿಲ್ಲ” ಎಂದು ಬಸವೇಶ್ವರನು. “ಗುರುಲಿಂಗಜಂಗಮಾದಿ ಸರ್ವಕ್ಕೂ ಭಕ್ತನೇ ಆಧಾರ” ಎಂದು ಜಗದ್ಗುರು ತೋಟದ ಸಿದ್ಧೇಶ್ವರರು. ಭಕ್ತರಿಗೆ ತಾವು ಮಕ್ಕಳೆಂದು “ಮಗನ ತೂಗಿರೋ ಭಕ್ತರು” ಎಂದು ಮುಳಗುಂದ ಮಹಾಂತ ಶಿವಯೋಗಿಗಳೂ. ಲಿಂಗಧಾರಿಗಳೆಲ್ಲ ಲಿಂಗಸ್ವರೂಪರೆಂದು ಅನೇಕ ಶಿವಾನುಭವಿಗಳೂ ಬೋಧಿಸಿರುವರು. ಆದರಂತೆ ಸಕಲ ಗುರುಜಂಗಮರು ಮೊದಲು ಭಕ್ತರೇ ಇದನ್ನೊಪ್ಪದವರು ವೀರಶೈವರಾಗದು. ಶ್ರೀ. ಎಡೆಯೂರ ಸಿದ್ಧಲಿಂಗೇಶ್ವರರು ಭಕ್ತರು, ಹುಬ್ಬಳ್ಳಿಯ ಮೂರುಸಾವಿರ ಮಠದ ಕರ್ತೃ ಜಗದ್ಗುರುಗಳು ಭಕ್ತರು (ಏಳ್ಮಾರಿಯ ದಿನಾಂಕ ೧೦-೯-೧೯೫೨ನೆಯ ನವಸಂದೇಶ ನೋಡಿರಿ). ಹೀಗಿರಲು ಮಧ್ಯಕಾಲದಲ್ಲಿ ಗುರುಗಳಾಗಿದ್ದ ಕೆಲವು ಭಕ್ತರು ವೃತಗಿಟ್ಟು ಪತಿತರಾಗಿ ಲಗ್ನವಾಗಿ ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಹಡೆದು ತಮ್ಮ ಸ್ಥಾನಗಳಿಗೆ ತರಹತ್ತಿದರು; ಇದು ಅನುಚಿತ ಪದ್ಧತಿ. ಹೀಗೆ ಬೆಳೆದ ಸಂತಾನವನ್ನು ಗುರುವಂಶ, ಗುರುಕುಲ, ಜಂಗಮ ಕುಲನೆನ್ನಹತ್ತಿದರು. ಈ ರೂಢಿಯನ್ನು ಈಗಲೂ ಕಾಣಬಹುದು. ಅಂದ ಬಳಿಕ ಹೀಗೆ ವೃತಗಿಟ್ಟು ಬೆಳೆದ ಸಂತಾನವು ಗುರುಜಂಗಮರಾಗಲು ಅರ್ಹವೋ? ಶುದ್ಧಾಚರಣದಲ್ಲಿ ನಡೆದ ಭಕ್ತವಂಶವು ಅರ್ಹವೋ? ಸೂಜ್ಞರು ನಿರ್ವಿಕಾರದಿಂದ ವಿಚಾರಿಸಲಿ. ಗುರುಜಂಗಮ ಸ್ಥಾನಗಳಿಗೆ ಕುಲಗಳೆಲ್ಲ. ಬಸವ, ಚನ್ನ, ಬಸವ, ಪ್ರಭುಗಳು ಯಾವ ಒಂದು ವಿಶೇಷ ಕುಲದವರು? ಸಕಲ ಶಿವಭಕ್ತರ ಸಹಾಯದಿಂದ ಸ್ಥಾಪಿಸಲ್ಪಟ್ಟ ಶಿವಯೋಗಮಂದಿರದಲ್ಲಿ ಭಕ್ತ ವಟುಗಳನ್ನೇ

ನಿರಾಕರಿಸಿ ಮಧ್ಯ ಕಾಲದ ಕೃತ್ರಿಮ ವರ್ಗದವರನ್ನೇ ಆರಿಸಿ, ತೋರಿಕೆಯ ಧರ್ಮವಿಧಿಯನ್ನು ಕೊಟ್ಟು ಹಾಗು ಕಾಶಿಯಲ್ಲಿ ಕಾನ್ಯ, ವ್ಯಾಕರಣ, ತರ್ಕ ಹಾಗು ಶೈವ ಶಾಸ್ತ್ರಗಳನ್ನೊದಿಸಿ ಧರ್ಮ ಪೀಠಗಳಿಗೆ ತರಹತ್ತಿ ಸಮಾಜದ ಆಧಾರಸ್ತಂಭರಾದ ಭಕ್ತರನ್ನು ಬಿಟ್ಟಿದ್ದರಿಂದ ಬಹುದೊಡ್ಡದಾದ ಶುದ್ಧ ಭಕ್ತ ಸಮಾಜವು ಗುರುಜಂಗಮ ಸ್ಥಾನಗಳಲ್ಲಿ ನಾಮಶೇಷವಾಗಹತ್ತಿದೆ. ಇದು ಶಿವಯೋಗ ಮಾರ್ಗವೋ! ಕೆಲವರ ಭೋಗ ಮಾರ್ಗವೋ! ಈ ಮಹಾ ಪ್ರಮಾದವನ್ನು ತೀವ್ರ ತಿದ್ದಿಕೊಂಡು ಆ ಸಂಸ್ಥೆಯ ಕಲಂಕವನ್ನು ಈಗಿನ ಆದರ ಚಾಲಕರು ಕಳೆಯಲಿ. ಇಲ್ಲವೆ ವೀರಶೈವ ಮಹಾಸಭೆಯು ಸಮಾಸ ದುರಂಧರರು ಈ ಬಗ್ಗೆ ಆತ್ಮಾಸಕ್ತಿಯಿಂದ ಕಾರ್ಯತತ್ಪರರಾಗಲಿ. “ಶರಣ ರೋಸೆವಹುವೆಂದು ಬಣ್ಣಿಸುವ ವರ್ತನೆ”ಯು ಅಲ್ಲಿಯೂ ಎಲ್ಲೆಲ್ಲಿಯೂ ಉಂಟಾಗಲಿ. ಇಲ್ಲವಾದರೆ ಈ ಕೃತ್ರಿಮ ವರ್ಗದವರು ಹಲವರು ತಾನಾರಿಂದೆಯೆದೇ ತಮ್ಮನ್ನು ಬ್ರಾಹ್ಮಣರೆಂದೂ ಇತರರು ಕ್ಷತ್ರಿಯ, ವೈಶ್ಯ, ಶೂದ್ರರೆಂದೂ ತಾವು ಜಾತರೆಂದೂ ಇತರರು ಆಜಾತರೆಂದೂ ತಾವೇ ಗುರುಜಂಗಮ ಸ್ಥಾನಗಳಿಗೆ ಸೂರ್ಯ-ಚಂದ್ರರಿರುವವರೆಗೆ ಇರಬೇಕೆಂದು ಗ್ರಂಥಗಳಲ್ಲಿ ಬರೆಯುತ್ತಲೂ ಪುರಾಣ, ಪ್ರವಚನ, ಕೀರ್ತನಗಳಲ್ಲಿ ಹೇಳುತ್ತಲೂ ನಡೆದಿರುವರು. ಇದನ್ನು ಸೂಜ್ಞರು ಖಂಡಿಸದೇ ಮೌನವಾಗಿರುವದು ಶೋಭಿಸದು. ಈ ಭಕ್ತಾಪರಾಧವು ದೂರಾಗಿ ಸಕಲರಿಗೂ ಸಮಾನಾವಕಾಶ ಒದಗಿ, ನಿಜವಾಗಿ ಬಸವಾನುಯಾಯಿಗಳಾಗಿ ಸಕಲರು ತಮ್ಮ ಆತ್ಮೋನ್ನತಿಯನ್ನು ಸಾಧಿಸಲಿ. ಹೀಗೆಂದು ಒಂದು ಜಾಹೀರಪ್ರಕಟನೆ ಹೊರಡಿಸಿರುವಿರಿ.

ಉತ್ತರ: ಈ ಎಲ್ಲ ಮೇಲ್ಕಂಡ ವಿಷಯಗಳೆಂದ ಕೂಡಿದ ಜಾಹೀರ ಪ್ರಕಟನೆಯಲ್ಲಿಯ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳಿಗೆ ಸನಾತನ ವೀರಶೈವ ಧರ್ಮದವರ ಉತ್ತರ. ಭಕ್ತನೇ ಜಂಗಮ ಎಂಬ ವಿಷಯದ ಬಗ್ಗೆ ವೀರಶೈವಾಮೃತ ಪುರಾಣದ ಖಂಡ (೧), ಸಂಧಿ (೨). ಪದ್ಯ (೧೩) ನೋಡಿ, ಶಿವಭಕ್ತನೇ ಗುರುತ್ವನೆಂದೆನಿಸಿದನೆಂದು ಬರೆದಿರುವಿರಿ. ಹಾಗಾದರೆ ಅದೇ ಪುರಾಣದ ಖಂಡ ೧, ಸಂಧಿ ೧ ರಿಂದ ೭೦ನೇ ಪದ್ಯದ ವರೆಗೂ ಗುರುಜಂಗಮರ ವರ್ಣನೆಯ ಉತ್ಪತ್ತಿಯ ಪ್ರಾಶಸ್ತ್ಯತೆಯ ಲಕ್ಷಣಗಳನ್ನೊಳಗೊಂಡ ಮುಖ್ಯ ಪದ್ಯಗಳನ್ನು ಮರಮಾಜಿ, ಕಾಗೆಯು ಸರ್ವಾಂಗಸುಂದರವಾದ ಶರೀರವನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಕೇವಲ ಹುಣ್ಣನ್ನೇ

ಕುಕ್ಕುವಂತೆ ಗುರುಜಂಗಮರಿಂದ ಭಕ್ತನು ಉದಯಿಸಿದನೆಂದು ಹೇಳುವ ಅದೇ ಪುರಾಣದಲ್ಲಿಯೇ ಆಗಮದ ಪ್ರಮಾಣಗಳ ಉದಾಹರಣೆಗಳನ್ನು ಅದೇ ಪುರಾಣದಲ್ಲಿ ಬರೆದ ಸಂಸ್ಕೃತ ಶ್ಲೋಕಗಳನ್ನೂ ಇಲ್ಲಿ ಉದಾಹರಿಸಿದೆ ನೋಡಿರಿ.

ಶ್ಲೋಕ: ಶಿವ ಏವ ಸಮುತ್ಪನ್ನ ಶಿವ ಏವ ವಿಭೂಷಿತಃ |
ಶಿವ ಏವ ಜಗತ್ಕರ್ತಾ ಜಂಗಮಶ್ಚ ಪ್ರಶಸ್ತತೆ || ೧೩ ||
ಜಕಾರಾಜ್ಞನಿತಾ ಪೃಥ್ವೀಗಕಾರಾಕಾಶಮುದ್ಧವಂ |
ಮಕಾರಾನ್ತತ್ಯಕ್ತ ಲೋಕಶ್ಚ ಜಂಗಮೋ ಜಗದೀಶ್ವರಃ || ೧೪ ||
ಜಹೀಕರಸ್ವಲೇ ಲಿಂಗಂ ಮುಖೇ ಪಂಚಾಕ್ಷರಾಮೃತಂ |
ವಿಭೂತಿ ಲೇಪನಂ ದೇಹೇಗಲೇ ರುದ್ರಾಕ್ಷ ನಾಲಿಕಾ || ೧೫ ||
ಪ್ರಸನ್ನ ವದನಶೃಂಗತಃ ಕರ್ಣಕುಂಡಲಂ ಮಂಡಿತಃ |
ತೃಣೇಕ್ರತ ಜಗತ್ಪರ್ವಂ ಮಂದಸ್ಥಿತ ಮನೋಹರಃ || ೧೬ ||
ಸತ್ಪನ್ನರೂಪಂ ಜಕಾರಂಜ ಚಿತ್ಪನ್ನರೂಪಂ ಗಕಾರಕಂ |
ಆನಂದತ್ವಂ ಮಕಾರಂಜ ನಿತ್ಯ ಮಾನೇನ ಜಂಗಮಂ || ೧೭ ||
ಜಕಾರಂ ಜನನಂ ನಾಸ್ತಿ ಗಕಾರಂ ಗಮನಂ ನಹಿ |
ಮಕಾರಂ ಮರಣಂ ನಾಸ್ತಿ ತಸ್ಯ ಜಂಗಮ ಲಕ್ಷಣಂ || ೧೮ ||

ಶ್ಲೋಕ: ಲಲಾಟಿ ಲೋಚನಂ ಚಾದ್ರಿ ಕಲಾಮುಷಿಚ ದೋರ್ವ್ವಯಂ |
ಅಂತರ್ನಿಧಾಯ ವರ್ತೇಹಂ ಗುರುರೂಪೋ ಮಹೇಶ್ವರಿ || ೧ ||
ಯೋಗುರು ಸ್ಯ ಶಿವಃ ಪ್ರೋಕ್ತೋಯ ಶ್ವಿ ವಸ್ತುಗುರುಸ್ತುತಃ |
ಭಕ್ತಿಮುಕ್ತಿ ಪ್ರದಾತಾಯೇ ತಸ್ಮೈ ತ್ರೀಗುರುನೇ ನಮಃ || ೨ ||
ಅಖಂಡ ಮಂಡಲಾಕಾರಂ ವ್ಯಾಪ್ತಂ ಯೇನ ಕರಾಚರಂ |
ಜಗದ್ವಂತಿತ ಪಾದಾಯ ತಸ್ಮೈ ತ್ರೀಗುರುನೇ ನಮಃ || ೩ ||

ಶ್ಲೋಕ: ಮನ್ಮಥ ಸ್ತ್ರೀ ಜನನ್ಮಥೋ ಮದ್ಗುರುಃ |
ಸ್ಮಾತ್ಪಾಪ ಸರ್ವಭೂತಾತ್ಮಾ ತಸ್ಮೈ ತ್ರೀಗುರುನೇ ನಮಃ ||

ಎಂದು ಹೇಳಿದ ಪ್ರಮಾಣಗಳನ್ನು ಕೈಸಂಧಿಯಲ್ಲಿ ಬಿಡುತ್ತ ಹೊರಟಿರುವ ನಿಮ್ಮ ಕುಚೋದ್ಯತನದ ಮಂತ್ರವಾದಿ ಗ್ರಂಥಕ್ಕೆ ಜ್ಞಾನಿಗಳು ಒಪ್ಪರು. ಗುರು ಜಂಗಮರ ಸೇವಾ ಶುಶ್ರೂಷೆಯನ್ನು ಮಾಡಿದ ಭಕ್ತನನ್ನು ಕೊಂಡಾಡಿದರೆ, ಭಕ್ತನು ಗುರುವಾದಂತಾಯಿತೇ? ತಾಯಿ ತನ್ನ ತಂದೆಯು ಸುಖೇದಾರನೆಂದು ಹೆಮ್ಮೆಪಟ್ಟರೆ ತನ್ನ ಮಗನು ಸುಖೇದಾರನಾಗಬಹುದೇ? ಅದರಂತೆ ಕವಿಗಳು ಭಕ್ತನ ಪ್ರಶಂಸೆ ಮಾಡಿ ಮೂತ್ರಕ್ಕೆ ಭಕ್ತನು ಗುರುಜಂಗಮನಾಗಲಾರನು.

ಪ್ರಶ್ನೆ: ಶಿವಭಕ್ತರಿಗಿಂತ ಹಿರಿಯರಿಲ್ಲ.

ಉತ್ತರ: ಗುರು ಲಿಂಗ ಜಂಗಮ ಸೇವೆ ಮಾಡಲಿಕ್ಕೆ ಶಿವಭಕ್ತರಿಗಿಂತ ಯಾರೂ ಹಿರಿಯರಲ್ಲ; ಇವರೇ ಹಿರಿಯರು ಇದು ಸತ್ಯ.

ಪ್ರಶ್ನೆ: ಬಸವೇಶ್ವರನು ಗುರುಲಿಂಗಜಂಗಮಾದಿ ಸರ್ವಕ್ಕೂ ಭಕ್ತನೇ ಆಧಾರ.

ಉತ್ತರ: ಗುರುಲಿಂಗಜಂಗಮಾದಿಗಳನ್ನು ಪೂಜಾರ್ಚನೆ ಮಾಡಲಿಕ್ಕೆ ಭಕ್ತನೇ ಆಧಾರ; ಇವನನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಮತ್ತಾರೂ ಇಲ್ಲ; ಇದೂ ನಿಜ.

ಪ್ರಶ್ನೆ: ಜಗದ್ಗುರು ತೋಂಟವ ಸಿದ್ಧಲಿಂಗೇಶ್ವರನು ಭಕ್ತರಿಗೆ ತಾವು ಮಕ್ಕಳೆಂದು.

ಉತ್ತರ: ಗುರು ಲಿಂಗ ಜಂಗಮಕ್ಕೆ ಭಕ್ತನು ತಾಯಿಯಂತೆ ಸೇವಾ ಶುಶ್ರೂಷಾದಿಗಳನ್ನು ಮಾಡುವದರಿಂದ ಮಕ್ಕಳೆಂದು ಭಾವಿಸಿರುವದು ತಪ್ಪಲ್ಲ.

ಪ್ರಶ್ನೆ: ಬಾಲಲೀಲಾ ಮಹಾಂತ ಶಿವಯೋಗಿಯು “ತೂಗಿರೇ ಭಕ್ತರು ಮಗನ ತೂಗಿರೇ”.

ಉತ್ತರ: ಮಹಾಂತ ಶಿವಯೋಗಿಗೆ ಬಾಲಲೀಲಾವಸ್ಥೆ ಬಂದದ್ದರಿಂದ ಈತನನ್ನು ಭಕ್ತಾದಿಗಳು ತೂಗಮಂಚದ ಮೇಲೆ ಮಲಗಿಸಿ, ಭಕ್ತಿರಸವ ದಣಿಯಲುಂಡು, ‘ತೂಗಿರೇ ಭಕ್ತರು ಮಗನ ತೂಗಿರೇ’ ಎಂದು ಅನಂದಾತೀತ ದಲ್ಲಿ ಹಾಡಿದ ಮಾತ್ರಕ್ಕೆ ಭಕ್ತನು ಜಂಗಮನಾಗಬಲ್ಲನೇ ?

ವಚನ: ವಂಚಿಸುವ ಸತಿಸುತ ಬಂಧುಗಳು ಮೊದಲಾದ ಲೋಕವನಂಬಿ ನಿರ್ದಂ ಚಕರಪ್ಪ ಗುರುಲಿಂಗಜಂಗಮವ ವಂಚಿಸಿ ನರಕಕ್ಕಿಳಿವವರ ನೇನೆಂಬಿ ನಯ್ಯಾ | ಅಕ್ಕಟಕ್ಕಟಾ ಹೀಗೆಯೇ ಶಿವಾಚಾರ | ಹೀಗೆಯೇ ಸದಾ ಚಾರ | ಹೀಗೆಯೇ ಭೃತ್ಯಾಚಾರ | ಭಕ್ತಿಯುಕ್ತಿಯ ನರಿಯದೆ ತನು ಮನಧನಗಳು ಕೆಟ್ಟುಹೋದಾವೆಂಬ ಯುಕ್ತಿಯ ನರಿಯದೆ ಮರ್ಮವ ನರಿಮ ವಂಚಿಸುವವರ ವಂಚಿಸಿ ನಿರ್ದಂಚಕರಾಗಿ ಗುರುಲಿಂಗಜಂಗಮಕ್ಕೆ ದಾಸೋಹ ಮಾಡಲು ತನುಕೆಡದು ಮನಕೆಡದು ಧನಕೆಡದು ಭಕ್ತಿ ಯುಂಟು ಯುಕ್ತಿಯುಂಟು ಮುಕ್ತಿಯುಂಟು ಇದು ಸತ್ಯ ಶಿವಬಲ್ಲ ಶಿವನಾಣೆ ಉರುಲಿಂಗ ಪೆದ್ದಿ ಪ್ರಿಯ ವಿಶ್ವೇಶ್ವರಾ ||

ಹೀಗೆ ಗುರುಲಿಂಗಜಂಗಮರೇ ಭಕ್ತರಿಗಾಧಾರವೆಂದು ಹೇಳಿದ್ದನ್ನು ಮರೆ ಮಾಡಿ, ಭಕ್ತರೆ ಜಂಗಮಕ್ಕಿಂತ ಶ್ರೇಷ್ಠರೆಂದು ಹೇಳಿ ಅವರ ಹಣವನ್ನು ಹರಣ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಕುಯುಕ್ತಿಯನ್ನು ಹೂಡಿರುವಿಯೆಂದು ಕಾಣುತ್ತದೆ.

ಪ್ರಶ್ನೆ: ಸಕಲ ಗುರುಜಂಗಮರು ಮೊದಲು ಭಕ್ತರು.

ಉತ್ತರ: ಗುರುಲಿಂಗಜಂಗಮರು ಮೊದಲು ತಮ್ಮಿಷ್ಟಲಿಂಗ ಭಕ್ತರು. 'ಲಿಂಗವ ಪೂಜಿಸಿ ಲಿಂಗವೇ ಆಗುವ' ಎಂಬ ಬಾಲಲೀಲಾ ಮಹಾಂತ ಶಿವ ಯೋಗಿಯು ಹಾಡಿದಂತೆ ಇಷ್ಟಲಿಂಗ ಭಕ್ತರಲ್ಲದೆ ಅನಾದಿ ಭಕ್ತರಲ್ಲ. ಇವಕ್ಕೆ ನೀವು ಒಪ್ಪದಿದ್ದರೆ ಗುರುದ್ರೋಹಿಗಳಲ್ಲದೆ ನಾಸ್ತಿಕರೆಂದೂ ವೀರಶೈವ ಭಕ್ತರಲ್ಲ ವೆಂದೂ ಸಿದ್ಧವಾಗುತ್ತದೆ.

ಪ್ರಶ್ನೆ: ಎಡೆಯೂರು ಸಿದ್ಧಲಿಂಗೇಶ್ವರನು ಭಕ್ತನು, ಹುಬ್ಬಳ್ಳಿಯ ಮೂರು ಸಾವಿರ ಮಠದ ಕರ್ತೃ ಜಗಮ್ಗರು ಭಕ್ತರು (ಬಳ್ಳಾರಿಯ ೧೦-೯-೧೯೫೨ನೇ ದಿನಾಂಕದ ನವಸಂದೇಶ ನೋಡಿರಿ).

ಉತ್ತರ: ಕಣ್ಣಿಗೆ ಕಾಣುವದಕ್ಕೆ ಕನ್ನಡಿ ಏತಕ್ಕೆ? ದೀಕ್ಷಾ-ಶೀಕ್ಷಾಧಿ ಕಾರವನ್ನು ವಹಿಸಿಕೊಂಡು ಬಂದ ಮುಖ್ಯ ಸೀತಾಚಾರ್ಯರ ಅಧಿಕಾರಸ್ಥಾನಗಳು, ಅವುಗಳ ಶಾಖಾ ಮಠಗಳು ದೇಶದ ಎಲ್ಲ ಕಡೆಗೆ ಇರುವದರಿಂದ ಆ ಮಠಗಳಲ್ಲಿ ವಾಸ ಮಾಡುವ ಶಿವಾಂಶಕ ಗುರುಜಂಗಮರಿಗೆ ಪ್ರಾಪಂಚಿಕ, ಭಾವಿಕ ಭಕ್ತಾದಿಗಳು ಕಾಮ್ಯಕರ್ಮದಾಸೆಯಿಂದ ಅವರ ಮಠಕ್ಕೆ ನಡೆದುಕೊಳ್ಳುವಾಗ್ಗೆ— ಸ್ವಾಮೀ, ನಮಗೆ ಮಕ್ಕಳಾದರೆ ನಿಮಗೆ ಒಂದು ಹುಡುಗನನ್ನು ತಮ್ಮ ಮಠಕ್ಕೆ ಕೊಡುತ್ತೇವೆ; ನಮಗೆ ಮಕ್ಕಳಾಗಬೇಕೆಂದು ಹಣ್ಣು-ಕಾಯಿಗಳನ್ನು ಮುಂದಿಟ್ಟು ಕೈಮುಗಿದು ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಿಕೊಳ್ಳುವದರಿಂದ ಶ್ರೀಗಳವರು ತಮ್ಮ ಅಮೃತ ಹಸ್ತದಿಂದ ಅವರಿಗೆ ಮುಟ್ಟಿಕೊಡುವರು. ಆ ಅಶೀರ್ವಾದ ಬಲದಿಂದ ಹುಟ್ಟಿದ ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಮಠಕ್ಕೆ ತಂದುಕೊಟ್ಟರೆ, ಶ್ರೀಗಳವರು ಆ ವಟುವನ್ನು ಸ್ವೀಕರಿಸಬಹುದು; ಇಲ್ಲವೆ ನಿಮ್ಮ ವಂಶಕ್ಕೆ ಇರಲೆಂದು ಬಿಡಬಹುದು. ಈ ಪ್ರಕಾರ ಸ್ವತಂತ್ರರಾದ ಶಿವಯೋಗಿಗಳು ಸ್ವೀಕರಿಸಿದ ವಟುಗಳನ್ನು ತಮ್ಮ ಆಶ್ರಮ ಪದ್ಧತಿ ಪ್ರಕಾರ ಆಣವಮಲ, ಮಾಯಾಮಲ, ಕಾರ್ಮಿಕ ಮಲಗಳನ್ನೂ ದೀಕ್ಷಾತ್ರಯದಿಂದ ಭಕ್ತನ ರಕ್ತಾಂಶ ದೋಷವನ್ನೂ ಹೋಗಲಾಡಿಸಿ

ಇಂಥ ವಟುಗಳಿಗೆ ಜಂಗಮಸ್ಥಲದ ಪಟ್ಟಾಧಿಕಾರವನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಈಗ್ಯಾ ಅಂಥ ಭಕ್ತವಟುಗಳಿಗೆ ಕೊಡುತ್ತಾರೆ.

ಈ ಕಲಿಕಾಲ ಪ್ರಭಾವದಿಂದ ಈಗಿನ ಜನಗಳು ಉಡಕೆ ಸಂತತಿಯವರನ್ನು, ತಮಗೆ ಬೇಕಾದ ಹೆಂಗಸಿನ ಮಕ್ಕಳನ್ನು, ಮದುವೆ ಆಗದೆ ವ್ಯಭಿಚಾರತನದಿಂದ ಹುಟ್ಟಿದ ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಮತಸ್ಥಾನಕ್ಕೆ ತರಹತ್ತಿದ್ದರಿಂದ ಶ್ರೀಗಳವರು ಸಂತಾಪ ಗೊಂಡು, ವೀರಶೈವ ಮಹಾ ಸಭೆಯನ್ನು ಕೂಡಿಸಿ, ಆ ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ಇಂಥ ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಚರ್ಚಿಸಿ, ಇನ್ನು ಮುಂದೆ ವಂಶಪರಂಪರಾಗತವಾದ ಗುರುಸ್ಥಲ ಜಂಗಮರ ಸರ್ವಲಕ್ಷಣ ಸಂಪನ್ನರಾದ ಮಕ್ಕಳನ್ನೇ ಆರಿಸಿ, ಅವರಿಗೆ ಧರ್ಮ ವಿದ್ಯೆಯನ್ನು ಕಲಿಸಬೇಕೆಂದು ಠರಾವು ಮಾಡಿ, ಗುರುಕುಲವಾಸದ ಶಿವಯೋಗ ಮಂದಿರ ಸ್ಥಾಪಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಇಂಥ ವಟುಗಳನ್ನು ಆರಿಸುವಾಗ ಆ ಗ್ರಾಮದ ಗೌಡ-ಕುಲಕರ್ಣಿ ಹಾಗೂ ವೀರಶೈವ ಭಕ್ತಾದಿಗಳಿಂದ ಇವರು ಯೋಗ್ಯ ನಡತಿ ಯುಳ್ಳ ಮಠಾಧೀಶ್ವರ ವಂಶದವರೆಂಬ ಬಗ್ಗೆ ಸರ್ವೈಕೀಕೃತ ತರಿಸಿ ಅಂಥವರನ್ನು ಆರಿಸುತ್ತ ಬಂದಿದ್ದಾರೆ. ಮುಂದಾದರೂ ಹೀಗೆಯೇ ನಡೆಯುತ್ತದೆ.

ಪ್ರಶ್ನೆ: ಮಧ್ಯಕಾಲದಲ್ಲಿ ಗುರುಗಳಾಗಿದ್ದ ಕೆಲವು ಭಕ್ತರು ವೃತಗಟ್ಟು ಪತಿತರಾಗಿ ಲಗ್ನವಾಗಿ ಮಕ್ಕಳನ್ನು ತಮ್ಮ ಸ್ಥಾನಗಳಿಗೆ ತರಹತ್ತಿದರು. ಇದು ಅನುಚಿತ ಪದ್ಧತಿ.

ಉತ್ತರ: ಇವರು ಮಧ್ಯಕಾಲದವರಲ್ಲ. ಮತಸ್ಥಾಪನಾಚಾರ್ಯರ ಕಾಲದಿಂದ ವಂಶಪರಂಪರವಾಗಿ ಬಂದ ವೀರಮಾಹೇಶ್ವರರ ಸ್ಥಾನದವರು. ನಿಮ್ಮಂಥ ಭಕ್ತರು ವೃತಗಟ್ಟು ಗುರುಸ್ಥಲದಯ್ಯನವರಾಗಬೇಕೆಂಬುವರೇ ವೃತ ಗೆಟ್ಟವರು. ಗುರುಸ್ಥಲದ ಪಟ್ಟಾಧಿಕಾರಿಯು ವಂಶಕ್ಕೆ ಯಾರೂ ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಶಾಸ್ತ್ರೀಕೃತ ಪ್ರಕಾರ ಲಗ್ನವಾಗಿ ಮಕ್ಕಳಾದ ನಂತರ ಅವರನ್ನು ಪಟ್ಟಕ್ಕೆ ತರ ಬೇಕೆಂಬ ನಿಯಮವಿರುವದರಿಂದ ಲಗ್ನವಾಗಿ ಪುತ್ರಸಂತತಿ ಕಾಯ್ದಿದ್ದಾರೆ. ಸೂರ್ಯನಿಗೆ ಮೇಘವು ಅಡ್ಡಬರುವದರಿಂದ ಅಪಕಾರವಾಗುವದಿಲ್ಲ; ಹಾಗೂ ಉಪಕಾರವೂ ಇಲ್ಲ. ಅದರಂತೆ ಗುರುಸ್ಥಾನಕ್ಕೆ ಯಾವದೂ ಕುಂದು ಇಲ್ಲ.

ಪ್ರಶ್ನೆ: ಹೀಗೆ ಬೆಳೆದ ಸಂತಾನವನ್ನು ಗುರುವಂಶ, ಗುರುಕುಲ, ಜಂಗಮ ಕುಲನೆನ್ನಹತ್ತಿದರು. ಈ ರೂಢಿಯು ಈಗಲೂ ಕಾಣಬಹುದು.

ಉತ್ತರ: ಗುರುವಂಶವು ವೃತಗಟ್ಟುಪ್ಪಲ್ಲ. ಶ್ಲೋಕಗಳನ್ನು ನೋಡಿರಿ.

ಶ್ಲೋಕ: ಪೂಜಯೇ ದಾದರೇಣೈವದ್ವಿಜಂ ಲಿಂಗಾಂಗ ಸಂಗಿನಂ | ಯಃಪೂಯತಿ
ಲಿಂಗಾಂಗಭ್ಯಾ ನಾ ಸಕ್ತಧಿಯಂ ದ್ವಿಜಂ | ವೃತಲಿಂಗ ಸದಾಚಾರ ನಿರುತಂ
ದ್ವಿಜಪುಂಗವಂ | ವೀರನಾಹೇಶ್ವರಂ ಸಮ್ಯಕ್ ಸ್ವಾಜಯೆದ್ಧಕ್ತಿ ಮಾನ್ಸರಃ ||

ಶ್ಲೋಕ: ಕಿಮಾಹುರ್ಭರ ಶ್ರೇಷ್ಠ ಪಾತ್ರಂ ವಿಪ್ರಾಃ ಸನಾತನಾಃ | ಬ್ರಾಹ್ಮಣಂ ಲಿಂಗಿನಂ
ಜೈವ ಬ್ರಾಹ್ಮಣಂ ವಾಸ್ಯಲಿಂಗಿನಂ || ಸ್ವವೃತ್ತಿಮುಖಿ ಪನ್ನಾಯ ಲಿಂಗಿನೇ
ಜೀತ ರಾಯಜ | ವೇಯ ಮಾಹುರ್ಮಹಾರಾಜ ಉಭಾವೇ ತಾತಪಿಶ್ಠಿನಾ ||

ಹೀಗೆ ವೀರಶೈವರಲ್ಲಿ ಗುರುಸ್ಥಲವ ಬ್ರಾಹ್ಮಣ್ಯವನ್ನು ಜಾಗ್ರತಗೊಳಿಸು
ತ್ತವೆ. “ ಬ್ರಾಹ್ಮಣೋಽಸ್ಯ ಮುಖಮಾಸೀತ್ ” ಎಂಬ ವೇದವಾಣಿಯು ಪರ
ಶಿವನ ಸಂಚಮುಖೋತ್ಪನ್ನ ಸಂದೀಪ್ತವಾದಿ ಗಣವಂಶೀಯರಾದ ಗುರುಸ್ಥಲ
ಮಠದವರಲ್ಲಿ ವಂಶದಿಂದ ಬ್ರಾಹ್ಮಣ್ಯವನ್ನು ಪ್ರತಿಪಾದಿಸುತ್ತದೆ. ಹೀಗೆ ವಂಶ
ಜ್ಞಾನಕ್ರಿಯಾ ಶಿವದೀಕ್ಷಾದಿ ಸಂಸ್ಕಾರಗಳಿಂದ ಅಪ್ರಾಕೃತ ಬ್ರಾಹ್ಮಣರಾದ ವೀರ
ಶೈವಾಶ್ರಮಿಗಳು ಯಜ್ಞಾದಿಪ್ರಾಕೃತ, ಕರ್ಮಕಾಂಡವನ್ನು ದಾಟಿ ಕೇವಲ ಭಕ್ತಿ
ಕಾಂಡದಲ್ಲಿ ನಿಷ್ಕರಾಗಿರುವುದರಿಂದ ಇವರಿಗೆ ಪ್ರಾಕೃತ ಬ್ರಾಹ್ಮಣರಂತೆ
ಕರ್ಮಾಂಗ ಭೂತಗಳಾದ ಶಿವಾಸೂತ್ರ (ಜುಟ್ಟು-ಜನಿವಾರ) ಗಳ ಅವಶ್ಯಕತೆ
ಯಿಲ್ಲ. ಹೀಗೆ ವಂಶಪರಂಪರಗಾಗಿ ಬಂದ ಮತಸ್ಥರು ಅಪ್ರಾಕೃತ ಬ್ರಾಹ್ಮ
ಣರು. “ ವೀರ ಸಾಹಿತ್ಯ ”ದಲ್ಲಿ ಕುಲ, ಅಕುಲಗಳು ಎಂದು ಪ್ರಸಿದ್ಧವಿದ್ದು
ವಂಶ ಅಗಂತುಕ ವೀರಶೈವಾಚಾರ ಕೌಸ್ತುಭದಲ್ಲಿ “ ವಂಶ ಅಗಂತಕ ಕ್ಷೇತಿ
ದ್ವಿವಿಧಃ ಶಿಷ್ಯಕುರ್ಯತೆ ” ಎಂಬಂತೆ ಇವರು ಧರ್ಮ ಶಾಸ್ತ್ರಪದ್ಧತಿಯ ಪ್ರಕಾರ
ಲಗ್ನವಾಗಿ ಮುಸಿಯಲ್ಲಿ ಕರಗಿಸಲ್ಪಟ್ಟ ಭಂಗಾರವು ಪಡಿಯುಚ್ಚಿನಾಕಾರವನ್ನು
ಹೀಗೆ ಹೊಂದುತ್ತದೆಯೇ ಅದರಂತೆ ಚೈತನ್ಯದಿಂದೊಡಗೂಡಿದ ಬಿಂದುವಿನಿಂದ
ಗುರುವು ಉದಯಿಸಿರುವುದರಿಂದ ಇವರ ವಂಶವೇ ಪರಂಪರಾಗತವಾಗಿ ಅಚ್ಚಳಿ
ಯದೆ ಸ್ಥಿರವಾಗಿ ಇಲ್ಲಿಯ ಪರ್ಯಂತರ ಕಾಣಿಸುತ್ತಿರುವದು ಸಹಜವಿದೆ.

ಪ್ರಶ್ನೆ: ಅಂದಬಳಿಕ ಹೀಗೆ ವೃತಗಟ್ಟು ಬೆಳೆದ ಸಂತಾನವು ಗುರು
ಜಂಗಮರಾಗಲು ಅರ್ಹವೇ ? ಶುದ್ಧಾಚರಣೆಯಲ್ಲಿ ನಡೆದ ಭಕ್ತವಂಶವು
ಅರ್ಹವೇ ? ಸೂಜ್ಞರು ನಿರ್ವಿಕಾರದಿಂದ ನಿರ್ಣಯಿಸಲಿ. ಗುರು ಜಂಗಮ
ಸ್ಥಾಗಳಿಗೆ ಕುಲವಿಲ್ಲ.

ಉತ್ತರ: “ ಶಿವಾಗಮದಲ್ಲಿ ” :

ಶ್ಲೋಕ: ಮಮಪಂಚ ಮುಖೋಮೂತಾಃ ಸಂಸ್ಥಾಪ್ಯ ಸಕಲಾನ್ ಭುವಿ | ದೀಕ್ಷಾಂ
ಕೃತಾಕ್ರಮಾದೇವ ಪಂಚಮಾನಾಂ ನಗಾತ್ಮಜಃ | ಕಲಾತದ್ವಂಶ ಜಾತಾನಾಂ
ದೀಕ್ಷಾಯುಗ್ರಹ ಕಾರಣಾತ್ | ನಿಧಾಯ ನಿಜ ಶಿಷ್ಯಾಂಶ್ಚ ಪುನಸ್ತೆ ಮಾಂಸ
ಮಾಗತಾಃ ||

ಇತ್ಯಾದಿ ಆಗಮ ವಚನಾನುಸಾರವಾಗಿಯೂ ಪರಮೇಶ್ವರನ ಪಂಚಮುಖ ಸಂಭೂತರಾದ ವೀರ, ಸಂದಿ, ಭೃಂಗಿ, ಸ್ತಂವ ಎಂಬೀ ಗಣೇಶ್ವರರು ಆಯಾ ಯುಗದಲ್ಲಿ ಭಿನ್ನ ನಾಮ ದೇಹವುಳ್ಳವರಾಗಿ ತತ್ತತ್‌ಕ್ಷೇತ್ರಗಳಲ್ಲಿ ರಾಮನಾಥ, ಮಲ್ಲಿಕಾರ್ಜುನ, ಸೋಮೇಶ, ಸಿದ್ಧೇಶ, ವಿಶ್ವೇಶ್ವರ ಎಂಬೀ ಲಿಂಗಗಳಿಂದ ಭೂಮಿಯಲ್ಲಿ ಅವತರಿಸಿರುವರು. ಮತ್ತು ಆ ಪರಮೇಶ್ವರನ ಈಶಾನ್ಯ ಮುಖ ಸಂಭೂತ ಪಂಚವಕ್ತ್ರನೆಂಬ ಗಣೇಶನ ಪಂಚಮುಖಗಳಿಂದ ಹುಟ್ಟಿದ ಮುಖಾರಿ, ಸ್ಮರಾರಿ, ಪುರಾರಿ, ಭವಾರಿ ಎಂಬೀ ಪಂಚಮರು ಭೂಮಿಯಲ್ಲಿ ಅವತರಿಸಿ ಭಕ್ತಕುಲವಾಯಿತೆಂದೂ ಅವರಿಂದ ಪಾಣಿಗೃಹಿತರಾದ ಸ್ತ್ರೀಯರು ಕ್ರಮ ವಾಗಿ ಭಕ್ತರ ವಂಶಾವಳಿಗೆ ಮೂಲಭೂತ ಸ್ತ್ರೀಪುರುಷರೆಂದೆನಿಸಿದರೆಂದೂ ತಿಳಿ.

ಇದರಂತೆ ಪಂಚಾಚಾರ್ಯರು ಅವರಿಂದ ಪರಿಗ್ರಹಿಸಲ್ಪಟ್ಟ ಸ್ತ್ರೀಯರು ಕ್ರಮವಾಗಿ ಗುರುಸ್ವಲದ ವಂಶಜರಾಗಿದ್ದು ಇದೇ ವಂಶಪೂಜ್ಯ ವಸ್ತು, ವ್ರತಗೆಟ್ಟ ಸಂತಾನವಲ್ಲವೆಂದು ಮೇಲಿನ ಪ್ರಶ್ನೆಯಲ್ಲಿ ಬರೆದಿದ್ದೇನೆ. ಗುರುಜಂಗಮರು ಬಿಂಬ, ಪ್ರತಿಬಿಂಬದಂತೆ ಇದ್ದುದರಿಂದ, ಮತಸ್ಕಪನಾಚಾರ್ಯರು ಗುರುಕುಲವು ಪೂಜ್ಯವಸ್ತುವೆಂದು ಭಕ್ತರ ಕುಲವು ಪೂಜಕವೆಂದು ನಿರ್ಣಯಿಸಿ ಗ್ರಂಥಗಳನ್ನು ಬರೆದಿಟ್ಟಿರುವರು. ಗುರು-ಜಂಗಮರಿಗೆ ಕುಲವಿಲ್ಲೆಂದರೆ ಗುರುಕುಲವಾಸ, ಜಂಗಮಕುಲವಾಸವೆಂದು ಬರೆಯುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಅದ್ದರಿಂದ ಗುರುವಿಗೆ ಕುಲ ವುಂಟು.

ಪ್ರಶ್ನೆ: ಬಸವ, ಚನ್ನಬಸವ, ಪ್ರಭುಗಳು ಯಾವ ಒಂದು ವಿಶೇಷ ಕುಲ ದವರು ?

ಉತ್ತರ: ಬಸವ, ಚನ್ನಬಸವ, ಪ್ರಭುದೇವರು ಶಿವನ ಸನ್ನಿಧಿಯ ಪ್ರಮಥಾಧೀಶ್ವರರು. ಶಿವನ ಅಪ್ಪಣೆಯ ಪ್ರಕಾರ ಭೂಲೋಕದಲ್ಲಿ ಉಚ್ಚ ಕುಲದಲ್ಲಿ ಉದ್ಭವಿಸಿದ ದಿವ್ಯ ಸಿದ್ಧೀಪುರುಷರು. ಇವರ ಮುಖಾಂತರ:

ಶ್ಲೋಕ: ಅತಃ ಪಠಂ ಪ್ರವಕ್ಷ್ಯಾಮಿ ಪಂಚಾಚಾರ್ಯ ಸಮುದ್ಭವಂ | ತೇಷಾಂ
ನಾಮಾನಿ ದೇವತಾಂ ತೃಣನಿಶ್ಚಲ ಚೇತಸಾ || ಘಂಟಾಕರ್ಣ ಗಣಶ್ಚಾಧ್ಯೋ
ಗಜಕರ್ಣೋ ದ್ವಿತೀಯಕಃ | ತೃತೀಯೋ ರೇಣುಕಃ ಖ್ಯಾತಶ್ಚತುರ್ಥೋ
ದಾಮಕಸ್ತಥಾ || ಪಂಚಮೋ ವಿಶ್ವಕರ್ಣಶ್ಚ ಪಂಚಾರಾಧ್ಯ ಇತಿ ಸ್ಮೃತಾಃ |
ತವನ ಯುಗಭೇದೇನ ಪ್ರತಿ ನಾಮಾನ್ಯ ಪಾಗತಾಃ ||

ಶಿವನ ಪಂಚಮುಖದಿಂದ ಉದ್ಭವಿಸಿದ ಪಂಚಾಚಾರ್ಯರಿಂದ ಸ್ಥಾಪಿಸಲ್ಪಟ್ಟ ನಿರಂಜನ ಮಠವು ನಿಮ್ಮಂಥವರಿಂದ ಹೀನಾವಸ್ಥೆಗೆ ಬಂದದ್ದರಿಂದ ದೇಶಕಾಲ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಗನುಸರಿಸಿ ಅವರು ಅನೇಕ ಜನರಿಗೆ ಲಿಂಗಧರಿಸಿ, ಲಿಂಗಾಂಗ ಸಾಮರಸ್ಯದ ಮಾರ್ಗವನ್ನು ತೋರಿಸಿ, ಗುರುಲಿಂಗಜಂಗಮದ ಭಕ್ತಿಯನ್ನುಲಿಸಿ, ಧರ್ಮ ಜಾಗೃತಿ ಮಾಡಿ, ತಮ್ಮ ಕಾರ್ಯ ಮುಗಿಸಿ ಶಿವಸಾನ್ನಿಧ್ಯ ಹೊಂದಿದರು. ಬಸವ, ಚನ್ನಬಸವ, ಪ್ರಭು ಇವರು ಸಾಕ್ಷಾತ್ ಪರಶಿವನ ಅಂಶೀಭೂತರಾದ ಉಚ್ಚ ಕುಲದವರೆಂದೇ ತಿಳಿಯಿರಿ.

ಪಾಟೀಲರಿ, ನೀವು ಮಾತ್ರ ಹುಲಿಬಣ್ಣಕ್ಕಾಗಿ ನರಿ ಮೈಸುಟ್ಟುಕೊಂಡಂತೆ ಸಾಮಾನ್ಯರಾದ ನೀವು ಶಿವನ ಅಪರಾವತಾರಿಗಳಾದ-ಮಹಾತ್ಮರಾದ ಸಿದ್ಧರ ಉವಾಹರಣೆ ತೆಗೆದುಕೊಂಡದ್ದು ತೀರಾ ಸಮಂಜಸವಾದದ್ದಲ್ಲ. ಆಕಾಶಕ್ಕೂ ಭೂಮಿಗೂ ಎಷ್ಟು ಅಂತರವೋ ಅಷ್ಟು ಅಂತರವಾಗಿದೆ.

ಪ್ರಶ್ನೆ: ಸಕಲ ಭಕ್ತರ ಸಹಾಯದಿಂದ ಸ್ಥಾಪಿಸಲ್ಪಟ್ಟ ಶಿವಯೋಗ ಮಂದಿರದಲ್ಲಿ ಭಕ್ತ ನಟಗಳನ್ನೇ ನಿರಾಕರಿಸಿ ಮಧ್ಯಕಾಲದ ಕೃತ್ರಿಮ ವರ್ಗದವರನ್ನೇ ಆರಿಸಿ, ತೋರಿಕೆಯ ಧರ್ಮವಿದ್ಯೆಯನ್ನು ಕೊಟ್ಟು ಹಾಗೂ ಕಾಶಿಯಲ್ಲಿ ಕಾವ್ಯ, ವ್ಯಾಕರಣ ತರ್ಕ ಹಾಗೂ ವೀರಶೈವ ಶಾಸ್ತ್ರವನ್ನೊದಿಸಿ ಧರ್ಮ ಪೀಠಗಳಿಗೆ ತರಹತ್ತಿ, ಸಮಾಜದ ಆಧಾರಸ್ತಂಭರಾದ ಭಕ್ತರನ್ನು ಬಿಟ್ಟದ್ದರಿಂದ ಬಹು ದೊಡ್ಡದಾದ ಶುದ್ಧ ಭಕ್ತ ಸಮೂಹವು ಗುರುಜಂಗಮರ ಸ್ಥಾನಗಳಲ್ಲಿ ನಾಮಶೇಷವಾಗಹತ್ತಿದೆ. ಇದು ಶಿವಯೋಗ ಮಾರ್ಗವೋ? ಕೆಲವರ ಭೋಗಮಾರ್ಗವೋ? ಈ ಮಹಾ ಪ್ರಮಾದವನ್ನು ತೀವ್ರ ತಿದ್ದಿಕೊಂಡು ಆ ಸಂಸ್ಥೆಯ ಕಲಂಕವನ್ನು ಈಗಿನ ಅದರ ಚಾಲಕರು ಕಳೆಯಲಿ.

ಉತ್ತರ: ಶತಕತ್ರಯ ಪದ್ಯ:

ಪದ್ಯ: ಪರರಲ್ಲಿಷ್ಟೇ ಕೊಂಬುವಕೊಡುವನ ತಾವನ್ನರಲ್ಲಂ ಸ್ವಕೀ ! ಯರೇ
ಸತ್ಯಂ ! ಬಳಿಕಲ್ಲಿ ದಿದೊಡಕಟಾಸ್ಪಸ್ತ್ರೀ ಪುತ್ರವಿತ್ತಾದಿಯಂ || ಪರಗೇ
ಕೊಟ್ಟವರುಂಟೇ ನೋಳ್ವಿಡಿ ನಿಜಸ್ತ್ರೀಪುತ್ರವಿತ್ತಾದಿಯಂ | ಪರ
ಮಂತ್ರಲ್ಲ ದೋಡೀವರೆ ಸತಿ ಪರಗಾರ್ಯಶೀವಾವಲ್ಲಭಾ ||

ತಾತ್ಪರ್ಯ: ವಿಚಾರಮಾಡಿ ನೋಡಿದರೆ ಕೊಟ್ಟದ್ದನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳು
ವವರು ಹೆರರಲ್ಲ, ಕೊಡುವವರು ಅನ್ಯರಲ್ಲ; ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವವರು ನಿಜ
ವಾಗಿಯೂ ತಮ್ಮವರೇ ಹಾಗಿಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಮಕ್ಕಳು, ಹಣ ಮೊದಲಾದವುಗಳನ್ನೆಲ್ಲ
ಹೆರರಿಗೆ ಯಾರದರೂ ಕೊಡುವುದುಂಟೇ ? ವಿಚಾರಮಾಡಲಾಗಿ ಪುರ್ದದ ಶಿವ
ಶರಣರು ತಮ್ಮ ಪತ್ನೀ, ಪುತ್ರ, ಧನಾದಿಗಳನ್ನು ಶ್ರೇಷ್ಠರಾದ ಗುರುಲಿಂಗ
ಜಂಗಮರಿಗೆ ಆಸಕ್ತಿಗೂಡಿ ದಾನ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರೆ ಅವರು ತಮ್ಮವರೆಂದು ತಿಳಿ
ದಿದ್ದರಿಂದಲೇ ವಿಶ್ವಾಸದಿಂದ ಅವರಿಗೆ ಸಮರ್ಪಿಸಿದರೆಂದೇ ಸಮಾಜವು ಮಹೋ
ನ್ನತ ಸ್ಥಾನ ಪಡೆದಿದೆ. ದೊಡ್ಡದೊಂದು ಕಟ್ಟಿಗೆಯ ಮುಂಡಿಗೆಗೆ ಹತ್ತಿದ
ಉರಿಯು ಸಾವಕಾಶವಾಗಿ ಪ್ರಜ್ವಲಿಸುತ್ತ ಹೋಗುವಂತೆ ಹಾಸಗಲ್ಲ ಶ್ರೀ. ಮು.
ನಿ. ಪ್ರ. ಕುಮಾರ ಮಹಾಸ್ವಾಮಿಗಳವರು ಲಿಂಗಾಂಗ ತಪಃ ಪ್ರಕಾಶ ಶಕ್ತಿ
ಯಿಂದ ಶ್ರೀ ಮದ್ವೀರಶೈವ ಮಹಾಸಭೆಯನ್ನು ಇವರ ಪ್ರೇರಣೆಯಿಂದಲೇ
ನಿರ್ಮಿಸಲ್ಪಟ್ಟು ೧೯೦೮ನೇ ಇಸ್ವಿಯಲ್ಲಿ ನಡೆಯಬೇಕೆಂದು ನಿಶ್ಚಿತವಾದ
ನಾಲ್ಕನೇ ವೀರಶೈವ ಮಹಾಸಭೆಯ ಪ್ರಕಟನಾ ಪತ್ರಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಶಿವಯೋಗ
ಮಂದಿರದ ವಿಚಾರವನ್ನು ಭಕ್ತಜನಾಂಗದಲ್ಲಿ ಜಾಹೀರ ಪ್ರಕಟನೆಯಿಂದ ಪ್ರಚಾರ
ಪಡಿಸಿ ಬಾಗಲಕೋಟೆಯಲ್ಲಿ ನಡೆದ ನಾಲ್ಕನೇ ಮಹಾಸಭೆಯ ಅಧ್ಯಕ್ಷರಾದ
ಶ್ರೀಮಂತ ರಾಜಾ ಲಖಮನಗೌಡ ಸರದೇಸಾಯಿ ವಂಟಮುರಿ ಇವರ ಅಧ್ಯ
ಕ್ಷತೆಯಲ್ಲಿ ಶಿವಯೋಗಮಂದಿರ ಸ್ಥಾಪಿತವಾಗಬೇಕೆಂಬ ಠರಾವು ವಾಸಾಗಿ
ಸೊಲ್ಲಾಪುರದ ಶ್ರೀಮಂತ ವಾರದ ಮಲ್ಲಪ್ಪನವರ ಅಧ್ಯಕ್ಷತೆಯಲ್ಲಿ ಅಲೋ
ಚನೆಯ ಸಭಾ ನಡೆದು, ಶ್ರೀಮಂತ ಶಂಕರೇಪ್ಪ ದೇಸಾಯಿ ಅಂಣಿಗೇರಿಯವರು
ಅವರಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ಗುರುಸ್ಥಲದ ಆಯುನವರ ವಟುಗಳನ್ನು ಈ ಶಿವಯೋಗ
ಮಂದಿರದ ವಿದ್ಯಾ ಸಂಸ್ಥೆಯಲ್ಲಿ ಧಾರ್ಮಿಕ ವಿದ್ಯಾ ಕಲಿಸಿರಿ, ಇವರನ್ನೇ
ಧರ್ಮ ಸೀತಗಳಿಗೆ ಅರಿಸಿ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂಬ ಠರಾವು ಭಕ್ತಸಮೂಹ

ದಿಂದಲೇ ವಾಸಾಗಿ, ಇವಕ್ಕೆ ಟ್ರಸ್ಟ್ ಕಮೀಟಿ ಏರ್ಪಟ್ಟು, ಅದರ ಮುಖಾಂತರ ಈ ಧಾರ್ಮಿಕ ಸಂಸ್ಥೆ ನಡೆಯುತ್ತಿದ್ದು, ಇಲ್ಲಿ ಪರ್ಯಂತರ ಅದರಲ್ಲಿ ಗುರುಸ್ಥಲದ ಅಯ್ಯನವರ ಮಕ್ಕಳನ್ನೇ ವೀರಶೈವ ಧರ್ಮ ವಿದ್ಯಾ ಕಲಿಸುವ ಠರಾವಿನಂತೆ ನಡೆಯುತ್ತ ಬಂದಿರುತ್ತದೆ. ಈ ಧರ್ಮಸಂಸ್ಥೆಯಲ್ಲಿ ವಿದ್ಯೆ ಕಲಿತ ವಟುಗಳನ್ನೇ ಧರ್ಮ ಪೀಠಕ್ಕೆ ಆರಿಸುತ್ತ ಬಂದಿದ್ದಾರೆ. ಇದು ಅಲ್ಲದೆ, ಸದ್ವಂಶ ಜರಾದ ಗುರುಸ್ಥಲನುಶವ ಮಾಹೇಶ್ವರರು ಕಾಶಿ, ಕಲಕತ್ತೆ ಮುಂತಾದ ವಿದ್ಯಾ ಪೀಠಗಳಲ್ಲಿ ಅಭ್ಯಯನ ಮಾಡಿ ಪದವೀಧರರಾದವರನ್ನೇ ಆರಿಸುತ್ತಾ ಬಂದಿರುತ್ತಾರೆ.

ಶ್ಲೋಕ: ಅಚಾರ ಭೇದಾದೇತಸ್ಯ ಭೇದಃ ಸಂಕಥ್ಯತೇಧುನಾ | ಸಾಮಾನ್ಯಶೈವಂ
ಪ್ರಥಮಂ ಮಿಶ್ರಶೈವಂ ತತಃ ಪರಂ | ಶುದ್ಧಶೈವಂ ತತೋಚ್ಛೇದಯಂ ವೀರ
ಶೈವಂ ತತಃ ಪರಂ ||

ಎಂಬಂತೆ ಶುದ್ಧ ಶೈವಾದಿಗಳು ಶೈವ ಮತದ ಭೇದವೆಂದೇ ಪ್ರತಿನಿಧಿಸುತ್ತದೆ. ವೀರಶೈವ ಮತದಲ್ಲಿ ಸಾಮಾನ್ಯ ವೀರಶೈವ, ವಿಶೇಷ ವೀರಶೈವ, ನಿರಾಚಾರಿ ವೀರಶೈವ ಎಂದು ತ್ರಿವಿಧ ಭೇದವೇ ಸಕಲ ಶಿವಾಗಮಗಳಿಗೆ ಸಮೃತವಾದದ್ದೆಂದು ತಿಳಿದು, ವೀರಶೈವ ಮಹಾಸಭೆಯವರು ಅಧಾರಸ್ತಂಭದಂತಿದ್ದ ಭಕ್ತರೇ— ಗುರುಸ್ಥಾನವು ನಮಗೆ ಯೋಗ್ಯವಲ್ಲ; ಗುರುಸ್ಥಲದ ಅಯ್ಯನವರೇ ನಮ್ಮ ಸಮಾಜದಲ್ಲಿ ಆದಿಯಿಂದಲೂ ಇದ್ದಾರೆ. ಅವರ ವಟುಗಳನ್ನೇ ಸುಧಾರಿಸಲು ಭಕ್ತಬಂಧುಗಳೇ ಶಿವಯೋಗ ಮಂದಿರವೆಂಬ ಗುರುಕುಲವಾಸವನ್ನು ಸ್ಥಾಪಿಸಿದ ಪುಣ್ಯವಂತ ಭಕ್ತರೇ ಬಸವೇಶ್ವರನ ವಂಶಿಕರೆಂದು ಹೇಳಬಲ್ಲೆ. ಆಗ ಸಮಾಜದಲ್ಲಿ ನಿಮ್ಮಂಥ ಭಕ್ತಾದಿಗಳಿದ್ದಿಲ್ಲವೇ? ಅವರೂ ಸಹ ಈ ಧರ್ಮವಿದ್ಯೆ ನಮಗೆ ಸಲ್ಲದೆಂದು ತಿಳಿದು, ಭಕ್ತಾದಿಗಳ ವಟುಗಳನ್ನು ಶಾಸ್ತ್ರರೀತಿಯಿಂದ ಆರಿಸಿಕೊಳ್ಳುವದು ಯೋಗ್ಯವಲ್ಲವೆಂದು ಬಿಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಅವರಿಲ್ಲರೂ ದಡ್ಡರು; ನೀವೋ ಬ್ಬರೇ ಪಂಡಿತರಲ್ಲಿಯ ದಡ್ಡರೆಂದು ಕಾಣುತ್ತದೆ. ಕೃತ್ರಿಮ ಕುಲದ ಮತದಯ್ಯನವರ ಧರ್ಮ ಪೀಠಕ್ಕೆ ಆಶೆ ಮಾಡುವ ನಿಮ್ಮ ಇಬ್ಬದಿಗೆಯ ಕುಲವಾವದೋ ತಿಳಿಯದಾಗಿದೆ. ಶಿವಯೋಗಮಂದಿರದ ವಟುಗಳನ್ನು ಧರ್ಮ ಪೀಠಕ್ಕೆ ಆರಿಸುವದು ವೀರಶೈವ ಧರ್ಮ ಸುಧಾರಣೆಗೆ ನಿಮ್ಮಂಥ ದುರಭಿಮಾನಿಗಳು ವಟುಗಳನ್ನು ಆರಿಸುವದು ಮಾತ್ರ ಕೇವಲ ಭೋಗವಿಲಾಸಕ್ಕೆಂದು ತಿಳಿಯಿರಿ.

ಪ್ರಶ್ನೆ: ಈ ಮಹಾ ಪ್ರಮಾದವನ್ನು ತೀವ್ರ ತಿದ್ದಿಕೊಂಡು ಆ ಸಂಸ್ಥೆಯ ಕಲಂಕವನ್ನು ಈಗಿನ ಅದರ ಜಾಲಕರು ಕಳೆಯಲಿ; ಇಲ್ಲವೆ ವೀರಶೈವ ಮಹಾ ಸಭೆಯೂ ಸಮಾಜ ದುರಂಧರೂ ಈ ಬಗ್ಗೆ ಅತ್ಯಾಸಕ್ತಿಯಿಂದ ಕಾರ್ಯ ತತ್ಪರರಾಗಲಿ.

ಉತ್ತರ: ನಂಜೇಶ ಕಾಲಜ್ಞಾನದಲ್ಲಿ:

ಪದ್ಯ: ಧರ್ಮ ಸಂಕರವಾಗಿ ಕರ್ಮಗಳು ಲೋಪಾಗಿ |

ಧರ್ಮ ತತ್ವಗಳೆಲ್ಲ ಪೋಗುವವು ಜನರ ದುಷ್ಕರ್ಮ ನೋಡು ನಂಜೇಶಾ ||

ಎಂಬಂತೆ ಇಂಥ ಜಾತಿಸಂಕರ, ಧರ್ಮಸಂಕರ ನಡೆಯಬಾರದೆಂದು ಹಿಂದಿನ ವೀರಶೈವ ಮಹಾಸಭೆಯವರು ಇಂಥ ಪ್ರಮಾದವಾಗಬಾರದೆಂದೇ,

ಶ್ಲೋಕ: ತ್ರಿವಿಧಂ ವೀರಶೈವಾಽಪಿ ಮಧಿಕಾರವಿಭೇದತಃ | ಕೃತಮಯಾ ಪುರಾದೇವಿ
ಭಕ್ಷೋದ್ಧರಣ ಹೇತುವೇ | ಸಾಮಾನ್ಯಂ ವೀರಶೈವಂಚ ವಿಶೇಷಂಚ ತತಃ
ಪರಂ | ನಿರಾಭಾರಂ ವೀರಶೈವಂ ಸತತೋಧಿಕ ಮೀಶ್ವರಿ |

ಅಂದರೆ ಹೇದೇವಿಯೇ, ಭಕ್ಷೋದ್ಧಾರಣಕ್ಕಾಗಿ ಪೂರ್ವದಲ್ಲಿ ನನ್ನಿಂದ ವೀರಶೈವ ಮತದಲ್ಲಿ ಸಾಮಾನ್ಯ ವೀರಶೈವ, ವಿಶೇಷ ವೀರಶೈವ, ನಿರಾಭಾರಿ ವೀರಶೈವ ಎಂದು ತ್ರಿವಿಧ ಭೇದವು ಮಾಡಲ್ಪಟ್ಟಿದೆ. ಅವರಲ್ಲಿ ಸಾಮಾನ್ಯ ವೀರ ಶೈವಕ್ಕಿಂತಲೂ ವಿಶೇಷ ವೀರಶೈವರಧಿಕ; ವಿಶೇಷ ವೀರಶೈವಕ್ಕಿಂತಲೂ ನಿರಾ ಭಾರಿ ವೀರಶೈವರಧಿಕ; ಇದಕ್ಕಿಂತಲೂ ಅಧಿಕವಾದದ್ದಿಲ್ಲವೆಂದು ಪಾರಮೇಶ್ವ ರಾಗಮ ವೀರಶೈವ ಮತದ ತ್ರಿಭೇದವನ್ನೇ ಹೇಳುತ್ತಿರುವದರಿಂದ:

ವಚನ: ಸುಡುವ ಅಗ್ನಿಕಾಷ್ಟದ ಇರುವು ಬಲ್ಲದೆ ಅಯ್ಯಾ | ಕೊರೆದು ಹರಿವ ಉದಕಗಿರಿಯ ಗರ್ವ ಬಲ್ಲದೆ ಅಯ್ಯಾ | ಮುರಿದು ತಿಂಬ ತೋಳ ಕುರಿಯ ಮರಿಯ ಜೇನೆಯ ಬಲ್ಲದೆ ಅಯ್ಯಾ | ತನ್ನ ಅವಸರಕ್ಕೆ ಆರನಾದರೂ ಸಂಧಿಸಿ ಬೇಧಿಸಿಕೊಂಡಿಹನು ತಿಂದಿಹನು. ಎಂಬ ಅಸತ್ತಿನು ಸತ್ಯದ ಕುರುಬ ಬಲ್ಲನೆ ಮಹಾಲಿಂಗ ಗುರುಶಿವ ಶಿರ್ದೇಶ್ವರ ಪ್ರಭುವೆ.

ಗುರುಸ್ಥಲದ ಮತದಯ್ಯನವರು ನಮ್ಮ ಸಮಾಜದಲ್ಲಿ ಸನಾತನ ಧರ್ಮ ಗುರುಗಳಾದ್ದರಿಂದ ಈ ಧರ್ಮಶಾಸ್ತ್ರ ವಿದ್ಯೆಗೆ ಮತದಯ್ಯನವರ ವಟುಗಳೇ

ಯೋಗ್ಯರೆಂದು ಆದರ ಚಾಲಕರು ಯೋಗ್ಯ ಜನ್ಮಕಸಿಮಾಡಿ ನಿರ್ಧರಿಸಿರುವರು. ಈಗ ಇದನ್ನು ನೀವು ಜಾತಿಸಂಕರ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಹಟ ಹಿಡಿದರೆ “ಅಧರ್ಮವು ಸಷ್ಟ್ಯಸಂತಾನ ! ಧರ್ಮಸಂತಾನ ವರ್ಧನಃ” | ಎಂಬಂತೆ ವೀರಶೈವ ಮಹಾಸಭೆಯ ಧರ್ಮಪಾಲಕರು ಮಾಡಿದ ನಿರ್ಣಯ “ಶರಣರೊಸೆದಹು ದೆಂದು ಬಣ್ಣಿಸುವ ವರ್ತನೆ”ಯಂತೆ ಸತ್ಯವಿದ್ದು ಇದರ ವಿರುದ್ಧ ನಿಮ್ಮಂಥವರು ಪ್ರವಾಹದ ವಿರುದ್ಧ ಈಸಿ ಮುಳುಗಿ ಸತ್ತಂತೆಯೇ ಸರಿ. ಇಂಥವರ ಕೈಯಲ್ಲಿ ಧರ್ಮಗ್ರಂಥಗಳು ಸಿಕ್ಕರೆ ಇವುಗಳನ್ನು ಯಾವ ಸ್ಥಿತಿಗೆ ಒಯ್ಯುವರೋ ವೇನರೇ ಬಲ್ಲ. ಇದಕ್ಕೆ ನೀವು ಬರೆದ “ಕೊಟ್ಟಿರ ಬಸವೇಶ್ವರನ ಚರಿತ್ರವಲ್ಲಿ ಗುರು ಲಿಂಗಜಂಗಮನೆಂಬ ಪೂರ್ವಿ ಸಾಂಪ್ರದಾಯದಲ್ಲಿವ್ವದ್ದನ್ನು ತಿದ್ದಿ, ಅಲ್ಲಿ ಭಕ್ತ-ಲಿಂಗ-ಜಂಗಮನೆಂದು ಹಾಕಿದ್ದೇ ಸಾಕ್ಷಿ.

ಪ್ರಶ್ನೆ: ಈ ಕೃತ್ರಿಮ ವರ್ಗದವರು ಹಲವರು ತಾವಾರಿಂದರಿಯದೇ ತಮ್ಮನ್ನು ಬ್ರಾಹ್ಮಣರೆಂದೂ ಇತರರು ಕ್ಷತ್ರಿಯ, ವೈಶ್ಯ, ಶೂದ್ರರೆಂದೂ ತಾವು ಜಾತರೆಂದೂ ಇತರರು ಅಜಾತರೆಂದೂ ತಾವೇ ಗುರುಜಂಗಮ ಸ್ಥಾನಗಳಿಗೆ ಸೂರ್ಯ-ಚಂದ್ರರಿರುವ ವರೆಗೆ ಇರಬೇಕೆಂದೂ ಗ್ರಂಥಗಳಲ್ಲಿ ಬರೆಯುತ್ತ, ಪುರಾಣ-ಪ್ರವಚನ-ಕೀರ್ತನಗಳಲ್ಲಿ ಹೇಳುತ್ತ ನಡೆದಿರುವರು. ಸೂಕ್ಷ್ಮರು ಖಂಡಿಸದೇ ಮೌನವಾಗಿರುವದು ಶೋಭಿಸದು.

ಉತ್ತರ: ಗುರುಕುಲ ವಂಶವು ಗಂಡುಹೆಣ್ಣು ಕೂಡಿವ್ವು ಕೃತ್ರಿಮ ವರ್ಗದ್ದೇ ಸರಿ. ಆದರೆ ನಿಮ್ಮ ವಂಶದಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರ ಕಲಿಕಾಲಕ್ಕನುಸರಿಸಿ ಸೃಷ್ಟಿ ನಿಯಮಕ್ಕೆ ವಿರೋಧವಾದ ಶುದ್ಧ ಸಂತಾನವಿರಬಹುದೆಂಬ ಸಂಶಯ ಬರುವಂತಿದೆ. ಯಾಕೆಂದರೆ ವಿಷ್ಣುವಿಗೆ ಅಮೋಕ್ಷಜನೆಯೆಂದು ಹೆಸರಿದ್ದು ನೀವಾದರೂ ಅದನ್ನನುಸರಿಸಿ ಹುಟ್ಟಿದವರಾಗಿರಬಹುದೇ ? ತಿಳಿಯಬಾಗಿದೆ. ಈಗ ವಂಶ ಪರಂಪರವಾಗಿ ಬಂದ ಮಠಗಳಿಗೆ ಮಠಸ್ಥರನ್ನೇ ಧರ್ಮಪೀಠಕ್ಕೆ ಆರಿಸಬೇಕೆಂದು, ಇವರೇ ಧರ್ಮವಿದ್ಯೆಗೆ ಯೋಗ್ಯರೆಂದು ಇವರಿಗೆ ವೀರಶೈವ ಲಿಂಗೀ ಬ್ರಾಹ್ಮಣರೆಂದು ಮಾಹೇಶ್ವರರೆಂದು ಪರ್ಯಾಯನಾಮದಿಂದ ಕರೆಯುವ ರೂಢಿಯಿದೆ.

ಶ್ಲೋಕ: ಆಪಾವರ್ಣಾ ಶ್ರಮಾಚಾರೋಗುರೌ ಬ್ರಹ್ಮಜ್ಞ ತಾಸ್ತಿ ಚೇತ್ |

ಭಜೇತ್ಸಮೇವ ಯತ್ಕೇನನೋತೇದನ್ಯ ಗುರುಂ ಪ್ರಜೇತ್ |

ಶಿಷ್ಯನು ಪ್ರಥಮದಲ್ಲಿ ವರ್ಣಾಶ್ರಮಾಚಾರವು ಗುರುವಿನಲ್ಲಿದ್ದು ಬ್ರಹ್ಮಜ್ಞತೆಯು ಇದ್ದರೆ ಅಂತಹ ಗುರುವನ್ನೇ ಯತ್ನ ಪೂರ್ವಕವಾಗಿ ಹೊಂದಬೇಕು ಎಂದು ನಿರೂಪಿಸಿದ ಹಾಗೂ ಕ್ರಿಯಾಸಾರದಲ್ಲಿ “ವರ್ಣಾಶ್ರಮ ಕ್ರಿಯಾನಿಷ್ಠೋ ಧರ್ಮ ನಿಚ್ಛಾಸ್ತು ಕೋನಿಧೇ” ಎಂದೂ ಮತ್ತು ಶ್ರೀಕರ ಭಾಷ್ಯದ ಖಗಿನೇ ಪುಟದಲ್ಲಿ:

ಶ್ಲೋಕ: ವಿದ್ಯಾಂಚಾ ವಿದ್ಯಾಂಚ ಯಸ್ತದ್ವೇಮೋ ಭವಂ ಸಹ | ಅವಿದ್ಯಾಯಾ ಮೃತ್ಯುಂ ತೀರ್ತ್ವಾ ವಿದ್ಯಯಾ ಮೃತ ಮುಕ್ತತೇ | ಇತ್ಯಾದಿ ಶ್ರುತಿಸು ವರ್ಣಾ ಶ್ರಮೋಚಿತಂ ಧರ್ಮ ವಿದ್ಯೇತಿ ನಿರೂಪ್ಯತೇ | ತಯಾ ಪ್ರಾಚೀನ ಕರ್ಮಾಣ ಹಿತ್ವಾ ಜ್ಞಾನಂ ಸಮುಕ್ತತೇ | ಜ್ಞಾನೇನ ಮುಕ್ತಿಮಾ ಪ್ನೋತಿ ತಸ್ಮಾತ್ಕರ್ಮ ಸಮುಚ್ಯತೇ ||

ಶ್ಲೋಕ: ಅಪ್ಪಾದಶಾನಾಂ ವರ್ಣಾಸಾಂ | ಶ್ರೇಷ್ಠೋ ಮಹೇಶ್ವರೋ ಜನಃ ||

ಈ ೧೮ ಪ್ರಕಾರದ ಜಾತಿಗಳ ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿ ಮಾಹೇಶ್ವರ ಜನ್ಮವೇ ಶ್ರೇಷ್ಠ ಇವೇ ಮುಂತಾದ ವಚನ ಪ್ರಮಾಣ ದಿಶೆಯಿಂದ ಪ್ರಾಣಿಗಳ ಮತ್ತು ವರ್ಣಗಳ ತಾರತಮ್ಯದಲ್ಲಿಯಾಗರೂ ಮಾಹೇಶ್ವರ ಮುಂತಾದ ಪದವಾಚ್ಯರಾದ ಗುರುಸ್ಥಲದ ವೀರಶೈವರಿಗೇನೇ ಸರ್ವೋತ್ಕೃಷ್ಟವಾದ ಅಪ್ರಾಕೃತ ಬ್ರಾಹ್ಮಣ್ಯವೆಂಬುದು ಸಿದ್ಧಾಂತವು. ಗುರುಜಂಗಮ ಸ್ಥಾನಕ್ಕೆ ಸೂರ್ಯ-ಚಂದ್ರರಿರುವವರೆಗೂ ಗುರು ಸ್ಥಲದ ಮಠದಯ್ಯನವರನ್ನು ಜಂಗಮ ಸ್ಥಾನಕ್ಕೆ ಶಾಶ್ವತಃ ಅಷ್ಟಾವರ್ಣಾಂತ ಗತ ಗುರುಜಂಗಮವೆಂದು ಮತಸ್ಥಾಪಕರ ವಂಶಪರಂಪರವಾಗಿ ಬಂದವರನ್ನೇ ಅರಿಸಬೇಕೆಂಬ ನಿಯಮವಿದ್ದುದರಿಂದ ಈ ಸ್ಥಾನಕ್ಕೆ ನಿಮ್ನಂಥವರ ಮಕ್ಕಳನ್ನಾರಿ ಸಿದರೆ ಮಾತ್ರ ಕೃತ್ರಿಮವಾಗುವದರಿಂದ, ಅರಿಸಲು ಯಾವಾಗಲೂ ತ್ಯಾಜ್ಯವಾ ಗಿದೆ. ಬಸವಾದಿ ಪ್ರಮಥರು ಅದಿಶನಾದಿಯಿಂದಿದ್ದ ಗುರುಜಂಗಮರನ್ನು ಸಾಕ್ಷಾತ್ ಪರಶಿವನ ಪ್ರತಿನಿಧಿಗಳೆಂದು ಭಾವಿಸಿ, ಅದರಂತೆ ಹಾಡಿದ ವಚನ: ವಚನ: ಭಕ್ತರು ದುಪ್ರಗಣಂಗಳ ಮಠಕ್ಕೆ ಬಂದರೆ ಭೃತ್ಯನಾಗಿರಬೇಕು ಕರ್ತ

ನಾಗಿ ಕಾಲು ತೊಳೆಯಿಸಿಕೊಂಡರೆ ಹಿಂದೆ ಮಾಡಿದ ಭಕ್ತಿ ಹಾನಿ ಯಪ್ಪದು ಲಕ್ಷ ಗಾವದ ಹೋಗಿಯಾದರೂ ಭಕ್ತನು ಗಣಂಗಳ ಕಾಂಬದು ಸದಾಚಾರ | ಅಲ್ಲಿ ಕೂಡಿ ದಾಸೋಹಂ ಮಾಡಿ ಗುರು ಲಿಂಗ ಜಂಗಮಕ್ಕೆ ಅರ್ಧಪ್ರಾಣಾಭಿಮಾನವಂ ಕೊಟ್ಟು ಅಹಂಕಾರ ವಳಿದಂತ ಪುರಾತನರು ಮೆಟ್ಟುವ ಪಾದರಕ್ಷೆಗಳು ನನ್ನ ಮಸ್ತಕದ

ಮೇಲಿರಿಸಿಕೊಂಡು ನಾನು ಕೃತಾರ್ಥನಾದೆನಯ್ಯಾ ಗುರುಲಿಂಗ ಪೆದ್ದಿ
ಪ್ರಿಯ ವಿಶ್ವೇಶ್ವರ |

ಹೀಗಿರುವದರಿಂದ ನೀವು “ ಶಬ್ದಜಾಲಂ ಮಹಾರಣ್ಯಂ ಚಿತ್ತ ಭ್ರಮಣ
ಕಾರಣಃ ” ಎಂದು ಶಾಸ್ತ್ರವನ್ನು, ಶಾಸ್ತ್ರಾಭ್ಯಾಸಿಗಳನ್ನು ದೂಷಿಸುವದರಿಂದ
ನೀವು ಶಾಸ್ತ್ರಗ್ರಂಥ ದೂಷಿತರೆಂದು ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗುತ್ತದೆ. ಶಾಸ್ತ್ರದಲ್ಲಿ ನಂಬಿಗೆ
ಯಿಲ್ಲದವರೊಡನೆ ನಾಗವ್ಯದ ಬೆಳೆಸುವದಕ್ಕಿಂತ ಸುಮ್ಮನೆ ನಿಮ್ಮಂಥವರ ಬರ
ಹಕ್ಕೆ ಬೆಲೆ ಕೊಡದೇ ಮೌನವಾಗಿರುವದು ಸಹಜವೇ ಸರಿ.

ಪ್ರಶ್ನೆ: ಭಕ್ತಾಪರಾಧವು ದೂರಾಗಿ ಸಕಲರಿಗೂ ಸಮಾನವಕಾಶವದಾಗಿ
ನಿಜವಾಗಿ ಬಸವಾನುಯಾಯಿಗಳಾಗಿ ಸಕಲರೂ ತಮ್ಮ ತಮ್ಮ ಅತ್ಯೋನ್ನತಿ
ಯನ್ನು ಸಾಧಿಸಲಿ.

ಉತ್ತರ:

ಶ್ಲೋಕ: ಶಿವತಾಭರಿತೇ ಭುವನಪ್ರಿತಯೇ | ಶಿವತಾಂಜನತಾ ನ ತಥಾಪಿಗತಾ ||
ಗುರುದರ್ಮನ ತಶ್ಚಿವತಾ ಮಗಮತ್ | ಗುರುತಶ್ಚಿವತೋ ಗುರುದೇವ ಗುರುಃ ||

ಈ ಮೂರೂ ಲೋಕವು ಶಿವಸ್ವರೂಪದಿಂದ ತೋರುತ್ತಿದ್ದರೂ ಜನಗಳು
ಶಿವತ್ವವನ್ನು ಹೊಂದುವದಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಗುರು ದರ್ಶನದಿಂದ ಶಿವತ್ವವನ್ನು
ಹೊಂದುವನು. ಆದ್ದರಿಂದ ಗುರು-ಶಿವ ಇವರಿರ್ವರಲ್ಲಿ ಗುರುವೇ ಅಧಿಕ
ನಾಗುವನು.

ಶ್ಲೋಕ: ಬ್ರಹ್ಮಾದಿನಾಂ ಮಹವ್ನಿಣಾಂ ಮನುಷ್ಯಾಣಾಂ ಮುಕ್ತಿರೇಕ | ಬ್ರಹ್ಮಮೇಕಂ
ಬ್ರಾಹ್ಮಣತ್ವ ಮೇಕಂ | ವರ್ಣಾಶ್ರಮಧರ್ಮ ಪೃಥಕ್ | ಪೃಥಕ್ ||

ಎಂಬಂತೆ ವೀರಶೈವರಲ್ಲಿಯಾಗಲಿ ಮತ್ತಾರಲ್ಲಿಯಾಗಲಿ ವರ್ಣಾಶ್ರಮ
ಧರ್ಮಗಳು ಜೇರಿ ಜೇರಿ ಇರುವದರಿಂದ ಭಕ್ತರ ಮೇಲೆ ಯಾರೂ ಅಪರಾಧ
ಮಾಡಿಲ್ಲ. ಶಾಸ್ತ್ರ ಪದ್ಧತಿ ಪ್ರಕಾರ ಗುರುಗಳಿಗೂ ಜಂಗಮರಿಗೂ ಭಕ್ತ
ರಿಗೂ ಅಷ್ಟಾವರ್ಣ ಒಂದೇ ಸಮಾನಾವಕಾಶವನ್ನೊದಗಿಸಿ ಕೊಟ್ಟಾಗ್ಯೂ
ಶರೀರ ಧರ್ಮ ಒಂದೇ ಇದ್ದಾಗ್ಯೂ ಪೂರ್ವಜರು ನಿರ್ಮಿಸಿದ ವರ್ಣಾಶ್ರಮ
ಧರ್ಮ ಪದ್ಧತಿ ಪ್ರಕಾರ ಗುರುಲಿಂಗಜಂಗಮಕ್ಕೆ ಪೂಜ್ಯತ್ವವನ್ನೂ ಭಕ್ತನಿಗೆ

ಪೂಜಕತ್ವವನ್ನೂ ಪೂರ್ವಜರು ನಿರ್ಣಯಿಸಿವಂತೆ ಬಸವಾದಿ ಪ್ರಮಥರು ನಡೆದ ರಲ್ಲದೆ ಮೈಲಾರ ಬಸವಲಿಂಗ ಶರಣರು ತಮ್ಮ ಗುರುಕರುಣ ಶ್ರೀವಿಧಿಯಲ್ಲಿ:

ಪದ್ಯ: ಗುರುವೇ ಭಕ್ತರಕಲ್ಪ ತರುವೇ ಸಜ್ಜನ ಮನೋಹರನೇ ! ನಿಜಭಕ್ತಿ ಜ್ಞಾನ - ವೈರಾಗ್ಯ ಮಂದಿರವೇ ಮದ್ಗುರುವೇ ಕೃಪೆಯಾಗು ! ಸುರಭಿ ಅಕಳ್ಳಲ್ಲ ! ಸುರತರು ಮರನಲ್ಲ ಸುರುಷ ಶಿಲೆ ಅಲ್ಲ ! ಚರಲಿಂಗ ನರನಲ್ಲೆಂದೊಲೆವ ಶ್ರೀ ಗುರುವೇ ಕೃಪೆಯಾಗು !

ಹೀಗೆ ಪೂರ್ವಜರು ಪೂಜ್ಯ, ಪೂಜಕತ್ವ ನಿರ್ಣಯಿಸಿ ಧರ್ಮ ಕಾಯದೆ ಮಾಡಿಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಅದರಂತೆ ನೀವು ನಡೆದು ಬಸವಾನುಯಾಯಿಗಳಂತೆ ನಿಮ್ಮ ಆತ್ಮೋನ್ನತಿ ಸಾಧಿಸಿಕೊಳ್ಳಿರಿ.

ಪ್ರಶ್ನೆ: ತಾಳೇಕೋಟೆ ಮಲ್ಲಿಕಾರ್ಜುನಪ್ಪನವರು ೪-೯-೧೯೩೬ನೇ ದಿನಾಂಕಕ್ಕೆ ಹೊರಡಿಸಿದ ಪ್ರಕಟನೆಯ ಆಧಾರದಿಂದ ರಸಿಕರಂಜನಿ ಪ್ರೆಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಮುದ್ರಿಸಿ ಪ್ರಕಟಿಸಿದ ನೀರಕ್ತವ ಮಾತ್ರ ರೆಲ್ಲ ಗುರುಜಂಗಮ ಅಧಿಕಾರಿಗೆ ಅರ್ಹ ರೆಂಬ ಪ್ರಕಟನೆಯಲ್ಲಿ ಗುರುಸ್ಥಲದ ಮಠವ್ಯನವರ ಭಕ್ತರ ಜೀಗತನದ ಖಾನೇಸುಮಾರಿ ತಪಾಸಮಾಡಿದ ಲೆಕ್ಕ, ಭಕ್ತರ ವಟುಗಳನ್ನು ಗುರು, ಲಿಂಗ, ಜಂಗಮರ ಮಠಸ್ಥಾನಗಳಿಗೆ ಅರಿಸಿದ ಲೆಕ್ಕಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟು ಭಕ್ತರಾದ ನೀವು ಅನಾದಿ ಗುರುಜಂಗಮರ ಸರಿಸಮಾನರಾಗುವ ಕುರಿತು— ಬರೆದಿದ್ದೀರಿ.

ಉತ್ತರ: ಗುರುಸ್ಥಲ, ಜಂಗಮಸ್ಥಲ ಮಠಗಳಿಗೆ ಕಾಮ್ಯಕರ್ಮಗಳಿಂದ ಸೇವಿಸಲ್ಪಟ್ಟ ಭಕ್ತಾದಿಗಳಿಗೆ ಶಿವಯೋಗಿಗಳು ಅಂತಃಕರಣ ಆಶೀರ್ವಾದದಿಂದ ಕೊಟ್ಟ ಉತ್ತತ್ತಿ ಹಣ್ಣುಗಳನ್ನು ಸೇವಿಸಿದ್ದರಿಂದ ಶಿವಯೋಗಿಯ ಅಂತರಂಗದಲ್ಲಿಯೆ ಆಶೀರ್ವಾದವು ಭಕ್ತನ ಹೃದಯಾಂತರಾಳದಲ್ಲಿ ಪ್ರವೇಶಿಸಿ, ನಿರಾಜಿಸುತ್ತ, ಸುಷುಮ್ನಾಂತರ ತೇಜೋಮಯವಾಗಿರುವ ಚಿದ್ವಿಂದುವೇ ಅಧೋಮಾರ್ಗದಿಂದಿಳಿದು, ರೇತಸ್ಸಿನ ರೂಪವೆನಿಸುತ್ತ, ತನ್ನ ಸ್ತ್ರೀಯಳ ಗರ್ಭಕೋಶಕ್ಕೆ ಪ್ರವೇಶಿಸಿ, ಹುಟ್ಟಿದ ಶಿಶು ಗುರುವಿನ ಆಶೀರ್ವಾದದಿಂದ ಬೆಳೆದು, ಗುರುಕುಲವಾಸದಲ್ಲಿ ಅಭ್ಯಾಸಮಾಡಿ, ಗುರುವಿನಿಂದ ದೀಕ್ಷಾ ಸಂಸ್ಕಾರ ಹೊಂದಿ, ಪಟಸ್ಥಲಕ್ಕೆ ಬರಬೇಕಾದರೆ ಭಕ್ತನ ರಕ್ತಾಂಶ ಸುಟ್ಟು ಗುರುವಂಶವೇ ಸಿದ್ಧವಾಗುವದಲ್ಲದೆ ಭಕ್ತನ ಮಂಶವು ಉಳಿಯುವೆಂದು ಗ್ರಹಿಸಿರಿ.

ವಚನ: ಮಣ್ಣಿನಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟಿದ್ದು ಹೊನ್ನು ! ಕಲ್ಲಿನಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟಿದ್ದು ರತ್ನ ! ಚಿಪ್ಪಿನಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟಿದ್ದು ಮುತ್ತು ! ವೃಕ್ಷದಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟಿದ್ದು ಗಂಧ ! ಅವು ತಮ್ಮ ಸ್ಥಾನಗಳ ಮೀರಿ ಪರಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ನಿಂದು ! ಪ್ರಾಪ್ತನಿಮಿಷವಂತೆ ಪಿಂಡಾಂಶದಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟಿ ಅಂಡವನತೆಗಳೆದು ನಿಜಸಿಂಡವನಾವಂತೆ ಗುರುವಿನ ಕರಕನುಲದಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟಿ ಲಿಂಗಮೂರ್ತಿಯ ಸರ್ವಾಂಗದಲ್ಲಿ ಬೆಳೆದು ಜಂಗಮವಸ್ತು ನಿರಂಜನ ಪ್ರಸಾದದಲ್ಲಿ ಬೆರೆದು ಅವಿರಳನಾದವಂಗೆ ಬಂಧ, ಮೋಕ್ಷ, ಕರ್ಮಗಳೆಂಬುವವಕ್ಕೆ ಸಲ್ಲ ಅದು ನಿರಂಜನವಸ್ತು ಶಂಭುನಿಗಿಂತ ಅಲೆಬಳ ನೋಡಾ ಮಾತಳುಂಗ ಮಧುಕೇಶ್ವರಾ !

ತಾತ್ಪರ್ಯ: ಕಲ್ಲಿನಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟಿದ್ದು ರತ್ನ ಮರಳಿ ಕಲ್ಲಾಗಬಲ್ಲದೇ ? ಶಿಂಸಿನಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟಿದ್ದು ಮುತ್ತು ಮರಳಿ ಸಿಂಸಿ ಆಗಬಲ್ಲದೇ ? ಅದರಂತೆ ಗುರುಕರಜಾತ ಅಂದರೆ ಗುರುವಿನ ಕೃಪಾಕಟಾಕ್ಷ ಬಲದಿಂದ ಭಕ್ತರಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟಿದ ಮಾತ್ರಕ್ಕೆ ಶಿಶುವು ಮರಳಿ ಭಕ್ತನಾಗಲಾರನು. ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟಿದ ಹೆಣ್ಣನ್ನು ಮದುವೆ ಮಾಡಿ ಕೊಟ್ಟಮೇಲೆ ಆಕೆಯು ತನ್ನ ಗಂಡನ ಮನೆಯ ಹೆಸರು ಹೇಳುವಳಲ್ಲದೆ ತವರು ಮನೆಯ ಹೆಸರು ಹೇಳುವದಿಲ್ಲ. ಭಕ್ತರಮನೆಯಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟಿದ ಹೆಣ್ಣು ದೀಕ್ಷಾ ಸಂಸ್ಕಾರ ಹೊಂದಿ ಲಗ್ನವಾದ ಬಳಿಕ ಭಕ್ತರ ಹೆಸರು ಬಳಿಯಲಾರದು. ಮೈಲಾರ ಬಸವಲಿಂಗ ಶರಣರ “ ಶಿನಾಸುಭವ ದರ್ಪಣ ” ಪದ್ಯ (೩೩)ರಲ್ಲಿ:

ವಚನ: ಗುರುಲಿಂಗಜಂಗಮರ ಶರೀರಮನೋಭಾವದೊಳು ಕರದಿಷ್ಟಪ್ರಾಣ ಭಾವಂಗಳಾಗಿ ಭರಿಸಿ | ತ್ರೈಲಿಂಗದೊಡನೆ ಪಿರಿದ ಶರಣಂಗೆ ನರ ಮನುಜರೆಂದು ಕಲ್ಪಿಸಬಾರದು || ೧ ||

ಸ್ವಾತೀಜಲ ಮತ್ತು ತಾನೇತರೋಳಿಗಿರ್ದಡೆಯು | ನೀತಿ ತಪ್ಪಿ ಮರಳಿ ನೀರಪ್ಪುವನೇ ? ಬ್ರಾಹ್ಮಿ ಶರಣಂಗೆ ವಿಭೂತಿ ವೀಳ್ಯವ ಮಾಡಿ ಭೂತಳ ದೊಳಳೆಯೇ ಮಾನವನಪ್ಪನೇ || ೨ ||

ಕ್ಷೀರದಿಂದಾದ ಘೃತ ಕ್ಷೀರ ಒಪ್ಪುದೇ ಮರಳಿ | ಸಾರಿ ಹೇಳುವೆನು ಕೇಳಾ ಪರಿಯೊಳು | ಚಾರು ನಡೆಸುಡಿ ಚನ್ನವೀರಮದ್ಗುರುವರನ ಕಾರುಣ್ಯ ಪಡೆದು ಜಡಮತಿಯಪ್ಪರೇ ? || ೩ ||

ಪ್ರಶ್ನೆ: ದಾನಕ್ಕೂ ಸಂತ್ಯಾಸಿಗೂ ಗುರುಜಂಗಮ ಪೀಠಕ್ಕೂ ಧಾರ್ಮಿಕ ವಿದ್ಯೆಗೂ ಧರ್ಮಬೋಧೆಗೂ ಇತ್ಯಾದಿ ಎಲ್ಲ ಕಾರ್ಯಗಳಿಗೂ ಮಾಹೇಶ್ವರ ರೆಂಬ ಅಡ್ಡ ಹೆಸರಿನವರಷ್ಟೇ ಹಕ್ಕುದಾರರೋ ?

ಉತ್ತರ: ಇವುಗಳೆಲ್ಲಕ್ಕೂ ವೀರಶೈವ ಧರ್ಮಶಾಸ್ತ್ರ ಪದ್ಧತಿ ಪ್ರಕಾರ ಗುರುಸ್ಥಲವ ಮಠದಯ್ಯವರು, ಚರಪಟ್ಟಾಧ್ಯಕ್ಷರು, ನಿರಕ್ತ ಮಠದ ನಿರಂಜನ ಜಂಗಮ ಮೂರ್ತಿಗಳು ದಾನ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಲಿಕ್ಕೂ ಅತಿಥಿಯಾಗಿ ಭಕ್ತರಿಂದ ತ್ಯಾಜ್ಯ ಹೊಂದಲಿಕ್ಕೂ ಯೋಗ್ಯರೆಂದು ವೀರಶೈವ ಸಮಾಜಾದಿ ಭಕ್ತಾದಿಗಳು ಗುರುಲಿಂಗಜಂಗಮಕ್ಕೆ ದಾನ, ದಕ್ಷಿಣೆ, ಕಾಣಿಕಾ, ವೃತ್ತಿವೇಣಿಗೆ, ನೇಮಣೂಕ ಇವುಗಳನ್ನು ಹಾಕಿಕೊಡುವ ಪದ್ಧತಿ ಗುರುಮೂರ್ತಿಗಳಿಗೆ ರಾಜಾಧಿರಾಜರು, ಸಕಲ ಭಕ್ತರು ಅಲ್ಲವೆ ಪರಮತೀಯ ಭಕ್ತರೂ ಸಹ ಮಠಾಧಿಕಾರಿಗಳೇ ದಾನ ಧರ್ಮಗಳಿಗೆ ಕರ್ತರೆಂದು ಹಿಂದಿನ ಗ್ರಂಥಗಳಲ್ಲಿ ಉಲ್ಲೇಖಗಳಿವೆ. ಅವುಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದನ್ನು ಈ ಕೆಳಗೆ ಕೊಟ್ಟಿದೆ ನೋಡಿರಿ. ಸೂಕ್ತಾಗಮ ಪಟಲ ೭, ಶ್ಲೋಕ ೮೫ರಲ್ಲಿ:

ಶ್ಲೋಕ: ನ ವಸ್ತು ಸಂಗ್ರಹಂ ಕೂರ್ಯಾವಚ ಕುತ್ರಾಪಿ ಜಂಗಮಃ |
ದತ್ತಂ ದದ್ವಾಚ್ಚ ಭಕ್ತೇಭ್ಯಾ ದಾದ್ರೇಭ್ಯಾ ದಯಾನ್ವಿತಃ ||

ಭಕ್ತನಿಗೋಸ್ಕರ, ದರಿದ್ರನಿಗೋಸ್ಕರ ಹಣದ ವಿನಿಯೋಗವಾಗತಕ್ಕದ್ದೆಂದು ಹೇಳಲ್ಪಟ್ಟಿದೆ. ಋಗ್ವೇದ ೧-೧೨೫-೫-೬ ಇದರ ಭಾಷಾಂತರವನ್ನು ಮ್ಯಾಕ್ಸ್ ಮುಲ್ಲರರು ಮಾಡಿದ್ದು ಏನೆಂದರೆ: ದಾನಕೊಡುವವನು ಸ್ವರ್ಗದಲ್ಲಿಯ ಶ್ರೇಷ್ಠ ಸ್ಥಳಕ್ಕೆ ಹೋಗುತ್ತಾನೆ. ಋಗ್ವೇದದ ಭಾಷಾಂತರದ ೨ನೇ ಭಾಗದಲ್ಲಿ ಲಂಡನ್ ೧೮೫೪ (ಪುಟ ೧೫-೧೬) ವಿಲ್ಸನ್ ಸಾಹೇಬರು ಇದೇ ಅರ್ಥವನ್ನು ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ.

ವೀರಶೈವ ಧರ್ಮ ಗುರುಗಳಾದ ಮಠಾಧಿಕಾರಿಗಳು ಸಾಕ್ಷಾತ್ ಶಿವನೆಂದೇ ಭಾವಿಸಲ್ಪಡಬೇಕೆಂದು ಬರೆದಿದ್ದಾರೆ. ಬಸವೇಶ್ವರನ ವಚನ ನೋಡಿರಿ.

ವಚನ: ದ್ವಿಜರಿಗೆ ಕೊಟ್ಟು ಹಲವರು ಕೆಟ್ಟರು | ಉದ್ಧರಿಸುವನೊಬ್ಬ ಜಂಗಮಕ್ಕೆ ಕೊಡಿರಿ | ವಿಷ್ಣುವು ಬ್ರಾಹ್ಮಣನಾಗಿ ಬಂದು ಬಲಿಯ ಭೂದಾನವ ಜೇಡಿದ ಕೊಟ್ಟು ಬಲಿಯು ಭವಬಂಧನಕ್ಕೆ ಸಿಕ್ಕಿದ | ಈಶ್ವರ

ಜಂಗಮವಾಗಿ ಬಂದು ದಾಸಯ್ಯನ ವಸ್ತ್ರ ಬೇಡಿ ಕೊಟ್ಟ ದಾಸಯ್ಯನಿಗೆ ತವನಿಧಿಯನಿತ್ತು ! ವಿಷ್ಣು ಕಪಟ ಹಾರುವನಾಗಿ ಬಂದು ಕರ್ಣನ ಕವಚವ ಬೇಡಿದ | ಕೊಟ್ಟ ಕರ್ಣ ಕಾಳಗದಲ್ಲಿ ಮಡಿದ | ಕಾನೂರಿ ಜಂಗಮವಾಗಿ ಬಂದು | ಶಿರಿಯಾಳ ಸೆಟ್ಟೆಯ ಮಗನ ಬೇಡಿದರೆ ಕೊಟ್ಟ ಶಿರಿಯಾಳ ಸೆಟ್ಟೆಯು ಕಾಂಚಪುರವ ಕೈಲಾಸಕ್ಕೊಯ್ದು | ವಿಷ್ಣುವು ನಾರಾಯಣನಾಗಿ ಬಂದು ನಾಗಾರ್ಜುನನ ಶಿರವ ಬೇಡಿದ | ಕೊಟ್ಟ ನಾಗಾರ್ಜುನನ ಶಿರವು ಹೋಯಿತು | ಶಿವನು ಜಂಗಮನಾಗಿ ಬಂದು ಸಿಂಧು ಬಲ್ಲಾಳನ ವಧುವ ಬೇಡಿದ ಕೊಟ್ಟ ಬಲ್ಲಾಳ ಸ್ವಯಂ ಲಿಂಗವಾದ ಇಹದಲ್ಲಿ ಲೇಸು ಕೊಡಿರಿ ಕೂಡಲಸಂಗನ ಶರಣರಿಗೆ ||

ಹೀಗೆ ಜಂಗಮಕ್ಕೆ ದಾನ ಕೊಡಿರೆಂದು ಬಸವಣ್ಣನವರು ಹೇಳಿದ್ದಲ್ಲದೇ ನಂಜಣಾಚಾರ್ಯನು ತನ್ನ “ವೇದಾಂತಸಾರ ಚಿಂತಾಮಣಿ”ಯ ಉತ್ತರಖಂಡ (೧೦೦) ಪ್ರಕರಣ (೪೨) (೪೪) ನೇ ಶ್ಲೋಕದಲ್ಲಿ ಗುರುಪೂಜೆಯು ಭಕ್ತಾದಿಗಳಿಗೆ ಮಹಾಯಜ್ಞಗಳಲ್ಲಿ ಇಂದು ಒಂದಾಗಿದೆ ಎಂದು ಹೇಳಿರುವರು. ಇದೇ ಅರ್ಥವು “ಆಪಸ್ತಂಭ ಧರ್ಮಸೂತ್ರ”ದಲ್ಲಿ ಸೂಚಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿದೆ.

“ಮುಲ್ಲರರ ಸೆಕ್ರೆಡ್ ಬುಕ್ಸ್ ಆಫ್ ದಿ ಈಸ್ಟ್” ಭಾಗ ೨ ಪುಟ (೧೧೬-೧೧೭) ನೋಡಿರಿ. ಮನುಸ್ಮೃತಿ ಅಸನಾ ಶಯನ ಯಾಭಿರಬ್ಬ ಮುಂತಿಪಲೇನವಾ | ನಾಸ್ಯಕಶ್ಚಿದ್ವಸದ್ಗದೇ ಶರೈನೋನರ್ಚಿ ತೋತಿಥಿಃ ||

ಎಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ನಂಜಣಾಚಾರ್ಯರು ಹೇಳಿರುವದೇನಂದರೆ--

ಶ್ಲೋಕ: ಗೃಹಮಾಯಾಂತ ಮಾಲೋಕ್ಯ ಗುರುಂ ವಾ ಗುರುಮೇವ ಚ | ಭೋಗ್ಯಹೀ ಭವತೇ ನಮಃ ಸಗುರುರ್ನೇತರಃ ಕ್ವಚಿತ್ || ತವಾಗತಂ ಗೃಹೇ ವೀಕ್ಷ್ಯ ಪ್ರತ್ಯುತ್ಥಾಯಾಭಿ ವಾದಯಾತ್ | ಪ್ರಯಾಸನೋದನಂ ಕೂರ್ಯಾರ್ಯ ಜನಾದಿಭಿರಾದರಾಯೇತ್ | ಪ್ರಜಮ್ಯಸ್ವಾಗತಂ ಭ್ರೂಯಾತ್ ಪಾದಪ್ರಕ್ಷಾಲನಂ ಚರೇತ್ | ಪ್ರಥಮಂ ಪೂಜಯೇದ್ಗಂಧಂ ಪುಷ್ಪಃ ಸಂಕ್ಷಾಲಯೇತ್ತತಃ |

ಇದರಲ್ಲಿರುವ ‘ಪೂಜಯೇತ್’ ‘ಸಮರ್ಚಯೇತ್’ ಎಂಬ ಶಬ್ದಗಳಿಂದ ಗುರುಜಂಗಮರು ಈಶ್ವರನೆಂದೇ ಭಾವಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿದ್ದು ತಿಳಿಯುತ್ತದೆ. ಮತ್ತು ಗುರುಜಂಗಮರ ಪೂಜೆಯು ವೀರಶೈವ ಭಕ್ತಾದಿಗಳಿಗೆ ಒಂದು ಧೈವಿಕ ಕ್ರಿಯೆಯು

ಅಗಿರುತ್ತದೆ. ಸಿದ್ಧಾಂತ ಶಿಖಾಮಣಿಯ ಭಾಗ ೧, ಪರಿಚ್ಛೇದ ೯, ಶ್ಲೋಕ ೬, ಪುಟ ೧೬೩ ಇದರಲ್ಲಿ ಹೇಳಲ್ಪಟ್ಟಿರುವದೇನಂದರೆ;

ಶ್ಲೋಕ: ಸಹಜಂ ದಾನ ಮುಕ್ತೃಷ್ಟಂ ಸರ್ವದಾನೋತ್ತಮೋತ್ತಮಂ | ಶಿವಜ್ಞಾನ ಪ್ರವಂಪುಸಾಂ ಜನ್ಮರೋಗ ನಿವರ್ತಿತಂ ||

ಇದರಲ್ಲಿ ಸಹಜದಾನವು ಅತ್ಯುತ್ತಮತರದ್ದೆಂದು ಹೇಳಿದೆ. ಅದೇ ಗ್ರಂಥದ ಭಾಗ ೧, ಪರಿಚ್ಛೇದ ೯, ಪುಟ ೧೬೪, ಶ್ಲೋಕ ೧೧ ವೀರಶೈವರಲ್ಲಿ ಜಂಗಮನೇ ಯೋಗ್ಯನೆಂದು ಹೇಳಿದೆ. ಅವನೇ ವೀರಶೈವ ಭಕ್ತಾದಿಗಳಿಗೆ ಅಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ಗುರುಗಳು ಅಗಿರುವರು. ಇನ್ನು “ವೇದಾಂತ ಸಾರ ವೀರಶೈವ ಚಿಂತಾಮಣಿ” ಖತ್ತರಖಾಂಡ ಪ್ರಕರಣ ೧೨, ಶ್ಲೋಕ ೧೩, ೧೪, ಪುಟ ೨೪೦ ನೋಡಿರಿ. ಗುರುಜಂಗಮರ ಅಧಿಕಾರ ಮತ್ತು ಅವರ ಕಾರ್ಯ ಹೇಗೆ ಇರಬೇಕೆಂಬ ಬಗ್ಗೆ ಸೂಕ್ಷ್ಮಗ್ರಂಥವು ಪಟಲ ೫, ಶ್ಲೋಕ ೬ ನೋಡಿರಿ.

ಶ್ಲೋಕ: ಅಧೀತ ವೇದವೇದಾಂಗೇ ಸರ್ವಸ್ತುತಿ ಪುಕೋವಿವೇ | ಪುರಾಣ ಸಂಹಿತಾ ವಕ್ತೃ ತದರ್ಥ ಪ್ರತಿಪಾದಕಃ |

ವಚನ: ಆಯತ ಸ್ವಾಯತ ಅನುಭಾವನ ನಾನೆತ್ತಬಲ್ಲೆನಯ್ಯಾ | ಗುರುಲಿಂಗ ಜಂಗಮಕ್ಕೆ ಅರ್ಥ ಪ್ರಾಣಾಭಿಮಾನನಂ ಸಮರ್ಪಿಸಿ ಅಹಂಕಾರ ವಳಿದಂತಾ ಪುರಾತನರ ಮನೆಯ ಭೃತ್ಯರ ಭೃತ್ಯ ನಾಗಿಪ್ಪೆನಯ್ಯಾ | ಇದು ಕಾರಣ ಚಿನ್ನಮಲ್ಲಿಕಾರ್ಜುನ ಗಣಿಗಳಲ್ಲವನ್ನವ ನಾನರಿಯ ನಯ್ಯಾ ||

ಹೀಗೆ ಪುರಾತನರ ಗ್ರಂಥಗಳನ್ನು ನೋಡಿದರೆ ಗುರುಜಂಗಮರಿಗೆ ದಾನ ಕೊಡಬೇಕೆಂಬ ಪದ್ಧತಿ ಮತ ಹುಟ್ಟಿದಾಗಿನಿಂದಲೂ ಬಂದಿರುತ್ತದೆ. ಪ್ರಾಚೀನ ಕಾಲದಿಂದ ಗುರುಜಂಗಮರೇ ಸಾಮಾಜಿಕ, ಧಾರ್ಮಿಕ, ಅಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ಶಿಕ್ಷಣ ಕೊಟ್ಟು ಪುರಾಣ, ಪ್ರವಚನ ಹೇಳಿ ಭಕ್ತರನ್ನು ಸುಧಾರಿಸುವ ಕಾರ್ಯವೂ ಗುರುಸ್ಥಲದ ಮಠದವರಿಗೆ ದಾನ, ಧರ್ಮ, ನೇಮಣೂಕ, ಕೊಡುವ ಪದ್ಧತಿಯು ಇಲ್ಲಿಯವರೆಗೂ ಅನ್ಯಾಹತವಾಗಿ ನಡೆದು ಬಂದಿದೆ.

ಈಗ ಗುರುಕುಲದವರನ್ನು ನಾಶಗೊಳಿಸಿ ಗುರುಜಂಗಮ ಪೀಠಕ್ಕೆ ಭಕ್ತ ಕುಲದವರನ್ನೇ ಆರಿಸಿ ತರಬೇಕೆಂಬ ನಿಮ್ಮ ದುಷ್ಟ ದುರಾಲೋಚನೆಯನ್ನು ಕಿತ್ತು

ಕಲ್ಲಿ, ಬಸವಾದಿ ಪ್ರಮುಖರು ಭಕ್ತಿಮಾರ್ಗದಿಂದ ನಡೆದುಕೊಂಡಂತೆ ನೀವು
 ನಡೆದುಕೊಂಡು ಮುಕ್ತರಾಗಿರಿ. ಪಾಟೀಲರೆಂಬ ಅಡ್ಡಹೆಸರು ನಿಮಗೆ ಇದ್ದಂತೆ
 ಮಾಹೇಶ್ವರರೆಂಬ ಅಡ್ಡಹೆಸರು ಇವರಿಗೂ ಅಜಿ. ಮೈಲಾರ ಶರಣರು ಹಾಡಿ
 ರುವದನ್ನು ನೋಡಿರಿ.

ಸದ್ಯ: ಭೂಮಿಯನ್ನು ಗುರುವಿಗೆ ಮಠವ ಕಟ್ಟಿಸಿಕೊಟ್ಟು ಕಾಮಿನಿಯ ಲಿಂಗಕ್ಕೆ
 ಭೋಗಸೌಖ್ಯಕಿತ್ತು ! ಹೇಮವನು ಜಂಗಮಾರ್ಚನೆಗೆ ಸವಿಸುತ್ತಿಹುದು
 ವಿಶತವಹುದಂತಲ್ಲದೆ ! ಹೇಮಮಂ ಗುರುವಿಗೆ ಚರಕೆ ಕಾಮಿನಿಯಂ
 ಸುಭೂಮಿಯನು | ಲಿಂಗಕ್ಕೆ ಕೊಡುವುದಲ್ಲದಿಂದ ನೇಮದಿಂದವರ
 ವರ ವೇಡಿಯರೊಡನೆಯ ಕೊಡಲ್ ತಕ್ಕದೆ ಸದಾಚಾರವು !

ಪ್ರಶ್ನೆ: ವೀರಶೈವರಿಗೂ ವೇದಾಗಮಗಳನ್ನು ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಮನ್ನಿಸಿ
 ದರೂ ಸಂಪ್ರದಾಯವಾಗಿ ಮನ್ನಿಸುವದಿಲ್ಲ. ಪ್ರಸಂಗ ವಿಶೇಷಗಳಲ್ಲಿ ಅವುಗಳನ್ನು
 ಶಿವಾನುಭವಿಗಳು ಖಂಡಿಸಿರುವರು.

ಉತ್ತರ:

ಶ್ಲೋಕ: ಪಿಂಡೇ ಪಿಂಡೇ ಮತಿ ಮತಿರ್ಭಿನ್ನಂ ಕುಂಢೇ ಕುಂಢೇನವಂ ಪಯಂ |

ಜಾತೌ ಜಾತೌ ನವಚರ ಸವಸಾಣಿ ಮುಖೇ ಮುಖೇ .

ಎಂಬಂತೆ ಒಬ್ಬರ ಬುದ್ಧಿಯು ಮತ್ತೊಬ್ಬರ ಬುದ್ಧಿಯಂತೆ ಇರುವದಿಲ್ಲ.
 ಒಬ್ಬರು ಬರೆದದ್ದು ಮತ್ತೊಬ್ಬರು ಒಪ್ಪುವದಿಲ್ಲ. ಅದರಂತೆ “ಬೇಕಾದದ್ದು
 ಬೆಲ್ಲಕ್ಕಿಂತ ಸವಿ, ಬೇಡಾದದ್ದು ಬೇವಿನಕ್ಕಿಂತ ವಿಷ”. ಶಿವಾನುಭವಿಗಳು ತಮಗೆ
 ಬೇಡಾದ ಮಾತನ್ನು ಖಂಡಿಸಿರಬಹುದು. ವೇ. ಕಲ್ಲಿನಾಥ ಶಾಸ್ತ್ರಿಗಳು ಬರೆದ
 ಶರಣ ಬಸವೇಶ್ವರ ಪುರಾಣವನ್ನೂ ವೇ. ಪಂ. ಬಳ್ಳಾರಿ ನಾಗೇಶ ಶಾಸ್ತ್ರಿಗಳು
 ಬರೆದ ಫಲಾಹಾರೇಶ್ವರ ಪುರಾಣವನ್ನೂ ವೇ. ಜಿನ್ನ ಕವಿಗಳು ಬರೆದ ಸೊಲ್ಲಾ
 ಪುರದ ಶರಣರ ಪುರಾಣವನ್ನೂ ಖಂಡಿಸಲಿಕ್ಕೆ ನಿಮ್ಮ ಬುದ್ಧಿಯನ್ನು ಚೂಪಾಗಿ
 ಮಸೆದು, ಗುರುಸ್ಥಲ ಮಠದಯ್ಯನವರ ಸನಾತನ ಧರ್ಮದ ಕರುಳನ್ನು ಕತ್ತ
 ರಿಸಿ, ಅವರ ಗೋಣು ಮುರಿದು, ಅವರ ಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ನಿಮ್ಮ ಸಮತಾನಾದದ
 ಮಾದರ ಜನ್ಮಯ್ಯ, ಹೊಲೆಯರ ಹರಳಯ್ಯ ಮುಂತಾದವರನ್ನು ತಂದಿರಿಸು
 ವದು ನಿಮ್ಮ ಮತವಾಗಿದೆ. ಭಕ್ತಾದಿಗಳಾದುರ್ಮಾರ್ಗ ಬಿಡಿಸಿ, ಸನ್ಯಾಸಕ್ಕೆ
 ತಂದು ಹೆಚ್ಚುವ ಪುರಾಣಗಳನ್ನು ಮನಸ್ಸಿಗೆ ಬಂದಂತೆ ತಿದ್ದುತ್ತೀರೆಂಬಳಿಕ,

ವೇದಾಗಮಗಳನ್ನು ಶಿವಾನುಭವಿಗಳು ಐಂದಿಸಿರುವವೇನು ಮೊದ್ಲೆ ಮಾತಲ್ಲ. 'ಕೂಪಕೂರ್ಮ ನ್ಯಾಯ' ಸಂತೆ ಶಿಷ್ಯ ಗುರುವಿಗೆ, ಹೆಂಡತಿ ಗಂಡನಿಗೆ, ನೌಕರರು ಧನಿಗೆ, ಗುರುಹಿರಿಯರಿಗೆ ಚೆಕ್ಕುವದೂ ತಾಯಿ-ತಂದೆಗಳಿಗೆ ಮಕ್ಕಳೂ ಭಯಭಕ್ತಿಯಿಂದ ನಡೆಯುವದರ ಬದಲು, ಪ್ರಜರಿಗೆ ರಾಜರು, ಶಿಷ್ಯರಿಗೆ ಗುರುಗಳು, ಹೆಂಡತಿಗೆ ಗಂಡನು, ನವಕ್ಕರಿಗೆ ಧನಿಯು ಹೆದರುವ ಕಾಲಗತಿಯನ್ನು ನಿಮ್ಮಂಥ ದೀಡಪಂಡಿತರೇ ತಂದೊಡ್ಡಿದ್ದೀರಿ. ಕಾಲಯ ತಸ್ಮೈನಮಃ.

ಪ್ರಶ್ನೆ: ಲಿಂಗಾಂಗಗಳನ್ನೆಲ್ಲ ಪರಶಿವರೂಪರೆಂದು, ಸಂಗಮೇಶ್ವರನೆಂದು, ಶಿವಯೋಗಿಗಳೆಂದು ಜ್ಞಾನಿಗಳೆಲ್ಲ ಕೊಂಡಾಡಿರಲು, ಅವರಲ್ಲಿಯೇ ಒಂದು ಅಲ್ಪ ವರ್ಗವನ್ನೇ ಜಂಗಮರು, ಗಣಂಗಳು, ಅಯ್ಯನವರೆಂದು ಕರೆದು ಅವರ ತೃಪ್ತಿಯನ್ನು ಕುಮಾರ ಶಿವಯೋಗಿಗಳು ಅಗಾಗ್ಗೆ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರೆಂದು ಬರೆದಿರುವಿರಿ.

ಉತ್ತರ: ತನ್ನ ಎಡೆಯಲ್ಲಿ ಕತ್ತಿ ಸತ್ತು ಬಿದ್ದಿರಲು ಎರಡನೆಯವರ ಎಡೆಯಲ್ಲಿ ನೋಣ ರೂಡಿಸುವವನಂತೆ, ಬಸವೇಶ್ವರನು ಲಿಂಗ ಧರಿಸಿದವರೆಲ್ಲ ಸಂಗಮನಾಥನೆಂದು ಹೇಳಿದ ಮಾತಿಗೆ ಅದೇ ಪ್ರಭುವೇವರು ಹಾಗೂ ಚನ್ನ ಬಸವೇಶ್ವರರು ಒಪ್ಪಿಲ್ಲವೆಂಬುದಕ್ಕೆ ಪ್ರಭುವೇವರು ಚನ್ನಬಸವೇಶ್ವರನ ಮುಂಜಿ ಹಾಡಿದ ವಚನವನ್ನು ನೋಡಿರಿ. ಮೈಸೂರಿನವರು ಬರೆದ "ಭಕ್ತಿ ಭಾಂಡಾರಿ" ಎಂಬ ವಚನ ಸಾಹಿತ್ಯದ (೨೫೫) ವಚನ:

ವಚನ: ಅಂಗದ ಮೇಲೆ ಲಿಂಗವುಳ್ಳ ಜಿಲ್ಲವು ಸಂಗಮನಾಥನೆಂಬ ಭಾವನೆ ಬಸವಣ್ಣನಿಗಾಯಿತಲ್ಲದೇ ಎನಗೆ ಅಭಾವವಿಲ್ಲ ನೋಡಾ! ಲಿಂಗೈಕ್ಯ ಶರಣರ ಕಂಡರೆ ನಂಜಿನಚ್ಚಿ ಅವರ ಪಾದಕ್ಕೆರಗುವರು ಎನ್ನಮನವು ||

ವಚನ: ಕುಲದಲ್ಲಿಯೂ ಅಧಿಕ, ಜ್ಞಾನದಲ್ಲಿಯೂ ಅಧಿಕನಾಗಲಾಗಿ ಆ ಕುಲ ಹೀನ ಜ್ಞಾನವಂತನಲ್ಲಿ | ಸಮರಸ ಸಲ್ಲದು ನೋಡಾ ಗುರುವೇ ಶಿವ ಶಕ್ತಿಯೇ ಸತ್ಕುಲ, ಶಿವಜ್ಞಾನವೇ ಸತ್ಕುಲ, ಶಿವಪೂಜೆಯೇ ಸತ್ಕುಲ ನೋಡಾ ಗುರುವೇ ಕಥಾವರ್ಣವೇ ಸತ್ಕುಲ, ಶಿವಗೋಷ್ಠಿಯೇ ಸತ್ಕುಲ ನೋಡಾ ಗುರುವೇ ಕಪಿಲಸಿದ್ಧ ಮಲ್ಲಿಕಾರ್ಜುನ ಗುರುವೇ ||

ಎಂಬಂತೆ ಲಿಂಗಾಂಗಿಗಳ ಕುಲವೆಲ್ಲ ಸರಿಸಮಾನವಲ್ಲ. ಅಧೀನರೂ ಅಧಿಕೃತರೆಂಬ ಹೆಚ್ಚುಕಡಿಮೆ ಕುಲವಿದ್ದು, ಬಸವೇಶ್ವರನು ಒಂದು ಲಕ್ಷ ತೊಂಭ

ತ್ತಾರು ಸಾವಿರ ಜಂಗಮರನ್ನು ಉಣಿಸಬೇಕೆಂಬ ಸಂಕಲ್ಪವಿರಲು ಅದರಲ್ಲಿ ಅರು ಸಾವಿರ ಜಂಗಮರ ಕೊರತೆ ಆಗಲು ಮಾಂಡವ್ಯ ಪಟ್ಟಣದಿಂದ ಬಸವೇಶ್ವರನು ಕೋರಿಸೆಟ್ಟೆಯ ವೇಷ ಧರಿಸಿ, ಅರು ಸಾವಿರ ಜಂಗಮರನ್ನು ಕಮ್ಮ ತಂದನೆಂದು ಚೋರ ಬಸವೇಶ್ವರ ಪುರಾಣವೇ ಹೇಳುತ್ತದೆ.

ವಚನ: ಶ್ರೀ ಗುರುಲಿಂಗ ಸಂಗಮಕ್ಕೆ ಅರ್ಥಪ್ರಾಣಾಭಿಮಾನವ ಕೊಟ್ಟು ಅಹಂಕಾರ ವಳದಿಹಂತಾ ಪುರಾತನರ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಎತ್ತಾಗಿ ಹುಟ್ಟಿ ಸಯ್ಯಾ, ತೊತ್ತಾಗಿ ಹುಟ್ಟಿ ಸಯ್ಯಾ, ಬಾಗಿಲಕಾಯ್ದಿಪ್ಪಂತೆ ಸೊಣಗ ನಾಗಿ ಹುಟ್ಟಿ ಸಯ್ಯಾ ಜಂಗಮಲಿಂಗವೇ ಶಿವನೆಂದು ನಂಜಿ ನಮಸ್ಕರಿ ಸುವ ಪುರಾತನರ ಮನೆಯ ಬೀಲಿಯಾಗಿ ಹುಟ್ಟಿ ಸಯ್ಯಾ ರಾಮನಾಥ."

ವಚನ: ಅವಾವ ಪರಿಯಲ್ಲಿ ಅವಾವ ಭಾವದಲ್ಲಿ ಗುರುಲಿಂಗಜಂಗಮಕ್ಕೆ ದಾಸೋಹ ಮಾಡುವೆ ಕೊಡುವೆನೆಂಬ ಸದ್ಭಕ್ತ ಬಾಗಿಲತೋರಿ ಬದುಕಿ ಸಯ್ಯಾ | ಇವನ್ನೆಲ್ಲವ ನೋಪ್ಪಿಸಿ ಜಂಗಮ ಲಿಂಗವನ್ನೆ ಪ್ರಾಣೇಶ್ವರ ನೆಂಬ ಪುರಾತನರ ಪಾದರಕ್ಷೆಯ ಹತ್ತರ ಇರಿಸೆನ್ನನು ಕೊಡಲಸಂಗಮ ದೇವಾ ||

ಈ ಪ್ರಕಾರ ಗುರುಲಿಂಗಜಂಗಮಕ್ಕೆ ತನುಮನಧನ ಕೊಟ್ಟು ಶೀವೆಗೈದ ರಲ್ಲದೆ ಭಕ್ತರಿಗೆ ಹೇಳಿಲ್ಲ. ಯಾಕೆ, ಬಸವೇಶ್ವರನ ಹತ್ತರ ನಿಮ್ಮಂಥ ಭಕ್ತಾದಿ ಗಳಿದ್ದಿಲ್ಲವೇ? ಅವರೆಲ್ಲರನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ತೃಪ್ತಿಗೊಳಿಸಲಿಕ್ಕೆ ಜಂಗಮರನ್ನೇ ಯಾಕೆ ಕಮ್ಮ ತಂದಿರಬಹುದು? ಭಕ್ತರ ತೃಪ್ತಿ ಪಾಗು ದಾನಾದಿಗಳನ್ನು ಸ್ವೀಕರಿಸು ವದು ಶಾಸ್ತ್ರಸಮ್ಮತವಲ್ಲವೆಂದು ಬಿಟ್ಟಿರಬಹುದಲ್ಲವೇ?

ಪ್ರಶ್ನೆ: ಶಿವಭಕ್ತಂ ಗರಿಕಾಶಿ, ಹಂಪೆ ಮೊದಲಾದ ಕ್ಷೇತ್ರಾರ್ಥಿಗಳಂ ವೆಸಗೊಳ್ಳ ನಾಲಿಸ ನತೀವ ಕಾಂಕ್ಷೆಯಿಂ ಪ್ರೇಗನು ಎಂದು ಮಾಯಿದೇವ ಶಿವಯೋಗಿಯು ಶತಕತ್ರಯದಲ್ಲಿ ಸಾಮಾನ್ಯ ಲಿಂಗಾಂಗಿಗಳು ಶ್ರೀಶೈಲ ಮುಂತಾದ ಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿರುವ ಸ್ಥಾವರ ಲಿಂಗಗಳ ಹೆಸರನ್ನು ಕೂಡ ನೆನೆಯಬಾರ ದೆಂದು ಹೇಳಿರುವರು. ಹೀಗಿರುವಲ್ಲಿ ಅಂತಹ ಸ್ಥಾವರ ಲಿಂಗೋದ್ಭವ ಜಂಗಮ ನಿಂದ ಫಲಾಹಾರೇಶ್ವರನಿಗೆ ಜಂಗಮವೀಕ್ಷೆಯಾಯಿತಷ್ಟೇ? ಅಲ್ಲಿ ಜಂಗಮನು ಸ್ಥಾವರಪಲ್ಲಡಗಳು ಶೈವನಾದ ಮಾರ್ಕಂಡೇಯನಂತೆ ಆ ಲಿಂಗಕ್ಕೆ ತಕ್ಕೈಜಿಪ್ಪು

ಶೋಕಿಸುವದು ಅವರ್ತಮೂರ್ತಿಯಾದ ಜಂಗಮನಿಗೆ ಹೇಗೆ ಗೌರವಾಸ್ಪದವೋ ತಿಳಿಯದು.

ಉತ್ತರ:

ಪದ್ಯ: ಸ್ಥಾವರ ಜಂಗಮ ದ್ವಿವಿಧಲಿಂಗ ಸಮಾಹಿತ ಭಕ್ತಿತಾನೆ ಸಂ । ಭಾವಿಸಿ
ಜನ್ಮವೊಂದರೊಳಿ ಸಿದ್ಧಿ ಪ ಕೇವಲ ನಿತ್ಯ ಮುಕ್ತಿಯೆಂ ದೋವಿಸವಸ್ತು
ಶೈವಮಿಳಾಗಮ ಧರ್ಮರಹಸ್ಯ ವಾಕ್ಯದಿಂ । ಪಾವನ ಮೂರ್ತಿ ಸದ್ಗುರು
ಕೃಪಾನಿಧಿ ಬೋಧಿಸಿವಂ ಶಿವಾಧವಾ ।

ಟೀಕಾ|| ಪಾವನಮೂರ್ತಿ - ಪವಿತ್ರ ರೂಪನಾದ ಕೃಪಾನಿಧಿ - ದಯಾ
ನಿಧಿಯಾದ ಸದ್ಗುರು - ಶ್ರೀಗುರುವು - ಸ್ಥಾವರ ಜಂಗಮ ದ್ವಿವಿಧಲಿಂಗ ಸಮಾ
ಹಿತ ಭಕ್ತಿ - ಸ್ಥಾವರ ಜಂಗಮ - ಇಷ್ಟಲಿಂಗ ಜಂಗಮಲಿಂಗವೆಂಬ ದ್ವಿವಿಧ
ಲಿಂಗ ಸಮಾಹಿತ - ಸಮಂಧಿಸಲ್ಪಟ್ಟ ಭಕ್ತಿಯು ಎಂದು ಹೇಳಿ ಸ್ಥಾವರಲಿಂಗ,
ಜಂಗಮಲಿಂಗ ಒಂದೇ ಎಂದು ಹೇಳಿದ್ದರಿಂದ ಶರಣರು ಕೆಲವರು ಸ್ಥಾವರ
ಲಿಂಗವೇ ಜಂಗಮವೆಂದು ತಿಳಿದು ಭಕ್ತಿಯಿಂದ ಪೂಜಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿದೆ ಎಂದು ಅವರ
ಚರಿತ್ರ ಹೇಳುತ್ತದೆ.

ವಚನ: ಲೋಕದೊಳನರವರ ಮನಕೊಲುದುದೇ ಬ್ರಹ್ಮ । ವ್ರತನಿಷ್ಠರಿಗೆ
ಸತ್ಯಮಾರ್ಚಕರಣೆಯೇ ಬ್ರಹ್ಮ । ಭಕ್ತಿಯುತರಿಗೆ ತಮಗಿಷ್ಟನಾದ
ವೈವನೇ ಬ್ರಹ್ಮ । ಜಾರಜೋರರಿಗೆ ಪರಪದಾರ್ಥವೇ ಬ್ರಹ್ಮ ।
ನಿಮ್ಮಂಥ ಕುಲನೌಶಕರಿಗೆ ಅನ್ಯರ ದೂಷಿಸುವದೇ ಬ್ರಹ್ಮ ॥

ಎಂಬಂತೆ ಬಸವೇಶ್ವರನು ಸ್ಥಾವರ ಲಿಂಗವಾದ ಕಪ್ಪಡಿ ಸಂಗಮೇಶ್ವರ
ಸನ್ನೆ ತನ್ನಿಷ್ಟ ದೈವವನ್ನಾಗಿ ಪೂಜಿಸಿದನೆಂದು ಪ್ರಭುದೇವರು ಬಳ್ಳಗಾವಿಯ
ಗೊಗ್ಗೇಶ್ವರನೆಂಬ ಸ್ಥಾವರಲಿಂಗವನ್ನು ಇಷ್ಟದೈವವನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿಕೊಂಡವ
ನಾಗಿಯೂ ಸೊಲ್ಲಾಪುರದ ಸಿದ್ಧರಾಮೇಶ್ವರನು ಮಲ್ಲಿಕಾರ್ಜುನ ಸ್ಥಾವರಲಿಂಗ
ವನ್ನು ಪೂಜಿಸಿದನೆಂದೂ ಅಕ್ಕಮಹಾದೇವಿಯು ಸ್ಥಾವರ ಲಿಂಗವಾದ ಶ್ರೀಶೈಲ
ಮಲ್ಲಿಕಾರ್ಜುನಸನ್ನೆ ಪತಿಯನ್ನಾಗಿ ಪೂಜಿಸಿದಳೆಂದೂ ಇನ್ನೂ ಕೆಲವು ಶಿವ
ಶರಣರು ಸ್ಥಾವರ ಲಿಂಗಗಳ ಉಪಾಸಕರಿದ್ದಂತೆ ಅವರ ಚರಿತ್ರದಿಂದ ತಿಳಿದು
ಬರುತ್ತದೆ. ಫಲಾಹಾರೇಶ್ವರನು ಬಸವಾಜಿ ಪ್ರಮಥರಂತೆ ಅಚರಿಸಿರುವದು

ಯಾವ ತಪ್ಪೆಂದು ಬರೆದಿರುವರೋ ? ದೇವರೇ ಬಲ್ಲ. ಆದೇ ಮಗ್ಗಿ ಮಾಯೆ
ದೇವರು ತನ್ನಿಷ್ಟದೈವನಾದ ಐವುರಿ ಸೋಮನಾಥನನ್ನು ಭಜಿಸಿದುವಲ್ಲದೆ,
'ಶಿವಾವಲ್ಲಭ ಶತಕ'ದ ಅಂತ್ಯದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಪದ್ಯವನ್ನೂ ಸಹ ಈ ಪ್ರಕಾರ
ಅಂದಿರುವರು ನೋಡಿರಿ.

ಪದ್ಯ: ಓಮಿತ್ಯಕ್ಷರ ಮಾತುಕಾತ್ರಯದ ತದ್ವಾಕ್ಯಸ್ಥ ಮಾತ್ರಾತ್ಮಯಂ | ನಾಮಂ
ಶ್ರೀಮದ ಮದುಮಾಯನಲ್ಲರತರಂ ದೀರ್ಘಂ ಮಕಾರಂ ದ್ವಿತೀ |
ಯಾನಾ ಸಮಥನಾ ಉಕಾರ ಮುಭಯಂ ಗೂಡಿರ್ಮನಾಸಾರ್ಥಕಂ |
ಸೋಮಂ ಮತ್ತಭು ನೈಪುರೀಶ ನೆನಲಾಂ ಧನ್ಯಂ ಶಿವಾವಲ್ಲಭಂ ||

ಹೀಗೆ ಮಾಯೆದೇವರು ತನ್ನಿಷ್ಟ ದೈವವನ್ನು ಪೂಜಿಸಿ ಯಾಕೆ ಸ್ತೋತ್ರ
ಮಾಡಿದರೆಂಬ ಎಚ್ಚರಿಲ್ಲದೆ ಹಿಂದುಮುಂದು ವಿಚಾರಿಸದೆ ಉಪಮಾ ತೋರಿ
ಸುವ ಅ. ಮ. ಪಾಟೀಲರೇ, ಭಕ್ತರಾದ ನೀವು ಜಂಗಮರಾಗಜೀಕೆಂಬ
ಭ್ರಾಂತಿಯ ಭ್ರಮೆಯೇಳು ಬಿದ್ದು, ಬಳ್ಳಾರಿ ನಾಗೇಶಶಾಸ್ತ್ರಿಗಳನ್ನು ಕೆಡವಲಿಕ್ಕೆ
ಹೋಗಿ ನೀವೇ ಮುಗ್ಧರಾಗಿ ಬಿದ್ದಿದ್ದೀರಿ. ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಉದಾಹರಣೆ ಕೊಟ್ಟು
ಬರೆದಿರುವ ನಿಮ್ಮ ಮಂತ್ರವಾದಿ ಎಂಬ ಗ್ರಂಥವು ವೀರಶೈವ ಮತದ ಹೆಚ್ಚು
ಗಾರಿಕೆಗಾಗಿಯೂ ಉತ್ತೇಜನ ಕೊಡುವ ಶಿವದೀಕ್ಷಾ ಪ್ರಭಾವಕ್ಕಾಗಿಯೂ ಲಿಂಗ
ಧಾರಣೆ ಶ್ರೇಷ್ಠತೆಗಾಗಿಯೂ ಭಕ್ತರುದ್ರಾಕ್ಷಿಗಳ ಪಾವಿತ್ರತೆಯ ಧಾರಣೆ
ಗಾಗಿಯೂ ಮಂತ್ರಮಹತ್ವಕ್ಕಾಗಿಯೂ ಪ್ರಶಂಸಾಪರವಾಗಿದ್ದ ವಾಕ್ಯಗಳನ್ನು
ಮುಂದುಮಾಡಿ ಗ್ರಂಥಗಳನ್ನು ಬರೆದರೆ ಸೂಜ್ಜರಿಗೆ ಇದು ಶೋಭಿಸಲಾರದು.

ಶ್ಲೋಕ: ಯನುಪಂಚ ಮುಖೋದ್ಭೂತಾಸ್ಯಂ ಸ್ಥಾಪ್ಯ ಕಲರ್ಪಾಭುವಿ | ದೀಕ್ಷಾಂ ಕೃತ್ವಾ
ಮಹಾದೇವಿ ಪಂಚ ಮಾನಾಂ ನಗಾತ್ಮಜೆ ! ಕಲಾತದ್ವಂಶ ಜಾತಾನಾಂ ದೀಕ್ಷಾ
ನುಗ್ರಹ ಕಾವಣಾತ್ ! ನಿಧಾಯ ನಿಜಶಿಷ್ಯಾಂಶ್ಚ ಪುನಸ್ತೇವಾಂ ಸಮಾಗತಃ ||

ಪಂಚಾಚಾರ್ಯರು ಭೂಲೋಕದಲ್ಲಿ ಯಥಾವಿಧಿಯಾಗಿ ಸದ್ವೈಜಾ
ತಾದಿ ಕಲಶಗಳನ್ನಿಟ್ಟು ತಮ್ಮ ಶಿಷ್ಯರಿಗೆ ದೀಕ್ಷಾ ಸಂಸ್ಕಾರವನ್ನು ಮಾಡಿ ತಮ್ಮ
ವಂಶಜರಿಗೆ ದೀಕ್ಷೆಯನ್ನು ಮಾಡುವವಕ್ಕಾಗಿ ಅವರನ್ನು ಭೂಲೋಕದಲ್ಲಿಯೇ
ಬಿಟ್ಟು ತಾವುಗಳು ವೀರಶೈವ ಮತಸ್ಥಾಪನೆಯನ್ನು ಮಾಡಿ ಅನಂತರ ನನ್ನನ್ನೇ
ಹೊಂದುವರೆಂದು ಪಾರ್ಶ್ವತಿಯನ್ನು ಕುರಿತು ಪರಶಿವನು ಹೇಳಿವೆನೆಂದು ಬರೆದಿ

ದ್ವಾರಿ. ಅವರೇ ಈಗಲೂ ಮಠಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿದ್ದುಕೊಂಡು ಭಕ್ತಾದಿಗಳ ಯೋಗ ಕ್ಷೇಮವನ್ನು ನೋಡಿಕೊಂಡು ಬಿನ್ನಹ ತೀರಿಸಿ ಅಶೀರ್ವಾದ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ.

ಪ್ರಶ್ನೆ: ಗೃಹಂ ಕ್ಷೇತ್ರಂ ಚ ಬೀಜಂ ಚ ಧಾನ್ಯಾನಿ ಚ ಧನಾನಿಗೌಃ
ಏತಲ್ಲಿಂಗಾಂಕಿತಂ ಶುದ್ಧ ಮಸ್ಯಥಾ ನರಕಂ ವ್ರಜೇತ್ || “ವಾತುಲಾಗಮ
ಮನೇ, ಹೊಲ, ಬೀಜ, ಧನಧಾನ್ಯ, ಅಕಳು ಮೊದಲಾದವುಗಳಿಗೆ ಲಿಂಗಮುದ್ರೆ
ಯಿದ್ದರೆ ಮಾತ್ರ ಶುದ್ಧ; ಇಲ್ಲವಾದರೆ ಅಶುದ್ಧ. ಇಂಥ ಅಶುದ್ಧ ಪದಾರ್ಥಗಳ
ಉಪಭೋಗದಿಂದ ಮಾಹೇಶ್ವರನು ನರಕಕ್ಕೆ ಹೋಗುವನು ಎಂದೆನ್ನುವರು.
ಎಂದು ಬರೆದಿರುವಿರಿ.

ಉತ್ತರ: ವೀರಶೈವಾಮೃತ ಪ್ರರಾಣ ೭ನೇ ಪಾಂಡ ೧೪ನೇ ಸಂಧಿಯಲ್ಲಿ
ಲಿಂಗಮುದ್ರಾಂಕಿತವು ೧೫ನೇ ಸೀಲನೆಂದು ಹೇಳಿ ಕೌರವ ಪಾಂಡವರ
ಯುದ್ಧದಲ್ಲಿ ಭೀಷ್ಮನು ಸಾಯಲು, ಅರ್ಜುನನು ಅವನನ್ನು ಬೆನ್ನಿನಲ್ಲಿ ಕಟ್ಟಿ
ಕೊಂಡು ಸ್ಮಶಾನವಿಲ್ಲದ ಸ್ಥಳದಲ್ಲಿ ಸುಡುವೆನೆಂದು ತಿರುಗಾಡುವಲ್ಲಿ, ಅಕಾಲ
ವಾಣಿಯು— ಭೂಮಿಯಲ್ಲವು ಸ್ಮಶಾನವು ಇರುವ ಸ್ಥಳಕ್ಕೆ ಲಿಂಗಮುದ್ರೆಯುಂ
ಮಾಡಿಕೊಂಡರೆ ಅದೇ ಸ್ಥಳ ಶುದ್ಧಿಯೆಂದರೆಂದು ಹೀಗೆ ಸರ್ವಕ್ಕೂ ಲಿಂಗ
ಮುದ್ರೆ ಹಾಕುವದು. ಲೌಕಿಕರಿಗೆ ಅಸಾಧ್ಯವೆಂದು ಗುರುಜಂಗಮ ಮಠಗಳ
ಗಷ್ಟೇ ಲಿಂಗಮುದ್ರೆ ಹಾಕುವ ರೂಢಿಯಿದೆ. ಶಾಸ್ತ್ರದ ಬದನೇಕಾಯಿ ತಿನ್ನಲಿಕ್ಕೆ
ಬರುವದಿಲ್ಲ. ಕಾಲಿಗೆ ಮುಳ್ಳು ನಡುವೆಂದು ಚರ್ಮವನ್ನು ಭೂಮಿ ತುಂಬ
ಹಾಸದೆ ಕಾಲಿಗಷ್ಟೇ ಹಾಕಿಕೊಂಡು ನಡೆವಂತೆ ಸರ್ವಕ್ಕೂ ಲಿಂಗಮುದ್ರೆ ಹಾಕ
ದಿದ್ದರೆ ಮಹೇಶ್ವರರಿಗೆ ನರಕವಾದರೆ ನಿಮಗೆ ಯಾವ ನರಕವಾಗುವದೆಂಬುವ
ದನ್ನು ವಾಚಕರೇ ವಿಚಾರಿಸಲಿ.

ಶ್ಲೋಕ: ಸಾಮಾರ್ಥ್ಯಂ ಪಾಚಯೇವಸಂ ಸಾಧಾನ್ಯಾತಿಹ್ಯಸರ್ವತಂ ಸಾವ್ಯಾದ ಲಿಂಗಿ
ನಶ್ಚಾನಂ ದೃಷ್ಟಂ ಜಾನ್ಯ ಮಲಿಂಗಿನಾಂ |

ವೀರಶೈವನು ತನ್ನ ಸಲುವಾಗಿ ಪಾಕವನ್ನು ಮಾಡಬಾರದು. ಜಂಗ
ಮಾರ್ಪಿತವಾಗದ ಅನ್ನವನ್ನು ಸೇವಿಸಬಾರದು. ಹಾಗು ಅಲಿಂಗಿಗಳು ಮುಟ್ಟಿದ,
ನೋಡಿದ ಅನ್ನವನ್ನು ಉಣ್ಣಬಾರದು. ಈ ಪ್ರಕಾರವಾಗಿ ಶಿವಾಗಮ ಹೇಳು
ತ್ತಿದ್ದು, ಗುರುಜಂಗಮರನ್ನು ಹೀಯಾಳಿಸಿ ಜಂಗಮರಿಲ್ಲದ ಉಣ್ಣುವ ನಿಮಗೆ
ಯಾವ ನರಕವಾಗುವದೆಂಬುದನ್ನು ವಾಚಕರೇ ವಿಚಾರಿಸಲಿ.

ಆ. ಮ. ಪಾಟೀಲರೇ ಇದು ಶಿವಭಕ್ತಿ ಪ್ರಧಾನ್ಯವನ್ನು ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸುವದಕ್ಕಾಗಿ “ಸರ್ವ ಲಿಂಗಾಂಕಿತಂ ಶ್ರೇಷ್ಠ ಮನ್ಯಚ್ಚಂಡಾಲವದ್ವೇತ್” ಎಂದು ಶಂಕರ ಸಂಹಿತೆಯಲ್ಲಿ ವಿರಮಾಹೇಶ್ವರ ಪ್ರಶಂಸೆಯೆಂಬ ಪ್ರಕರಣದಲ್ಲಿ ಹೇಳಿರುವದರಿಂದ ವೀರಶೈವನಾದವನು ತಾನು ಲಿಂಗಧಾರಣವುಳ್ಳವನಾಗಿರಬೇಕು. ಪತ್ನಿ, ಪುತ್ರ, ಭೃತ್ಯ ಮುಂತಾದವರನ್ನು ಲಿಂಗಧಾರಣವುಳ್ಳವರನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಬೇಕು. ವಾಸಿಸುವ ಮನೆಗೂ ಗೋವು ಮುಂತಾದವುಗಳಿಗೂ ಲಿಂಗಮುದ್ರೆಯನ್ನು ಹಾಕಬೇಕೆಂದು ಲಿಂಗಮುದ್ರೆಯ ಮಹಿಮೆಯನ್ನು ತಿಳಿಯದೆ ಇದರಲ್ಲಿ ಪರಾಂಜ್ಞುಖನಾದ ಸಂಸಾರಿ ಗುರುಸ್ಥಲ, ಜಂಗಮಸ್ಥಲ ಮಠಗಳಿಗೆ ಲಿಂಗಮುದ್ರೆಯನ್ನು ಹಿಂದಿನವರು ಹಾಕಿಸುತ್ತ ಬಂದಿದ್ದಾರೆ. ಶಾಸ್ತ್ರವು ಬಹು ಬಗೆಯಿಂದ ಸೌಲಭ್ಯವನ್ನು ತೋರಿಸಿ ಒಡಂಬಡಿಸುವದು. ಅರ್ಥವಾದದೊಳಗಿನ ಕೆಲವು ಶ್ಲೋಕಗಳನ್ನು ಬರಕೊಂಡು ಎಲ್ಲರೂ ಗುರುಜಂಗಮರಾಗಲಿಕ್ಕೆ ಬರುವದೆಂದು ಹೇಳುವ ನಿಮ್ಮ ದುರ್ಬೋಧೆಯನ್ನು ಕೇಳುವರಾರು. ಕೆಲವು ಹುಟಮಾರಿ ನಿನ್ನಂಥ ಭಕ್ತರು ಮತ್ತು ನಿನ್ನ ಅನುಯಾಯಿಗಳಿಗೂ ಮಾತ್ರ ಬಿಡುಗಡೆಯಿಲ್ಲ. ಹಿಂದೆ ಶಾಸ್ತ್ರಗಳ ಸಮೂಹವು ಎಷ್ಟು ಬಗೆಯಿಂದಲೂ ನಿನ್ನ ಮಾತು ಖಂಡಿಸಿ ಪುಸ್ತಕಗಳನ್ನು ಬರೆದರೂ ನೀನು ಕೇಳುವದಿಲ್ಲ. ಇಷ್ಟೇ ಅಲ್ಲ, ವಾದದಲ್ಲಿ ವೇ! ಪಂ! ಕಲ್ಲಿನಾಥ ಶಾಸ್ತ್ರಿಗಳು ಸೋಲಿಸಿದರೂ ಕೂಡ ನಾವೇ ಗೆದ್ದವೆಂದು ಬಡಬಡಿಸಿ ಮೆರೆವಾಡುವ ನೀನು “ಲಜ್ಜಾ ಮೇಕಂ ಪರಿತ್ಯಜ್ಯ ಸರ್ವತ್ರ ವಿಜಯೇ ಭವ” ಎಂಬ ವಾಕ್ಯದಂತೆ ನಿನಗೆ ಸ್ವಲ್ಪದಾ ಒಯವೇ ಇರುತ್ತದೆ. ನಾಚಿಕೆಯಿಲ್ಲದವರಿಗೆ ಸೋಲು ಎಲ್ಲಿ, ಪೂರ್ದದ ಒಬ್ಬ ಕನ್ನಡ ಕವಿಯು ವರ್ಣಿಸಿದ್ದೇನೆಂದರೆ—

ಕಂದ: ಮೂಗೇದೆ ಶಿವಂತಂ ತಾ | ನಾಗಿಯೆ ಕರೆಕರೆದು ಜನರ ನೆಲೆ ನೋಗಿ
ರಿದ್ಯಾ | ಈಗಲ್ಲೊಯ್ದೀರಿಸಿದೇಂ | ಮೂಗಂ ತುಳಜಾ ಭವಾನಿ ಯಡಿ
ಗಳಿಗೆಂದಂ |

ಎಂಬಂತೆ ವಾದದಲ್ಲಿ ಸೋತು ಮೂಗನ್ನು ಕೊಯ್ದುಕೊಂಡ ಯಶವಂತನೆಂಬೊಬ್ಬ ಮಾನಗೇಡಿಯು ತನಗೆ ಮೂಗಿಲ್ಲದ ಮೂಗನೊಬ್ಬನರೆಂಬ ಅಭಿಮಾನದಿಂದ ತಾನೇ ಜನರನ್ನು ಕರೆಕರೆದು ನನ್ನ ಹಾಗೆ ತುಳಜಾಭವಾನಿಯು

ಪಾದಕ್ಕೆ ಮೂಗನ್ನು ಕೊಯ್ದಿರಿಸಿದವರಾರೆಂದು ತೋರಿಸುತ್ತಿದ್ದನೆಂಬ ಕಥೆಯಂತೆ ಮೆರೆವಾಡುವ ವಿತಂಡವಾದಿಗಳಿಗೆ ಯಾರೂ ಈಡ್ಲಿಲ್ಲ.

ನಿಶೇಷ ವೀರಶೈವನಿಗೆ ನಾಲ್ಕು ಹೆಸರುಗಳು ಅವೆ. ಗುರು ಎಂಬ ನಾಮವು ಯಾಕೆ ಬಂತು ?

ಶ್ಲೋಕ: ಗುಣಾತೀತಂ ಗುಣಾರಂಜ ರೂಪಾತೀತಂ ರುಕಾರಕಃ |

ಗುಣಾತೀತಂ ರೂಪಂಚಯೋಃ ಪದ್ವಾತ್ಸ ಗುರು ಸ್ಕತಃ ||

ಅಂದರೆ ಗುಣಾತೀತನಾದಂಥ ರೂಪಾತೀತನಾದಂಥ ವಸ್ತು ಯಾವದೋ ಅದು ಗುರುವು. ಅರ್ಚಾರ್ಯನೆಂದರೆ:

ಶ್ಲೋಕ: ಅಂಟಿನೋತಿ ಜ ಶಾಸ್ತ್ರಾರ್ಥಾನ್ ಅರ್ಚಾರ್ಯಃ ಸ್ಥಾಪಯತ್ಯಲಂ |

ಸ್ವಯ ಮೂ ಚರತೇಯಸ್ಕಾತ ಅರ್ಚಾರ್ಯಸ್ತೇ ನಜೋಚ್ಯತೇ ||

ಸಕಲ ಶಾಸ್ತ್ರದ ರಹಸ್ಯ ತಿಳಿದಿರಬೇಕು, ಭಕ್ತಾದಿಗಳಿಗೆ ಅವರಂತೆ ಬೋಧಿಸಬೇಕು, ತಾನೂ ಕೂಡ ಅವರಂತೆ ಆಚರಣೆಯಲ್ಲಿರಬೇಕು; ಅಂದರೆ ಅರ್ಚಾರ್ಯನೆನ್ನುವರು. ಅರಾಧ್ಯನೆಂದರೆ: "ಅರಾಧಯತುಂ ಯೋಗ್ಯಃ ಅರಾಧ್ಯಃ" ಪ್ರೇಮಾ ಮಾಡಿಸಿಕೊಳ್ಳಲಿಕ್ಕೆ ಯಾವಾತನು ಯೋಗ್ಯನೋ ಅವನು ಅರಾಧ್ಯನು. ದೇಶಿಕನೆಂದರೆ: "ಜ್ಞಾನಾನ್ ಮೋಕ್ಷಂದಿಶತಿಯಃ ಸಃದೇಶಿಕಃ" ಜ್ಞಾನೋಪದೇಶದಿಂದ ಮೋಕ್ಷಮಾರ್ಗವನ್ನು ತೋರಿಸುವವನೇ ದೇಶಿಕನು.

ಗದಗಿನ

‘ ಶ ರಣ ರ ಮಾ ಗರ್ಗ ’

ಎಂಬ ತ್ರೈಮಾಸಿಕದ

ಖ ರ ಡ ನ ಲೀ ಖ ನ ಗ ಳು

“ಶರಣರ ಮಾರ್ಗ”ವೆಂಬ ತ್ರೈಮಾಸಿಕ ಮೊದಲನೇ ಸಂಚಿಕೆಯ ನಿಂದೆ — ಖಂಡನೆಗಳು

ಶಿವಾನಂದ ಲಿಂಗರಾಜ ಬಾಗೂರ ಇವರ ಶರಣರ ಮಾರ್ಗವೆಂಬ ಮೊದಲನೇ ಸಂಚಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಮಂತ್ರವಾದಿಗೆ ಮಧ್ಯೆಂಬ ಗ್ರಂಥವನ್ನು ಬರೆದಿರುವರೆಂಬ ಸುದ್ದಿಯನ್ನು ಹಾವೇರಿಯ ಶರಣತತ್ವ ಪ್ರೇಮಿಗಳಿಂದ ತಿಳಿದಿದೆ ಎಂದು ಆದರಲ್ಲಿ ಅಪಶಬ್ದ, ಅಶುದ್ಧ ಬರಹ ಬೇಕಾದಷ್ಟು ಅವೆಯೆಂದು ಬರೆದಿರುವ ಇವರ ಮಂತ್ರವಾದಿಯಲ್ಲಿಯ ಅಪಶಬ್ದಕ್ಕೆ ಅಪಶಬ್ದ, ಅಶುದ್ಧ ಬರಹಕ್ಕೆ ಅಶುದ್ಧ ಶಬ್ದವನ್ನು ಉಪಯೋಗಿಸಿವೆ. ತನ್ನ ಎಡೆಯಲ್ಲಿ ಕತ್ತೆ ಸತ್ತು ಬಿದ್ದಿರಲು, ಎರಡನೆಯವರ ಎಡೆಯಲ್ಲಿಯ ನೋಣ ಜಾಡಿಸುವಂತೆ ಮೊದಲು ನಿಂದೆ ಸಾಹಿತ್ಯವೆಂಬ “ಮಂತ್ರವಾದಿ” ಪುಸ್ತಕ ಬರೆದ ಮೊದಲನೆಯ ದೊಡ್ಡ ಪಿಶಾಚಿ ನೀನಲ್ಲವೇ! ಸನಾತನ ಗುರುಸ್ಥಲ ಮಠ ಜಂಗಮರನ್ನು ಹೊಲೆಯರ ಹರಳಯ್ಯ, ಮಾದರ ಚನ್ನಯ್ಯನ ವಂಶಿಕರೆಂದೂ ಕೃತ್ರಿಮ ಕುಲದವರೆಂದೂ ವಿವೇಕ ಶೂನ್ಯ ಮುಂತಾದ ನಿಂದಾಸ್ಪದ ವಾಕ್ಯಗಳಿಂದ ಮೊದಲು ಬರೆದ ಹೊಲಸು ಕೈ ಹಾಗು ನಿಂದಿಸಿದ ಹೊಲಸು ಬಾಯಿ ನಿಂದಲ್ಲವೇ !! ಈ ಪಿಶಾಚಿಯು “ಮಂತ್ರವಾದಿಗೆ ಮದ್ದು” ಎಂಬ ಹೆಸರನ್ನು ಕೇಳಿದಾಗಲೇ ಎದೆಯೊಡೆದು ನೀರಾಗಿ, ಹುಚ್ಚಿದ್ದು, ಲಜ್ಜೆ ತೊರೆದು, ಈ ಕಲ್ಯಾಣಕ ರಂಗಭೂಮಿಯ ಮೇಲೆ ಶರಣರ ಸಂಘವೆಂಬ ಮೇಲ್ಮೈಸುಗನ್ನೆಳೆದು ಧೈರ್ಯ ಎಂದು ಕುಣಿಯತೊಡಗಿ, ಶರಣರ ಸೇವಾಸಂಘವೆಂಬ ಪವಿತ್ರ ನಾಮದ ದುರುಗವ್ವನ ಗುಡಿಯನ್ನು ರಚಿಸಿಕೊಂಡು, ಆದರಲ್ಲಿ ವೀರಶೈವ ಎಂಬ ದೇವರನ್ನು ಸ್ಥಾಪಿಸಿ, ಶರಣರ ಮಾರ್ಗವೆಂಬ ತ್ರೈಮಾಸಿಕದ ಡೋಲನ್ನು ಬಿಗಿದುಕೊಂಡು, ಸಮತಾವಾದವೆಂಬ ಮುರಗಿ ಲಡ್ಡನ್ನು ತೆಗೆದು ಕೊಂಡು ಗುಡಿಯನ್ನು ಹೊತ್ತು ಸಂಚಾರ ಮಾಡುತ್ತ ಗದಗಿನ ಶ್ರೀ ಶಿವಾನಂದ ಸ್ವಾಮಿಗಳ ಮಠದ ಮುಂಭಾಗದಲ್ಲಿ ಕುಳಿತು ಈ ಪೂಜಾರಿಗಳು ಒಂದೇ ಸವನೆ ಬೇಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಲಿರುತ್ತಾ, ನಿಮ್ಮ ಮೊದಲನೆಯ ಸಂಚಿಕೆಯ ವೆಚ್ಚವನ್ನು ವಹಿಸಿಕೊಂಡದ್ದಲ್ಲದೆ, ಈ ಪಿಶಾಚಿಗಳು ಕಡಿತನಕ ನಮಗೆ ಗಂಟುಬಿದ್ದಾವೆಂದು ೨ನೆಯ ಸಂಚಿಕೆಯ ವೆಚ್ಚವನ್ನೂ ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡಿರಬಹುದು? ಇವರು ಹಣ ಕೊಟ್ಟವರನ್ನು ಹೊಗಳುತ್ತ ಕೊಡದವರನ್ನು ಬೊಗಳುತ್ತ “ಉದರ ನಿಮಿತ್ಯಂ ಬಹುಕೃತ ವೇಷಂ” ಎಂಬಂತೆ ಮಠಮಾನ್ಯಗಳ ಹಣವಸ್ತು ನಿಮ್ಮ ಹೆಂಡರು

ಮಕ್ಕಳು, ಬಂಧುಬಳಗವನ್ನು ಸಲಹುವದರ ಸಲುವಾಗಿ ಹಣಗಳಿಸುವ ಈ ಹೊಸ ಹಂಚಿಕೆಯನ್ನು ಹುಡುಕಿ ತೆಗೆದು ತನ್ನ ಸ್ವಾರ್ಥವನ್ನು ಸಾಧಿಸುತ್ತ ಹೊರಟಿರುವ ಅ. ಮ. ಪಾರ್ಲಿಮೆಂಟು, ಭಾರತೀಯರಿಗೆ ರಾಜಕೀಯ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ ದೊಂದಿಗೆ ವಾಕ್ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ, ಲೇಖನ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ ಬಂದಿರುವದರಿಂದ ನೀವು “ಶರಣರ ಸಂಘ”ವೆಂಬ ಪವಿತ್ರ ನಾಮದ ಮರೆಯಲ್ಪಡದ, ಶರಣರ ಮಾರ್ಗ ಎಂಬ ತ್ರೈಮಾಸಿಕ ಹೊರಡಿಸಿ, ಅವರಲ್ಲಿ ಮನಸ್ಸಿಗೆ ಬಂದಂತೆ ಬರೆಯುವದು, ಬೇಡಾದವರ ಮೇಲೆ ವಿಷಕಾರಿ ಗ್ರಂಥಗಳನ್ನು ಮತ್ತು ಅಲ್ಲದ-ಸಲ್ಲದ ಲೇಖನ ಗಳನ್ನು ಬರೆಯುವದು ನಿಮ್ಮ ಸಂಘದ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯದ ಲಕ್ಷಣವೆಂದು ಕಾಣುತ್ತದೆ. ಇದು ಎಷ್ಟು ಮಾತ್ರಕ್ಕಲ್ಲ ಸರಿಯಲ್ಲ. ಜನರಿಗೆ ಸಂತೋಷವನ್ನು ಸನ್ಮಾರ್ಗವನ್ನಂಟು ಮಾಡತಕ್ಕದ್ದೇ ಶರಣರ ಮಾರ್ಗ. ಇವನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಇತರರ ಮನಸ್ಸಿಗೆ ನೋವನ್ನಂಟು ಮಾಡುವದು, ಜನರಲ್ಲಿ ಕ್ರೋಧವನ್ನು ಕೆಳಗಿಸುವದು, ಶ್ವೇಚ್ಛಾ ಪ್ರವೃತ್ತಿಯ ಗೌರವಕ್ಕರ ಮೇಲೆ ಕೆಟ್ಟ ಲೇಖನವನ್ನು ಬರೆಯುವದು, ಅವರನ್ನು ಹೆದರಿಸಿ, ಬೆದರಿಸಿ ಹಣವನ್ನು ವಸೂಲ ಮಾಡುವದು ಇವೇ ಮೊದಲಾದ ನಿಮ್ಮ ಕೃತಿಗಳು. ಇವಕ್ಕೆ ಶಿವಾನಂದ ಸ್ವಾಮಿಗಳ ಮಠದಿಂದ ಹಣವನ್ನು ವಸೂಲ ಮಾಡಿದ್ದೇ ಸಾಕ್ಷಿ.

ವೀರಶೈವ ಗುರುಸ್ಥಲ ಮತದ ಅಪಪ್ರಚಾರಕ್ಕೆ ಕಾರಣವಾದ ಮಂತ್ರ ವಾದಿ ಹಾಗೂ ಶರಣರ ಮಾರ್ಗವೆಂಬ ತ್ರೈಮಾಸಿಕ ಪತ್ರಿಕೆಯನ್ನು ವೀರಶೈವ ಮತ ಪ್ರಗತಿಯನ್ನು ಬಯಸುವ ಜನರು ಓದಬಾರದು. ಇಂಥ ನಿಂದಕ ಜನ ಗಳನ್ನು ಪ್ರೋತ್ಸಾಹಿಸಲೂಬಾರದು. ಇಂಥ ನಿಂದಕರನಾದ ಸಾಹಿತ್ಯವನ್ನು ಓದುವದು, ಕೇಳುವದು ವಿಷದ ಅನ್ನವನ್ನಂಟಂತೆ; ಕೆಟ್ಟ ನೀರು ಕುಡಿದಂತೆ; ಹೊಲಸು ಗಾಳಿಯನ್ನು ಸೇವಿಸಿದಂತೆ. “ಅನರ್ಥಕಾರಿ ಅಪಾಯಕಾರಿ” ಎಂಬಂತೆ ನಾವು ನಮ್ಮ ಜನಾಂಗವನ್ನು ಎಚ್ಚರಿಸಿದ್ದೇವೆ.

ಭಕ್ತರ ಅಜ್ಞಾನವೆಂಬ ಕಾರ್ಗತ್ತಲೆಯನ್ನು ತಮ್ಮ ಜ್ಞಾನ ತೇಜಸ್ಸಿನಿಂದ ತೊಡೆದು ಕುಮಾರ್ಗದಿಂದ ಸನ್ಮಾರ್ಗದ ಕಡೆಗೆ, ಮೃತ್ಯುತ್ವದಿಂದ ದೇವತ್ವದ ಕಡೆಗೆ ಒಯ್ಯುವ ಗುರುಸ್ಥಲ ಮಠಗಳು ನಮ್ಮ ಸಮಾಜದಲ್ಲಿ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಹಳ್ಳಿ ಪಟ್ಟಣಗಳಲ್ಲಿರುತ್ತವೆ. ಇವರು ಅಷ್ಟಾವರ್ಣ, ಮಂಚಾಚಾರ ಏಕೋತ್ತರ ಶತ ಸ್ಥಲ, ಶಿವದೀಕ್ಷಾ, ತ್ರಿವಿಧ ಲಿಂಗಪೂಜಾ ಇತ್ಯಾದಿ ತತ್ವಗಳನ್ನು ಭಕ್ತರಿಗೆ

ತಿಳಿಸಿ, ಹವ್ಯ-ಕನ್ಯಾದಿಗಳನ್ನು ಮಾಡುತ್ತ ಅಷ್ಟವರ್ಣಾಂತರ್ಗತ ಗುರುಜಂಗಮ ರಾಗಿ ವಂಶಪರಂಪರವಾಗಿ ಭಕ್ತರ ಕಡೆಯಿಂದ ಪೂಜಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತ ಬಂದಿದ್ದಾರೆ. ಇಂಥ ಗುರುಜಂಗಮರನ್ನು ಭಕ್ತರಲ್ಲೇಕೆ, ಹೊಸದಾಗಿ ಜೀಕಾದ ಜಾತಿಯ ಭಕ್ತರನ್ನು ಸಂಸ್ಕಾರ ಮಾಡಿ, ಹೊಸ ಗುರುಜಂಗಮರನ್ನು ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ— ವಿಶ್ವಾಮಿತ್ರನು ಪರಶಿವನ ವಿರುದ್ಧ ಸೃಷ್ಟಿ ಮಾಡಲಿಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ ಆಕಳ ಬನಲು ಆಡು ನಿರ್ಮಿಸಿದಂತೆ, ತೆಂಗಿನಗಿಡದ ಬದಲು ಈಜಲಗಿಡ ನಿರ್ಮಿಸಿದಂತೆ ನೀವು ಮಾಡಿದ ಹೊಸ ಗುರುಜಂಗಮರು ಮಾನ್ಯವಾಗಲಾರರು ಅಷ್ಟವರ್ಣಗಳಲ್ಲಿ ಗುರುಜಂಗಮರ ಸ್ಥಾನವು ಮುಖ್ಯವಾದದ್ದು. ಇವರಿಗೇನೇ ಧರ್ಮಾಧಿಕಾರದ ಯಾವತ್ತೂ ಹೊಣೆ ಇರುವದು. ವೀರಶೈವ ಧರ್ಮದೇವತೆಯ ಎರಡು ಕಣ್ಣುಗಳೇ ಸನಾತನ ವಂಶದ ಗುರುಜಂಗಮರು. ಇಂಥ ಗುರುಸ್ಥಾನವನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ನೀವು ಹೊಸವಾಗಿ ನಿರ್ಮಿಸಿದ ಮೇಲೆ ಹೊಸ ಅಷ್ಟವರ್ಣವನ್ನೂ ಸಹ ಹುಟ್ಟಿಸಿದಂತಾಯಿತು. ಮತ್ತು:

ಶ್ಲೋಕ: ಶ್ರೀಶೈಲಜಂ ಕಂಠಂ ದೃತಂ ಮದೀಯಂ | ಪ್ರಾತಸ್ತಥಾ ಸಾಯಮತಿ
ಪ್ರವೀಣಾಃ | ಕರಾಂಬುಜೇನ್ಯಸ್ಯಯಜಂತಿಭಕ್ತಾಃ | ತದ್ಭಕ್ತಿ ಭಾವೇನ
ವಸಾಮಿದೇವಿ !

ಎಂಬಂತೆ, ವೀರಶೈವರಲ್ಲಿ ಗುರುಸ್ಥಲದಯ್ಯನವರು ಹೇಗೆ ಶ್ರೇಷ್ಠರೋ ಹಾಗೆ ಶಿವಿಗಳಲ್ಲಿ ಶ್ರೀಶೈಲ ಶಿವ ಉತ್ತಮನೆಂದಿದ್ದಾರೆ. ಇಂಥ ಶಿಲೆಯಿಂದ ನಿರ್ಮಿಸಲ್ಪಟ್ಟ ಲಿಂಗವನ್ನು ಬಿಟ್ಟು, ನಿಮ್ಮ ಸಂಘವು ಮತ್ತೆ ಯಾವ ಧಾತುವಿನ ಲಿಂಗವನ್ನು ನಿರ್ಮಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿರುವದು ತಿಳಿಸಿರಿ.

ಶ್ಲೋಕ: ಲಿಂಗವೃತ್ತಸಮಂ ಸೀತವೈರ್ಘಂ ವಿತ್ತಾರ ಏವಜ | ತದರ್ಥಂ ಗೋಮುಖಂ
ಚೈವ ಶ್ರೋತುಂ ಲಿಂಗಸ್ಯ ಲಕ್ಷಣಂ ||

ಹೀಗೆ ಮತಸ್ಥಾಪನಾಚಾರ್ಯರು ಪಂಚಸೂತ್ರ ಲಿಂಗ ನಿರ್ಮಿಸಿ, ಇಷ್ಟ ಲಿಂಗವೆಂದು ಹೆಸರಿಟ್ಟಿರುವರು. ಇದನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ನೀವು ಯಾವ ಸೂತ್ರದಿಂದ ಲಿಂಗ ನಿರ್ಮಿಸಿ, ಇಷ್ಟಲಿಂಗ ಬಿಟ್ಟು ಯಾವ ನಾಮಕರಣ ಮಾಡಿರುವಿರಿ ತಿಳಿಸಿರಿ.

ಶ್ಲೋಕ: ಉತ್ತಮಾಂಗೇ ಗಲೇ ಬಾಹೌ ಹೃದಿ ವಕ್ಷಸ್ಥಲೇಪಿವಾ | ಮತ್ತಾಣಲಿಂಗಂ
ಯೋಧತ್ತೇ ಸ್ಥಿತಸ್ತತ್ಸನ್ನಿಧಾನಹಂ |

ಹೀಗೆ ಶಿರಸ್ಸಿನಲ್ಲಾಗಲಿ, ಕೊರಳಲ್ಲಾಗಲಿ, ತೋಳಿನಲ್ಲಾಗಲಿ, ವಕ್ಷಸ್ಥಲವಲ್ಲಾಗಲಿ ಧರಿಸಬೇಕೆಂದು ಹೇಳಿರುವುದರಿಂದ, ಇವೆಲ್ಲವನ್ನೂ ಬಿಟ್ಟು ನಿಮ್ಮ ಸಂಘದಿಂದ ಹುಟ್ಟಿದ ಲಿಂಗವನ್ನು ಯಾವ ಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ಧರಿಸಲು ನಿರ್ಧರಿಸಿರುವಿರಿ ?

ಜಂಗಮ ನಿಷಯ:

ಶ್ಲೋಕ: ಏಕಮೂರ್ತಿಸ್ತಯೋಭಾಗಾ ಗುರುರ್ಲಿಂಗಂ ಚ ಜಂಗಮಂ | ಜಂಗಮಂ
ಚ ಗುರುರ್ಲಿಂಗಂ ತ್ರಿವಿಧಂತ್ಯೇಕ ಮುಚ್ಯತೇ ||

ಹೀಗೆ ಒಂದು ಮೂರ್ತಿಯೇ ಗುರುವೆಂತಲೂ ಲಿಂಗವೆಂತಲೂ ಜಂಗಮವೆಂತಲೂ ಮೂರು ಭಾಗಗಳಾಗಿರುವದು. ಗುರುಲಿಂಗಜಂಗಮ ಇವು ಮೂರೂ ಒಂದೇಯಾಗಿರುವವು. ಇಂಥ ಸನಾತನ ಜಂಗಮರನ್ನು ಬಿಟ್ಟು, ಯಾವ ಕುಲದವರನ್ನು ಜಂಗಮ ಸ್ಥಾನಕ್ಕೆ ತೆಗೆದುಕೊಂಡಿರುವಿರಿ ?

ಭಸ್ಮಕ್ರಮ:

ಶ್ಲೋಕ: ನಂದಾಭವ್ರಾಜ ಸುರಭಿಸ್ಸುರೀಲಾ ಸುಮನಸ್ತಥಾ |
ಪಂಚಗಾವೋ ವಿಭೋರ್ಜಾತಸ್ಯ ಮ್ಯೋಜಾತಾದಿ ವಕ್ರತಃ ||

ಎಂಬಂತೆ ಇಂಥ ಗೋವುಗಳ ಶಗಣೆಯಿಂದ ಭಸ್ಮವನ್ನು ತಯಾರಮಾಡಿಸಿ, ಗುರುಗಳಿಂದ ಸಂಸ್ಕಾರ ಮಾಡಿಸಿ ಧರಿಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಇಂಥ ಗೋವುಗಳ ಶಗಣೆಯನ್ನು ಬಿಟ್ಟು, ನೀವು ಯಾವ ಪಶುಗಳ ಶಗಣೆಯಿಂದ ಭಸ್ಮವನ್ನು ತಯಾರಿಸುತ್ತಿದ್ದೀರಿ ?

ರುದ್ರಾಕ್ಷಿ:

ಶ್ಲೋಕ: ಪುರಾ ತ್ರಿಪುರ ಸಂಹಾರೆ ತ್ರಿಣೇತ್ರೋ ಜಗತಾಂ ಪತಿಃ | ಉದಪಶ್ಯತ್ಪುರಾಂ
ಯೋಗ ಮುಷ್ಕಲತವಿಲೋಚನಃ || ನಿಪೇತುಸ್ತಸ್ಯ ನೇತ್ರೇಭ್ಯೋ ಬಹವೋ
ಜಲಬಿಂದು ವಃ | ತೇಭ್ಯೋ ಜಾತಾಹಿ ರುದ್ರಾಕ್ಷಾ ರುದ್ರಾಕ್ಷಾ ಇತಿ ಕೀರ್ತಿತಾಃ | ರುದ್ರನೇತ್ರ ಸಮುತ್ಪನ್ನಾ ರುದ್ರಾಕ್ಷಾ ಲೋಕ ಪಾವನಃ |

ಹೀಗಿದ್ದ ರುದ್ರಾಕ್ಷಿಯನ್ನು ಮತಸ್ತಪನಾಚಾರ್ಯರು ಕಂಡುಹಿಡಿದು, ೨೫೨೦ ವರ್ಷಗಳಲ್ಲಿ ಸಂಸ್ಕಾರ ಮಾಡಿ ಸೇರಿಸಿರುವರು. ಇದರ ಬದಲಾಗಿ ನೀವು ಯಾವ ನೇತ್ರದ ರುದ್ರಾಕ್ಷಿಯನ್ನು ತಯಾರಿಸಿರುವಿರಿ ?

ಪಾದೋದಕ:

ಶ್ಲೋಕ: ಏಕ ಮೂರ್ತಿಸ್ತಯೋಭಾಗಾ ಗುರುರ್ಲಿಂಗಂತು ಜಂಗಮಃ | *

ಶ್ರೀಪಾದಾರ್ಪಣ ಉದ್ಯೋಗವು ಪಾದೋದಕ ನಿಶ್ಚಯವಾಗಿ ಶ್ರೀಪಾದ ಸಾಮಾನ್ಯತೆ ದಿವಿ

ಹೀಗೆ ಗುರುಲಿಂಗ ಜಂಗಮವೆಂಬ ಹೆಸರಿನಿಂದ ಜಂಗಮ ಒಂದೇ ಉದಿತ ನಾಯಿತೆಂದು, ಈ ಜಂಗಮ ಪಾದವೇ ಸರ್ವಾದಿಷ್ಟ ಸ್ಥಾನವೆಂದು, ಇಂಥ ಪಾದದಿಂದ ವಿವಿಧವುತ ಲಭಿಸುವದೆಂದು ಶೃತಿಯು ಸಾರುತ್ತಿರುವಾಗ ಇಂಥ ಪಾದವನ್ನು ಬಿಟ್ಟು, ನಿಮ್ಮ ಹೊಸ ಪಾದೋದಕ ಮೋಣಕಾಲಿನಿಂದ ತೆಗೆದು ಮೋಣಕಾಲೋದಕವೆಂದು ಹೆಸರಿಟ್ಟಿರುವುದೇ ಹೇಗೆ ?

ಮಂತ್ರ:

ಶ್ಲೋಕ: ಶಿವತತ್ತ್ವಾತ್ಪರಂ ನಾಸ್ತಿಯಥಾ ತತ್ತ್ವಾಂತರಂ ಮಹತ್ |

ತಥಾ ಪಂಚಾಕ್ಷರಿ ಮಂತ್ರಾನ್ಮಾಸ್ತಿ ಮಂತ್ರಾಂತರಂ ಮಹಾತ್ |

ಈ ಪ್ರಕಾರ ಪಂಚಾಕ್ಷರಿ, ಷಡಕ್ಷರಿ ಮಂತ್ರಗಳನ್ನು ಮತಸ್ಥಾಪನಾ ಚಾರ್ಯರು ಅಷ್ಟಾವರ್ಣಗಳಲ್ಲಿ ಸೇರಿಸಿದ್ದಾರೆ ಇಂಥ ಮಂತ್ರಗಳನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ನಿಮ್ಮ ಸಂಘದಿಂದ ಯಾವ ಮಂತ್ರವನ್ನು ಸೇರಿಸಿರುವಿರಿ ?

ಪ್ರಸಾದ:

ಶ್ಲೋಕ: ಪ್ರಸಾದಂ ತ್ರಿವಿಧಂ ಪ್ರೋಕ್ತ ಶುದ್ಧಂ ಸಿದ್ಧಂ ಪ್ರಸಿದ್ಧಕಂ |

ಶುದ್ಧಂ ಲಿಂಗ ಮುಖಾತ್ತ್ಯಕ್ತಂ ಸಿದ್ಧಂ ಚರವಿಸರ್ಜಿತಂ |

ಪ್ರಸಿದ್ಧಂ ಗುರುಣಾತ್ಮಕಂ ಇತ್ಯೇತ ತ್ರಿವಿಧಂ ಸ್ಮೃತಂ |

ಇಂಥ ತ್ರಿವಿಧ ಗುರು ಲಿಂಗ ಜಂಗಮ ಪ್ರಸಾದ ತೆಗೆದು ಹಾಕಿ, ನಿಮ್ಮ ಶರಣರ ಸಂಘದಿಂದ ಯಾವ ಪ್ರಸಾದ ನಿರ್ಮಿಸಿರುವಿರಿ ? ತಿಳಿಸಿರಿ.

ವೀರಶೈವ ಸಮಾಜದಲ್ಲಿ ಗುರುಜಂಗಮ ವಂಶವು ಅಚ್ಚಳಿಯದೆ ಇಲ್ಲಿ ಸರ್ವಂತರ ಅಷ್ಟಾವರ್ಣಾಂತರ್ಗತ ಗುರುಜಂಗಮರಾಗಿ ಬಂದಿದ್ದಾರೆ. ಈ ಗುರುಸ್ಥಾನವನ್ನು ಬದಲಿಸಲು ಬರುವದಿಲ್ಲ. ವನದಲ್ಲಿಲ್ಲ ಕಲ್ಪವೃಕ್ಷಗಳಿರುವ ದಿಲ್ಲ; ಮನೆಮನೆಗಳಲ್ಲಿಲ್ಲ ಕಾಮಧೇನುಗಳಿರುವದಿಲ್ಲ. ಅವು ಪವಿತ್ರ ಸ್ಥಳಗಳ

* ಹೀಗೆ ಮೂರು ಹೆಸರನ್ನು ಹೊಂದಿರುವ ಶಿವನಿಗೆ ಶ್ರೀಪಾತ್ ಎಂಬ ಹೆಸರು ಬಂದಿರುವದೆಂದು ಆಗಮದಲ್ಲಿ ಹೇಳಲ್ಪಟ್ಟಿರುವದು.

ನ್ನಾಶ್ರಯಿಸಿಕೊಂಡಿರುವಂತೆ, ವಿಶೇಷತಃ ಸದ್ವೃಂದದ ವೈವಿಧ್ಯವೃತ್ತಿನ ಗುರು ಸ್ಥಲವನ್ನಾಶ್ರಯಿಸಿಕೊಂಡ ಅಷ್ಟಾವರ್ಣಗಳಿರುತ್ತವೆ. ಪ್ರತಿ ಪಕ್ಷದ ಹಾರಾಟ ಎಷ್ಟು ನಡೆದರೂ ಸನಾತನ ಧರ್ಮವು ಕೂಡಲೆಳೆಯಪ್ಪು, ಸಹ ಕೊಂಕುವ ದಿಲ್ಲ. ಆಗಂತುಕ ನಿಮ್ಮ ಸಂಘದ ಧರ್ಮಾಚರಣೆ ಎಷ್ಟು ಸಾಧುವಾಗಿ ಕಂಡರೂ ಸನಾತನ ಸ್ವಧರ್ಮಾಚರಣೆಯ ಮುಂದೆ ಅದನ್ನು ವಮನದಂತೆ ಭಾವಿಸುವರು. ನೀವು ಎಷ್ಟೇ ಲೇಖನಗಳನ್ನು ಬರೆದರೆ ಸನಾತನ ವೀರಶೈವ ದರ್ಮ ಜೋಲು ಬೀಳದೆ ಸ್ವಧರ್ಮವನ್ನು ಲಿಸಿಕೊಳ್ಳುವದು. ನಮ್ಮ ಸಮಾಜದಲ್ಲಿ ಪಂಚಾಚಾರ್ಯರ ಧರ್ಮ ಪೀಠಗಳು ಹಿಮವತ್ ಕೇದಾರ, ಕಾಶಿ, ಶ್ರೀಶೈಲ, ರಂಭಾಪುರಿ, ಉಜ್ಜಯಿನಿ ಇವು ಭರತ ಖಂಡದೊಳಗಿನ ಪುಣ್ಯ ಕ್ಷೇತ್ರಗಳಲ್ಲಿ ನೆಲೆಸಿ ಕಂಗೊಳಿಸುತ್ತಿರುವವು. ಈ ಪೀಠಾಚಾರ್ಯರು, ಪಟಿಸ್ಥಲ ಪಟ್ಟಾಧಿಕಾರಿಗಳು ದೇಶದ ಲ್ಲಿಲ್ಲ ಸಂಚರಿಸಿ, ಭಕ್ತವೃಂದದ ಅನುಮತಿಯಿಂದ ಸಮಾಜದಲ್ಲಿ ಧರ್ಮದ ಜ್ಯೋತಿಯಾಗದಂತೆ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯನ್ನಿಡುವದು ಮತ್ತು ಭಕ್ತರಿಂದ ದೊರೆತ ಕಾಣಿಕೆ ಮೊದಲಾದವುಗಳಿಂದ ಧರ್ಮೋತ್ಕರ್ಷದ ಕಾರ್ಯವನ್ನು ನೆರವೇರಿಸುವದು ಇವರ ಕರ್ತವ್ಯಗಳಾಗಿವೆ.

ಇದಲ್ಲದೆ ಎಲ್ಲ ಹಳ್ಳಿ-ಪಟ್ಟಣಗಳಲ್ಲಿ ಗುರುಸ್ಥಲದ ಪ್ರಾಪಂಚಿಕ ಮಠದಯ್ಯ ನವರ ಕೈಕೆಳಗೆ ಮಟಪತ್ತಿ, ಗಣಾಚಾರಿ, ಸ್ಥಾವರ, ಕುಮಾರ, ಗಣಕುಮಾರ ಎಂಬ ಉಪಾಚಾರ್ಯರಿರುವರು. ಗ್ರಾಮದೊಳಗಿನ ಸೆಟ್ಟಿ, ಬಣಕಾರ ಇತ್ಯಾದಿ ಗ್ರಾಮಾಧಿಕಾರಿಗಳು ಸಹಾಯ ಮಾಡಿ, ಧರ್ಮದ ಕಾರ್ಯಗಳನ್ನು ನೆರವೇರಿಸುತ್ತ ಬಂದಿದ್ದರಿಂದ ರಾಜಾಧಿರಾಜರು, ವೇಸಾಯಿ-ವೇಶಪಾಂಡೆಯರಿಗೆ ಗುರುಗಳಾದ್ದರಿಂದ ಈ ಮಠಗಳಿಗೆ ಸ್ವಾಸ್ಥ್ಯವೃತ್ತಿಗಳು ದೊರಕಿರುತ್ತವೆ. ಈ ಗುರುಸ್ಥಲದ ಮಠಾಧಿಕಾರಿಗಳು ಅನೇಕ ರೋಗಗಳಿಂದ ನರಳುತ್ತಿರುವವರಿಗೆ ತಕ್ಕ ಚಿಕಿತ್ಸೆಯನ್ನು ಮಾಡಿ ಆರೋಗ್ಯಪಡಿಸುವ ವೈದ್ಯಮಂದಿರಗಳಾಗಿವೆ. ಈ ಮಠಸ್ಥರು ಭಕ್ತರ ಭವವೆಂಬ ರೋಗವನ್ನು ನಾಶಮಾಡುವರು. ಅಜ್ಞಾನವೆಂಬ ಕತ್ತಲೆಯಿಂದ ಅಂಧರಾದವರ ನೇತ್ರಗಳನ್ನು ಜ್ಞಾನವೆಂಬ ಅಂಜನದಿಂದ ನಿಚ್ಚಳ ಮಾಡತಕ್ಕವರಾಗಿರುವರು. ಹೀಗೆ ವಂಶಪರಂಪರವಾಗಿ ಇಲ್ಲಿಯ ಪರಿಯಂತರ ಬಂದ ಮಠಸ್ಥಲದವರನ್ನು ಕಿತ್ತುಚ್ಚಿ, ಆಗಂತುಕ ಗದಗಿನ “ಶರಣರ ಸೇವಾ ಸಂಘ”ವೆಂಬ ಅನಾಧಿಕಾರಿಗಳು ಈ ಸ್ಥಲಗಳಲ್ಲಿ ಬೇಕಾದ ಜಾತಿಯವರನ್ನು

ಸಂಸ್ಕಾರ ಮಾಡಿ ತರಲಿಕ್ಕೆ ಬರುತ್ತದೆ ಎಂದು ಹೇಣಗಾಡಹತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಇಂಥ ವ್ಯಕ್ತಿಗಳ ಆಚಾರ-ವಿಚಾರಗಳಿಗೆ ಮಹತ್ವವೇ ಇರುವುದಿಲ್ಲ.

ಧಾರವಾಡದ ಶ್ರೀ ಮುರುಘರಾಜೇಂದ್ರ ತ್ರಿವಾಸೋಹ ಮಠದ ನೃತ್ಯಂ ಜಯ ಮಹಾ ಸ್ವಾಮಿಗಳನ್ನೂ ಇವರ ಶಿವಾನುಭವ ಸಂಘವನ್ನೂ ಮನಸ್ಸಿಗೆ ಬಂದಂತೆ ನಿಂದಿಸುವ ಗದಗಿನ ಶರಣ ಸಂಘದವರು ಸ್ವೇಚ್ಛಾಪ್ರವರ್ತನೆಗೆ ಮೆಚ್ಚಿದವರಾಗಿರುವರು. ಅಹಂಕಾರವೆಂಬ ಕರಾಳ (ವಾಕ್ಸಸ್) ನಿಗೆ ತುತ್ತಾದವರಲ್ಲಿ ಮರ್ಯಾದೆ, ಘನತೆ, ಕರುಣಾಭಾವನೆ ಇವುಗಳಿಗೆ ಪ್ರತಿಯಾಗಿ ನೀಚಸ್ವಾರ್ಥತೆ, ಅಸೂಯೆ, ಚಾಡಿ, ನಿಷ್ಕರುಣತೆಗಳು ಮನೆಮಾಡಿಕೊಂಡಿರುವವು. ಈ ಅಹಂಕಾರವು ದೈವೀಸಂಪತ್ತನ್ನು ತಗ್ಗಿಸಿ, ಅಸುರೀ (ರಾಕ್ಷಸ) ಸಂಪತ್ತನ್ನು ವೃದ್ಧಿ ಮಾಡುವದು, ಧರ್ಮವನ್ನು ತಗ್ಗಿಸಿ, ಅಧರ್ಮವನ್ನು ಹೆಚ್ಚಿಸುವದು; ಮತ್ತು ಇವರಲ್ಲಿ ಲಜ್ಜೆ ಎಂಬುದು ತಿಲಾಂಶವೂ ಇರುವುದಿಲ್ಲ. ಯಾವಾಗಲೂ ಪರರ ಮೇಲೆ ಟೀಕೆ ಮಾಡುವದು, ಸಮಾಜ ಕೆಟ್ಟು ಹೋಗಿದೆ.... ಇತ್ಯಾದಿ ಉದ್ಗಾರಗಳನ್ನು ಶಿರೆಯುವದು ಈ ದುರಹಂಕಾರಿಗಳ ಸ್ವಭಾವವಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಹೀಗೆ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರೆ ಜನರು ತಮ್ಮನ್ನು ಒಳ್ಳೆ ಸಮಾಜ ಸುಧಾರಕರೆಂದು, ಸಮಾಜದ ಮುಂದಾಳುಗಳೆಂದು ತಿಳಿದುಕೊಂಡಿರುತ್ತಾರೆಂದು ಈ ಶರಣ ಸಂಘದವರ ಹವಣಿಕೆಯು. ಆದರೆ ಈ ಅಜ್ಞಾನಾಂಧರ ಸಂಘವು ಪ್ರಚಂಡವಾದ ಬಿರುಗಾಳಿಗೆ ಸಿಕ್ಕ ಹಡಗಿನಂತೆ ಮನಸ್ಸಿನ ಎಳೆತಕ್ಕೆ ಸಿಕ್ಕು, ಅತ್ತಿತ್ತ ಅಲೆದಾಡಿ, ಪೆಟ್ಟುತಂದು, ನುಚ್ಚುನುಗ್ಗಾಗಿ ಕೊನೆಗೆ ನಾಶಕ್ಕೂ ಗುರಿಯಾಗುವದು. ಸನಾತನ ಧರ್ಮದ ಸತ್ಯಾಕ್ರಿಯೆಯೆಂಬ ಬುತ್ತಿಯನ್ನು ಸಂಪಾದಿಸಿಕೊಳ್ಳಿರಿ. ಸುಮ್ಮನೆ ದುರಭಿಮಾನಕ್ಕೆ ಬಿದ್ದು ಕೆಡಬೇಡಿರಿ. ಸ್ವಾರ್ಥಕ್ಕಾಗಿ ಪರರ ಹಾನಿಯನ್ನು ಮಾಡಲಿಕ್ಕೆ ಹೋಗಬೇಡಿರಿ. ಅಮೂರವರ್ತಿಗಳು ಸ್ತೋತ್ರಪ್ರಿಯರು ಪುಲ್ಲಕ ಬುದ್ಧಿಯವರಾಗಿ ಸನಾತನ ಗುರುಜಂಗಮಕ್ಕೆ ಕೆಡುಕನ್ನೂ ಇವರ ಸ್ಥಾನ-ಮಾನದ ನಾಶವನ್ನೂ ಮಾಡಬೇಕೆನ್ನುತ್ತಿರುವ ನಿಮ್ಮ ಮಹತ್ವಾಕಾಂಕ್ಷೆಯನ್ನೂ ಬಿಟ್ಟು, ಸನಾತನ ಗುರುಜಂಗಮಕ್ಕೆ ಶರಣಾಗತರಾಗಿ ಬಸವಾದಿ ಪ್ರಮುಖರಂತೆ ಗುರುಲಿಂಗಜಂಗಮರಲ್ಲಿ ಭಕ್ತಿಯಿಟ್ಟು ಬಾಳಿರಿ.

ಪ್ರಶ್ನೆ: ಶಿರಾಳಕೊಪ್ಪದ ಚನ್ನಮಲ್ಲಪ್ಪನವರು ತಮ್ಮ ಸದ್ಧರ್ಮ ವೀಸಿಕೆಯ ೧೨೨ನೇ ಸಂಚಿಕೆಯಲ್ಲಿ ವೀರಶೈವರಲ್ಲಿ ಜಂಗಮ (ವಿರಕ್ತ) ರಿಗೆ ಹೆಂಡರಿಲ್ಲ

ನೆಂಬುದು ಪ್ರಸಿದ್ಧ. ಹೀಗಿದ್ದ ಮೇಲೆ ಜಂಗಮರ ಹೆಂಡರಲ್ಲಿ ಜಂಗಮ ಹುಟ್ಟುವ
ದೆಂತು? ಇದು ಉಸುಕಿನಲ್ಲಿ ಎಣ್ಣೆ ತೆಗೆಯುವಷ್ಟು ಅಸಂಭವದ ಮಾತಾಗಿದೆ.
ಅದರಿಂದ ಜನ್ಮತಃ ಜಂಗಮ ಕುಲ, ಗುರುಕುಲಗಳೆಂಬ ಅಶಾಸ್ತ್ರೀಯ ನಾಮ
ಗಳನ್ನು ಪಂಡಿತರಾದವರು ಹೇಳುವದನ್ನು ಬಿಡುವದೊಳಿತಲ್ಲವೇ. ಎಂದು ಬರೆ
ವಿರುವರು.

ಉತ್ತರ: ಗುರುವೆಂತಲೂ ಆಚಾರ್ಯನೆಂತಲೂ ದೇಶಿಕನೆಂತಲೂ
ಆರಾಧ್ಯನೆಂತಲೂ ಈ ಗುರುಸ್ಥಲವವರಿಗೆ ಪರ್ಯಾಯನಾಮಗಳಿರುವದರಿಂದ
“ಆರಾಧಿತುಂ ಯೋಗ್ಯಃ = ಆರಾಧ್ಯಃ” ಎಂಬ ಉತ್ಪತ್ತಿಯಿಂದ ಸರ್ದರಿಂದಲೂ
ಪೂಜಿಸಿಕೊಳ್ಳಲಿಕ್ಕೆ ಯೋಗ್ಯನಾದವನೇ ಆರಾಧ್ಯನೆನಿಸಿಕೊಳ್ಳುವದರಿಂದ:

ಶ್ಲೋಕ: ಆರಾಧ್ಯ ಗರ್ಭಸಂಭೂತ ಅತ್ಮತತ್ವ ವಿಶಾರದಃ |

ಧಾರಾಪುತ್ರ ಸಮಾಯುಕ್ತೋ ಆರಾಧ್ಯಸ್ಥಿರ ಜಂಗಮಃ |

ಹೀಗೆ ಶಿವಾಗಮದಲ್ಲಿ ಹೇಳಿದ ಪ್ರಕಾರ ಗುರುಸ್ಥಲದ ಸಂಸಾರಿಗೂ
ಜಂಗಮನಾಮವಿರುವದರಿಂದ:

ಶ್ಲೋಕ: ಗುರುಸ್ಥಲ ಸಮಾಖ್ಯಾತಾ ವೀರನಾಹೇಶ್ವರಾಭಿವಾಃ | ಏತೇಗುರು
ಪದಾಧ್ಯಕ್ಷಾನಾನ್ಯಲಾಂಛನ ಧಾರಿಣಿ | ಆತಃ ಸ್ವವಂಶಜಾನ್ ಬಾಲಾನ್
ಗೃಹಿತ್ವಾತನ್ವರಾನನೇ | ವೀರನಾಹೇಶ್ವರೀಂ ದೀಕ್ಷಾಂ ಕೃತಾತೇಪುತ್ರ
ವರ್ಗಿಣಃ | ಪಟ್ಟಾಭಿಷೇಕ ಯುಕ್ತಾಂ ಶ್ವ ಶಂಕ ಮುದ್ರಾಸ್ಥಿತಾನ್ ಭುವಿ |
ಷಟ್ಸ್ಥಲ ಜ್ಞಾನ ಸಂಪನ್ನಾನ್ ಕುರ್ವಂತಿ ಚರ ಸಂಜ್ಞ ಕಾನ್ |

ಈ ಪ್ರಕಾರ “ವೀರಶೈವ ಸಮಾಚಾರ ಸಂಗ್ರಹ”ದಲ್ಲಿ ಹೇಳಿದೆ. ಸಂಸಾರಿ
ಗುರುಜಂಗಮಾಧಿಕಾರಿಗಳು ವಂಶಪರಂಪರವಾಗಿ ಲಗ್ನವಾಗುತ್ತ ಗುರುಜಂಗಮ
ಕುಲಗಳು ಆದಿಯಿಂದ ಬಂದಿರುತ್ತದೆ. ಈ ಗುರುಸ್ಥಲದ ಮಠದಯ್ಯನವರಿಂದ
ಪಟ್ಟದಪ್ಪನವರು, ವಿರಕ್ತ ಜಂಗಮರು ಹುಟ್ಟಿರುವರೆಂದು ತಿಳಿಯದೆ, ವಿರಕ್ತ
ಜಂಗಮರಿಗೆ ಲಗ್ನವಿಲ್ಲೆಂಬುದು ತಿಳಿದು ಹೀಗೆ ಬರೆಯುವ ಚನಮಲ್ಲಪ್ಪನವರ
ಮೂರ್ಖತನದ ಲೇಖನಕ್ಕೆ ಜ್ಞಾನಿಗಳು ನಗದಿರರೇ! ಜನ್ಮತಃ ಜಂಗಮಕುಲ,
ಗುರುಕುಲಗಳೆಂಬುವು ಶಾಸ್ತ್ರ ಸಮ್ಮತ ನಾಮಗಳೆಂದು ತಿಳಿಯಿರಿ.

ಇನ್ನು ವೀರಶೈವರು **ಗಂಧ, ಕುಂಕುಮ, ಅಕ್ಷತೆ** ಧರಿಸಬಾರದೆಂಬ
ಃವರ ಅವಿವೇಕತನದ ಲೇಖನವನ್ನು ವಿಚಾರಿಸುವಾ.

ರದ್ರಾಭಿಷೇಕವಾದ ಲಿಂಗಕ್ಕೆ ಗಂಧ, ಕುಂಕುಮ, ಅಕ್ಷತೆಗಳನ್ನು ಧರಿಸಿ ಬೇಕೋ, ಬೇಡವೋ ಎಂಬುದಕ್ಕೆ “ವೀರಶೈವಾಮೃತ ಪುರಾಣ”ದಲ್ಲಿ ವಿಳನೆಯ ಕಾಂಡ, ಹತ್ತನೇ ಸಂಧಿಯಲ್ಲಿಯ ಪದ್ಯಗಳನ್ನು ನೋಡಿರಿ.

ಪದ್ಯ: ಗಂಧ ವೋರಣಕ್ಷತೆ ಪುಷ್ಪ ದೂಪ ದೀಪಂ ಮಿಸಗು | ವಾರೋಗಿಪದು ಸುತಾಂಬುಲಾಷ್ಟ್ರ ವಿಧಪೂಜೆಯು ಸುರ್ದನಾ ಹಲಗಿಯಾಯುಂ |

ಪದ್ಯ: ಇಂತೆಂದು ಕೆಂಚ ವೀರಾಪ್ಯಂಗೆ ಸತ್ಯವೆಯ | ನಾಂತು ಹಲಗಿಯ ದೇಶಕಂ ನಿರುಪಿಸಿದನೋ ರಂತೆಯಾಗಂಧ ಪ್ರಕಾರನುಂ ಕೇಳಿ ಕ್ರಿಯಾಸಾರದೊಳು ಕುಮಾರಾ | ಮುಂತೆಯಾ ಚಂದನಾಗರು ಸುಕರ್ಪುರನು | ತ್ಯಂತ ಖೋಭನದ ಕುಂಕುನು ವಿಲಸದನು ಲೇಪ || ವಿಂತೀಶ್ವರಂಗೆ ಯೋಗ್ಯ ಗೆಕವಕೆನೆಯಿಲ್ಲನೆಂದು ಪೇಳುತ್ತಿದನು ||

ಪದ್ಯ: ಮಿಗೆ ಗಂಧವನು ಲೇಪದಿಂದೆಯಾ ಚಂದನಂ | ದ್ವಿಗುಣ ಪುಣ್ಯಮಂ ಬಳಿಕ್ಕುವದರಿಂದ ಲೆಂಟು ಮಡಿ | ಯಗರುತ ತ್ರಿಗುಣವೇ ಕರಿಯ ಗಿಲ ದಕ್ಕೆ ನೂರ್ಮಡಿ ಕುಂಕುಮದ ಸುಗಂಧಂ | ಬಗಿಯ ನಾಲಿಸು ಚಂದ ನಾಗರು ಸುಕರ್ಪುರಂ | ಮಘಮಘಿಸಲೊಂದಿಸುತ ಕುಂಕುಮದ ಹುಡಿ ಗೆಯ್ದು ಸೊಗಸಲತಿ ಸಂಣನುರೆನಯ ವಾಮದಂ ಶಂಕರಂಗೆ ಲೇಪಿಸುವ ದಕ್ಕರಿಂ ||

ಚಂದನ, ಅಗರು, ಕರ್ಪೂರ, ಕುಂಕುಮಾನುಲೇಪನಗಳು ಶಿವನಿಗೆ ಯೋಗ್ಯ. ಇವುಗಳಲ್ಲಿ ಗಂಧಕ್ಕಿಂತಲೂ ಚಂದನವು ದ್ವಿಗುಣ ಪುಣ್ಯ ಫಲವು. ಅದಕ್ಕಿಂತಲೂ ಅಗರು ಎಂಟು ವಿಧ ಪುಣ್ಯವು. ಅದಕ್ಕಿಂತಲೂ ಕರಿಯಗರು ದ್ವಿಗುಣ ಫಲವು. ಅದಕ್ಕಿಂತಲೂ ಕುಂಕಮ, ಕೇಶರ, ಗಂಧವು ಶತವಿಧ ಪುಣ್ಯ ಫಲವು. ಚಂದನಾಗರು, ಕರ್ಪೂರ, ಕುಂಕುಮಗಳನ್ನು ಸಂಣಗೆ ಹುಡಿಮಾಡಿ ಶಿವನಿಗೆ ಲೇಪಿಸುವದು. ಹೀಗೆ ಜ್ಞಾನದಿಂದಾಗಲಿ, ಅಜ್ಞಾನದಿಂದಾಗಲಿ ಚಂದ ನಾಗರು-ಕುಂಕುಮಗಳನ್ನು ಶಿವನಿಗೆ ಅರ್ಪಿಸಿದರೆ ಎಲ್ಲ ವಿಧದ ಪಾಪಗಳು ನಾಶವಾಗಿ ಭೂಲೋಕದಲ್ಲಿ ಸುಖ-ಭೋಗಗಳನ್ನನುಭವಿಸಿ ಮುಂದೆ ಕೈಲಾಸ ಹೊಂದುವರೆಂದು ಕ್ರಿಯಾಸಾರದಲ್ಲಿ ಬರೆದಿರುವರು. ಇದೂ ಅಲ್ಲದೆ, ಮಗ್ಗಿ ಮಾಯದೇವರು ತಮ್ಮ “ಶಿವಾರ್ಥ ಶತಕ”ದಲ್ಲಿ:

ಪದ್ಮ: ಅರಸಿನ ಗಂಧ ಚಂದ್ರ ಕಚ ಮಾಲ್ಯ ನಿಲೇಪನ ವಸ್ತ್ರಭೂಷಣೋ !
ತ್ವರ ರಚನಾ ವಿಲಾಸಮಯ ಶೋಭೆ ವಿಚಾರಿಸೆ ಗಂಡನುಳ್ಳಚೆ : ಲ್ಲರಸಿಗೆ
ಯೋಗ್ಯವೋ ಬಣಗು ಮುಂಡಿಗೆ ಯೋಗ್ಯವೋ ಲಿಂಗಸಂಗತ | ತ್ವರ
ಶರಣಗೆ ಸರ್ವವಿಧ ಭೋಗ ಸುಖಂ ಪೆರತೇಂ ಶಿವಾಧವಾ ||

ಹೀಗೆ ಅಂದಿದ್ದಾರೆ. ಮತ್ತು ಇಷ್ಟಲಿಂಗಕ್ಕೆ ಗಂಧ-ಕುಂಕುಮಾದಿಗಳನ್ನು
ಧರಿಸಬೇಕೆಂದು “ಗಣಭಾಷ್ಯ ರತ್ನಮಾಲೆ”ಯು ದೀಪ್ತವಿಧಿ ಕ್ರಮ ಸ್ಥಲದಲ್ಲಿರುವ
ಮಂತ್ರವನ್ನು ಸಹ ಇಲ್ಲಿ ಕೊಟ್ಟಿದೆ ನೋಡಿರಿ.

ಮಂತ್ರ: ಚಂದನಾಗರು ಕರ್ಪೂರ ತಮಾಲದಳ ಕುಂಕುಮ | ಉಸಿರಿಕೋಷ್ಟ
ಸಂಯುಕ್ತ ಶಿವ ಗಂಧಾಷ್ಟಕಂ ಸ್ಮೃತಂ || ಅಚಮಾಸಸ್ತು ಸಿದ್ಧಾರ್ಥಂ ಅವ
ಧಾರ್ಯ ಯಥೈವಚ | ಅಷ್ಟಗಂಧ ಸಮಾಯುಕ್ತ ಪುಣ್ಯಪ್ರದ ಸಮಸ್ತತಂ ||

ಮೈಲಾರ ಬಸವಲಿಂಗ ಶರಣರ “ಲಿಂಗಪೂಜಾ ವಿಧಾನ” ದಲ್ಲಿರುವ
ಮಂತ್ರಗಳನ್ನು ನೋಡಿರಿ.

ಮಂತ್ರ: ಮುಂದೆ ಬಹು ಫಲ ಪದಂಗಳ | ದಂದುಗದ ಬೇರೆ ಕೀರ್ತರ ಕುಡ್ಡಾಲಂ |
ಎಂದಿನಿಪ ಇಷ್ಟಲಿಂಗಕ್ಕೆ ಗಂಧೋದಕದ ಸೌಖ್ಯಾನಂದಾಭಿಷೇಕ ||

ಮಂತ್ರ: ಕೋಷ್ಟ ಕರ್ಪೂರ ಜಾಸರ | ಶ್ರೇಷ್ಠ ಗುರು ಗಂಧ ಕತ್ತರಿ ಬಾಳತ ಮಾಲ |
ಅಷ್ಟಗಂಧವನು ಶ್ರೀಕರ ದಿಷ್ಟ ಮಹಲಿಂಗ ಪಂಕಜನು ಲೇಪಿಸುವೆಂ ||

ಶರಣರೂ ಕೂಡ ಗಂಧ ಧರಿಸುತ್ತಿದ್ದವರ ಬಗ್ಗೆ “ಬಸವ ಪುರಾಣ” ದಲ್ಲಿ
ಸೌಂದರ ನಂಬಿಯಣ್ಣನ ಚರಿತ್ರೆಯನ್ನು ನೋಡಿರಿ.

ಹೀಗೆ ಗಂಧ-ಕುಂಕುಮಗಳನ್ನು ಧರಿಸಬೇಕೆಂದು ಹೇಳಿದ್ದರೂ ಇವು
ನಿಷೇಧವೆಂದು ಅವರಿಗೆ ಯಾವ ಪುಣ್ಯಾತ್ಮನು ಹೇಳಿದನೋ ತಿಳಿಯದಾಗಿದೆ.
ಮತ್ತು ಶ್ರೀ. ಉಮಾಸುಣಿಯವರು “ಕುಂಕುಮ ಘಾರಣ”ವೆಂಬ ನಾಟಕವನ್ನು
ಬರೆದದ್ದು ಬರೋಬರಿ ಅದೆ. ಕುಂಕುಮವನ್ನು ಭಸ್ಮದ ಕೆಳಗೆ ಸ್ತ್ರೀಯರು
ಧರಿಸಲೇಬೇಕು. ಇವರಿಗೆ ಕುಂಕುಮ ಸೌಭಾಗ್ಯವತಿಯರೆಂಬ ನಾಮವು ಈ
ಕುಂಕುಮದಿಂದಲೇ ಬಂದಿದೆ. ಸ್ತ್ರೀಯರಿಗೆ ಕುಂಕುಮವು ಸೌಭಾಗ್ಯ ಚಿಹ್ನೆ
ಗಳಲ್ಲಿ ಮೊದಲನೆಯದು. ನಾರಿಯ ಜೀವನದ ಸುಖ ಸೌಭಾಗ್ಯ ಮತ್ತು
ಅರೋಗ್ಯದ ಸಂದೇಶವನ್ನು ತರುತ್ತದೆ. ಈ ಎಲ್ಲ ಸೌಭಾಗ್ಯ ಚಿಹ್ನೆಗಳಲ್ಲಿ
ಕುಂಕುಮಕ್ಕೆ ಪ್ರಥಮ ಸ್ಥಾನವನ್ನು ಕೊಡಲಾಗಿದೆ. ಅರುಣೋದಯದ

ಕೆಂಪು ಹೇಗೆ ಫಲಭರಿತವಾಗಿರುತ್ತದೋ ಹಾಗೆ ನಾರಿಯು ಅರುಣೋದಯದ ಪ್ರತೀಕವೆಂಬಂತೆ ಕೆಂಪು ಬಣ್ಣದ ಕುಂಕುಮವನ್ನು ಧರಿಸಿಕೊಂಡು ತನ್ನ ಸುಖ ಸೌಭಾಗ್ಯಗಳ ಇಚ್ಛೆಯನ್ನು ಪ್ರಕಟಿಸುತ್ತಾಳೆ. ಅವಕಾಶ ಸ್ತ್ರೀಯಿಗೆ ಕುಂಕುಮ ಸೌಭಾಗ್ಯವತಿಯೆಂಬ ನಾನು ಬಂದಿರುತ್ತದೆ. ಕುಂಕುಮವು ಸ್ವಾರ್ಥಿ ದಾಯಕ, ಮಾಸರಕ್ಷಕ. ಕೆಂಪುಬಣ್ಣವು ಅಪಾಯ (ಡೇಂಜರ್) ಸೂಚಕ ಚಿಹ್ನವದೆ. ಹಣೆಗಿದ್ದ ಕೆಂಪುಬಣ್ಣದ ಕುಂಕುಮ ನೋಡಿ ಯಾವ ವ್ಯಕ್ತಿಯೂ ಅವಳ ಮೇಲೆ ಕೆಟ್ಟ ವ್ಯಸ್ಥಿಯನ್ನಿಡಲು ಸಾಹಸವಾಗಲಾರದು. ಈ ಕುಂಕುಮದ ಗುರುತು ಮರ್ಯಾದೆಯ ಒಂದು ಪರೀಕ್ಷೆ. ಇದು ಅಪಾಯ ಸೂಚಕ ಗುರುತೆಂದು ಸ್ತ್ರೀಯರು ಕುಂಕುಮ ಧರಿಸಲೇಬೇಕು. ಇದನ್ನು ಧರಿಸಬಾರದೆಂದು ಬರೆದಿರುವ ಪಿಶಾಚಿಯು ಬರಹಕ್ಕೆ ಯಾರೂ ಬೆಲೆ ಕೊಡಬಾರದಾಗಿ ವಿನಂತಿ. ಇನ್ನು ಲಿಂಗಕ್ಕೆ ಅಕ್ಷತೆ ಧರಿಸುವುದೂ ನಿಷೇಧವಲ್ಲವೆಂಬುದನ್ನು ಕೆಳಗಿನ ಪದ್ಯಗಳನ್ನು ನೋಡಿರಿ.

ಪದ್ಯ: ಬ್ರಹ್ಮಂಗೆ ಸನ್ನಿಹಿತ ಶಂಕರಂ ಪೇಶ್ವನಕ್ಷತೆಗಳು ಮು | ಭಿನ್ನವಾಂ ಶಂಖವಂ ದದೆ ಬಿಳಿಮು ನಯಸಣ್ಣನುತ್ತಮು ಪ್ರೀಹಿಜ್ಞತಂ || ಉನ್ನತದ ಮೌಕ್ತಿಕ ಸಮಾನ ವೆನಲರ್ಪಿಸಲು ಇನ್ನೊಂದು ಬಗೆಯಲಾ ದಾಡಿದು ದೀಪಿಸಮು | ನೆನ್ನಲೆಸೆವನಕ್ಷತೆಯು ನರ್ಪಿಸಲು ಫಲವರ್ಧಕವೆಂದನಾ ಸರ್ವೇಶ್ವರಂ ||

ಪದ್ಯ: ಕ್ಷತವೆಂದೊಡಂ ಘಾಯವಾದಿ ಪಾಠಗಳಲಾ | ಸುತನೆಯವ ಪೂರ್ವಲೇಸದೆ ಸುಖವ ನೀಯಲ | ಕ್ಷತನಾಮವಾದುದಾ ಕುಶಪುಷ್ಪದೊಳು ಸಮರ್ಪಿಸಲೀಶ ಲೋಕದಲಿ || ಅತಿಸುಖದೊಳಿರ್ಪರೈತಲ ದರ್ಪಣೆಯ ಫಲೋ | ನೃತಿಯ ಕೇಳೈ ರಕ್ತಪೀತಕ ಪಿಲಂ ಕೃಷ್ಣ | ವತಿಶುಭ್ರ ವೀಶ್ವರಂಗೆರ್ಪಿಸಿದೊಡುತ್ತರೋ ತ್ತರ ಕೋಟಿ ಫಲವಪ್ಪದು ||

ಪದ್ಯ: ಚಾರು ಬಸವಂ ಪರಮವಕ್ತಿಯಂ ತಂದೊಡಾ | ನಾರಿಬಿಸುಡಿಸಿ ಮರಳಿ ತರಿಸಿ ಬಿಜಯಂಗಯ್ಸು | ಲಾ ರೇವಣಸಿದ್ಧ ಪೂಜಾತಿಥಿ ಪ್ರಕರದೊಡನೆ ಬಸವಾದಿ ರರಣಾ || ರೋರಣಂ ಬರಲ ವರತಣು ಶಲಂದಾಯ್ದಕ್ಕಿ | ಮಾರಣ್ಣನೆೊಪ್ಪಿ ವನ ಹಂಗೆಯಾಯ್ಕತೆ ಸಾರಪೂಜೆಯ ನೆಸಗುತಿರ್ಪ ನಂದಾದೀಕ್ಷೆ ಯಾರಾಧ್ಯ ಚಕ್ರವರ್ತಿ || ಕೃಷ್ಣಾಷ್ಟಮಿಯೊಳಾ ಚತುರ್ವಶಿಯೊಳಾ ದೊಡದು | ನುಷ್ಣ ಕರಲೇಖವಂಗಂ ಶಿವಸುತಾರೆಯಳ | ಗುಷ್ಟೀಷ್ಣವಂದೆ ವಂದಿಸಿ ರಾತ್ರಿಯೊಳಗೆ ಕಣ್ಣೆಸೆವ ಕ್ಷತೆಗಳ ಮಾಡಿ || ಕಾಷ್ಟಾತಿಲ ವದ್ವಿಸಿದವಂ ಮೃತ್ಯುವಿನ ಬಾಯ | ಪಾಷ್ಟಿಯಿಂದೊಡೆದು ಮರ್ತ್ಯದೊಳು ಭೋಗದೊಳಿದು | ವಿಷ್ಟುಪದ ಮುಖ್ಯಮಂ ಜರೆವ ಸನ್ನೋಜಿಪ್ಪು ಸೆಸಸುವ ನೇಳ್ಗೆಯಂ ||

ಹೀಗೆ ಇಷ್ಟಲಿಂಗಕ್ಕೆ ಧರಿಸುವ ಅಕ್ಷತೆಗಳು ಅಭಿನ್ನವಾಗಿಯೂ ಶಂಖ ದಂತೆ ಬಿಳಿದಾಗಿಯೂ ನಯವಾದ ಸಣ್ಣ ಕೈಯಿಂದ ಮುತ್ತಿನ ಸಮವಾಗಿ ಮಾಡಿ ದವುಗಳನ್ನು ಅಥವಾ ದಾಡೆಮೆ ಬೀಜ ಸಮವಂತೊಪ್ಪುವ ಅಕ್ಷತೆಯನ್ನರ್ಪಿಸಿದರೆ ಅಧಿಕ ಫಲವೆಂದೂ ಅವುಗಳನ್ನು ಕುಶಪುಷ್ಪ ಸಹಿತ ಸಮರ್ಪಿಸಿದರೆ ಶಿವಲೋಕ ವಲ್ಲಿ ಸುಖದಿಂದಿರುವರೆಂದೂ “ಶ್ರಿಯಾಸಾರ”ದಲ್ಲಿ ಹೇಳಿರುವದು.

ಮಂತ್ರ: ಅಭಿನ್ನ ಶಂಖವಚ್ಚೈವ ಸುಸ್ತೇತ ಪ್ರೀಹ ತಂಡುಲಂ | ಸ್ಮೃತಂಶಿಲಾರ್ಚನಾ ಯೋಗ್ಯಂ ನೆತರಂಜಿ ವರಾಸನೆ ಗಂಧಾಕ್ಷತ ಸಮಾಯುಕ್ತಂ ಶಿವಮುಕ್ತೇಶ್ವ ಕಾರಣಂ | ಸರ್ವವಿಘ್ನ ವಿನಿರ್ಮುಕ್ತಂ ಶಿವಲೋಕ ಮಹೀಯತೆ ||

ಎಂಬ ಈ ಮಂತ್ರದಿಂದ ಶಿವಲಿಂಗಕ್ಕೆ ಅಕ್ಷತೆಯನ್ನು ಸಮರ್ಪಿಸುವದು ಯೋಗ್ಯವೆಂದು ಗುಬ್ಬಿಯ ಮಲ್ಲಣಾಧ್ಯರು ರಚಿಸಿದ “ಗಣಭಾಷ್ಯ ರತ್ನಮಾಲೆ” ಯಲ್ಲಿ ಬರೆದಿರುವರು.

ಶ್ಲೋಕ: ಬಿಳಿಯತಿಲ ನಿವಳ ತಂಡುಲ | ತಿಳಿಗೋದುಮೆ ಚಣಕದೊಡಕು ಮುದ್ದಿನ ವಿವಳಂ | ಮಿಳಿತಮಾವಕ್ಷತೆಯ ಕವನಳಿನ ಸ್ಥಳದಿಷ್ಟಲಿಂಗವ ಪಣಿಗಾಂ ನೀಡುವೆಂ ||

ಹೀಗೆ ವೈಲಾರ ಬಸವಲಿಂಗ ಶರಣರೂ ಕೂಡ ತಮ್ಮ “ಲಿಂಗ ಪೂಜಾ ವಿಧಾನ”ದಲ್ಲಿ ಬರೆದಿರುವರು. ನೇದಾಗಮಶಾಸ್ತ್ರ ಪದ್ಧತಿ ಪ್ರಕಾರ ಮತಸ್ಥಾಪ ನಾಚಾರ್ಯರೂ ಮಹಾ ಸ್ವಾಮಿಗಳವರೂ ಅಕ್ಷತೆಗಳನ್ನು ಧರಿಸುತ್ತಾರೆ. ದ್ವಿತೀಯ ಶಂಭುವೆಂದು ಹೆಸರು ಪಡೆದ ಬಸವೇಶ್ವರನ ವಿನಾಹದಲ್ಲಿ ಪಂಚಾ ಚಾರ್ಯರು ಹಾಕಿದ ಅಕ್ಷತೆಗಳನ್ನು ಶರಣನಾದ ಮಾರಯ್ಯನು ಆರಿಸಿದ್ದರಿಂದ ಆ ಶರಣನಿಗೆ ಅದಕ್ಕೆ ಮಾರಯ್ಯನೆಂದು ಹೆಸರು ಬಂದಿದೆಯೆಂದು ಪುರಾಣ ಸಾರುತ್ತದೆ. ವಧು-ವರರಿಗೆ ಪೂರ್ವ ಪದ್ಧತಿ ಪ್ರಕಾರ ಅಕ್ಷತೆಯನ್ನು ಶಾಸ್ತ್ರ ಪದ್ಧತಿಯಂತೆ ಹಾಕಲೇಬೇಕು ಬಿಲ್ವಪತ್ರಿ ಹಾಕಿದರೆ ಆಯುಷ್ಯ-ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಗಳಿಗೆ ಹಾನಿ ತಟ್ಟುವದೆಂದು ಪೂರ್ವಜರು ನಿರ್ಣಯಿಸಿ, ಅಕ್ಷತೆ ಹಾಕುವದು ಬಳಕೆಯಲ್ಲಿ ತಂದಿದ್ದಾರೆ ತಿಳಿಯಿರಿ.

ಅದರೆ ಅಕ್ಷತೆಯ ಮಹತ್ವವನ್ನರಿಯದ ಗದಗಿನ ಶರಣ ಸೇವಾ ಸಂಘ ದವರು— ಶಾಸ್ತ್ರಪದ್ಧತಿ ಪ್ರಕಾರ ಅಕ್ಷತೆ ಧರಿಸುವದು ನಿಷೇಧವೆಂದೂ ಇದು ಪ್ರಸಾದವಾಗುವದೆಂದೂ ಅನ್ನುವರು ಹೀಗಿಷ್ಟ ಮಾತ್ರಕ್ಕೆ ಇಂಥ ಪ್ರಸಾದ

ವನ್ನು ತಿಂದು ನರಕವಾಗುವದೆಂದು ತಿಳಿದ ಈ ಸಂಘವವರು ಅಕ್ಷಿಯನ್ನುಣದೆ ಗಡ್ಡೆ-ಗೆಣಸು ತಿಂದು ಜೀವಿಸಬಹುದಲ್ಲವೇ ?

ರುದ್ರಾಭಿಷೇಕ ನಿಷೇಧನೆಂಬ ಬಗ್ಗೆ:

ವೀರಶೈವರಿಗೆ ರುದ್ರಾಭಿಷೇಕ ನಿಷೇಧವಾಗಿದ್ದರೆ “ವೀರಶೈವಾಮೃತ ಮಹಾ ಪುರಾಣ”ದಲ್ಲಿಯ ೭ನೆಯ ಪಾಂಡ, ೯ನೆಯ ಸಂಧಿಯಲ್ಲಿಯ ಶ್ಲೋಕ ಮತ್ತು ಮೈಲಾರ ಬಸವಲಿಂಗ ಶರಣರು ಬರೆದ “ಲಿಂಗಪೂಜಾ ವಿಧಾನ”ದಲ್ಲಿಯ ಶ್ಲೋಕವನ್ನೂ ಕೊಟ್ಟಿದೆ ನೋಡಿರಿ.

ಶ್ಲೋಕ: ವೀರಶೈವ ಷಟ್ಸ್ಥಲ ಮಾರ್ಗಿ ಸದ್ಭಾವ | ಸದನ ಸುವಿರಕ್ತ ವೃತಾಚಾರ ಚಿತ್‌ಕ್ರಿಯಾ | ಪ್ರದಹಲಗಿಯಾಚಾರ್ಯ ನವೀಳ ಮಾಹೇಶ್ವರ ಹಿತಾರ್ಥದಿಂ ಕೇಲ್ವತನಾ | ಪದಪದ್ಮ ಮಧುಕರಂ ಕೆಂಚಿ ವೀರಾಖ್ಯಂಗೆ ಮುದದಿ ಪೇಳ್ವೀ ವೀರಶೈವಾ | ಮೃತಮೊಳಗಾದುದು ಸುರುದ್ರಾಭಿಷೇಕಕ್ಕಾರು ಕಾಂಡದಿಂ ಮೇಲೆಯೊಂಬತ್ತು ಸಂಧಿ ||

ಶ್ಲೋಕ: ಕ್ಷುದ್ರನರಕರಿಯು ಸಿದ್ಧತೀ | ರುದ್ರ ವನತಿಗಳೆದು ಬಳಿಕಿಹ ಪರ ಸಾಖ್ಯ ಸಮುದ್ರ ಸುಮಹಲಿಂಗಕ್ಕೆ ಭೂ | ರುದ್ರನಾಗಿಯೆ ಮಾಳ್ವದು ರುದ್ರಾಭಿ ಷೇಕಂ ||

ವೀರಶೈವ ಪದ್ಧತಿ ಪ್ರಕಾರ ಲಿಂಗ ಪೂಜಾ ರುದ್ರಾಭಿಷೇಕ ಮಾಡುವದು, ಗಂಧ, ಕುಂಕುಮ, ಅಕ್ಷತೆ ಧರಿಸುವದು ವೇದವೇದಾಂತ ಸಿದ್ಧಾಂತಾಗಮ ಸ್ಮೃತಿ ಇತಿಹಾಸಗಳ ಪ್ರಮಾಣಗಳಿಂದ ಸಕಲ ವಿವ್ವಜ್ಞನರು ಸಮ್ಮತವಾಗಿ ಹೇಳಿರುವದನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಇವು ನಿಷೇಧವೆಂದು ಮೈಲಾರಲಿಂಗನ ಹೆಸರು ಹೇಳಿ ಹೊಟ್ಟೆ ತುಂಬಿಕೊಳ್ಳುವ ಗೋರಪ್ಪಗಳಂತೆ ಶರಣರ ಸಂಘವೆಂಬ ಪವಿತ್ರನಾಮದ ಹೆಸರಿನಿಂದ ಹೊಟ್ಟೆ ತುಂಬಿಕೊಳ್ಳುವ ತಾಮಸಭಕ್ತರು ಕೆಲವು ಜ್ಞಾನಸ್ಥಲ ವಚನಗಳನ್ನು ಕಲ್ಪಿಸಿಕೊಂಡು ಗುರುನಿಂದ ಜಂಗಮನಿಂದ ಮಾಡಿ ಅನೃತಾದಿ ದೋಷಗಳಿಗೆ ಪೆದರದೆ ಅನಿಷ್ಟ ಹಾಗೂ ಸಮಾಜಘಾತಕ ಮಾಡುವದನ್ನು ಪ್ರತಿ ಬಂಧಿಸುವದಕ್ಕಾಗಿ ವೀರಶೈವ ಧರ್ಮದಲ್ಲಿ ಈ ಸ್ವಾರ್ಥಿಗಳ ಕೈವಾಡದಿಂದಂಟಾದ ಕೊಳೆಯನ್ನು ದೂರಗೈದು, ಪೂರ್ವದಲ್ಲಿ ಪಂಚಾಚಾರ್ಯರ ಕಾಲದಂತೆ ವರ್ಣಾ ಶ್ರಮದ ಜಗನ್ಮಾನ್ಯ ತತ್ವಗಳಿಂದ ಪುನರಪಿ ಬೆಳಗಲೆಂದು ನಾವು ಯಶ್ವಿಸಲಾಗಿದೆ.

“ಧರ್ಮೋವನಹತೋಹಂತಿ ಧರ್ಮೋ ರಕ್ಷತಿ” ಎಂಬಂತೆ ನಾವು ಧರ್ಮ ವನ್ನು ಕಾಪಾಡಿದರೆ ಅದು ನಮ್ಮನ್ನು ಕಾಪಾಡುವದು. ಅದನ್ನು ನಾಶ ಮಾಡಿ

ದರೆ ಅಂದರೆ ಧರ್ಮ ನಿರುದ್ಧ ಅಚರಣೆಯುಳ್ಳವರಾದರೆ ಅದು ಸನ್ಮಾನ್ಯ ಅಧಃ ಪಾತಕ್ಕೆ ತಳ್ಳುವದು. ಈ ಕಾರಣದಿಂದಲಾದರೂ ಧರ್ಮವನ್ನು ಎಂದೆಂದಿಗೂ ಮೀರಬಾರದು. “ ಧರ್ಮೇಣ ಹೀನಃ ಪಶುಭಿಸ್ಸಮಾನಃ ” ಎಂಬಂತೆ ಧರ್ಮ ಭ್ರಷ್ಟನಾದವನು ಕೋಡು ಬಾಲಗಳಿಲ್ಲದ ದ್ವಿಪಾದ ಪಶುವೆನಿಸುವನು.

ಶ್ಲೋಕ: ಬಹುನಿಷ್ಕಪಟದ್ರೋಹಿ ಬಹುಧಾನ್ಯೋಪ ಘಾತಕಃ |

ರಂಧ್ರಾನ್ವೇಶ್ವೀಚ ಸರ್ವತ್ರ ದೂಷಕೋ ಮೂಷಕೋಯಥಾ ||

ಹೀಗೆ ದೂಷಕರಾದ ಶರಣರ ಸಂಘದವರು ಮೂಷಕರಂತಿರುವರು. ಬಹುನಿಷ್ಕಪಟದ್ರೋಹಿ, ಬಹುಧಾನ್ಯೋಪಘಾತಕಃ, ಸರ್ವತ್ರ ರಂಧ್ರಾನ್ವೇಷಿ ಎಂಬ ಮೂರು ವಿಶೇಷಗುಣಗಳು ಈ ದೂಷಕರಿಗೂ ಮೂಷಕನಿಗೂ ಸರಿ ಹೋಗುವದರಿಂದ ಮೂಷಕವು (ಇಲಿ) ಬಹುನಿಷ್ಕಪಟ ಬಹುಬೆಲೆಯುಳ್ಳ ಪಟ-ವಸ್ತ್ರಕ್ಕೆ ದ್ರೋಹಮಾಡುವದು. ಅಂದರೆ ಅಮೂಲ್ಯವಾದ ವಸ್ತ್ರವನ್ನು ಕಡಿದು ಹಾಳು ಮಾಡುವದು. ಬಹುಧಾನ್ಯೋಪಘಾತಕಃ- ಧಾನ್ಯವನ್ನು ನಾಶಮಾಡುವದು. ಸರ್ವತ್ರ ರಂಧ್ರಾನ್ವೇಷಿ- ಎಲ್ಲಕಡೆಗೂ ಬಿಲವನ್ನು ಮಾಡುವದು. ಇದರಂತೆ ಈ ದೂಷಕರು ಬಹು ನಿಷ್ಕಪಟದ್ರೋಹಿಗಳು. ಸ್ವಲ್ಪಪೂ ಕಪಟವಿಲ್ಲದ ಗುಡ್ಡದ ಮಲ್ಲಾಪುರದ ಮೂಕಪ್ಪಸ್ವಾಮಿಗಳನ್ನು, ಶ್ರೀ. ಮ. ನಿ. ಜಗದ್ಗುರು ಮುರುಘರಾಜೇಂದ್ರ ಸ್ವಾಮಿಗಳನ್ನು, ಹುಬ್ಬಳ್ಳಿ ಮೂರುಸಾವಿರ ಮಠದ ಸ್ವಾಮಿಗಳನ್ನು, ಶಿವಯೋಗ ಮಂದಿರ ಸ್ಥಾಪನಾಕರ್ತರಾದ ಹಾನಗಲ್ಲ ಶ್ರೀಗಳವರನ್ನು, ಏಳುನೂರಾ ಎಪ್ಪತ್ತು ಮಂಟಪ ಪೂಜಾ ಮಾಡಿಸಿ, ವಿಜಾ ಪುರದಲ್ಲಿ ಹಾಯಸ್ಕೂಲನ್ನು ಸ್ಥಾಪಿಸಿದ ಬಂಧನಾಳ ಶಿವಯೋಗಿಗಳನ್ನು, ಮೃತ್ಯುಂಜಯ ಮಹಾಸ್ವಾಮಿಗಳನ್ನು ಇತ್ಯಾದಿ ಗುರುಜಂಗಮರನ್ನು ಪಾಪಾತಿ ರೇಕದಿಂದ ಹೊಲಸಾದ ಬಾಯಿಂದ ನಿಂದೆಯನ್ನು ಮಾಡಿ, ದುರ್ಗತಿಗೀಡಾಗ ಹತ್ತಿದೆ. ಸ್ವಲ್ಪಪೂ ಕಪಟವಿಲ್ಲದ ಜನರಿಗೆ ದ್ರೋಹ ಮಾಡುವದು, ಬಹು ಪ್ರಕಾರವಾಗಿ ಅನ್ಯರಿಗೆ ಅಪಘಾತವನ್ನು ಮಾಡುವದು, ಎಲ್ಲರಲ್ಲಿಯೂ ಅಥವಾ ಎಲ್ಲ ವಿಷಯಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಕೈಹಾಕಿ ಭೀ ಮಾಡಿಸಿಕೊಳ್ಳುವದು ಇವರ ಹುಟ್ಟು ಗುಣವಾಗಿದೆ. ಕಾರಣ ಶರಣರ ಹೆಸರು ಹೇಳಿ ಹೊಟ್ಟೆ ತುಂಬಿಕೊಳ್ಳುವವರ ಬರಹಕ್ಕೆ ಬೆಲೆಕೊಡದೆ ಮೊದಲಿನಂತೆ ನಡೆಯುವದು ಲೇಸು.

ಪ್ರಶ್ನೆ: ವೀರಶೈವರು ಮೂರ್ತಿಪೂಜೆ ವಿರೋಧವನ್ನು ಆದಿಯಿಂದಲೂ

ಮಾಡುವರಾದರೂ ಈಗೀಗ ಇವರು ಅಂಧಾನುಕರಣದಿಂದ ಮೂರ್ಛಿಸ್ತಾಪ ಕರೂ ಪೂಜಕರೂ ಆಗುತ್ತ ಗುಡಿಗುಂಡಾರಗಳನ್ನು ಸ್ಥಾಪಿಸುತ್ತಿರುವವರನ್ನು ಕೂಡ ಬಲ್ಲವರು ನೋಂದುಕೊಳ್ಳದವರು. ಹೀಗೆಂದು ಬರೆದಿರುವರು.

ಉತ್ತರ:

ಶ್ಲೋಕ: ದ್ರಾಕ್ಷಾರಾಮೇರಾಮನಾಥಲಿಂಗೇ ಯುಗ ಚತುಷ್ಟಯೇ! ಏಕೋರಾಮಸ್ಯ ಜನನಂ ವಾಸಸ್ತು ಹಿಮಾಲಯೇ | ಸುಧಾಕುಂಡಾಚ್ಛು ಸುಕ್ಷೇತ್ರಲಿಂಗೇ ಶ್ರೀ ಮಲ್ಲಿಕಾರ್ಜುನೇ || ಜನನಂ ಪಂಡಿತಾರ್ಯಸ್ಯ ಸಿವಾಸಕ್ತೀಗಿರಾಶಿವೇ | ತಥಾರೇವಣಸಿದ್ಧಸ್ಯ ಕೊಲ್ಲಿಪಾಕಿಪುರೋತ್ತಮೇ || ಸೋಮೇಶಲಿಂಗೇ ಜನನಂ ವಾಸಃ ಕವಳಿಪುರೆ | ತದ್ವನ್ಮರುಳ ಸಿದ್ಧಸ್ಯ ಪಟಕ್ಷೇತ್ರೇ ಮಹತ್ತರೇ || ಸಿದ್ಧೇಶಲಿಂಗೇ ಜನನಂ ಸ್ಥಾನಂ ಉಜ್ಜನೀಪುರೇ | ಕಾಶ್ಯಾಂ ವಿಶ್ವೇಶ್ವರಲಿಂಗೇ ವಿಶ್ವಾರಾಧ್ಯಸ್ಯ ಸಂಭವಾಃ || ಸ್ಥಾನಂ ಶ್ರೀ ಕಾಶಿ ಕ್ಷೇತ್ರೇ ಧ್ವಜು ಪಾರ್ವತಿ ಸಾದರಂ | ಕೃತಾಮೃಗ ಚತುಷ್ಟೇತೇ ಸಂಚಾರಾರ್ಯ ಯಥಾವಿಧಿ ||

ಹೀಗೆ ಆಗಮದಲ್ಲಿ ವೀರಶೈವ ಮತ ಸ್ಥಾಪನಾಚಾರ್ಯರು ಉತ್ಪತ್ತಿ ಸ್ಥಾನರ ಲಿಂಗಗಳಲ್ಲಿದ್ದು ಕೇದಾರೇಶ್ವರ ಪುಣ್ಯಕ್ಷೇತ್ರವು ಹಿಮವತ್ ಕೇದಾರ ಸಿಂಹಾಸನದವರ ವಶದಲ್ಲಿರುತ್ತದೆ. ಇದರ ಪೂಜೆಯು ಈಗೂ ವೀರಶೈವರೇ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಶ್ರೀಶೈಲ ಮಲ್ಲಿಕಾರ್ಜುನ ಸ್ಥಾನರಲಿಂಗ, ಪರಳೆ ವೈದ್ಯನಾಥ ಲಿಂಗಗಳ ಪೂಜೆಯು ವೀರಶೈವರಿಂದಲೇ ನಡೆಯುತ್ತದೆ. ಕಾಶಿ ವಿಶ್ವೇಶ್ವರ ಲಿಂಗ ದೇವಾಲಯವು ಇವರ ವಶದಲ್ಲಿತ್ತು. ಆದರೆ ಔರಂಗಜೇಬನ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ನಷ್ಟವಾಗಿ ಹೋದದ್ದರಿಂದ ಇವರ ಕೈತಪ್ಪಿ ಹೋಗಲಿಕ್ಕೆ ಕಾರಣವಾಯಿತು. ಕಾಲಕಾಲೇಶ್ವರ ಲಿಂಗ ದೇವಸ್ಥಾನವು ಇವರ ವಶದಲ್ಲಿರುತ್ತದೆ. ಉದಾ: ಒಂವೇ ಕುಟುಂಬವೊಳಗಿನ ಸೊಸೆಯು ತನ್ನ ಅತ್ತೆ-ಮಾವಂದಿರಿಗೂ ಭಾವ-ಮೈದುನರಿಗೂ ಅತ್ತಿಗೆ-ನಾದಿನಿಯರಿಗೂ ಮಾನ ಕೊಡುತ್ತಾಳೆ. ಅವರ ಅಣ್ಣ-ಯನ್ನೂ ಉಲ್ಲಂಘಿಸುವದಿಲ್ಲ. ಅವರನ್ನು ತಿರಸ್ಕಾರ ಮಾಡುವದಿಲ್ಲ. ಆದರೂ ಇವರೆಲ್ಲರಕ್ಕಿಂತಲೂ ಗಂಡನ ಮೇಲೆಯೇ ಅವಳ ಪ್ರೇಮ ಅಧಿಕವಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಹೀಗೆ ವೀರಶೈವರು ಇಷ್ಟಲಿಂಗದ ಲಿಂಗಾಂಗ ಸಾಮರಸ್ಯದಲ್ಲಿ ಇವರು ಪ್ರೇಮ ಏಟ್ಟುಕೊಂಡು ಉಳಿದ ಸ್ಥಾನರಲಿಂಗ, ವೀರಭದ್ರ, ವಿನಾಯಕ, ವಣ್ಣುಪು ಮುಂತಾದ ದೇವರ ಮೇಲೆ “ಶರಣಸತಿ, ಲಿಂಗಪತಿ” ಎಂಬ ಬಿರುದನ್ನು ಪಡೆದ ವೀರಶೈವರು ಭಾವ-ಮೈದುನರಂತೆ ತಿಳಿದು ಸ್ಥಾನರಲಿಂಗ ಪುಣ್ಯಕ್ಷೇತ್ರಗಳನ್ನು

ತಮ್ಮ ವಶದಲ್ಲಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ಬಂದಿದ್ದಾರೆ. ವೀರಶೈವರು ಧರಿಸುವ ಇಷ್ಟಲಿಂಗದಲ್ಲಿ ಭಕ್ತಿಯನ್ನು ಹೆಚ್ಚಿಸುವದರ ಸಲುವಾಗಿ ಕೆಲ ಶಿವಶರಣರು ವಚನಗಳಲ್ಲಿ ಸ್ವಾವರ ಲಿಂಗಪೂಜಾ ನಿಷೇಧಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿರುವರು.

ಗುರುಸ್ಥಲ ಸಾರಂಗಸಾಣಿ ಮಠಾಧಿಕಾರಿಯಾದ ಜಾತವೇದ ಮುನಿ ಸ್ವಾಮಿಗಳು ಶ್ರೀ ಬಸವೇಶ್ವರನಿಗೆ ಲಿಂಗಧಾರಣ ಮಾಡಿದ್ದರಿಂದ ಅವರಲ್ಲಿ ಭಕ್ತಿಯನ್ನಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ಅವರಿಂದಲೇ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಬಾಗೇವಾಡಿಯನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಕಪ್ಪಡಿ ಸಂಗಮನಾಥದಲ್ಲಿರುವ ಜಾತವೇದ ಮುನಿಗಳ ಮಠಕ್ಕೆ ಬಂದು, ನಮಸ್ಕರಿಸಿ, ಅವರ ಆಪ್ತಣಿ ಪಡೆದು ಸಂಗಮನಾಥನ ಗುಡಿಗೆ ಬರಲು, ಅಲ್ಲಿಯ ಶೈವ ಪೂಜಾರಿಗಳು ಇವನನ್ನು ಸಂಗಮನಾಥನ ದರ್ಶನಕ್ಕೆ ಒಳಗೆ ಬಿಡದಿರಲು, ಬಸವೇಶ್ವರನು ನೋಡುಕೊಂಡು ಶ್ರೀ ಸಂಗಮನಾಥನನ್ನು ಒಳ್ಳೇ ಭಕ್ತಿಯಿಂದ:

ವಚನ: ನಿತ್ಯ ನಿರ್ಮಲನೆ ನೀಕಳನೆ ಕೂಡಲಸಂಗ ! ನಿತ್ಯ ನಿರ್ಭಯನೆ ನೀರು ಪಮನೆ ಕೂಡಲಸಂಗ ! ಹೊಗಳ್ವ ವೇದಾದಿ ಗತಿಗೂಢ ಕೂಡಲಸಂಗ ! ಸೊಗಿಸುವ ಘನ ವೃಷಭಾರೂಢ ಕೂಡಲಸಂಗ ! ಎನ್ನಮನದಕ್ಕರ ದೊಳು ಕೂಡು ಕೂಡಲಸಂಗ ! ಎನ್ನಕಣ್ಣೊಳಗೆ ಪರಿದಾಡು ಕೂಡಲ ಸಂಗ ! ಎನ್ನಮನದೊಳಗೆ ಕುಣಿದಾಡು ಕೂಡಲಸಂಗ ||

ಹೀಗೆ ಬೇಡಿಕೊಳ್ಳಲು ಸಂಗಮನಾಥನು ಇವನ ಭಕ್ತಿಗೆ ಮೆಚ್ಚಿ, ಒಂದು ಘಟಸರ್ಪವಾಗಿ ಆ ಶೈವ ಪೂಜಾರಿಯನ್ನು ಬಿನ್ನಹತ್ತಲು, ಪೂಜಾರಿ ಅಂಜಿ ಬಸವೇಶ್ವರನನ್ನು ಬೇಡಿಕೊಂಡನೆಂದೂ, ಅಮೇಲೆ ಸಂಗಮನಾಥನ ಪೂಜೆ ಸುನ್ನು ವೀರಶೈವರೇ ಮಾಡಲೆಂದು ಅಲ್ಲಿಯ ಜಂಗಮರಿಗೆ ಒಪ್ಪಿಸಿದನೆಂದೂ ಪ್ರರಾಣವು ಹೇಳುತ್ತಿದೆ. ಅಮೇಲೆ ಬಸವೇಶ್ವರನು ಸಂಗಮನಾಥನ ಸೇವೆ ಕುಲ್ಲಿ ಹಗಲಿರುಳು ನಿರತನಾಗಿ ಹೂ, ಪತ್ರೆ, ಗಂಧ, ಅಕ್ಷತೆ ಮುಂತಾದವುಗಳನ್ನು ತಂದು:

ಚನ: ಸುತಶೀತಂಗಳಂ ವೈಂಗಳಸದೊಳು ತೀವಿ | ಅತಿಶಯಾನಂದಾಶ್ರವಂ ಕಣ್ಣೊಳು ತೀವಿ | ಕೊಂಡಾಡಿ ಕೊಂಡಾಡಿ ಮಜ್ಜನಕ್ಕರಿವುತಂ | ಮುಂಡಾಡಿ ಮುಂಡಾಡಿ ನೊಸಲೊಳಜ್ಜೊತ್ತುತಂ | ಚಂದ್ರಚೂಡಂಗೆ ಸಿರಿಗಂಧ ವನಲಂಕರಿಸಿ | ಸಾಂದ್ರಸೌರಭ್ಯಮಯ ಪುಷ್ಪದಿಂ ಸಿಂಗರಿಸಿ |

ಪೂಜೆಯಂ ನೋಡಿ ಮೆಚ್ಚಿದೆ ಪೂಜೆಯಂ ಮಾಡಿ | ಓಜೆಗೆಟ್ಟಿರುಹು
ಗೆಟ್ಟಿತಲಿಲ್ಲೆಯಂ ಮಾಡಿ | ನಯನಂಗಳೊಳು ಪೂಜೆ ಬರದಂತೆ
ನೋಡುತ್ತಂ ! ಭಯಭಕ್ತಿಯಂ ಪೂಜೆ ಮೆರೆವಂತೆ ಮಾಡುತ್ತಂ ||

ಹೀಗೆ ಪೂಜೆಯನ್ನು ಮಾಡುತ್ತ ಸದಾ ಸಂಗಮನಾಥನ ಧ್ಯಾನಮಾಡುತ್ತ,
ಜಾತವೇದ ಮುನಿಯ ಹತ್ತರ ಇರುತ್ತಿದ್ದನೆಂದು ಅವನ ಚರಿತ್ರ ಹೇಳುತ್ತಿದೆ.

ವಚನ: ಹೊತ್ತಾರೆಂದು ಲಿಂಗದೇವನ ದೃಷ್ಟಿವಾರೆ ನೋಡದವನ ಸಂಸಾರವೇನವನ ! ನಡುವಣನ ಸಂಸಾರವೇನವನ ಬಾಳುವೆಣನ ಬೀಳುವೆಣನ ಸಂಸಾರವೇನವನ | ಕೂಡಲ ಸಂಗಮದೇವಾ | ನಿಮ್ಮನ್ನು ಮುಟ್ಟಿ ನೋಡಿ ನೆನೆದು ಪೂಜಿಸಿದವನ ಬವಕೇನವನ ||

ಹೀಗೆ ಬಸವೇಶ್ವರನೇ ಸ್ಥಾನರ ಲಿಂಗದಲ್ಲಿ ಭಕ್ತಿಯನ್ನಿಟ್ಟು ಪೂಜಿಸಿ, ಗುರುಲಿಂಗಜಂಗಮರನ್ನು ಸೇವೆ ಮಾಡಿದನೆಂದು ಅವನ ವಚನಗಳು ಹೇಳುತ್ತಿವೆ. ಪ್ರತಿಯೊಂದು ವಚನದಲ್ಲಿ ಕೂಡಲ ಸಂಗಮನೆಂಬ ಅಂಕಿತವಿದೆ. ಸಂಗಮೇಶ್ವರನು ಆ ಮಹಾತ್ಮನಿಗೆ ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷನಾಗಿ “ ಅಂಜದಿರಂಜದಿರ್ ಮಗನೆ ಜಪಮಾಲೆಯಲ್ಲಿ ಹೊದ್ದಲಿಯದೆ ಸಲಹಿದನೆಂ ನೆಲಂ ಮೆಚ್ಚಿ ಮೆರೆದಿಸುಂ ” ಎಂದು ಅಶೀರ್ವದಿಸಿದನೆಂದು ಹರಿಶ್ಚರ ಮಹಾಕವಿಯು ತನ್ನ “ ಬಸವರಾಜ ದೇವರ ರಗಳೆ ” ಎಂಬ ಕಾವ್ಯದಲ್ಲಿ ಹೇಳಿದ್ದಾನೆ.

ವಚನ: ಕೊಡುವ ಲಿಂಗವ ಬೇಡಿಕೊಳ್ಳಲಿರಿಯದೆ ಮಾನವರ ನಾಶಮಾಡಿ ಕೆಡಬೇಡ ಕೇಳಿರಣ್ಣಾ | ಪುರಾತನರು ಗುರುಲಿಂಗಜಂಗಮ ನರ್ಚಿಸಿ ದಾಸೋಹ ಮಾಡಿ ಕೇವಲ ವಿಶ್ವಾಸದಿಂದ ಲಿಂಗವನೆ ಬೇಡಿ ಲಿಂಗದಲಿ ವರವ ಪಡೆದುದಕ್ಕೆ ದೃಷ್ಟವ ನೋಡಿರೆ | ಅದು ಎಂತೆಂದೊಡೆ ಲಿಂಗವು ಮಾರ್ಕಂಡೇಯ ಮಳೆಯ ರಾಜಂಗೆ ಆಯುಷ್ಯವ ಕೊಟ್ಟ ನೋಡಿರೆ | ಸುರಗಿ ಚವುಡಯ್ಯ ಬಸವರಾಜದೇವರು ಹೋದ ಪ್ರಾಣಂಗಳ ಬೇಡಿ ದೊಡೆ ಕೊಟ್ಟ ನೋಡಿರೆ | ಇನ್ನು ಲಿಂಗವು ಭಾಷೆಯ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಕ್ಕೆ ವೃಷ್ಟವ ನೋಡಿರೆ | ಚೀಳಂಗೆ ಹೊನ್ನು ಮಳೆಯ ಕರಿಸಿದ ದಾಸಂಗೆ ತವನಿಧಿಯ ಕೊಟ್ಟ ದೇವದಾನವ ಮಾನವರಿಗಿಯೂ | ಅವರವರು ಬೇಡಿದ ಪದಂಗಳ ಬೇಡಿದರೆ ಕೊಡುವಂತಹ ಮಹಾದಾನಿಯನೆ ಬೇಡಿ ಕೊಳ್ಳರೆ | ಅನಾಥನಾಥನನು ಅನಾಥ ಬಂಧುವನು ಕರುಣಾಕರನನು

ವರಮೂರ್ತಿಯನು ದಾನಗುಣ ಶೀಲನನು | ಭಕ್ತದೇಹಿಕ ಕಾಮ
ಭೇನುವನು ಭಕ್ತದೇಹಿಕ ಕಲ್ಪವೃಕ್ಷವನು ಬೀಡಿಕೊಳ್ಳರೆ | ನಮ್ಮ
ಉರುಲಿಂಗ ಪೆದ್ದಿ ಪ್ರಿಯ ವಿಶ್ವೇಶ್ವರನನು |

ಹೀಗೆ ಬಸವಾದಿ ಪ್ರಮುಖರು ಸ್ಥಾವರ ಲಿಂಗದಲ್ಲಿ ಭಕ್ತಿಯನ್ನಿಟ್ಟು ಪೂಜಿಸಿ
ವರಗಳನ್ನು ಪಡೆದವೆಂದು ಅವರ ಚರಿತ್ರಗಳು ಹೇಳುತ್ತವೆ. ವೀರಶೈವರು
ಜೈನರ ಕೂಡ ವಾಗ್ವಾದ ಮಾಡಿ ಜಯಿಸಿ, ಅವರ ಬಸದಿಯಲ್ಲಿ ಕೆಲವರು ಶಿವ
ಲಿಂಗವನ್ನು, ಕೆಲವರು ವೀರಭದ್ರನನ್ನು, ಕೆಲವರು ನಂದಿ ಮೂರ್ತಿಯನ್ನು
ಸ್ಥಾಪಿಸಿದರು. ಪುಲಗಿರಿ ಅಂದರೆ ಲಕ್ಷ್ಮೀಶ್ವರರ ಸುರಹೊನ್ನಿ ಬಸದಿಯಲ್ಲಿ
ಶಿವಲಿಂಗ ಸ್ಥಾಪಿಸಿದ್ದು, ಮತ್ತು ಸೌರಾಷ್ಟ್ರದ ಸೋಮೇಶ್ವರ ಲಿಂಗವನ್ನು ತಂದು
ಅದೇ ಊರಲ್ಲಿ ಸ್ಥಾಪಿಸಿದನೆಂದು ರಾಘವಾಂಕನು ಬರೆದ ಆವಯ್ಯನ ಪುರಾಣ
ಹೇಳುತ್ತದೆ. ಮತ್ತು ಉಳವಿಯ ಚನ್ನಬಸವೇಶ್ವರನ ಮೂರ್ತಿ, ಕಲಬುರಗಿಯ
ಶರಣ ಬಸವೇಶ್ವರನ ಮೂರ್ತಿ, ಕೊಟ್ಟೂರ ಬಸವೇಶ್ವರನ ಮಠದಲ್ಲಿ ಸ್ಥಾಪಿಸಿದ
ಗದ್ದಿಗೆ, ಎಡೆಯೂರ ತೋಂಬದ ಸಿದ್ಧಲಿಂಗೇಶ್ವರ ಮಠದ ಗದ್ದಿಗೆ, ಗದಗಿನ
ತೋಂಬದ ಸ್ವಾಮಿಗಳ ಮಠದಲ್ಲಿ ಶ್ರೀಕರ ಬಸವೇಶ್ವರನ ಗದ್ದಿಗೆಗಳು ಸ್ಥಾವರ
ವಲ್ಲವೇ ?

ವಚನ: ಗುರು ತನ್ನ ವಿನೋದಕ್ಕೆ ಸ್ಥಾವರನಾದ | ಗುರು ತನ್ನ ವಿನೋದಕ್ಕೆ
ಲಿಂಗವಾದ | ಗುರು ತನ್ನ ವಿನೋದಕ್ಕೆ ಜಂಗಮನಾದ | ಗುರು ತನ್ನ
ವಿನೋದಕ್ಕೆ ಪ್ರಸಾದವಾದ | ಗುರು ತನ್ನ ವಿನೋದಕ್ಕೆ ಗುರುವಾದ |
ಕೂಡಲಸಂಗಯ್ಯನಲ್ಲಿ ಏಕಾರ್ಥವಾದ ಗುರು ||

ಹೀಗೆ ಬಸವಾದಿ ಪ್ರಮುಖರು ಸ್ಥಾವರಕ್ಕೆ ಮಹತ್ವ ಕೊಡುವ ಗುಟ್ಟಿನು
ಬಲ್ಲೆಯಾ ? ಕೋಗಿಲೆಯಿಂದ ವಸಂತಾಗಮದ ಜೋಧೆಯಾಗುವಂತೆ ಒಂದು
ವಸ್ತುವಿನಿಂದ ಮತ್ತೊಂದಕ್ಕೆ ಗುರುತಾಗುವದು. ಉಷ್ಣಕಾಲವು ಸೂರ್ಯೋ
ದಯವನ್ನು ಸೂಚಿಸುವಂತೆಯೂ ಸ್ಥಾವರಲಿಂಗದಿಂದ ಇಷ್ಟಲಿಂಗ ನೆನಪಾಗು
ತ್ತದೆ. ಕಾಣುವದರ ಸಹಾಯದಿಂದ ಕಾಣದುದನ್ನು ಗ್ರಹಿಸುವೆವು. ಬಾಹ್ಯ
ವಸ್ತುವನ್ನು ನೋಡಿ ಅಂತರ್ಗತವಾದದ್ದನ್ನು ನೆನೆಯುವೆವು. ಮೂರ್ತಿಪೂಜೆ
ಯನ್ನು ಮಾಡುತ್ತ ಮಾಡುತ್ತ ಸತ್ಯವಾದ ಪರಶಿವನ ರೂಪವು ಉದ್ಭವವಾಗು
ವದು. ಅಲ್ಲದೆ ಮೂರ್ತಿಪೂಜೆಯೇ ಸ್ಫೂರ್ತಿಯಸ್ಕಂಭು ಮಾಡುವದರಿಂದ

ಇಂಥ ಮೂರ್ತಿ ಸ್ಥಾಪನದಲ್ಲಿ ಶಿವನು ಗುರುವಿನ ಮಂತ್ರ ಸಂಸ್ಕಾರ ಬಲದಿಂದ ವಾಸಿಸುತ್ತಿರುವನೆಂದು ಶಾಸ್ತ್ರಗಳು ಹೇಳುತ್ತವೆ.

ಶ್ಲೋಕ: ಲಿಂಗಂಚ ದ್ವಿವಿಧಂ ಪ್ರೋಕ್ತಂ ಜಂಗಮಾ ಜಂಗಮಾತ್ಮನಾ | ಅಜಂಗಮೇ
ಯಥಾ ಭಕ್ತಿರ್ಜಂಗಮೇಚ ತಥಾ ಸ್ಮೃತಾ | ಅಜಂಗಮಂತು ಯಲ್ಲಿಂಗಂ
ಮೃಚ್ಛಿಲಾದಿ ನಿರ್ಮಿತಂ || ತದ್ವರಂ ಜಂಗಮಂ ಲಿಂಗಂ ಶಿವಯೋಗೀ ತಿವಿ
ಶ್ರುತಂ | ಅಚರೇ ಮಂತ್ರ ಸಂಸ್ಕಾರಾಲ್ಲಿಂಗ ವಸತಿ ಶಂಕರಃ | ಸದಾಕಾಲಂ
ವಸತ್ತೇವ ಚರಲಿಂಗ ಮಹೇಶ್ವರಃ ||

ಹೀಗೆ ಶಿವನ ರೂಪವು ಚರವೆಂತಲೂ ಅಚರವೆಂತಲೂ ಎರಡು ವಿಧವಾಗಿ
ರುವವು. ಮೃಚ್ಛಿಲಾ ರೂಪಗಳೇ ಅಚರ ರೂಪವು. ಶಿವಯೋಗಿಗಳ ರೂಪವೇ
ಚರರೂಪವು. ಜಂಗಮರಲ್ಲಾದರೂ ಮಹೇಶ್ವರನು ಯಾವಾಗಲೂ ವಾಸಿಸು
ತ್ತಾನೆ. ಸ್ಥಾವರಲಿಂಗದಲ್ಲಿ ಶಂಕರನು ಗುರುವಿನ ಮಂತ್ರ ಸಂಸ್ಕಾರ ಬಲದಿಂದ
ವಾಸಿಸುತ್ತಾನೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಅಚರ ರೂಪನಾದ ಶಿವನಲ್ಲಿ ಹೇಗೆ ಭಕ್ತಿಯೋ
ಹಾಗೆ ಚರರೂಪ ಜಂಗಮನಲ್ಲಿಯೂ ಭಕ್ತಿ ಇರಬೇಕೆಂದು:

ಶ್ಲೋಕ: ಸ್ಥಾವರಂ ಜಂಗಮಂ ಚ ವದ್ವಿವಿಧಂ ಲಿಂಗ ಮುಚ್ಯತೇ |

ಜಂಗಮಸ್ಯಾಪಿ ಮಾಣೇನ ಸ್ಥಾವರಂ ನಿಷ್ಕಲಂ ಭವೇತ್ ||

ಹೀಗೆ ಶಿವನು ಸ್ಥಾವರ ರೂಪವೆಂತಲೂ ಜಂಗಮ ರೂಪವೆಂತಲೂ
ಹೇಳಿದ್ದರಿಂದ ಶಿವಲಿಂಗವು ಶಿವನಿಗೆ ಭಿನ್ನವಾದದ್ದಲ್ಲ, ಶಿವಸ್ವರೂಪವಾದದ್ದು.
ಇದು ಸರ್ವವ್ಯಾಪಕವೂ ಸರ್ವಶಕ್ತಿಯುಳ್ಳದ್ದೂ ವಿಶ್ವರೂಪವೂ ವಿಶ್ವನಿಯಾಮ
ಕವೂ ಆಗಿದೆ. ಇದುವೆ ಸರ್ವೋಪನಿಷತ್ತುಗಳಿಂದ ಹೇಳಲ್ಪಡುವ ಬ್ರಹ್ಮವು.
ಪರಶಿವ ಲಿಂಗವೇ ಜಗತ್ತಿನ ಜನ್ಮಾದಿಗಳಿಗೆ ಕಾರಣವು. ಇದರಿಂದಲೇ ಸರ್ವ
ವ್ಯವಹಾರವು ನಡೆಯುತ್ತದೆ. ಶಿವನ ಇಚ್ಛೆಯಿಲ್ಲದೆ ಲೋಕದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಹುಲ್ಲು
ಕಡ್ಡಿಯೂ ಸಹ ಅಲ್ಲಾಡುವದಿಲ್ಲ. ಪೂರ್ವದಲ್ಲಿ ಮದೋನ್ಮತ್ತರಾದ ಬ್ರಹ್ಮ,
ನಿಷ್ಕ, ದೇವತೆಗಳಿಗೆ ಅನುಗ್ರಹಿಸುವದಕ್ಕಾಗಿ ಜೋತಿರ್ಲಿಂಗ ರೂಪದಿಂದ ಅವ
ರಿಗೆ ಕಾಣಿಸಿಕೊಂಡಾಗ ಅವರು ಆ ಲಿಂಗದ ಮಸ್ತಕ ಪಾದಗಳನ್ನು ನೋಡುವ
ದಾಗಲಿಲ್ಲ; ಇದು ಸರ್ವೋತ್ಕೃಷ್ಟವಾದದ್ದು. ಈ ಲಿಂಗ ರೂಪಿಯಾದ ಶಿವನು
ಜಗತ್ತನ್ನು ಮಾಡಬೇಕಾದರೆ ಮತ್ತೆ ಯಾವಮೊಂದನ್ನು ಆಪೇಕ್ಷಿಸದೆ ತನ್ನ
ಸಂಕಲ್ಪದಿಂದಲೇ ಮಾಡುವನೆಂದು ಶಾಸ್ತ್ರ ಹೇಳುತ್ತದೆ.

ಹೀಗೆ ಯಾವದೇ ಸ್ಥಳದಲ್ಲಿ ಸ್ಥಾವರ ಲಿಂಗಗಳಿಗಾಗಲಿ, ಶಿವಲಿಂಗವನ್ನಾಧಾರಿ ಶಿವಯೋಗಿಗಳಿಗಾಗಲಿ ನಿವೃತ್ತಿವಿಧವರಿಂದ ಅಪಾಯವು ಸಂಭವಿಸುವ ವೇಳೆಯಲ್ಲಿ ಪ್ರಾಣವನ್ನಾದರೂ ಬಿಟ್ಟು ಬಂದ ಅಪಾಯವನ್ನು ಪರಿಹರಿಸ ಬೇಕೆಂದು ರೇಣುಕಾಚಾರ್ಯರು ತಮ್ಮ 'ಸಿದ್ಧಾಂತ ಶಿಖಾಮಣಿ'ಯಲ್ಲಿ ಬರೆದಿ ಟ್ಟಿರುವರು. ವೀರಶೈವರಿಗೆ ಸ್ಥಾವರ ಲಿಂಗ, ತೀರ್ಥಕ್ಷೇತ್ರಗಳು ನಿಷೇಧವಲ್ಲ ವೆಂದು ಶ್ರೀಶೈಲ, ಕಾಶಿ, ಕೇದಾರ, ಸಂಗಮನಾಥ ಮುಂತಾದ ಮಹಾಕ್ಷೇತ್ರ ಗಳು ವೀರಶೈವ ಮತ ಸ್ಥಾಪನಾಚಾರ್ಯರಿಂದ, ಮತ ಸುಧಾರಣೆ ಮಾಡಿದ ಬಸವಾದಿ ಪ್ರಮುಖರಿಂದ ಇಲ್ಲಿ ಪರಿಯಂತರ ವೀರಶೈವರ ವಶದಲ್ಲಿವೆ. ಆದ್ದ ರಿಂದ ನೀವು 'ಶರಣರ ಸಂಘ'ವೆಂಬ ಹೆಸರಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ಸ್ಥಾವರ ಲಿಂಗ ಮೂರ್ತಿ ಗಳು ನಿಷೇಧವೆಂದು ಹೇಳುವುದು ಮೂರ್ಖತನವೇ ಸರಿ.

ಶ್ಲೋಕ: ದಿಗ್ಭ್ರಮಾ ರಹಿತಂ ಫಾಲಂ ಧಿಗ್ಭ್ರಮಾ ಶಿವಾಲಯಂ |

ದಿಗ್ಭೀರ್ವಾಚನಂ ಜನ್ಮ ದಿಗ್ಭೀರ್ವಾಚನಂ ಶಿವಾಶ್ರಯಾಂ |

ಭಸ್ಮವಿಲ್ಲದ ಹಣೆಯನ್ನು, ಶಿವಾಲಯವಿಲ್ಲದ ಗ್ರಾಮವನ್ನು, ಶಿವಾ ಚರಣ ಇಲ್ಲದ ಜನ್ಮವನ್ನು ಶಿವನ ವಿಷಯವಿಲ್ಲದ ವಿದ್ಯೆಯನ್ನು ಸುಡುಯೆಂದು ಹೇಳಿದ್ದರಿಂದಲೂ:

ಶ್ಲೋಕ: ಕಾಶಾಂತು ಮರಣಾನ್ಮುಕ್ತಿ ಸ್ಮರಣಾ ದಮಾಚಲೇ |

ಶ್ರೀಶೈಲೇ ಶಿಖರೇ ದುಷ್ಟೇ ಪುನರ್ ಜನ್ಮ ಸ ವಿವೃತಃ ||

ಕಾಶಿಯಲ್ಲಿ ಮರಣವಾದರೆ, ಅರುಣಾಚಲದಲ್ಲಿ ಶಿವಸ್ಮರಣೆ ಮಾಡಿದರೆ, ಶ್ರೀಶೈಲ ಶಿಖರ ನೋಡಿದರೆ ಪುನರ್ ಜನ್ಮವಿಲ್ಲೆಂದು ಹೇಳಿದ ಎಲ್ಲ ವಿಷಯ ಗಳನ್ನು ನೋಡಿದರೆ ಸ್ಥಾವರಲಿಂಗ ಕ್ಷೇತ್ರಗಳು ವೀರಶೈವರಿಗೆ ನಿಷೇಧವಲ್ಲವೆಂದು ತಿಳಿಯಿರಿ.

ಈಗ್ಯೂ ಕೂಡ ಕೇದಾರೇಶ್ವರ ಶಿಲಾಜ್ಯೋತಿರ್ಲಿಂಗದ ಪೂಜೆಯ ಹಕ್ಕು ವೀರಶೈವ ಮತಸ್ಥಾಪನಾಚಾರ್ಯ ಏಕೋರಾಮರಾಧ್ಯ ಪೀಠಕ್ಕೆ ಸೇರಿದ ಉಷಾಮಠ (ಅನಿರುದ್ಧನ ಹೆಂಡತಿ ಉಷಾದೇವಿ ಈ ಮಠವನ್ನು ಕಟ್ಟಿಸಿ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದರಿಂದ ಉಷಾ ಮಠವೆಂದು ಹೆಸರು ಬಂದಿದೆ.) ದವರಿಗೇ ಇರುತ್ತದೆ. ನೇಪಾಳದಲ್ಲಿಯ ಪಶುಪತಿಲಿಂಗ ವೇದಸ್ಥಾನಕ್ಕೆ ವೀರಶೈವರೇ ಅರ್ಚಕರಿರುವ ರೆಂದೂ ಹಾಗೂ ಇಂಥ ಅನಂತ ಸ್ಥಾವರ ಲಿಂಗ ಕ್ಷೇತ್ರಗಳು ವೀರಶೈವರ ವಶದಲ್ಲಿ

ರುತ್ತವೆ. ಗದಗಿನ “ ಶರಣ ಶೇವಾ ಸಂಘ ”ವೆಂಬ ಪವಿತ್ರ ನಾಮವನ್ನಿಟ್ಟು ಕೊಂಡು ಬರೆಯುವ ಇವರಿಂದ ವೀರಶೈವ ವಶದಲ್ಲಿರುವ ಮಹಾ ಮಹಾ ಕ್ಷೇತ್ರ ದೇವಸ್ಥಾನಗಳಿಗೆ ಹಾನಿ ತಟ್ಟದಿರಲಾರದು. ಆದ್ದರಿಂದ ಇವರ ಬರಹಕ್ಕೆ ಯಾರೂ ಬೆಲೆಕೊಡಬಾರದೆಂದು ವಿನಂತಿ.

ಶರಣರ ಮಾರ್ಗವೆಂಬ ಶ್ರೈಮಾಸಿಕದ ೨ನೇ ಸಂಚಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಬರೆದ ಇವನ ಕುಜೋದ್ಯ ಲೇಖನೋಡಿರಿ. ಗುರುಜಂಗಮರ ಉನ್ನತದ ಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ಕಂಡು ಸಹನವಾಗದೆ ಇವುಗಳನ್ನು ಮರೆಮಾಡಿ, ತನಗೆ ಅನುಕೂಲವಾದವು ಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟು ಪ್ರತಿಕೂಲವಾದವುಗಳನ್ನು ಹೇಗೆ ಬಿಟ್ಟಿರುವನೆಂಬುದನ್ನು ನಾಚಕರ ಮುಂದಿಡುತ್ತೇನೆ. ಮಂತ್ರವಾದಿಯಲ್ಲಿಯೂ ಹೀಗೇ ಅವೆ ಎಂಬುದನ್ನು ತಿಳಿಯಿರಿ. ಮೈಲಾರ ಬಸವಲಿಂಗ ಶರಣರು ಬರೆದ ಧರ್ಮಾಚಾರ ೧೨ನೇ ಪದ್ಯ:

ಪದ್ಯ: ವರಸದಾ ಶಿವನಿಂದ ಮೀಶ್ವರೇಶ್ವರ ನಿಂದೆ | ಸ್ಫುರಿತರುವ್ರನು ರುದ್ರ ನಿಂದೆ ಹರಿಹರಿಯಿಂದೆ | ನಿರುತವಜನಜೆ ನಿಂದೆ ನರಲೋಕ ಮುತ್ತತ್ತಿ ಯಾಗಲ್ಪಡೋ ಸೃಷ್ಟಿಯು ! ಪರಶಿವನಿಗಧಿಕ ಗುರು ಗುರುವಿಗಿಮ್ಮಡಿ ಲಿಂಗ ! ಗುರುಲಿಂಗವೆರಡರ ಸುಚೈತನ್ಯ ಜಂಗಮವು | ಪರಿಪೂರ್ಣ ಜಂಗಮದ ಚಿತ್ ಕಳೆಯ ಸ್ವಾಭಕ್ತನಹುದರಿಂದೂರ್ವ್ವ ಸೃಷ್ಟಿ ||

ಜಂಗಮದ ಜ್ಞಾನ ಕಲೆಯೇ ಸದ್ಭಕ್ತನು, ಈ ಸದ್ಭಕ್ತನಕಿಂತಲೂ ಯಾರೂ ಮಿಗಿಲ್ಲ. ವಿಭೂತಿ ರುದ್ರಾಕ್ಷಿಯ ಧರಿಸಿ, ಲಿಂಗನಿಷ್ಠಾಪರನಾಗಿ, ಲಿಂಗಾಚನೆ ಮಾಡಿ ಸಕಲ ಪದಾರ್ಥವ ಲಿಂಗಕ್ಕೆ ಕೊಟ್ಟು, ಲಿಂಗ ಪ್ರಸಾದವ ಕೊಂಡು, ಲಿಂಗ ಸುಖ-ಸಂಪನ್ನರಾದ ಲಿಂಗ ಭೋಗೋಪಭೋಗಗಳಲ್ಲಿ ನಿಜಗುರು ಸ್ವತಂತ್ರ ಸಿದ್ಧಲಿಂಗೇಶ್ವರನು ಸದಾಸನ್ನಿ ತನು.

ವಚನ: ಎಲೆ ಶಿವನೆ ನಾನಿಮ್ಮನೊಂದು ಬೇಡಿಕೊಂಬೆನು ನಿಮ್ಮ ಶರಣರ ಮೂರ್ತಿಯ ಕಂಡೊಡೆ ನೀವೆಂದೆ ಕಾಂಬಂತೆ ಮಾಡಯ್ಯಾ | ನಿಮ್ಮ ಶರಣರ ನುಡಿಯೇ ಕೇಳಿದೊಡೆ ನಿಮ್ಮ ನುಡಿಯಂದು ನಂಬುವಂತೆ ಮಾಡಯ್ಯಾ | ನಿಮ್ಮ ಶರಣರ ಸುಖವೆಲ್ಲ ನಿಮ್ಮ ಸುಖವೆಂದು ತಿಳಿ ವಂತೆ ಮಾಡಯ್ಯಾ | ನಿಮ್ಮ ಶರಣರಾಡಿದ್ದೆಲ್ಲ ನಿಮ್ಮ ಲೀಲೆಯೆಂದು ಅರಿವಂತೆ ಮಾಡಯ್ಯಾ | ನಿಜಗುರು ಸ್ವತಂತ್ರ ಸಿದ್ಧಲಿಂಗೇಶ್ವರಾ

ಹೀಗೆ ಕೆಲವು ಜ್ಞಾನಸ್ಥಲ ವಚನ ಬರೆದು ಭಕ್ತರನ್ನು ಹುರಿದುಂಬಿಸಿ ಅವರ ಹಣವನ್ನು ಸುಲಿದು, ತಮ್ಮ ಸ್ವಾರ್ಥ ಸಾಧಿಸಲಿಕ್ಕೆ ಗುರು ಜಂಗಮ ಸ್ಥಲದ ಸೂರ್ಯ ಪ್ರಕಾಶದ ಮೇಲೆ ಭಕ್ತಸ್ಥಲನೆಂಬ ಮಂಣನ್ನು ಚಲ್ಲಿ, ಶರಣ ಸ್ಥಲದ ಮೋಡವನ್ನು ಗವಿಸಿ, ಗುರುಜಂಗಮರ ಸೂರ್ಯ ಪ್ರಕಾಶವನ್ನಡಗಿ ಸುವ ಗದಗಿನ ಶರಣರ ಸಂಘವು ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡಲಿಕ್ಕೆ ಹತ್ತಿದೆ. ಅದೇ ಮೈಲಾರ ಬಸವಲಿಂಗ ಶರಣರು ಹಾಡಿದ ಗುರುಲಿಂಗಜಂಗಮದ ಅವಸ್ಯ ಭಕ್ತರಿಗೆ ಹೇಗಿದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಇಲ್ಲಿ ಕೊಟ್ಟಿರುವೆ ನೋಡಿರಿ.

ಪ್ರಾ: ಜ್ಯೋತಿಯ ಪ್ರಕಾಶಕ್ಕೆ ಶೈಲವೇ ಜೀವನವು | ಪ್ರೀತಿಯ ಪಡಾರುಚಿಗೆ ಲವಣವೇ ಕಾರಣವು | ಮಾತು ಮಸ್ಸಿಂಗಾತ್ಮ ಜೀವಾಳ ನಾತ್ರಗನ್ನ ರಸವೇ ಜೀವಾಳವು | ಭೂತಕದ ಬೆಳೆಗಳಿಗೆ ಮಳೆ ಜೀವನವು | ದೀತೆರ ದೊಳಂತವಕೆ ಜೀವನಗಲಾದಂತೆ | ಯೋತು ಗುರುಲಿಂಗಜಂಗಮ ಪ್ರಸಾದಕ್ಕೆ ಸದ್ಭಕ್ತ ಜೀವನವಲಾ ||

ಈ ಪ್ರಕಾರ ಗುರುಜಂಗಮ ಸ್ಥಲಗಳು ಅಷ್ಟಾವರ್ಣಾಂತರ್ಗತರಾಗಿ ವೀರಶೈವ ಮತ ಹುಟ್ಟಿದಂದಿನಿಂದ ಇಲ್ಲಿ ಪರ್ಯಂತರ ಪೂಜಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತ ಬಂದಿದ್ದಾರೆ. ಇವರು ಹೊಸದಾಗಿ ಸಂಸ್ಕಾರ ಹೊಂದಿ ಅಧಿಕಾರಕ್ಕೆ ಬಂದಿಲ್ಲ. ಬ್ರಾಹ್ಮಣ ಮತದಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟಿ, ಉಪನಯನ ಹೊಂದಿ, ಬ್ರಾಹ್ಮಣರಾಗುತ್ತ ಬಂದಂತೆ, ಗುರುಸ್ಥಲ ಮತದಯ್ಯನವರು ಪಡದ್ವಿಶೋಧನ ದೀಕ್ಷೆ ಹೊಂದಿ ಗುರುಜಂಗಮ ರಾಗಿ ಮಂಶಕರಂಪರವಾಗಿ ಬಂದದ್ದರಿಂದಲೇ ಬಸವಾದಿ ಪ್ರಮುಖರು, ಮೈಲಾರ ಬಸವಲಿಂಗ ಶರಣರು, ಕಲಬುರ್ಗಿ ಶರಣ ಬಸವಪ್ಪನವರು, ಕಬ್ಬೂರ ಶರಣರು ಮುಂತಾದ ಶಿವಭಕ್ತ ವೃಂದವು ಈ ಗುರುಜಂಗಮರನ್ನು ಪೂಜಿಸಿ, ಅವರ ತೀರ್ಥಪ್ರಸಾದ ಸಲ್ಲಿಸಿ, ಮುಕ್ತರಾದ ವಚನಗಳನ್ನು ಇಲ್ಲಿ ಕೊಟ್ಟಿದೆ ನೋಡಿರಿ.

ವಚನ: ಭಕ್ತದೇಹಕ ದೇವನೆಂದು ಅಂಜದ ಮತವಿದೇನಪ್ಪದೋ | ಭಯವಿಲ್ಲದ ಭಕ್ತಿ ದಯವಿಲ್ಲದ ಶೀಲ ಗುಣವಿಲ್ಲದ ನಂಟು ಮುಂದೇನಪ್ಪದೋ | ಭಯವರಿದು ಲಿಂಗದೊಡನೆ ಸಹ ಭೋಜನ ಮಾಡಿದರೆ ಪಂಚ ಮಹಾ ಪಾತಕ ತಪ್ಪದು | ಅದೆಂತೆಂದೊಡೆ ಗುರು ಬಿಟ್ಟು ಲಿಂಗವನೊಲಿಸುವ ನೆಂದರೆ ಗುರುಲಿಂಗವು ಎರಡು ಇಲ್ಲದೆ ಹೋಗ್ತವು | ಗುರುಯೆಂಬುದೇ ಭಯಭಕ್ತಿ ಲಿಂಗವೇ ಶಿವನು | ಆ ಭಯಭಕ್ತಿ ಇಲ್ಲದೆ ಶಿವನೊಲಿಸ ಬಾರದೆ ರೇಕಣ್ಣ ಪ್ರಿಯ ನಾಗನಾಥಾ ||

ವಚನ: ಆಂಗವನು ನಿರ್ವಂಚನೆಯೊಳು ಗುರುವಿಂಗಿತ್ತು ! ಪೊಂಗಿ ಮನವನು
ತಂದು ಲಿಂಗವನು ನೆಲೆಗೊಳಿಸಿ : ಪಿಂಗದಾತ್ಮನ ಜಂಗಮಗೆ ಸಲಿಸಿ
ಬಳಿಕ ಗುರುಲಿಂಗ ಜಂಗಮದೊಳಗದ ! ಮಂಗಳ ಪ್ರಸಾದ ವಿಷ್ಣು
ಪ್ರಾಣಭಾವ ತ್ವೆ ! ಲಿಂಗದಾರೋಗಣಿಯ ಮಾಳ್ವರಡಿವಾರಿಗೆ !
ಭೃಂಗನಂತೆರುಗುತಿಹರಾಳಿ ನಾಕೆಂಬ ಶರಣಂಗೆ ಭೃತ್ಯಾಚಾರವು ||

ವಚನ: ಸದಾಚಾರದಲ್ಲಿ ನಡೆವವನು ಶಿವನಲ್ಲಿ ಭಕ್ತಿಯಾಗಿಪ್ಪವನು | ಶಿವಲಾಂ
ಭವ ಕಂಡಲ್ಲಿ ವಂದನೆಗೈವತಿಪ್ಪವನು ' ಗುರುಲಿಂಗಜಂಗಮವೆ ಒಂದೇ
ಭಾವದಲ್ಲಿ ಕಂಡು ಭೃತ್ಯಾಚಾರ ಸದಾಚಾರ ಯುಕ್ತರಾಗಬಲ್ಲರೆ |
ಭಕ್ತಸ್ಥಲವಿಜೆಂಬಿನಯ್ಯಾ ಮಹಾಲಿಂಗ ಗುರು ಶಿರ್ದೀಶ್ವರ ಪ್ರಭುನೇ ||

ವಚನ: ಮಾಂಸಕ್ಕೆ ಮೆಚ್ಚಿದ ಅರಸುಗಳು ನಾಯಿಯಂಜಲ ತಿಂದು ನರಕಕ್ಕೆ
ಳಿದು ಹೋದರು | ಸೂಳೆಯ ಮೆಚ್ಚಿದವರು ಸೂಳೆಯ ಮಿಂಡನ ಎಂಜಲ
ತಿಂದು ನರಕಕ್ಕೆಳಿದು ಹೋದರು | ಇದು ಲೋಕಪ್ರಸಿದ್ಧವಾಗಿ ಅರಿಯ
ಲುಂಟು ಲಿಂಗವ ಮೆಚ್ಚಿದ ಸದ್ಭಕ್ತರು : ಗುರುಲಿಂಗಜಂಗಮದ ಒಕ್ಕು
ಮಿಕ್ಕು ಶ್ರೇಷ್ಠ ಪ್ರಸಾದವ ಕೊಂಡು ಆಗಳಂತೆ ಮೋಕ್ಷವ ನೈದಿದರೆಂ
ಬವು ||

ಶಿವರಹಸ್ಯದಲ್ಲಿ:

ವಚನ: ಶ್ವಾನೋಚ್ಚಿಷ್ಟಂ ಜಗತ್ರಯಂ | ನ ತಥಾ ಜಂಗಮೋಚಿಷ್ಟಂ ಸದ್ಯೋ
ಮೋಕ್ಷ ನ ಸಂಶಯಾ || ಎಂದುದಾಗಿ ಇದನರಿದು ಗುರುಲಿಂಗಜಂಗಮ
ಪ್ರಸಾದವ ಕೊಂಬದು ಕಂಡುನಿಂದಿಸುವರ ಬಾಯಲ್ಲಿ ಬಾಲಹುಳಗಳು
ಸುರಿಯದೆ ಮಾಂಬವೆ ಕೂಡಲ ಚನ್ನ ಸಂಗಮದೇವಾ ||

ಎಂದು ಹೇಳಿರುವರಲ್ಲದೆ, ಗುರುಲಿಂಗಜಂಗಮರು ಪರಮಾತ್ಮನ ದಿವ್ಯ
ಸಾನ್ನಿಧ್ಯವನ್ನು ತೋರಿಸುವ ವ್ಯಕ್ತಿಗಳಾದ್ದರಿಂದ ಇಂಥವರನ್ನು ನಂದಿಸುವ
ವರ ಗತಿ ಏನಾಗುವದೆಂಬುದನ್ನು ಹಾಡಿದ್ದಾರೆ ನೋಡಿರಿ.

ವಚನ: ಲಿಂಗದೊಡನೆ ಸಹ ಭೋಜನವ ಮಾಡುವ ಸದ್ಭಕ್ತನ ಆಚರಣೆ ಕ್ರಿಯೆ
ಗಳೆಂತುಂಟಯ್ಯಾ | ಅಂದರೆ ಜಂಗಮದ ಪಾದೋದಕವ ತನ್ನ
ಲಿಂಗಕ್ಕೆ ಮಜ್ಜನವ ಮಾಡುವಲ್ಲಿ ಜಂಗಮದ ಕುಂದು ನಿದೆಯಂ

ಕೇಳಲಾಗದು | ಅಥವಾ ಕೇಳಿದೊಡೆ ಆ ನಿಂದಕನಂ ಕೊಲ್ಲುವದು
ಕೊಲ್ಲಲಾರದಿದ್ದೊಡೆ ತನ್ನ ತಾನಿರಿದುಕೊಂಡು ಸಾವದು | ಸಾಯ
ಲಾರದಿದ್ದೊಡೆ ಅವನ ಬೈಯ್ದದು | ಇಷ್ಟಕ್ಕೊಡೆ ಜಂಗಮದ ಪಾದೋ
ದಕನ ಲಿಂಗಕ್ಕೆ ಮಜ್ಜನಕ್ಕರೆನದು | ಅಲ್ಲದಿದೊಡೆ ಸುಮ್ಮನಿಹುದು |
ಪಾದತೀರ್ಥವ ಕೊಳ್ಳದೆ () ಲಿಂಗಕ್ಕೆ ಜಂಗಮದ ಪ್ರಸಾದವ ಸಮ
ರ್ಪಿಸಿಕೊಂಬ ಭಕ್ತನ ಕ್ರಮವು ಹೇಗೆಂದೊಡೆ ತನ್ನ ಅರ್ಥ ಪ್ರಾಣಾಭಿ
ಮಾನವನು ಜಂಗಮವು ಬಂದು ಮುಟ್ಟಿದಲ್ಲಿ ಕಂಡು ಕೇಳಿ ಶಿವಾರ್ಪಣ
ವಾಯಿತ್ತೆಂದು ಮನದಲ್ಲಿ ಸಂತೋಷವ ತಾಳಿದೊಡೆ ಪ್ರಸಾದವುಂಟು |
ಇಂತಲ್ಲದೆ ಮನದಲ್ಲಿ ನೋವತಾಳಿ ಆ ಜಂಗಮವನುವಾಸೀನನ ಮಾಡಿ
ಬಿಟ್ಟನಾದೊಡೆ | ಹಿಂದಕ್ಕೆ ಕೊಂಡ ಪಾದ ತೀರ್ಥವೆಲ್ಲವು ಅವರ
ಮೂತ್ರವಕೊಂಡ ಸಮಾನ | ಹಿಂದಕ್ಕೆ ಕೊಂಡ ಪಾದ ತೀರ್ಥವೆಲ್ಲವು
ಅವರ ಮಲವತಿಂದ ಸಮಾನ | ಇದು ಕಾರಣ ಅವನು ಗುರುವಾ
ಜ್ಞೆಯ ಮೀರಿದ ಆಚಾರ ಭ್ರಷ್ಟನು ಎನ್ನ ಮನೆ ಎನ್ನ ಧನ ಎನ್ನ
ಸತಿಯಂಬನಕ್ಕರ ಅವನು ಭವಿಯ ಸಮಾನ | ಭಕ್ತನಲ್ಲ ಪ್ರಸಾದಿ
ಯಲ್ಲ ಶೀಲವಂತನಲ್ಲ ಅವಗೆ ಗುರುವಿಲ್ಲ ಲಿಂಗವಿಲ್ಲ ಜಂಗಮವಿಲ್ಲ
ಪಾದ ತೀರ್ಥ ಪ್ರಸಾದ ಮುನ್ನವೇ ಯಿಲ್ಲ | ಅವನಿಗೆ ಕುಂಭೀಪಾತಕ
ನಾಕ ನರಕ ತಪ್ಪದು | ಉರಲಿಂಗ ಪೆದ್ದಿಪ್ರಿಯ ವಿದ್ವೇಶ್ವರಾ ||

ಇದರಿಂದ ನಿಂದಕರ ಗತಿ ಏನಾಗುವುದೆಂಬದನ್ನು ವಾಚಕರೆ ವಿಚಾರಿಸಲಿ.

ವಚನ: ಗಂಡನಿಗಿಂತ ಹೆಂಡತಿ ಮೊದಲೇ ಹುಟ್ಟಿದರೂ ಗಂಡನಿಗಿಂತ ಕಿರಿಯ
ಳಲ್ಲದೆ ಹಿರಿಯಳಲ್ಲ ನೋಡಾ | ಗುರುವಿಗಿಂತ ಶಿಷ್ಯ ಅರಹುಳ್ಳವನಾ
ದರೂ ಗುರುವಿಗೆ ಭೃತ್ಯನಲ್ಲದೆ ಕರ್ತನಲ್ಲವಯ್ಯಾ | ಕುದುರೆಯ
ಹಿಡಿಯ ಹೇಳಿದರೆ ರಾವುತಿಕಿಯ ಒಪ್ಪುವರೆ | ಆಳಾಗಿದ್ದು ಅರಸನಾಗಿ
ಇದ್ದೇನೆಂದರೆ ಒಪ್ಪುವರೇ | ಮಗನೇನು ತಂದೆಯಾಗ ಬಲ್ಲನೇ | ಇದು
ಕಾರಣ ಶಿಷ್ಯನಿಗೆ ಭಯಭಕ್ತಿ ಕಿಂಕುರ್ವಾಣವೇ ಇರಬೇಕು | ಈ
ಗುಣವುಳ್ಳರೆ ಆ ಶಿಷ್ಯನೇ ಗುರುವಪ್ಪದು ತಪ್ಪದು ಕಾಣಾ ಮಹಾಲಿಂಗ
ಗುರುಶಿವ ಶಿವೇಶ್ವರ ಪ್ರಭುವೇ ||

ಸನಾತನ ಗುರುಲಿಂಗಜಂಗಮನನ್ನು ಅಷಾವರ್ಣಗಳಲ್ಲಿಯ ಸಾನ

ನನ್ನು ಬದಲಿಸಬೇಕೆಂಬ ಇವರ ಮೂರ್ಖತನದ ಜಿಗಿದಾಟಕ್ಕೆ ಜ್ಞಾನಿಗಳು ನಗದಿರಲೇ. ಇಂಥ ದುಷ್ಟರ್ಮ ಮರ್ವಿಚಾರಗಳಲ್ಲಿ ತಮ್ಮ ಬುದ್ಧಿಯನ್ನು ಸ ಯೋಗಿಸಿ ಪುರಾತನರು ನಿರ್ಮಿಸಿದ ಅಷ್ಟಾವರ್ಣಗಳನ್ನು ಹದಗೆಡಿಸಿ ವೀರಶೈವ ಸಮಾಜದಲ್ಲಿ ಪಕ್ಷ ಪಂಗಡಗಳನ್ನು ಕುಟ್ಟಿಸಿ ಭಿನ್ನ ಮಾಡಲಿಕ್ಕೆ ಹತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ನಮ್ಮ ಸನಾತನ ವೀರಶೈವ ವೈದಿಕ ಧರ್ಮ ಗುರುಗಳಾದ ಮಠದಯ್ಯನವರ ಪವಿತ್ರತೆಯನ್ನು ಶ್ವತಿ ಅಗಮ ಸ್ತುತಿ ಪುರಾಣಗಳಲ್ಲಿ ವಚನಗಳಲ್ಲಿ ಸಹ ಹೇಳಿದ ಪ್ರಕಾರ ಗುರುಸ್ಥಲದ ಮಠದಯ್ಯನವರನ್ನು ಅಪಪ್ರಚಾರ ಮಾಡುವ ಶರಣ ಸಂಘವು ಮೊದಲು ಶಿರಸಂಗಿ ದೇಸಾಯರು ತಮ್ಮ ಅಸ್ತಿಯನ್ನು ವೀರಶೈವ ಸಮಾಜ ವಿದ್ಯಾಭಿವೃದ್ಧಿಗೆ ದಾನಮಾಡಿದ್ದಾರೆಷ್ಟೆ. ಅದರಲ್ಲಿ ಮೊದಲು ತಮ್ಮ ಕುದವಕ್ಕಲ ಜಾತಿಯವರಿಗೆ ಮೊದಲಿನ ವೇತನಕೊಟ್ಟು ಹಿಂದಿನಿಂದ ಬಾಕಿ ಜಾತಿಯವರಿಗೆ ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ತಮ್ಮ ಮೃತ್ಯುಪತ್ರದಲ್ಲಿ ಬರೆದಿಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಮೊದಲು ಅವನ್ನು ತಿದ್ದಿಸಿರಿ. ಕೆ. ವಾ. ವೀರಸಂಗಪ್ಪನವರು ವೀರಶೈವ ಅಜೀವ ಸಭಾಧ್ಯಕ್ಷರಾದ ಸಿ. ಆರ್. ಕರಿಬಸವ ಶಾಸ್ತ್ರಿಗಳು, ಕೆ. ರಾನಬಾಹಾದ್ದೂರ ಸೊಲ್ಲಾಪುರದ ವಾರದ ಮಲ್ಲಪ್ಪನವರು ವೀರಶೈವರಲ್ಲಿ ವರ್ಣಾಶ್ರಮ ಧರ್ಮ ಗಳುಂಟೆಂಬ ಬಗ್ಗೆ ೧೮೮೧ನೇ ಇಸವಿಯಲ್ಲಿ ಲಕ್ಷಾಂತರ ಹಣ ಖರ್ಚು ಮಾಡಿ ಸರಕಾರದ ಕೂಡ ಬಡಿದಾಡಿ ವೀರಶೈವರಲ್ಲಿ ವರ್ಣಾಶ್ರಮ ಧರ್ಮ ಉಂಟೆಂಬ ಬಗ್ಗೆ ಸಿದ್ಧಪಡಿಸಿ ಮೈಸೂರ ಸರಕಾರದಲ್ಲಿ ದಾಖಲ ಮಾಡಿಸಿ ವೀರಶೈವರ ಮಾನ ಉಳಿಸಿಕೊಂಡು ಈ ವರ್ಣಾಶ್ರಮದ ಬಗ್ಗೆ ೬೦-೭೦ ಗ್ರಂಥಗಳನ್ನು ಸಹ ಮುದ್ರಣ ಮಾಡಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಇವನ್ನೆಲ್ಲ ತಿಳಿಯುವೆ, ಮನೆ ಕೆಲಸ ಮಾಡಲಾರದ ಬಾಜಾರಿ ಹೆಂಗಸು ಬೆಳಗಾಗುತ್ತಲೆ ನೆವತೆಗೆದು ನೆರೆಯವರ ಸಂಗಡ ಕಾಲು ಕೆದರಿ ಜಗಳ ತೆಗೆವಂತೆ ಸನಾತನ ಗುರುಜಂಗಮರೊಡನೆ ಕಾಲು ಕೆದರಿ ಜಗಳ ತೆಗೆಯುವದು ದುಃಖದ ಸಂಗತಿಯು. ಪತಿವ್ರತೆಯು ತನ್ನ ಪತಿಯೇ ಆದಿದ್ದೆವೆ ವಾಗಿ ತೋರುವಂತೆ ಇಲ್ಲಿ ಪರಿಯಂತರ ವೀರಶೈವ ಭಕ್ತಾದಿಗಳಿಗೆ ಅಷ್ಟಾ ನರ್ಣಾಂತರಗತ ಮೊದಲನೇ ಗುರು ಪಂಚಾಚಾರ್ಯರ ಪವಿತ್ರ ವಂಶದ ಮಠಸ್ಥರನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಎರಡನೇ ಗುರುಗಳನ್ನು ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವದು ಲಗ್ನದ ಗಂಡನನ್ನು ಬಿಟ್ಟು, ಬಜಾರಿಯು ಉಡಕಿ ಗಂಡನ ಕೂಡ ಬಾಳ್ವೆ ಮಾಡುವವಳಂತೆಯೇ ಸರಿ.